ตอนที่ 1051 กลายเป็นนกกาเหว่าทอง

หลังจากที่ปีกถูกกางออก หานเซ็นก็เปลี่ยนร่างไป เป็นนกกาเหว่าทอง 3 กรงเล็บ ซึ่งมันก็คือวิญญาณ อสูรที่เขาพึ่งจะได้รับมา ในจังหวะที่เขาเปลี่ยนร่าง นั้น ดาบทั้ง 10,000 เล่มก็พุ่งเข้ามาหาเขา แต่ก่อน ที่ พวกมันจะมาถึงตัวของหานเซ็น เขาก็กระพื่อ ปีกออกและไฟอันร้อนแรงก็ลุกขึ้นมา จากนั้นเขาก็ บินเข้าไป ปะทะกับกองทัพดาบที่พุ่งเข้ามาอย่างไม่ ลังเล เมื่อดาบสัมผัสกับเปลวไฟที่ห่อหุ้มร่างของ หานเซ็น พวก มันก็ละลายราวกับเยลลี่ "เป็นไปไม่ ได้!"สหน้าของราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เปลี่ยนไปทันที เมื่อเห็นว่าหานเซ็ นบินผ่านกองทัพดาบไปอย่างไร้ รอยขีดข่วน ในขณะที่ดาบแต่ละเล่มละลายเมื่อเข้า ใกล้เปลวไฟอันร้อน แรงของเขา เขาสามารถ
สัมผัสได้ถึงพลังของหานเซ็น และเขาก็รู้สึกถึง
ความแข็งแกร่งของเปลวไฟที่ ปลดล็อคยืนได้ถึงขั้น
ที่ 9 ตอนนี้หานเซ็นกำลังเปิดใช้งานการปลดล็อค
ยืนวิชาโลหิตชีพจร

ขั้นที่ 9 อยู่ ซึ่ง ก่อนหน้านี้เขายังอ่อนแอเกินกว่าที่ จะทำได้เนื่องจากระดับความแข็งแกร่งต่ำเกินไป แต่ด้วยวิญญาณอสูร ดวงนี้ ทำให้เขามีความแข็ง แกร่งมากพอที่จะเปิดใช้การปลดล็อคยืนขั้นที่ 9 ได้ ขณะที่เขาใช้วิญาณอสูร ดวงนี้ เขาก็สามารถใช้ เพลิงฟินิกซ์พร้อมกับจีในพ้อยธาตุไฟที่เต็มแล้ว เพื่อเสริมพลังให้กับมัน นก กาเหว่าทองเป็นมอน สเตอร์ธาตุไฟ ไม่ได้ต่างอะไรจากนกฟินิกซ์ ทำให้ ความสามารถในการเปลี่ยนร่าง ของวิญญาณอสูร ดวงนี้เหมาะสมกับหาน

เซ็นที่เชี่ยวชาญด้านการใช้พลังธาตุไฟอยู่ก่อนแล้ว มันทำงาน ประสานกันได้อย่างลงตัว หานเซ็นบิน สูงขึ้นไปบนท้องฟ้าและมองลงมายังโลกเบื้องล่าง ราวกับนก ฟินิกซ์ ในร่างนี้ไม่มีดาบเล่มไหนที่ สามารถหยุดหานเซ็นได้ สีหน้าของราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์เปลี่ยนไป เมื่อ รู้ว่าเขาจำเป็นต้องเปลี่ยน แผนการต่อสู้ เขาเรียกดาบออกมาและสร้างเป็น เหมือนกับตาข่ายล้อมรอบตัว หานเซ็นเอาไว้ หลัง จากนั้นเขาก็พุ่งเข้าใส่หานเซ็น ฟีนิกซ์กลายร่างเป็น ร่างโปร่งใส และบินผ่าดาบของ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ ไปโดยที่ไม่ได้รับความเสียหายแม้แต่น้อย หานเซ็น ใจมตีกลับด้วยกรงเล็บของเขา ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ พยายามที่จะหลบ แต่ไม่นานเขาก็รู้ตัวว่าไม่ สามารถหลบได้ เนื่องจากหานเซ็นพุ่งเข้า มาเร็ว เกินไป ฟินิกซ์นั้นถนัดการต่อสู้บนท้องฟ้าอยู่แล้ว มันเป็นไปไม่ได้ที่ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์จะเอาชนะ

ฟินิกซ์ในด้านความเร็วถ้าอยู่บนท้องฟ้า ราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์ทำได้เพียงแค่ป้องกันอย่างเดียว ซึ่งก็คือ ใช้ ตาบสีดำปะทะกับกรงเล็บของหานเซ็นเคร็ง! เมื่อกรงเล็บปะทะกับดาบ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ก็ กระเด็นออก ไปพร้อมกับดาบที่ตอนนี้ลุกเป็นไฟ เมื่อเขากระเด็นลงมาที่พื้น เขาก็พยายามที่จะดับ ไฟที่ดาบ แต่เขาไม่ สามารถทำอะไรกับเปลวไฟอัน ร้อนแรงของหานเซ็นได้ เขาทำได้แค่มองดูดาบถูก เผาจนละลายไป หาน เซ็นนั้นไร้ซึ่งความปราณี เขา ส่งเสียงร้องเสียงแหลม ๆออกมา ก่อนที่จะใจมตีใส่ ราชาตาบศักดิ์สิทธิ์อีก ครั้ง เพื่อที่จะรับมือกับภัยที่ กำลังพุ่งเข้ามา ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เรียกดาบสำ รองออกมา หานเซ็นพุ่งเข้าไป อย่างรวดเร็วราวกับ หอกแหลมที่ลุกเป็นไฟ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์รู้ว่าไม่ สามารถกะจังหวะที่แม่นยำเพื่อ ป้องกันการใจมตี ของหานเซ็นได้ ดังนั้นเขาทำได้เพียงแค่กวัดแกว่ง

ดาบไปมา ราวกับคนบ้าและหวังว่า เขาจะโชคดี ใน ชั่วพริบตาอาวุธของราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ก็ลุกเป็นไฟ อีกครั้ง และในขณะที่มืดดาบของเขา ถูกทำลาย รอยข่วนจำนวนมากก็ปรากฏขึ้นที่ร่างกายและใบ หน้าของเขา ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ตื่นตระหนก

อีกครั้ง เขาพยายามอย่างเต็มที่ที่จะหลบนกเพลิงที่ รวดเร็วนี้ให้ได้ แต่เขาก็ถูกเผาและข่วนซ้ำไปซ้ำมา ขณะเดียวกัน ร่างกายของหานเซ็นก็พุ่งไปด้วย ความเร็วที่มากกว่าสมองของเขาจะตามได้ทัน แม้ แต่ตัว เขาเองก็ไม่อยากเชื่อว่าจะมีพลังมากถึง ขนาดนี้ ด้วยความรวดเร็วของเขาในตอนนี้เขารู้สึก ราวกับว่าตัว เองวาร์ปไปมาได้ ในตอนนี้ราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์สามารถเห็นเพียงแค่เงานกฟินิกซ์ที่ถูกทิ้ง เอาไว้ ขณะที่ หานเซ็นใช้กรงเล็บโจมตีราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์อย่างต่อเนื่อง มีดดาบเล่มแล้วเล่มเล่าถูก

เผาด้วยเปลวไฟ ของหานเซ็น รอยข่วนและรอยถูก เผาบนร่างกายของราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ก็เพิ่มขึ้น เรื่อยๆ ไม่นานทั้งตัว ของเขาก็ลุกเป็นไฟ ทำให้เขา กรีดร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด "ข้าจะฆ่าเจ้า!" ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์พูด ออกมา แต่นั่นก็คือสิ่งสุด ท้ายที่เขาได้พูด ร่างของเขาระเบิดออกและกลับไป ที่สปริดสโตน หานเซ็น เปลี่ยนร่างกลับมาเป็น มนุษย์อีกครั้ง หลังจากการต่อสู้เขาก็มั่นใจว่าตอน นี้เขาสามารถต่อสู้กับสปิริตราชั้น ได้ทุกตน ด้วย วิญญาณอสูรกาเหว่าทองนี้ บวกกับการปลดล็อค ้ยืนขั้นที่ 9 เขาก็ไม่กลัวใครอีกแล้ว เซีย ซึ่งมองหาน เซ็นด้วยสีหน้าที่ซับซ้อน

เขาไม่รู้ว่ามนุษย์นั้นคืออะไร "ท่านจักรพรรดิ อนุญาตให้ข้าน้อยพา ท่านลงไปแช่น้ำในทะเลสาบ เถอะ" หานเซ็นพูด หลังจากนั้นเขาก็พาเซียซึ่งไปที่ ทะเลสาบ หานเซ็นไม่มี แผนที่จะฆ่าเซียซึ่ง เขาชื่น ชอบสันติสุขมากกว่าการต่อสู้ที่ไม่จำเป็น ถึงแม้อีก ฝ่ายจะเป็นสปิริตก็ตาม "มนุษย์คืออะไร?" เชียซึ่ง ถาม ขณะที่อยู่ในทะเลสาบ หานเซ็นอธิบายเกี่ยว กับมนุษย์ให้เขาฟังโดยไม่ได้ ปิดบังอะไร เพราะยัง ไงในที่สุดเขาต้องรู้อยู่ดี ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่หาน เซ็นจะต้องหลอกเขาเชียซึ่งดูจะ สนใจมนุษย์อย่าง มาก เขาถามต่อ "เครื่องเทเลพอร์ตในเมือง สามารถพาเจ้าไปที่สหพันธ์ดวงดาวได้ อย่างงั้น หรอ แต่ทำไมข้าไม่เห็น

จะสามารถใช้พวกมันได้เลย "เรื่องนั้นข้าก็ไม่รู้เช่น
กัน หานเซ็นเองก็ ไม่รู้ว่าทำไมสปีริตและมอน
สเตอร์ถึงไม่สามารถใช้เครื่องเทเลพอร์ตในก็
อตแซงชั่วรได้ หลังจากที่หาน เซ็นอธิบายเสร็จ
เซียซึ่งก็ดูเหมือนต้องการจะรู้เกี่ยวกับโลกของ
มนุษย์และวัฒนธรรมของพวกเขา เขา ถามหาน

เซ็นหลายคำถาม ซึ่งหานเซ็นก็ตอบทุกคำถามอย่าง สุดความสามารถ "ท่านจักรพรรดิ ตอนนี้ข้า ต้องไป แล้ว หวังว่าในตอนที่พวกเราได้พบกันอีกครั้ง พวก เราจะไม่เป็นศัตรูกัน หลังจากที่แช่น้ำด้วยกัน หลายชั่วโมง หานเซ็นก็พูดขึ้นมาและเตรียมที่จะ จากไป "ช้าก่อน" เซียซึ่งพูดและหยุดหานเซ็นเอาไว้ หานเซ็นหันกลับมา เขาสงสัยว่าสปีริตต้องการจะรู้ เรื่องอะไรอีก "ให้ข้าไปกับเจ้าด้วย ข้าอยากจะเห็น ด้วย ตาตัวเองว่ามนุษย์เป็นแบบไหน ข้าต้องการ เห็นสิ่งที่เจ้าบอกให้ข้าฟัง เซียซึ่งพูด "เรื่องนั้น " หานเซ็น ลังเลอยู่ชั่วครู่ว่าจะทำตามค่าขอของเซีย ซึ่งยังไงดี เพราะไม่ว่ายังไงเทคโนโลยีส่วนใหญ่ของ มนุษย์ก็ไม่ สามารถนำมาใช้ในก็อตแซงชัวร์ได้ แต่ ถ้าเป่าเอ๋อสามารถเข้าไปยังโลกมนุษย์ได้ แล้ว ทำไมสปีริตถึงไม่ สามารถทำเหมือนกันได้? "เจ้า เป็นคนดี และยังเป็นนักสู้ที่มีฝีมือ แต่ตอนที่เจ้าสู้

กับราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ เขานั้นได้รับบาดเจ็บอยู่แล้ว นั่นคือเหตุผลที่เจ้าฆ่าเขาได้สำเร็จ ถ้าเขาบุกเมือง ของเจ้าพร้อมกับมอนส เตอร์ขั้นสุดยอดล่ะก็ ก็ไม่ มีอะไรรับประกันได้ว่าเจ้าจะสามารถรอดจากกอง ทัพของเขาได้ เซียซึ่งพูด

ตอนที่ 1052 การ์ด

สุดท้ายหานเซ็นก็ยอมแพ้และตัดสินใจทำตามที่ เซียซึ่งต้องการ หลังจากที่พวกเขาออกจากดินแดน นี้ เมื่อไหร่ พวกเขาทั้งคู่ก็จะเดินทางกลับไปที่เมือง หลอมดาบด้วยกัน แต่การที่หานเซ็นยอมทำแบบนี้ นั้น แน่นอนว่าเขาต้องได้อะไรตอบแทน หานเซ็น ยอมให้เซียซึ่งอยู่ที่เมืองเมืองหลอมดาบได้ แต่เขา ก็ต้อง ช่วยหานเซ็นบุกตีเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ หลัง จากที่พวกเขาตกลงกันเสร็จแล้ว เซียซึ่งก็แช่น้ำอยู่ ใน ทะเลสาบเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ ส่วนหาน เซ็นออกไปสำรวจเพื่อหาสมบัติของจักรพรรดิ ฟีนิกซ์ เซียซึ่ง บอกว่าถ้าเขาหายดีแล้วจะตามไปที หลัง ในตอนแรกหานเซ็นกังวล

ที่ต้องเดินสำรวจในที่อันตรายแห่งนี้ คนเดียว แต่ ตอนนี้เขาได้วิญญาณอสูรดวงใหม่มาแล้ว ทำให้ เขาสามารถออกหาสมบัติได้อย่างสบายใจ ด้วย ระดับความแข็งแกร่งของเขาในตอนนี้ หานเซ็น สามารถเปลี่ยนร่างและต่อสู่ในสภาพ

นั้นได้นานพอ สมควรก่อนที่จะเหนื่อยล้า ปัญหา
อย่างเดียวของวิญญาณอสูรกาเหว่าทองก็คือเขาไม่
สามารถใช้วิชาที่ ใช้ประจำตอนเป็นมนุษย์ได้ วิชา
ที่เขาใช้ได้ก็มีแค่เหยียบอากาศ ในตอนที่หานเซ็น
เปลี่ยนร่างนั้น เขาก็ เป็นเหมือนกับมอนสเตอร์ขั้น
สุดยอดธาตุไฟตัวหนึ่ง หานเซ็นสงสัยว่าทำไม
วิญญาณอสูรกาเหว่าทอง ถึง

ต่างจากวิญญาณอสูรที่เขาได้รับจากแกะ ซึ่งเป็น วิญญาณอสูรที่ปนเปื้อน หานเซ็นคาดเดาว่ามัน

อาจจะ เป็นเพราะธาตุไฟของมันก็ได้ ที่ทำให้มันไม่ ปนเปื้อนแม้จะอยู่ในดินแดนนี้ หานเซ็นสำรวจดิน แดนแปลกๆ แห่งนี้จากบนท้องฟ้า หลังจากที่เขา บินไปสักพัก เขาก็มองเห็นมอนสเตอร์หลายตัวที่ดู เหมือนกับแกะ เขาลองฆ่าพวกมันตัวหนึ่งและพบ ว่าพวกมันกินไม่ได้เช่นกัน เป็นเวลานานพอสมควร แล้วที่เขาแยกทาง กับพี่เจ็ด แม่หานเซ็นจะเป็น ห่วงความปลอดภัยของพี่เจ็ด แต่เขาก็ยังต้องการ หาสมบัติให้เจอเช่นกัน หานเซ็นใช้เวลาบินไปมา อยู่หลายวัน แต่เขาก็ไม่เจอพี่เจ็ดหรือสมบัติซึ่งเป็น จุดประสงค์มาที่นี่เลย ดังนั้น หานเซ็นจึงตัดสินใจ กลับไปจุดนัดพบที่พี่เจ็ดเคยพูดถึงเอาไว้ ในตอน แรกหานเซ็นก็ไม่พบใครที่นั่น แต่ หลังจากนั้นเขาก็ เหลือบไปเห็นเงาของใครบางคนในถ้ำที่ห่างไกล ออกไป "พี่เจ็ด! หานเซ็นวิ่งไปหา ชายคนนั้น "ฉันรู้ ว่านายต้องกลับมา!" พี่เจ็ดวางสิ่งของชั้นหนึ่งลงใน

มือของหานเซ็น "ฉันหาสิ่งนี้เจอใน ดวงตาฟินิกซ์ นายเอามันกลับไป" "ทำไม? คุณจะไม่กลับไปที่ เมืองพร้อมกับผมหรอ? หานเซ็นถาม "ฉันจำเป็น ต้องกับไปหาราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ ฉันได้แต่ภาวนา ว่าความเชื่อใจที่เขามีต่อฉันจะไม่ลดลงไป นายจำ ไม่ได้หรอว่าฉันสามารถตายได้ทุกเมื่อ? แต่ฉันจะ บอกนายเกี่ยวกับที่แห่งหนึ่ง นายต้องไปหาฉันที่ นั่น ข้อมูลทั้งหมดที่ฉันรวบรวมเอาไว้อยู่ที่นั่น พื่ เจ็ดพูดย้ำอีก 2-3 ครั้ง หานเซ็นนั้นมองเขาด้วย ความ นับถือ พี่เจ็ดไม่ใช่สหายที่จะหาได้ง่าย ๆ บุคลิกของเขานั้นมีหลายด้าน แต่ทุก ๆด้านนั้นดี หมด "ผมจะโค่น ล้มเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ให้ได้ คุณ แค่คอยดูอย่างเดียวก็พอ ผมจะซึ่งอิสรภาพกลับคืน มาให้คุณเอง หาน เซ็นพูดด้วยความมั่นใจ "ฉันรู้ว่า นายทำได้ พี่เจ็ดพยักหน้าพร้อมกับยิ้มให้หานเซ็น พี่เจ็ดรู้สึกมีความหวัง ขึ้นมา เขาไม่ได้รู้สึกอย่างนี้

มานานแล้ว "มาเถอะ ออกไปจากที่แห่งนี้กัน พี่เจ็ด
พูด หานเซ็นส่ายหัวและ พูด "ผมกำลังรอคอยใคร
บางคนอยู่ คุณกลับไปก่อนได้เลย" "นายจะรอคอย
ใครได้ในสถานที่แบบนี้? พี่ เจ็ดถาม "จริง ๆแล้วคน
ที่ผมรอก็ไม่ใช่มนุษย์ซะทีเดียว หานเซ็นอธิบาย
เหตุการณ์ที่เขาได้ไปเจอกับเซีย

ชึ่งและเรื่องที่พวกเขาตกลงเป็นพันธมิตรต่อกัน แต่ พี่เจ็ดก็พูดเตือนหานเซ็น "ยังไงนายก็ควรจะระวัง ตัว เอาไว้ด้วย ถ้าเกิดเขาเปลี่ยนใจขึ้นมา นายก็ อาจจะอ่อนแอเกินกว่าที่จะปกป้องตัวเองได้ และ ถ้านายไม่ สามารถเอาชนะเขาได้ ฉันก็ไม่คิดว่าคน อื่นจะมีโอกาสเอาชนะเขาได้เช่นกัน" "ผมเข้าใจ" หานเซินตอบ แม่หานเซ็นจะคิดเหมือนกัน แต่ตอน นี้เขาก็มั่นใจในความสามารถของเขามากขึ้น ถ้า เซียซึ่งคิดจะทำ อะไรขึ้นมา เขาก็มั่นใจว่าจะ

สามารถรับมือได้อย่างเหมาะสม แต่ถึงยังไงหาน เซินก็จะจ่าคำพูดของพี่เจ็ด เอาไว้ให้ขึ้นใจ เพราะ ยังไงมันก็จะเป็นการดีกว่าถ้าระวังตัวเอาไว้เสมอ ยังไงซะพลังส่วนใหญ่ของหานเซี นก็มาจากปัจจัย ภายนอก ระดับความแข็งแกร่งจริง ๆของเขายังคง ต่ำกว่าสปีริตราชั้นมากอยู่ดี หานเซ็นรอ คอยอยู่ หลายวัน และในที่สุดเซียซึ่งก็มาพบกับเขาที่

ทางออก "ท่านจักรพรรดิ์ หาสมบัติที่ต้องการเจอ ใหม? หานเซ็นถาม "ไม่ ตอนนี้ข้ายอมแพ้แล้ว ข้า ไม่รู้จริง ๆว่าเจ้าไก่ย่างนั้นซ่อนสมบัติเอาไว้ที่ไหน หลังจากนั้นเซียซึ่งก็มองมาที่หานเซ็นด้วยสายตา เคลือบแคลงใจ ก่อนจะถาม "แล้วเจ้าล่ะหาอะไร เจอ ไหม? หานเซ็นส่ายหัวและพูด "ไม่เลย แต่ข้า เป็นห่วงความปลอดภัยที่เมืองของข้า หานเซินไม่ ได้ สนใจว่าเซียซึ่งจะเชื่อในสิ่งที่เขาพูดหรือเปล่า

เพราะจริง ๆแล้วเขาก็ไม่ได้พูดโกหกอะไร เขาหา อะไรไม่ เจอจริง ๆ แต่พี่เจ็ดได้ให้ของบางอย่างกับ เขา มันเป็นการ์ดสีทองที่มีรูปร่างเหมือนลูกธนู ด้าน

หน้ามีรูป ของนกฟินิกซ์ ส่วนด้านหลังมีใบหน้าของ ผู้หญิงคนหนึ่ง หานเซ็นไม่เคยเห็นจักรพรรดิฟินิกซ์ มาก่อน ดัง นั้นหานเซ็นจึงไม่รู้จักรูปร่างหน้าตา ของเขา แม้ในตอนแรกหานเซ็นจะสันนิษฐานว่า เขาน่าจะเป็นผู้ชาย แต่ตอนนี้เขาคิดว่าอาจจะเป็น ผู้หญิงก็ได้ หานเซ็นสงสัยว่ารูปใบหน้าผู้หญิงนี้เอา จะเป็นของจักรพรรดิ ฟินิกซ์ผู้ลึกลับก็ได้ นอกจาก นั้นแล้ว หานเซ็นยังได้รับสมบัติมาอีกชั้นหนึ่ง สมบัติชิ้นนี้เสนอตัวเข้ามาหา เขาเองเลย มันคือสิ่ง มีชีวิตถึงปลากึ่งนก ซึ่งตอนนี้มันก็ยังไม่ยอมออก ห่างจากหานเซ็นเลย มันยืนกรานที่ จะชื่นชมดาบ ฟินิกซ์ของเขาต่อไป ไม่ว่าจะเป็นเพราะเชียซึ่งเชื่อ

ในสิ่งที่หานเซ็นพูด หรืออาจจะเป็น เพราะเขาไม่ ได้สนใจสมบัติจริงๆ แต่ไม่ว่าจะเป็นเพราะอะไรก็ ตาม เขาก็ไม่ได้ถามหานเซ็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ อีก ใน ตอนนี้เขานั้นอยากที่จะเห็นเมืองของหานเซ็นและ พบกับมนุษย์คนอื่นที่อยู่ที่นั่นมากกว่า หานเซ์ นพา เซียซึ่งกลับไปที่เมือง ตามที่ได้สัญญาเอาไว้ และ เขาก็พูดเตือนหลินเฮ่อและคนอื่นๆ ให้ปฏิบัติกับ เซียซึ่งด้วยความเคารพเพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่อาจจะ ทำให้เขาโกรธขึ้นมา เซียซึ่งเองก็รับปากกับหาน เซ็นว่า จะไม่ทำร้ายใคร แต่ใครจะรู้ว่าเขาจะไม่ ใกรธและชกใส่คนอื่นเหมือนกับกำแพงพวกนั้น เซียซึ่งมองดูผู้

คน ด้วยความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสื้อผ้าที่ พวกเขาใส่เซียซึ่งนั้นขอให้หานเซ็นนำสิ่งของที่ มนุษย์ใช้ เป็นประจำมาให้เขาดูซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ตอนที่ 1053 ประตูสู่โลกใบใหม่

หานเซ็นปล่อยให้เซียซึ่งอยู่ที่เมืองต่อไป และเขาก็ เดินทางกลับมาที่สหพันธ์ดวงดาว เซียซึ่งบอกว่า เขา ต้องการที่จะอ่านหนังสือของมนุษย์ แม้หาน เซ็นจะยินดีทำตามคำขอของเขา แต่เขาก็ไม่รู้ว่า ควรจะเอา หนังสือแบบไหนไปให้กับสปีริตตนนั้นดี เพราะไม่ว่ายังไงหานเซ็นก็ไม่ควรเผยข้อมูลที่ สำคัญ ๆของ มนุษย์ให้กับอีกฝ่ายได้รู้ ข้อตกลงยัง เป็นไปตามเค็ม เซียซึ่งจะต้องช่วยหานเซ็นจัดการ ราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์และยึดเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ ดัง นั้นด้วยการนำหนังสือไปให้ตามคำขอ หานเซ็นก็ คิดว่าเซียซึ่งจะ มีใจช่วยเขามากขึ้น หานเซ็นหาข้อ มูลในเน็ตที่เกี่ยวกับหนังสือเก่า ๆ และเขียน

รายการหนังสือขึ้นมา หลัง จากนั้นหาน

เซ็นก็สั่งซื้อหนังสือมาจำนวนหนึ่ง และน้ำมันใส่
กล่องเตรียมจะเอาไปให้กับเซียซึ่ง "แม่เผ่า พันธุ์จะ
แตกต่างกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะมี
มิตรภาพต่อกันไม่ได้ พวกเราควรจะปฏิบัติ

กับเผ่า พันธุ์อื่น ๆด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน เมื่อหานเซ็นสั่งซื้อของเสร็จเขาก็เดินทางกลับไปที่ ก็อตแซงชั่ว ร์ หานเซ็นหายไปเพียงแค่หนึ่งวัน แต่ เมื่อกลับมา เขาก็พบว่าเซียซึ่งรู้สึกไม่สบอารมณ์ใน ช่วงที่เขาไม่อยู่ การที่เขาไม่ค่อยมีความอดทนใน การรอคอย ทำให้เขาโกรธจนเกือบที่จะทำลาย เมืองนี้ทิ้ง ตอนนี้ผู้คนใน เมืองต่างก็หวาดกลัวเขา และคนส่วนใหญ่ก็ตัดสินใจอยู่ที่สหพันธ์ดวงดาว จนกว่าเซียซึ่งจะไปจากที่นี้ มี เพียงเป่าเอ่อที่ไม่ได้ หวาดกลัว เธอจะขึ้นไปนั่งบนหัวของเขาอยู่เป็น

ประจำ "ของพวกนี้คืออะไร? เซีย ซึ่งถามด้วยตาที่ เบิกกว้าง หลังจากที่เห็นกล่องของหานเซ็น "เดี๋ยว ท่านก็จะได้เห็นเอง หานเซ็นยิ้ม หลังจากนั้นเขาก็ ถาม "อีกเรื่องหนึ่ง ท่านรู้สึกยังไงกับหนังสือพวกนี้? ข้าสามารถหามาเพิ่มให้ท่านได้ แต่ ข้าไม่รู้ว่าท่าน จะสามารถอ่านพวกมันได้หรือเปล่า "ภาษาของ มนุษย์นั้นง่ายจะตายไป เมื่อเทียบกับ ภาษาของ สปิริตแล้ว มันก็ไม่ต่างอะไรจากภาษาของเด็ก ๆ เซียซึ่งพูด "ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ดี ข้าน่าหนังสือ หลาย เล่มมาให้ หนังสือส่วนใหญ่มีรูปภาพประกอบ บาง ที่ท่านอาจจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับมนุษยชาติเพิ่มขึ้น จากการอ่านพวกมัน มนุษย์เป็นนักเล่าเรื่องที่ยอด เยี่ยม หานเซ็นดันกล่องเข้ามาหาเซียซึ้งและพูด และ สิ่งที่อยู่ในกล่องใบนี้ก็คือหนังสือจำนวนมาก ข้าสามารถเอาหนังสือแบบอื่นมาได้ ถ้าท่านไม่ ชอบพวก มัน" "ใช้ได้ เซียซึ่งพูดอย่างพอใจ เขานั้น

ค่อนข้างชอบหานเซ็น "ข้าจะไปเตรียมอาหารของ มนุษย์ให้ กับท่าน และข้าก็ยังนำขนมหลายอย่าง มาให้ท่านลองด้วย ขนมพวกนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่าง หนึ่งใน วัฒนธรรมของพวกเรา หลังจากนั้นหาน เซ็นก็นำขนมหลายอย่างออกมาวางตรงหน้าของเซื ยง เซียซึ่ง คิดว่าเผ่าพันธุ์มนุษย์นั้นมีอะไรดีหลาย อย่าง และพวกเขาก็ประกอบด้วยผู้คนที่นิสัยดี แม้ คนอื่น ๆจะดู อ่อนแอ แต่อย่างน้อยความแข็งแกร่ง ของหานเซ็นก็พอใช้ได้ หานเชื่นยังสั่งซื้อโซฟามา ให้กับเซียซึ้ง ด้วยเพื่อที่เขาจะได้นั่งพักผ่อนอย่าง สบาย ในขณะที่สปีริตกำลังผ่อนคลายอยู่นั้น หาน เซ็นก็เตรียมจะไป ทำอาหาร เมื่อเทียบกับพวก สปิริตแล้ว ฝีมือการทำอาหารของหานเซ็นจะเรียก ว่าเป็นพ่อครัวมือหนึ่งเลย ก็ว่าได้ แน่นอนว่า เหตุผลหลักที่

สปีริตไม่สนใจอาหารก็เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่จำ เป็นต้องกินอะไร สิ่งที่ พวกเขากินก็มีแค่พวกผลไม้ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของพวกเขาเท่านั้น "เจ้าไม่ต้องทำอาหารให้ ข้าก็ได้ ข้าไม่กิน แค่เอา หนังสือมาให้ข้าก็พอ เซียซึ่งพูด หลังจากที่อ่าน หนังสือที่หานเซ็นเพิ่งจะนำมา

ให้จนหมด "แต่ข้าจำเป็นต้องทำอาหารอะไรสัก อย่างให้ท่านลองดู การกินอาหารเย็นชั้นเลิศเป็น หนึ่งใน ธรรมเนียมปฏิบัติของมนุษย์ ดังนั้นท่าน ควรลองกินอาหารที่ข้าท่า" หานเซ็นอธิบาย "ถ้า อย่างนั้นก็ได้" หลังจากที่ตอบตกลง เชียซึ่งก็มองดู เป่าเอ่อเปิดถุงมันฝรั่งทอด เขารู้สึกอยากรู้อยาก เห็นจึงลองทำแบบ นั้นด้วย ในขณะที่หานเซ็นทำ อาหารอยู่นั้น เซียซึ่งก็

เริ่มชื่นชอบมันฝรั่งทอดขึ้นมา หลังจากที่ได้ลองกิน

ตอนนี้ประตูสู่โลกใบใหม่เปิดอยู่ตรงหน้าของเซีย ชึ่ง เมื่อหานเซ็นกลับไปที่เมือง เขาก็วางแผนการที่ เขา จะบุกตีเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ ตราบใดทีราชา ดาบศักดิ์สิทธิ์ยังปกครองที่นั้นอยู่ เขาก็ไม่รู้สึกว่า เมืองที่เขาอยู่ นั้นปลอดภัย หลังจากกลับมาที่ สหพันธ์ดวงดาวอีกครั้ง ก็เป็นเวลาเดียวกันกับที่เห ยียนหนโทรมาหา หานเซ็น "เธอจะกลับมาเมื่อ ใหร่?" หานเซ็นถามที่เหยียนหนพูด "ฉันไม่คิดว่าจะ สามารถกลับไปได้ อย่างน้อยก็ไม่ใช่เร็ว ๆนี้แน่ การ เจรจากับชูร่ายังคงดำเนินต่อไป และพวกเราเพิ่งจะ เจรจากันเรื่องการส่ง ทีมสำรวจไปที่เมืองคริ สตัลไลเซอร์ที่เพิ่งจะถูกค้นพบ "เธอจะร่วมมือกับชู ร่างั้นหรอ?" หานเซ็นชื่อคที ได้ยินแบบนี้ ถึงแม้ สัญญาสงบศึกจะยังมีผลอยู่ แต่ความตึงเครียดของ ทั้งสองฝ่ายนั้นค่อนข้างสูงเลยที่ เดียว หานเซ็นไม่

เคย

คิดเลยว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับชูร่าจะ ก้าวหน้าจนถึงขั้นมีโครงการออก สำรวจร่วมกัน ที่ เหยียนหนอธิบาย "ในสถานที่บางแห่ง การขอ ความช่วยเหลือจากซูร่าก็เป็นสิ่งที่เลี้ยง ไม่ได้ พวก เราจำเป็นต้องพึ่งพวกเขา" "แต่เธอเป็นเพียงแค่ผู้ วิวัฒนาการ ท่าไมพวกเขาถึงให้เธอนำทีม ล่ะ? หานเซ็นขมวดคิ้ว "พวกเขาเลือกฉัน" เหยียนหวัน ยิ้มและพูดต่อ "ส่าหรับพวกเขาแล้ว ฉันก็เหมือน กับเป็นองค์หญิงคนหนึ่ง พวกเขาส่งชูร่าราชวงศ์ เพื่อไปคุ้มกันฉันด้วย ดังนั้นฉันจึงไม่สามารถ ปฏิเสธ คำขอของพวกเขาได้" "มีชราราชวงศ์ไปกับ เธอด้วย? สีหน้าของทานเซ็นเริ่มบุตบึง "ไม่ต้อง กังวล มี มนุษย์ที่เป็นผู้เป็นเลิศไปกับฉันด้วย" จีเหยื ยนหันพูดเพื่อจะบรรเทาความกังวลของ

หานเซ็นลง "งันฉัน จะไปกับเธอด้วย หานเซ็นพูด

อย่างรวดเร็ว แต่เหยียนหนตอบ "คนที่ไปกับฉัน ปลดล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 8 นอกจากนั้นคนที่จะไปได้ มีเพียงแค่ 16 คนเท่านั้น ซึ่งแบ่งเป็นมนุษย์ 8 คน และซูร่าอีก 8 "ฉันไม่สนใจ ฉันจะไปกับเธอด้วย ที่ เหยียนหนต้องการจะพูดต่อ แต่หานเซ็นนั้นวาง สายไปซะก่อน หลังจากนั้นเขาก็ โทรไปหาจี้ยวเงิน "ทำไมคุณถึงยอมให้ลูกสาวของคุณไปในที่ที่ อันตรายแบบนั้น?!" หานเซ็นพูดด้วย โทนเสียงที่ไม่ พอใจอย่างชัดเจน "นี่เป็นเรื่องที่สำคัญของสหพันธ์ และมันก็คือโอกาสพิเศษสำหรับ ลูกสาวของฉันที่ จะได้เป็นคนนำการสารวจครั้งนี้ จียวเจ็นอธิบาย แต่เธอเป็นคู่หมันของผมเหมือนกัน จำได้ไหม? ผม ควรจะมีสิทธิ์ออกความเห็นในเรื่องนี้ด้วยไม่ใช่ หรอ? หานเซ็นไม่รอคำตอบของอีกฝ่าย และพูด ต่อทันที "ถ้าคุณอยากจะให้เธอไปมากขนาดนั้น ผมก็จะไปกับเธอด้วย" "8 คนคือจำนวนสูงสุด แล้ว

ฉันต้องขอโทษด้วย แต่พวกเราได้เลือกคนที่ดีที่สุด
ที่จะไปกับเธอเอาไว้แล้ว" จียัวเงินพูดพร้อมกับ
ขมวดคิ้ว "คุณต้องให้ผมไปด้วย ไม่อย่างนั้นผมจะ
พาเธอหนีไปจากที่นั่น หานเซ็นยืนกราน

ตอนที่ 1054 ประลองกับชูร่าอีกแล้ว

ชูร่าตกลงกับข้อเรียกร้องของหานเช่นที่จะร่วมเดิน ทางเป็นสมาชิกคนสุดท้ายของทีมสำรวจ แต่ด้วย เงื่อนไขข้อหนึ่ง คือเขาต้องเอาชนะหัวหน้าของ พวกชูร่าเพื่อพิสูจน์ความสามารถของเขา "พวกเรา จะ เลือกใครไปก็เป็นเรื่องของพวกเรา แล้วทำไม พวกเราถึงต้องได้รับความยินยอมจากพวกชูร่า ด้วย?" หาน เซ็นขมวดคิ้ว หลังจากที่ได้ยินเงื่อนไข ของอีกฝ่าย "พวกเราร่วมมือกับทางชูร่า ดังนั้นพวก เราจำเป็นต้อง ขอความเห็นชอบจากพวกเขาด้วย พวกเราตกลงคนที่จะไปกันไว้ก่อนแล้ว แต่เธอเป็น คนที่ต้องการจะ เปลี่ยนแปลงมัน มันจึงยุติธรรม แล้วที่พวกเขาจะตั้งเงื่อนไขแบบนี้" ยัวเงินอธิบาย

"ถ้างั้นก็ได้ หานเซ็ นพด หานเซ็นรั้ว่าสิ่งที่เขาเรียก ร้องได้นั้นมีขีดจำกัด และมันจำเป็นที่เขาต้องแสดง ความแข็งแกร่งให้คน อื่น ๆเห็นว่าเขานั้นเหมาะสม ที่จะร่วมทีมไปด้วย มีเพียงผู้เป็นเลิศเท่านั้นที่

สามารถไปได้ ถึงเทพถูก พิจารณาว่าแข็งแกร่งเกิน ไป และไม่สามารถเข้าไปที่นั่นได้ สำหรับชูร่า นักสู้ ที่จะไปต้องเป็นแรงค์ 3 เท่านั้น ถ้าสูงกว่านั้นก็จะ ถูกพิจารณาว่าแข็งแกร่งเกินไปเช่นกัน ซึ่งแรงค์ 3 ของชำร่านั้นจะมีความ แข็งแกร่งอยู่ที่ประมาณ 2,000 แต่เมื่อเทียบกับระดับของมนุษย์ มันสูงกว่า มนุษย์ที่ไปนิดหน่อย มนุษย์ที่ ไปนั้นมีระดับความ แข็งแกร่งเฉลี่ยอยู่ที่ 1,800 เท่านั้น แต่ถึงจะพูด อย่างนั้น มนุษย์ก็มีข้อได้เปรียบอย่าง อื่นที่จะช่วย เพิ่มความสามารถในการต่อสู้ให้กับพวกเขา ซึ่งไม่ เหมือนกับชูร่า มนุษย์นั้นสามารถปลดล็อค ยืน ใช้

พลังธาตุและวิชาไฮเปอร์จีโนได้ ส่วนชูร่าฟังแค่ เพียงพละกำลังเท่านั้น หานเซ็นนั่งยานอวกาศไป ที่ สถานที่นัดพบเพื่อจะต่อสู้ตัดสินว่าเขาจะได้เข้า ร่วมทีมสำรวจหรือไม่ หานเซ็นรู้แล้วว่าคู่ต่อสู้ของ เขา เป็นใคร เพราะทางจียวเจ็นได้บอกราย ละเอียดของคู่ต่อสู้กับหานเซ็นหมดแล้ว เพราะเขา ไม่ต้องการให้ หานเซ็นได้รับบาดเจ็บ ชื่อคู่ต่อสู้ ของหานเซ็นคืออวัวซาน เขาเป็นบุตรชายลำดับที่ เจ็ดของราชนีชูร่า องค์ปัจจุบัน เมื่อคำนวณระดับ ความแข็งแกร่งในแบบมนุษย์ ระดับความแข็ง แกร่งของเขาจะอยู่ที่ 2.143 ชราอีก 7 ตนก็มีความ แข็งแกร่งพอ ๆกับเขา พวกเขาทกคนต่างก็เป็นหัว กะทิ ขณะที่หานเซ็นกำลังเดิน ทางไปยังสถานที่ ต่อสู้นั้น ทางด้านชูร่าก็กำลังประชุมกันอยู่ "องค์ ชาย ท่านให้โหลวหลานไปต่อสู้แทน ท่านก็ได้หนี้" หัวหน้าทีมของซูร่าพูด "เขาเอาชนะน้องชายของข้า

อวเจียหลัน! ข้าจำเป็นต้องแก้แค้นให้ เขา! อวัว ซานพูด "อย่ากังวลไปเลย เขาก็เป็นแค่มนุษย์คน หนึ่ง แถมเขาเพิ่งจะเป็นผู้เป็นเลิศได้ไม่นาน ด้วย ท่านสามารถเอาชนะเขาได้อย่างง่ายดาย โหล วหลานพูด "เรื่องนั้นมันแน่นอนอยู่แล้ว ข้าสามารถ ชนะเขาได้อย่างง่ายดาย ความแข็งแกร่งของเขายัง ห่างชั้นกับนักสู้แรงค์ 3 ของพวกเรา อวีถั่วซ่านพูด ไม่มีใครเชื่อว่าหานเซ็นนั้นจะเอาชนะอวีกัวซานได้ หัวหน้าของพวกเขาต้องการจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ อวัวซานหยุดเขาไว้และพูด "มันถึงเวลาที่ความ ภาคภูมิใจของเจ้าหานเซ็นจะพังทลายลงมา และ ข้าก็จะ เป็นคนที่จบต่านานของเขา" ทางหัวหน้าไม่ ได้พูดอะไรอีก เพราะเขาเองก็เห็นด้วยกับอวัวซาน หาน เซ็นเพิ่งจะเป็นผู้เป็นเลิศได้ไม่นาน ดังนั้น ความแข็งแกร่งของเขาไม่น่าจะเทียบกับมนุษย์คน อื่นๆที่ถูก เลือกไปได้ มีเพียงแค่ผู้เป็นเลิศระดับสุด

ยอดเท่านั้นที่สามารถต่อสู้กับชูร่าแรงค์ 3 ได้ สำ หรับมนุษย์ที่ยัง ไม่

ถึงขั้นนั้น ความแข็งแกร่งของพวกเขาจะต่ำเกินกว่า จะต่อสู้ได้ เมื่อหานเซ็นไปถึง สถานที่ต่อสู้ก็ถูกจัด เตรียมเอาไว้เรียบร้อยแล้ว หานเซ็นสามารถตรง เข้าไปที่ลานประลองได้เลย ถ้าหานเซ็นพ่ายแพ้ เขาก็ไม่ สามารถเข้าร่วมทีมสำรวจได้ ดังนั้นมันจึง ไม่มีความจำเป็นที่เขาต้องไปพบใครทั้งนั้น เขาเดิน ตรงเข้าสู่ ลานประลองทันที ในสถานที่ประลองนั้น ผู้ชมทั้งมนุษย์และชราต่างก็มารวมตัวกันพร้อม แล้ว พวกเขาตืน เต้นที่จะได้เห็นการต่อสู้ของทั้ง สองคน "นี่มันบ้ามาก! การที่เขาเป็นลูกเขยของ ประธานสหพันธ์ไม่ได้มี ความหมายอะไรในการ ต่อสู้ เขาจะปลดล็อคยืนได้สักเท่าใหร่กันเชียวใน ช่วงเวลาอันน้อยนิดที่เขาไปอยู่ ในก็อตแซงชัวร์

เขต 3?" ชายแก่คนหนึ่งขมวดคิ้ว แม้แต่มนุษย์เองก็ ดูจะไม่พอใจกับการประลองครั้งนี้ เหมือนกับว่า ทกคนไม่คิดว่าหานเซินจะมีโอกาสชนะ "อาจารย์ จ้าว คุณไม่ควรพูดอะไรแบบนั้นอายุและ เวลานั้น ไม่ได้สัมพันธ์กับความแข็งแกร่งเสมอไป ถ้าอายุ และเวลามีผลต่อความแข็งแกร่งจริง คุณก็ควร เป็นคนที่แข็งแกร่งที่สุดที่นี่ไม่ใช่หรอ? ชายวัยกลาง คนพูด "จูให่หลัน ศาสตราจารย์ไปคือคนที่ 1 แข็ง แกร่งที่สุดในที่นี้ แต่ถึงอย่างนั้นหานเซ็นก็เพิ่งเข้า ไปในก็อตแซงชั่วรเขต 3 ได้แค่ปีเดียวเอง เมื่อพูด กันตามจริงแล้ว นายคิดว่าเขาจะปลดล็อคยนได้ เท่าใหร่กันเชียว? ถ้าเขามาเข้าร่วมทีม นายก็ต้อง เสีย เวลาไปดูแลความปลอดภัยเขาอีกคน" จ้าว หย่งป้อพูด จูให่หลันหัวเราะและพูด "คุณเก็บความ เห็นของ คุณเอา

ไว้เถอะ พวกเรา

สามารถปกป้องตัวเองได้ ดังนั้นคุณก็ทำตามหน้าที่ ของคุณไป ถ้าหานเซ็นไม่ สามารถเอาชนะขู่ว่านั้น ได้ เขาก็ต้องถูกฆ่าตาย เขาจะตายก่อนที่พวกเรา จะได้มีโอกาสดูแลความ ปลอดภัยของเขาซะอีก" หลังจากนั้นศาสตราจารย์ไปก็พูด "ทั้งคู่หยุดได้แล้ว เรื่องนี้ไม่ใช่สิ่งที่พวกคุณ ต้องไปกังวล พวกคุณแค่ ให้ความสนใจกับภารกิจของตัวเองก็พอ การต่อสู้ ครั้งนี้ทางฝั่งชูร่าดูจะตื่นเต้น กว่าทางฝังมนุษย์ ชูร่า นั้นสามารถแข็งแกร่งขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และพวก เขาก็สามารถเลือนไปที่แรงค์ 3 ก่อนที่จะอายุ 40 เมื่อเทียบกับมนุษย์แล้วพวกเขาก็ถือว่ายังหนุ่มอยู่ "เหลียนชั้น เจ้ากำลังทำอะไรอยู่? โหลวหลานถาม ขณะที่มองชราผู้หญิงข้าง ๆกำลังใช้เครื่องมือสื่อ สารของเธอ "ข้ากำลังจะถ่ายทอดสด การต่อสู้ครั้ง นี้ เหลียนชั้นตอบ "วางมันลงเถอะ ถ้าหัวหน้ามา

เห็น มันจะเป็นเรื่องเอา"

ใหลวหลานพูด "เห็นได้ชัดว่าองค์ชายจะเป็นฝ่าย ชนะ มันจึงเป็นเรื่องสมควรที่คนอื่นจะได้เห็นว่าเขา นั้นเท่ขนาดไหน เหลียนชั้นพูดขณะที่กำลังปรับมุม กล้องให้อยู่ในตำแหน่งที่สามารถจับภาพได้ทั้ง สนามประลอง เหลียน ชั้นมาจากตระกลใหญ่ของ ชราราชวงศ์ และราชาชูร่าหลายองค์ก็มาจาก ตระกูลของเธอ แม้ตอนนี้ตระกูล อวจะเป็นตระกูล ที่ปกครองอยู่ แต่ตระกูลของเธอก็ยังคงมีอิทธิพล มากอยู่ดี โหลวหลานไม่คิดว่าจำเป็นที่ ต้องถ่าย ทอดสด แต่เขาก็ไม่ได้กังวลกับความต้องการของ เธอมากนัก เพราะการให้ขู่ว่าตนอื่นได้เห็นการ ต่อสู้ที่ยังไงก็ชนะอย่างแน่นอนจะถือเป็นสิ่งที่สร้าง ขวัญกำลังใจให้กับร่าตนอื่นได้เป็นอย่างดี

ตอนที่ 1055 หมัดชูร่า

"เหลียนชั้นกำลังถ่ายทอดสดอยู่ แต่ที่นั่นดูไม่เหมือน ดินแดนของชูร่าเลย มันมีสิ่งของของพวกมนุษย์อยู่ เต็มไปหมด" "ก็เพราะที่นั่นเป็นดาวของมนุษย์น่ะสิ แต่ ข้าสงสัยจังว่าเทพธิดาของพวกเราไปทำอะไรที่ นั้น "พดอะไรหน่อยส์ เทพธิดาของข้า! สถานที่แห่งนั้นคือที่ ไหนกัน "มันดูเหมือนจะเป็นสนาม ประลองนะ นพวก มนุษย์จะต่อสู้กับพวกเราอีกแล้วหรอ "โว้ว นั่นมันอวัว ซานไม่ใช่

หรอ ข้าสงสัยจังว่า ใครกันที่เป็นคู่ต่อสู้ของเขา "จริง หรอ อวีกัวซานอยู่ที่นั่นจริง ๆหรอ" "ใครกันที่โง่พอจะ ไปท่าเขา ต่อสู้ "ดูนั่น! ดูเหมือนมนุษย์คนนั้นจะเป็นคู่ ต่อสู้ของเขา แต่เขาไม่ดูเด็กเกินไปหน่อยหรอ "ทำไม พวกเขาถึงได้ส่งเด็กคนนี้มาต่อสู้กับอวัวซาน? ข้าหวัง ว่าพวกเขาคงจะไม่โกรธเมื่อเด็กคนนี้ถูกซ้อมจน ตาย น่ะ" "ฮ่า ๆ ๆ!" ทุกคนเชื่อว่าหานเซ็นยังเด็กเกินกว่าที่จะ มีโอกาสชนะได้ เพราะถึงยังไง

ชูร่าก็มักจะ แข็งแกร่งกว่ามนุษย์ในรุ่นอายเท่า ๆกันอยู่ แล้ว และด้วยการค้นพบคือตแซงชัวรี ทำให้มนุษย์ยิ่ง อายุมาก เท่าไหร่พวกเขาก็จะแข็งแกร่งขึ้นเท่านั้น แต่ ส่วนใหญ่แล้วคนหนุ่ม ๆมักจะค่อนข้างอ่อนแอ เหลียน ชั้นไม่ ต้องการให้หัวหน้าของเธอรู้ว่าเธอกำาลังถ่าย ทอดสดการต่อสู้อยู่ ดังนั้นเธอจึงไม่ได้พูดอะไรและตั้ง กล้อง ในไว้ตำแหน่งที่พอเหมาะ หานเซ็นที่เพิ่งเข้ามา ในสนามมองไปที่อวัวซาน ซึ่งก็เป็นเหมือนกับข้อมูลที่ ได้รับมา เขามีรูปร่างล่าสันและดวงตาสีม่วงที่ดุร้ายเขา สีม่วงยื่นออกมาจากหน้าผากของเขา ซึ่งเป็น เครื่องยืน ยันว่าเขานั้นคือชูร่าราชวงศ์ การกำหนดว่าใครเป็น ราชวงศ์ของชูร่านั้นแตกต่างจากของมนุษย์ ระดับฐานะ ของชูร่าไม่ได้ขึ้นอยู่กับสายเลือดหรือชาติตระกูล และ ทายาทองค์ราชาก็ไม่ได้ขึ้นครอง บัลลังก์เสมอไป หลัง จากที่ราชาองค์ก่อนตาย ไม่ว่าชูร่าตนไหนก็สามารถขึ้น เป็นราชาได้ แต่พวกเขานั้น

ต้องพิสูจน์ตัวเองให้เป็นที่ประจักษ์ว่าเขานั้นแข็งแกร่ง ที่สุดและไม่มีใครเทียบได้ ที่ชูร่าแข็งแกร่งนั้นก็ เป็น เพราะวัฒนธรรมของพวกเขาที่ชื่นชอบการต่อสู้ หาน เซ็นและอวัวซานจ้องตากันจากคนละฟากของ สนาม ประลอง ชรานั้นดถูกเหยียดหยามพวกมนุษย์ ซึ่งอวัว ซานก็ไม่แตกต่างกัน แต่เขาไม่เหมือนกับคน อื่น ๆ ตรง ที่เขาไม่ประมาทคู่ต่อสู้อวัวซานสังเกตหานเซ็นอย่าง ระมัดระวัง เขาเชื่อมั่นในการประเมินคู่ ต่อสู้ด้วยสาย ตาและสัญชาตญาณ ซึ่งหานเซินเองก็เหมือนกัน หลัง จากที่มองดูอย่างละเอียด อว์ถ้วซาน ก็สามารถสัมผัส ได้ถึงพลังของคู่ต่อสู้ ความระมัดระวังของเขานั้น

เหมาะสมแล้ว ดวงตาของหานเซ็นนั้น สงบนิ่งและเต็ม ไปด้วยความมั่นใจ มันเป็นท่าทางปกติของเขา แต่ชูร่า

นั้นเชื่อว่าที่หานเซ็นตมันใจนั้นน่า จะเกิดมาจาก 2 เหตุผล หนึ่ง หานเซ็นอาจจะเป็นคนบ้าบินที่ไม่ระมัด ระวังตัวและไม่สนใจว่าคู่ต่อสู้จะเป็น ใคร หรือเหตุผลที่ สองก็คือหานเซ็นนั้นมั่นใจในพลังของตัวเอง หลังจาก ที่ตรวจสอบพลังของอวีถ้วซาน อย่างละเอียดแล้วอว์ ถ้วซานไม่คิดว่าประธานสหพันธ์จะยอมให้ลูกสาวของ ตัวเองแต่งงานกับคนที่บ้าน และไม่ระมัดระวังตัว ดัง นั้นหานเซ็นจะต้องแข็งแกร่งพอสมควร แต่เขาก็ไม่ได้ เกรงกลัวหานเซ็น อว์ถ้ว ซานยังคงมั่นใจว่าเขาจะชนะ เหมือนเดิม เขาเพียงแค่ตื่นเต้นมากขึ้นที่ได้รู้ว่าคู่ต่อสู้ ไม่ใช่พวกกระจอกซะ ทีเดียว "ฉันซื้อหานเซ็น โปรด ออมมือให้ด้วย หานเซ็นพด ถ้าหานเซ็นชนะ พวกเขาก็ ต้องไปสำรวจเมือง

คริสตัลไลเซอร์ด้วยกัน การเป็นศัตรูกับเพื่อนร่วมงาน เป็นอะไรที่ไร้ประโยชน์ แต่ชูร่านั้นยังขาดความ เข้าใจ ในเรื่องละเอียดอ่อนและความหมายแฝงที่มนุษย์กล่าว ออกมา พวกเขาเพียงแค่เชื่อว่าหานเซ็นนั้น
หวาดกลัวอีกฝ่าย ความคิดที่ว่าหานเซ็นจะทำไปด้วย
ความนอบน้อมนั้นไม่ได้ผุดขึ้นมาในหัวของพวกเขา
เลย "พวกมนุษย์นี้ไม่ได้เรื่องจริง ๆ ยังไม่ทันได้ต่อสู้เลย
เจ้าเด็กคนนั้นก็เกิดกลัวซะแล้วหรอ "เขานี่ราด ไปแล้ว
หรือ

ยัง? "ฮ่า ๆ พวกเจ้าจะไปโทษเขาก็ไม่ถูกองค์ชายของ พวกเรานั้นแข็งแกร่งเกินไป" "แต่พวก เจ้าไม่รู้หรอว่า พวกมนุษย์นั้นเจ้าเล่ห์ บางทีเจ้าเด็กคนนั้นพยายามจะ หลอกให้องค์ชายตายใจ โดยการทำ เหมือนว่าตัวเอง อ่อนแอหรือเปล่า? ไม่ว่าความเห็นของพวกเขาจะเป็น ยังไง แต่ทุกความเห็นนั้นก็เป็นไป ในทางลบ "พวก มนุษย์ก็เป็นที่เลื่องลือว่าชอบหลอกลวงจริง ๆนั่นแหละ เหลียนชั้นพูด ความเชื่อและ ขนบธรรมเนียมของชำร่า และมนุษย์นั้นแตกต่างกันอย่างมาก ดังนั้นมันจึงเป็น เรื่องยากสำหรับพวกซูร่าที่ จะเชื่อว่าหานเซ็นแค่นอบ

น้อมเท่านั้น "ข้ารู้ว่าเจ้าพยายามจะทำอะไร แต่ข้าไม่ คิดที่จะออมมือหรอก อว ถัวซานพูด พร้อมกับจ้องไป ที่หานเซ็นด้วยสายตาอันกระหายเลือด หานเซ็นกาง แขนออกและพูด "เชิญ ได้เลยไม่ต้องเกรงใจ อว์ถั่ว ซานพุ่งเข้าใส่หานเซ็นในทันที หมัดของเขานั้นทำให้ เกิดคลื่นกระแทกใน อากาศ มันพุ่งเข้าด้วยความรวด เร็ว เขาต้องการจะที่จัดการกับหานเซ็นในหมัดเดียว "หมัดชูร่า" ชูร่า หลาย ๆตนรู้จักวิชาที่เขาใช้ มันเป็น หมัตท์ชูร่าทุกคนรู้จักดี เนื่องจากมันเป็นแค่วิชาระดับ พื้นฐานเบื้องต้น ธรรมดา ๆ แต่ถึงจะพูดแบบนั้น มันก็ เป็นวิชาที่ดี ชูร่าจำนวนนับไม่ถ้วนใช้มันเป็นต้นแบบ และน่ามาคิดค้น เป็นวิชาของตัวเอง ถึงมันจะไม่ได้มี อะไรพิเศษ แต่มันก็เป็นวิชาที่ไว้ใจได้

พลังของมันไม่ใช่สิ่งที่จะรับมือ กันได้ง่าย ๆ ถึงลักษณะ ของมันจะดูเรียบง่าย แต่มันก็ไม่ได้บอบบางหรือ อ่อนแอเลยแม้แต่น้อย หานเซ็น ชกกลับไปด้วยหมัด เสียงอัสนี กล้ามเนื้อและกระดูกของอว์ถั่วซานสั่น สะเทือนด้วยพลังของหมัด หมัด ของเขาสามารถทำ ลายหมัดเสียงอัสนี้ของหานเซ็นได้อย่างง่ายดาย ตูม! เมื่อหมัดของพวกเขาปะทะกัน หานเซ็นก็กระเด็นถอย หลังไปหลายเมตรและเกิดเป็นรอยที่พื้น ชูร่าตนนี้แข็ง แกร่งจริง ๆ บางทีพละกำลัง ของเราคงจะไม่สามารถ เทียบเขาได้จริง ๆ หานเซ็นคิดกับตัวเองอย่างใจเย็น

ตอนที่ 1056 ไม่น่าเชื่อ

"ฮา ๆ! คิดจะมาสู้กับชูร่างั้นหรอ เจ้าหนูนี้คงจะบ้า
ไปแล้ว! "มนุษย์ที่มีพลังขึ้ปะติ้วแบบนี้คิดจะมาสู้กับ
องค์ชายของพวกเรา ทำไมเขาถึงได้โง่แบบนี้
"มนุษย์น้อยเอ๋ย ให้ข้าสอนวิชาเจ้าให้เอาไหม มัน
คือ การหมุนตัวซ้ำ ๆไปเรื่อย ๆ ถ้าทำแบบนั้น เจ้า
อาจจะอยู่รอดได้

นานขึ้นกว่าเดิมหลายวินาที "เขาควรจะใช้
ประโยชน์จากภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ของสนาม
ประลอง โอ้เดี๋ยวก่อนนะ สถานประลองเป็นพื้นที่
ราบน น่า พระเจ้าได้โปรดเมตตาวิญญาณดวง
น้อย ๆของเขาด้วย พวกซูร่านั้นคิดว่าการตัดสินใจ

มาต่อสู้ของ หานเซ็นนั้นเกินกว่าคำว่าโง่ไปแล้ว มัน
เป็นอะไรที่น่าหัวเราะมาก พวกเขาต่างก็คิดหาวิธีที่
จะทำให้มนุษย์ คนนี้อยู่ในสนามประลองได้นานที่
สุด การถ่ายทอดสดการต่อสู้ตอนนี้กลายเป็นที่ที่ให้
พวกเขาแสดงความ เห็นเยาะเย้ยหานเซ็น โหล
วหลานหัวเราะและพูด "พวกเราแน่ใจหรอว่าเจ้า
เด็กคนนี้ไม่ได้มาเพื่อทำให้ พวกเราเสียเวลา?
เหลียนชั้นแสดงความเห็น "เขาเพิ่งจะวิวัฒนาการ
มาเป็นผู้เป็นเลิศได้ไม่นานไม่ใช่ หรอ? พวกเจ้า
คาดคิดว่าเขาจะต่อสู้ได้อย่างงั้น

หรอ?" "อย่าได้ประเม็นเขาต่ำไป มนุษย์คนนี้แข็ง
แกร่ง ซู ร่าสูงอายุคนหนึ่งพูด พวกเขาทั้งสองคน
มองไปที่ชูร่าสูงอายุคนนี้และพูด "ลุงภู่นา? ไม่ใช่ว่า
เขาอ่อนแอ กว่าองค์ชายมากหรอกหรอ?" คู่นาส่าย
หัวและไม่ได้พูดอะไรอีก สายตาของเขาจับจ้องไป
ที่หานเซ็นด้วย ความสนใจ เมื่อไม่ได้รับคำตอบ

ความกังวลก็เริ่มเข้าไปอยู่ในจิตใจของชูร่าทั้งสอง พวกเขาเองก็ไม่ได้ พูดอะไรอีกเช่นกัน คู่นาเป็นชู ร่าคนเดียวที่ไม่ได้เป็นซูร่าราชวงศ์ แต่เขานั้นมีอายุ 200 ปี สำหรับซูร่าเขาส ขาวอย่างเขา นักสู้แรงค์ 3 คือระดับสูงสุดแล้วที่เขาจะสามารถบรรลุได้ ดังนั้น ถึงแม้คู่นาจะเป็นเพียงแค่ ทหาร แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ ถึงประวัติอันกล้าหาญของเขา เขาเข้าร่วมการรบ มานับครั้งไม่ถ้วน และเขาก็ได้ เหรียญรางวัลมา มากมาย ที่เขาถูกเลือกมาร่วมทีมสำรวจในครั้งนี้ก็ เป็นเพราะเขาแข็งแกร่ง แต่ก็ไม่ได้เป็น ไปกว่าขีด จำกัดที่ได้รับอนุญาติ แถมเขายังมีประสบการณ์ มากมายที่ได้พบเห็นตลอดชั่วชีวิตของเขา แต่ เนื่องจากเขามียศศักดอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า ทำให้ บ่อยครั้งที่คนหนุ่มสาวอย่างใหลวหลานและเหลียน ชั้น ไม่ฟังในสิ่งที่เขาพูด อวัวซานชกหมัดใส่หาน เซ็นอีกครั้ง หมัดพุ่งเข้าไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง

แต่ดู เหมือนหานเซ็นจะไม่ต้องการที่จะหลบ เขา ตัดสินใจชกหมัดเข้าไปปะทะกับหมัดของคู่ต่อสู้ มนุษย์คน อื่น ๆก็เชื่อว่าสิ่งที่หานเซ็นทำนั้นเป็น อะไรโง่เขลา พวกเขาเชื่อว่าหานเซ็นนั้นบ้าไปแล้วที่ พยายามจะสู้กับ ชูร่าด้วยพละกำลังตรง ๆ "ฉันกลัว ว่าพวกเราจะรู้แล้วว่าใครกันที่เป็นผู้ชนะ ถึงมันจะ ชัดเจนตั้งแต่ตอนแรก แล้วก็เถอะ" จ้าวหย่งป๋อพูด อย่างหดหู จีให้หลั่นไม่ได้พูดอะไร แต่เขาก็คิดว่า

การกระทำของหานเซ็น เป็นอะไรที่แปลก มีเพียง
แค่ไป๋ซานเท่านั้นที่มองดูหานเซ็นอย่างมีความสุข
คนอื่น ๆอาจจะไม่รู้จักหมัด ที่หานเซ็นกำลังใช้ แต่
เขานั้นรู้จักมันดี และมันก็คือคลื่นหยินหยางที่เขา
เป็นคนคิดค้นขึ้นมาด้วยตัวเอง มันเป็นวิชาที่เป็น
อันตราย ดังนั้นมันจึงถูกสั่งห้ามไป และดูเหมือนว่า
กฎระเบียบนี้จะคงอยู่ต่อไปอีก ยาวนาน ไป๋ซาน

รู้สึกภาคภูมิใจอย่างมากทุกครั้งที่เห็นคนอื่นใช้วิชา
ที่เขาคิดค้นขึ้นมา ซึ่งวิชาคลืนหยิน หยางเองก็
เหมือนกัน แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่เข้าใจว่าหานเซ็น
จะป้องกันหมัดของชูร่าได้ยังไงด้วยวิชา แบบนี้
คลื่นหยินหยางนั้นมีประสิทธิภาพกับคู่ต่อสู้ที่อยู่ใน
ระดับเดียวกัน แต่ทุกคนรู้ว่าหานเซ็นนั้นอ่อนแอ

กว่าอีกฝ่าย ด้วยเหตุนั้นเขาจึงคิดว่าพลังที่หานเซ็น
เอาไปใช้ในวิชานี้เป็นอะไรที่สูญเปล่า แต่ไปอซาน
ก็ ยังรู้ถึงเรื่องอื่นอีก ซึ่งนั่นก็คือนิสัยของหานเซ็น
เขารู้ว่าหานเซ็นเป็นคนที่เชี่ยวชาญด้านการต่อสู้
และสติ ปัญญาของเขาก็ยอดเยี่ยม เขารู้ว่าหาน
เซ็นจะไม่ทำอะไรที่เป็นผลเสียต่อตัวเอง ดังนั้นเขา
จึงสลัดข้อ สงสัยทิ้งไป และรอคอยให้คำตอบ
แสดงออกมาเอง เขาต้องการที่จะเห็นว่าวิชาของ
เขานั้นจะไปได้ไกล แค่ไหน ในจังหวะที่หมัดของ

ทั้งคู่กำลังปะทะกัน กำปั้นของหานเซ็นก็คลายออก เผยให้เห็นฝ่ามือในเสียว วินาที เขาเปลี่ยนวิธีโจมตี ของเขาไปเป็นการรับหมัดของอว์ถ้วซานแทน ส่า หรับผู้ชม มันดูเหมือนกับ เป็นการกระทำที่ไร้ ประโยชน์ ทุกคนต่างก็คิดว่าหมัดยังไงก็มีพลัง มากกว่าฝ่ามือ อวีถัวซานเชื่อว่าหาน เซ็นดูถูกเขา ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจโจมตีด้วยพลังที่มากกว่าเดิม แต่เมื่อหมัดเข้าปะทะกับฝ่ามือทุกคน ต่างก็ชื่อค

ไม่มีเสียงอะไรดังขึ้นมา ราวกับว่าพลังจากหมัดขอ งอว์ถ้วซานจู่ ๆก็หายไป หานเซ็นนั้นยืนนิ่ง โดยที่นิ้ว มือของเขาจับหมัดของชูร่าเอาไว้แน่น หลังจากนั้น ด้วยการเคลื่อนไหวเพียงนิดเดียว ร่างของอวี ถัว ซานก็ถูกโยนออกไปราวกับตุ๊กตา ตุม! อวีกัวซาน ถูกโยนไปกระแทกกับที่กันระหว่างสนามประลอง กับ ผู้ชม ทุกคนชื่อคและไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่เพิ่ง

จะเกิดขึ้น ชูร่าถูกโยนออกไปอย่างง่ายดาย ราวกับ ว่า สำหรับหานเซ็นแล้วน้ำหนักของเขาก็ไม่ได้แตก ต่างอะไรไปจากก้อนกระดาษ ดวงตาของเหลียน ชั้นเบ็ก กว้างด้วยความประหลาดใจ ชูร่าที่ชมถ่าย ทอดสดเองก็เงียบกันหมด ตอนนี้ความเงียบเข้าปก คลุม ทั้งผู้ ชมออนไลน์และผู้ชมในสนามไม่ต่างกัน องค์ชายสุดแข็งแกร่งของพวกเขาถูกโยนออกไป โดยฝีมือของ มนุษย์คนหนึ่ง ความซ็อคจากสิ่งที่ เกิดขึ้นนั้นทำให้ไม่มีใครพูดหรือพิมพ์อะไร "ยอด เยี่ยมมาก! ไป้อซาน เป็นคนแรกที่พดออกมาท่าม

กลางความเงียบ ตอนนี้เสียงของเขา

นั้นฟังดูมีความสุขยิ่งกว่าเขาชนะการ ต่อสู้ของตัว เองซะอีก แต่ไป้อซานนั้นไม่ใช่แค่ดีใจที่หานเซ็น นั้นชนะ เขายังดีใจอย่างมากที่ได้เห็นวิชาที่ เขา พัฒนาขึ้นมาถูกใช้อย่างชำนาญถึงขนาดที่เอาชนะ ชูร่าได้

ตอนที่ 1057 ละทิ้งชัยชนะ

สิ่งที่หานเซ็นเพิ่งจะใช้ไปนั้นไม่ได้เป็นวิชาคลื่นหยิน หยางของไป๋ซานซะทีเดียว หานเซ็นดันแปลงมัน ขึ้นมาโดยรวมเข้ากับการจำลองกระแสพลังของ เป่าเอ่อ หมัดของอวัวซานเข้าใจกันว่ามีพลังอัด แน่นเอา ไว้

มาก ซึ่งควรจะบดขยี้คู่ต่อสู้ได้ และแก่นแท้ของมัน
ก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ แต่ด้วยการจำลองกระแสพลัง
ของเป่าเอ่อ ทำให้หานเซ็นสามารถดูดซับพลังหมัต
ของซูร่าได้ทั้งหมดและย้อนมันกลับไป แต่ถึงอย่าง
นั้นนี้ก็ไม่น่าแปลกใจเลยสักนิด เพราะยังไงความ

สามารถนี้ก็ดัดแปลงมาจากวิชาคลื่นหยินหยาง ชู ร่า ราชวงศ์นั้นแข็งแกร่ง และเขาก็ยังไม่ได้พ่ายแพ้ หลังจากที่กระแทกเข้ากับที่นั่งคนดู เขาก็นั่งไปพัก หนึ่ง

เพื่อคิดว่าเกิดอะไรขึ้น หลังจากนั้นเขาก็กระโดด กลับลงมาในสนามประลอง "ในเมื่อข้าถูกโยนออก นอก สนามไป นี่หมายความว่าเจ้าเป็นฝ่ายชนะเลย หรือเปล่า" อวี้ถัววซาน

ถามอย่างสุภาพอย่างน่าประหลาด ใจ อวัวซานไม่
เชื่อว่าเขาจะพ่ายแพ้ และเขาก็เชื่อว่าเขาติดกับ
อะไรบางอย่างของทานเซ็น เขาคิด ว่าการที่เรื่อง
แบบนี้เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะว่าเขาประมาทคู่ต่อสู้
เกินไป เนื่องจากเป็นองค์ชายของชูร่า เขา จึงต้อง
ประพฤติตัวให้เหมาะสมกับบรรดาศักดิ์ ดังนั้นก่อน
ที่จะใจมตีอีกครั้งและดำเนินการต่อสู้ต่อ เขาจึง

์ ต้องถามความเห็นจากหานเซ็นก่อน หลังจากนั้น ทุกคนก็หันไปมองหานเซ็นเพื่อดูว่าเขาจะให้คำ ตอบว่า อะไร ผู้ตัดสินนั้นต้องการประกาศว่าการ ออกจากสนามประลองทำให้รู้ว่าเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ไป แต่ เนื่องจากเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้น ทำให้เขา เกิดลังเลขึ้นมา "แน่นอน นายยังไม่แพ้ หานเซ็น ตอบ ชูร่า ทุกคนรู้สึกโล่งใจขึ้นมา มันจะเป็นอะไรที่ น่าอับอายเกินไปสำหรับพวกเขา ถ้าอวัวซานพ่าย แพ้ไปแบบนี้ "อย่างน้อยๆ หานเซ็นก็เป็นคนที่ตรง ไปตรงมาดี โหลวหลานพูด "ใช่ แต่หลังจากนี้ไป องค์ชายจำเป็น ต้องระมัดระวังให้มากกว่านี้ ถึงแม้ จะไม่ถูกนับว่าแพ้ แต่มันยังคงเป็นอะไรที่น่าอับ อายขายหน้าอยู่ดี เหลียนชั้นพูด ชูร่าที่ชมถ่ายทอด สดรู้สึกโล่งใจขึ้นมา

เช่นเดียวกัน แต่ความมั่นใจในชัยชนะของพวกเขา

นั้นลดลงไปมากเลยทีเดียว "หมอนี่มันแปลก ๆ องค์ชายจำเป็นต้องระมัดระวังเอาไว้ "แต่เขาเป็น ลูก ผู้ชายดี ข้าประหลาดใจที่เขายอมให้ต่อสู้ต่อไป "มันก็แค่กลอุบายอะไรบางอย่างเท่านั้น ตอนนี้องค์ ชาย ระมัดระวังตัวขึ้นแล้ว ดังนั้นท่านคงจะเอาชนะ ได้อย่างไม่มี

ปัญหาอะไร "จัดการเขา องค์ชายของข้า! ชู ร่า
หลายตนดูการต่อสู้อย่างใจจดใจจ่อ ขณะที่มนุษย์
จำนวนหนึ่งที่เปิดดูการถ่ายทอดสดเดียวกัน พวก
เขา ต่างก็รู้สึกตื่นเต้นกับการต่อสู้ครั้งนี้ขึ้นมา การ
ถ่ายทอดสดนี้กลายเป็นเหมือนความสุขที่ไม่ได้มี
มานาน ของคนที่อยู่ประจำสถานที่แห่งนี้ โจวผิงอยู่
ดาวดวงนี้มาเป็นเวลาหลายปี เขาต้องตกเป็นเหยื่อ
ที่ถูกรังแก และดูหมั่นโดยเหล่าชูร่า เพราะยังไงดาว
ดวงนี้ก็เป็นเขตแดนของชูร่า ด้วยเหตุนั้นเขาจึงรู้ว่า

จะได้รับการ ปฏิบัติที่ไม่ดีนัก มีเพียงอย่างเดียวที่
ท่าให้เขานั้นยิ้มออกมา ซึ่งก็คือการได้เห็นชูร่าพ่าย
แพ้ให้กับมนุษย์ ไม่ต้องพูดถึงการถ่ายทอดสดครั้ง
นี้ ซึ่งเป็นอะไรที่น่าตื่นเต้นมากสำหรับเขา โดยปกติ
แล้วมนุษย์นั้นจะดู น่ากลัวในตอนที่พวกเขาทำการ
เจรจา แต่ตอนนี้เมื่อสัญญาสงบศึกเกิดขึ้น ชีวิตแต่
ละวันของพวกเขาบน ดาวดวงนี้จึงเป็นอะไรที่ยาก
ขึ้น เมื่อไม่มีอะไรอย่างอื่นให้โจวฝั่งทำ เขาก็จะเปิด
ดูรายการของชูร่าสาวอยู่

บ่อยครั้ง เหลียนชั้นนั้นเป็นชูร่าราชวงศ์ที่สวยและ แข็งแกร่ง ทำให้เธอเป็นที่ใฝ่ฝันของชายหลาย ๆคน ใน

วันนี้เมื่อเห็นเธอถ่ายทอดสด โจวผิงจึงเข้ามาดูเธอ แต่ที่เขาเห็นก็คืออวัวซานกำลังต่อสู้อยู่กับมนุษย์ คน หนึ่ง โจวผิงจำได้ทันทีว่ามนุษย์ที่อยู่ในหน้าจอ นั้นคือหานเซ็น ดังนั้นเขาจึงเรียกเพื่อนร่วมงานคน ้อื่นมาดู การต่อของหานเซ็นร่วมกับเขาด้วย ใน ตอนที่อวัวซานถูกโยนออกไปนั้น ชูร่าทุกคนต่างก็ เงียบไป แต่ ทางด้านของโจวฝั่งและเพื่อนร่วมงาน นั้นต่างกันโดยสิ้นเชิง พวกเขารู้สึกตื่นเต้นอย่าง มาก "ยอดเยี่ยม!" โจวผิงพูด แม้พวกเขาจะไม่ได้มี ความเกี่ยวข้องอะไรกับหานเซ็น แต่พวกเขาก็รู้สึก ภาคภูมิใจในสิ่งที่หาน เซ็นทำ ความรู้สึกของพวก เขานั้นเป็นอะไรที่แปลก มันเป็นความรู้สึกที่เกิด จากความภาคภูมิใจในชัยชนะ ของมนุษย์ แม้ว่า พวกเขาจะไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรเลยก็ตาม "เดี๋ยว ก่อนนะ ท่าไมเขาถึงทั้งโอกาสได้รับ ชัยชนะไป? เจ้าหน้าที่คนหนึ่งพูดขึ้นมา เขาไม่เข้าใจว่าทำไม หานเซ็นถึงได้ตัดสินใจให้โอกาสอวีถ้ว ซานอีกครั้ง "ถ้าเขาหยุดการต่อสู่ในตอนนี้ เขาก็แค่ชนะการ ประลอง พวกชูร่าจะไม่เชื่อว่ามันเป็นการต่อสู้ ที่

ยุติธรรม หรือเป็นชัยชนะที่หานเซ็นได้มาจากการ ต่อสู้ซึ่ง ๆหน้า" เจ้าหน้าที่ผมขาวอีกคนอธิบาย หลัง จากนั้นเขาก็พูดต่อ "ถ้าหานเซ็นสู้ต่อไปและได้รับ ชัยชนะ เขาก็จะได้รับการยกย่องมากกว่าเดิม" "แต่ ถ้า " เจ้าหน้าที่คิดจะพูดอะไรบางอย่าง แต่เขาก็ ตัดสินใจเงียบไป สิ่งที่เขาต้องการจะพดนั้น สามารถ เห็นได้ชัดอยู่แล้ว พวกเขากังวลว่าหาน เซ็นอาจจะไม่สามารถคว้าชัยชนะอีกครั้งหนึ่งได้ พวกเขาคิดว่า หานเซ็นนั้นยังเด็ก ถึงแม้จะมีมนุษย์ หลายคนที่สามารถเอาชนะชูร่าระดับสูงได้ แต่พวก เขาแต่ละคนนั้น แก่กว่าหานเซ็นมาก ในช่วงที่อายุ เท่ากัน มันยากที่มนุษย์จะเอาชนะซูร่าในการต่อสู้ ได้ และสำหรับคนที่ ยังเด็กอย่างหานเซ็น มันแทบ จะเป็นไปไม่ได้เลย พวกเขาคิดว่าถ้าหานเซ็นยอม ทิ้งโอกาสได้รับชัยชนะ ไป เขาจะสามารถทำได้ อีกรอบหรือเปล่า?เจ้าหน้าที่สูงอายุคนหนึ่งพูด "ถ้า ชัยชนะได้มาเพราะโชคช่วย คนอื่น ๆก็จะมองแบบ นั้นเช่นกัน และมันจะถูกมองในทางที่แย่ยิ่งกว่าการ พ่ายแพ้ธรรมดาเสียอีก เมื่อ เข้าใจถึงการกระทำ ของหานเซ็นเจ้าหน้าที่ทุกคนก็มองหานเซ็นด้วย ความนับถือยิ่งขึ้นกว่าเดิม พวกเขา พูดเป็นเสียง เดียวกันว่า "เด็กหนุ่มคนนี้เท่อะไรอย่างนี้ มนุษยชาติของเราควรจะมีคนอย่างเขาเยอะ ๆ

ตอนที่ 1058 รังแกองค์ชายชูร่า

ใจวฝั่งจ้องมองหานเซ็นที่อยู่ในหน้าจอ พวกเขา เห็นด้วยกับสิ่งที่เจ้าหน้าอาวุโสพูด แต่พวกเขาไม่ ต้องการที่จะเห็นมนุษย์เป็นฝ่ายพ่ายแพ้อวัวซาน มองไปที่คู่ต่อสู้และพูด "ต้องขอบอกว่าข้าไม่เคยคิด เลยว่าจะได้เจอมนุษย์ที่ตรงไปตรงมาแบบเจ้า" "วัฒนธรรมของพวกเรามีอะไรมากกว่าที่นายคิด พวกเรา ไม่ได้เป็นชนชั้นต่ำไม่มีหัวใจ บางทีหลัง จากการต่อสู้นี้ นายคงจะเข้าใจพวกเรามากขึ้น หานเซินไม่ได้ ชื่นชอบคำชมนี้เท่าไหร่ เพราะลึก ๆ แล้วมันก็เหมือนกับพวกเขามองมนุษย์ในทางที่ไม่ ดีนัก "งั้นเรามาเริ่ม สู้กันต่อเถอะ ทันใดนั้นเส้น เลือดสีเขียวทั่วร่างของอวัวซานก็เริ่มปูดขึ้นราวกับ

จะระเบิดออกมา ตอนนี้ กลมเนื้อของอวัวซานเริ่ม
จะเป็นเหมือนกับเหล็กกล้า และใบหน้าอันหล่อ
เหลาของเขาก็เริ่มดูน่า สยดสยองราวกับปีศาจ "ถ้า
เขาแปลงร่างในตอนนี้นั้นก็หมายความว่าเขา
เตรียมจะต่อสู้อย่างจริงจังแล้ว ดู ท่าครั้งนี้เขาคงจะ
เอาจริงแล้ว" ไห่หลันพูดพร้อมกับขมวดคิ้ว "

ช่วงเวลาที่คับขัน มันก็จำเป็นที่จะต้องใช้ วิธีที่เสียง จ้าวหย่งป๋อพูด จู่ให่หลันตอบ "ก็แน่ล่ะ นั้นเป็นสิ่งที่ พวกแองเจิลจีนถนัดนี้น่า" "ว่าไงนะ?..." สีหน้าของ จ้าวหย่งปี่อเปลี่ยนไปทันที "เล็กเถียงกัน ไป๋อซาน พูดเพื่อหยุดการทะเลาะวิวาทที่อาจจะเกิด ขึ้น ย้อนกลับมาในสนามประลอง หานเซ็นจ้องมองอ วัวซานแปลงร่างโดยไม่ได้รู้สึกหวาดกลัวอะไร หลัง จากที่แปลงร่างเสร็จ หานเซ็นก็สังเกตเห็นว่าพลัง ชีวิตของอวัวซานเพิ่มขึ้นพอสมควร ตอนนี้องค์

ชายชูร่ามีความแข็งแกร่งมากกว่าหานเซ็นมากนัก แต่หานเซ็นก็ยังคงไม่รู้สึกสะทกสะท้านอะไร พละ กำลังนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่ชี้ขาดในการต่อสู้ มันเป็น เพียงแค่ปัจจัยหนึ่งเท่านั้น หานเซ็นยังมีเทคนิค ซ่อนไว้ อีกมากที่จะรับมือกับคู่ต่อสู้คนนี้ อวัวซาน ยังไม่ได้แข็งแกร่งเท่ากับสปีริตราชั้นในก็อตแซงชั่ว รีเขต 3 แม้ ระดับความแข็งแกร่งของหานเซ็นจะ เทียบกับสปีริตราชั้นไม่ได้ แต่ด้วยวิชาและเทคนิค ต่างๆของเขาต่าง ก็ช่วยเสริมพลังในการต่อสู้ของ เขา ซึ่งมันก็ทำให้เขาแข็งแกร่งไม่ต่างจากสปริตรา ชั้น อวัวซานเชื่อว่า หานเซ็นนันอ่อนแอ แต่ความ จริงแล้วมันตรงกันข้ามกันเลย ชูร่ามักจะให้ความ สำคัญเพียงแค่พลังทาง กายเท่านั้น โดยพวกเขาจะ มองข้ามเทคนิคในการต่อสู้ไป แต่หานเซ็นเองก็ถือ

ว่าโชคดี ประสบการณ์ ต่างๆที่เขาได้รับในก็

อตแซงชั่วรเขต 3 นั้นทำให้เขาปลดล็อคยืนได้ถึง ขั้นที่ 9 ซึ่งคนอื่น ๆคงไม่เชื่อว่ามัน เป็นเรื่องที่เป็น ไปได้ ไม่มีใครที่เคยประสบความสำเร็จอย่างหาน เซ็นมาก่อน อวัว

ซานสังเกตเห็นว่าหาน เซ็นไม่ขยับแม้แต่นิดเดียว ดังนั้นเขาจึงใช้จังหวะนี้โจมตีหานเซ็น เขากวัด แกว่งแขนที่เป็นเหมือนกับใบ มืดเข้าไปใส่คู่ต่อสู้ที่ เขาดูถูก ครั้งนี้อวัวซานใช้วิชาชูร่าสังหารในการ ใจมตี ตอนนี้เขาต้องการที่จะจบ การต่อสู้ให้เร็วที่ สุด เพื่อไม่เปิดโอกาสให้สถานการณ์เหมือนคราว ก่อนเกินขึ้นอีก มือของอวัวซานเป็น เหมือนกับลูก กระสุนปืนใหญ่ มันพุ่งเข้ามาหานเซ็นด้วยความเร็ว ที่น่ากลัว "นั่นแหละองค์ชายที่พวกเรา รู้จักและ หลงรัก ที่นี้คนอื่นจะได้เห็นถึงความทรงพลังของ องค์ชายสักที ถ้าหานเซ็นคิดจะรับการใจมตี ครั้งนี้ ล่ะก็ เตรียมบอกลามือของเขาได้เลย ท่าทางมั่นใจ ของเหลียนชั้นกลับมาอีกครั้ง ซึ่งชูร่าคนอื่น ๆก็ เหมือนกัน ตอนนี้ความตื่นเต้นและความเร่าร้อน ของพวกเขากลับมาอีกครั้ง ส่วนทางใจวฝั่งเองก็ เริ่มรู้สึก กังวลขึ้นมา ชูร่าสังหารเป็นวิชาที่มีพลังทำ

ลายล้างสูง ซึ่งมีมนุษย์มากมายที่โชคร้ายจบชีวิต ด้วยวิชานี้ ถึงแม้มันจะดูธรรมดา ๆ แต่พลังที่ถูก ปล่อยออกไปนั้นน่ากลัวยิ่งกว่าอาวุธไหน ๆ อวัว ซานฝึกวิชานี้มา

จนถึงขั้นสุดยอดแล้ว เขาเชี่ยวชาญมันอย่างมาก ซึ่งเขาเชื่อว่ามันก็จะทำลายล้างมนุษย์ทุกคนที่ พยายาม จะป้องกันมัน ทุกคนคิดว่าหานเซ็นคงจะ หลบการใจมตีครั้งนี้ แต่ก็เหมือนกับก่อนหน้านี้ เขายื่นมือออกมา และพยายามจะรับการใจมตีของ คู่ต่อสู้ "เจ้าใง่!" ใหลวหลานพูด ขู่ร่าที่ดูถ่ายทอดสด

อยู่ต่างก็ตะโกน ออกมาด้วยความดีใจ แต่หานเซ็น นั้นก็รับการโจมตีได้

สำเร็จ เขาจับมือของอถัวซานเอาไว้ และมือที่ เหมือนกับลูกกระสุนปืนใหญ่ก็ถูกหยุดเอาไว้อย่าง ง่ายดาย หลังจากที่หยุดการโจมตีของอีกฝ่ายได้ หาน เซ็นก็ยกเขาขึ้นบนอากาศและโยนเขาลงบน พื้น อวถัวซานส่งเสียงคำรามราวกับมอนสเตอร์ เขาลุกขึ้นมา และวิ่งเข้าใส่หานเซ็น ตูม! หานเซ็น ก้าวเท้าหลบไปด้านข้างพร้อมกับจับแขนของชูร่า จากนั้นเขาก็จับอีก ฝ่ายทุ่มลงกับพื้นครั้งอีก ตอนนี้ จมูกขององค์ชายขู่ร่าเริ่มมีเลือดไหลออกมาแล้ว หลังจากที่ได้พักหายใจ ชั่วครู่ อวัวซานก็ลุกกลับขึ้น มาและพยายามโจมตีหานเซ็นอย่างบ้าคลั่งอีกครั้ง แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก็ เหมือนกับวนลูป เพราะสิ่ง ที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นก็เหมือนเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทุก

คนต่างก็เงียบไป มันไม่มี เสียงโห่ร้องหรือเสียงตบ
มืออะไรเลย มีแค่ความเงียบเท่านั้น พวกเขาไม่
อยากจะเชื่อในสิ่งที่เห็น ตอนนี้ พวกเขากำลังดู
หานเซ็นรังแกองค์ชายขู่ว่าคนหนึ่งอยู่ ตูม! ตูม! ตูม! แม้จะถูกโยนกลับไปบนพื้นนับครั้งไม่ ถ้วน แต่อวัว
ซานก็ยังปฏิเสธที่จะยอมแพ้ ตอนนี้ร่างกายอันแข็ง
แกร่งของอวัวซานดูยับเย็นไม่ต่างไป จากเศษผ้า
เก่าๆ มันเป็นภาพที่น่าตกใจ ซึ่งเกือบจะทำให้ผู้ชม
ทุกคนตัวแข็งที่อกันหมด

ตอนที่ 1059 อัจฉริยะที่แข็งแกร่งที่สุดในประวัติ ศาตร์

"ปิดการถ่ายทอดสดชะ" โหลวหลานรีบพูดขึ้นมา
เหลียนฮันเห็นด้วย เธอรีบปิดการถ่ายทอดสดอย่าง
รวดเร็ว ขณะที่สีหน้าของเธอซีดเผือด เธอมีแผนที่
จะให้ทุกคนได้ดูองค์ชายชูร่าบดขยิ้มนุษย์เพื่อสร้าง
ขวัญกำลังใจ แต่แผนของเธอกลับส่งผลตรงกัน
ข้ามกับที่ตั้งใจเอาไว้ เมื่อการถ่ายทอดสดถูกปิดไป
แล้ว ผู้คนที่

ดูอยู่ต่างก็สงสัยว่าที่พวกเขาเห็นนั้นเป็นเรื่องจริง หรือเปล่า พวกเขาไม่อยากจะเชื่อว่าองค์ชายชูร่า จะถูกรังแกโดยมนุษย์ที่ยังหนุ่มขนาดนั้น แต่ทาง โจวผึ้งและคนอื่น ๆแทบจะเก็บความตื่นเต้นเอาไว้
ไม่อยู่ มันเป็นเวลานานมากแล้วที่พวกเขาไม่ได้
รู้สึกภาคภูมิใจกับพี่น้องมนุษย์ด้วยกันแบบนี้ "ครั้ง
หน้าข้าจะ เอาชนะเจ้าให้ได้" อวัวซานหายใจหอบ
ขณะที่ถูกหามออกไปจากสนามประลอง เขาดูแย่

มากและ ร่างกายของเขาก็เปียกโชกไปด้วยเลือดสี
เขียว "พละกำลังไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่าง นายควรจะ
ฝึกฝนศิลปะ การต่อสู้ ฉันจะบอกให้นายรู้ไว้ นาย
พ่ายแพ้ให้กับคลื่นหยินหยาง" หานเซ็นพูด "คลื่น
หยิ่งหยาง? ข้าจะ จำเอาไว้" อวีถัวซานไอออกมา
เป็นเลือด ขณะที่เขาพยายามจะจ่าชื่อวิชาของหาน
เซินเอาไว้ เมื่อไป้อ ซานได้ยินหานเซ็นพูดอย่างนี้
เขาก็มีความสุขอย่างมาก "อาจารย์จ้าว ดูแลหาน
เซ็นด้วย ไห่หลันสัง "อื้อ" จ้าวหย่งป้อแสดงสีหน้า
เย้ยหยัน ไห่หลันสัง "อื้อ" จ้าวหย่งป้อแสดงสีหน้า

เขาได้เห็น เขารีบไปพา ตัวหานเซ็นมาทันที เพื่อจะ ได้แนะนำสมาชิกคนอื่น ๆในทีมสำรวจให้เขารู้จัก จี ให้หลันเริ่มจาการแนะนำ ตัวไปอซาน ซึ่งเป็นคนที่ แข็งแกร่งที่สุดในทีมและก็เป็นศาสตราจารย์ด้วย ไปอี้ซานพูด "ไม่มีความจำเป็น ที่คุณจะต้องแนะนำ ตัวให้กับผมหรอก ผมสนิทกับหานเซ็นมากกว่า พวกคุณทุกคนซะอีก" ทุกคนมองหาน เซ็นและไป อซาน จีให้หลันจึงถามขึ้นมาในทันที "จริงหรอ? หานเซ็นพยักหน้าและอธิบาย "วิชาที่ผมใช้ เมื่อ ครถูกคิดค้นโดยศาสตราจารย์ไป์ แค่เขาก็ไม่เคยรับ ผมเป็นลูกศิษย์อย่างเป็นทางการ ศาสตราจารย์ ไป พยายามหลอกให้หานเซ็นฝึกวิชา

คลื่นหยินหยาง แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ฝึกสอนให้หาน เซ็นอย่างจริงจัง เขาสอนอะไรให้หานเซ็นหลาย อย่าง ถึงพวกเขาจะเป็นไม่ได้เป็นศิษย์อาจารย์

อย่างเป็นทางการ แต่ความ สัมพันธ์ของพวกเขาก็ เหมือนกับเป็นศิษย์อาจารย์จริง ๆ ไปอซานยิ้ม แห้งๆและพูด "ฉันไม่สามารถรับนาย เป็นลูกศิษย์ ได้ เมื่อไหร่ที่พวกเราเจอหน้ากันก็มักจะมีเรื่อง ร้าย ๆ ตามมา ยังไงซะใบอนุญาตของสถาบัน เซนท์หลายใบก็ถูกนายซึ่งเอาไป ถึงเหยียนหนจะ เป็นหัวหน้าทีมสำรวจอย่างเป็นทางการ แต่ไป้อ ซานต่างหากที่เป็นคนที่มีอานาจสั่งการในกลุ่มของ พวกเขา ให่หลันยินดีอย่างมากที่เห็นพวกเขามี ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน หลังจากที่แนะน่าตัวกัน เสร็จ คนในทีมคนหนึ่งก็ถามเกี่ยวกับคลื่นหยิน หยางขึ้น มา พวกเขาชื่อคที่รู้ว่าหาน เซินเอาชนะองค์ชายของชูร่าได้ด้วยวิชานี้ ถ้าหาน เซินเป็นคนคิดค้นมันขึ้นมา พวกเขาก็คงจะไม่ถาม ถึงมันเพื่อเป็นการเคารพซึ่งกันและกัน แต่เมื่อพวก

เขารู้ว่า

ศาสตราจารย์ไปเป็นคน ที่คิดค้นมันขึ้นมา พวกเขา
จึงเชื่อว่ามันน่าจะเป็นวิชาที่มีขายอยู่ที่สถาบัน
เซนท์ ใครบ้างที่ไม่ต้องการวิชา ไฮเปอร์จีโนที่ทรง
พลังแบบนั้น แต่ไป่อีซานอธิบายกับพวกเขาว่าวิชา
นี้ถูกแบนไปแล้ว หานเซ็นก็แคโชค ดีที่ได้เรียนรู้
ก่อนที่มันจะถูกสั่งห้ามไป นี่ทาให้ทุกคนรู้สึกผิด
หวัง แม้มันจะเป็นเรื่องดีที่ได้รู้ว่าวิชาอะไรที่ หาน
เซ็นใช้เอาชนะองค์ชายของซูร่า แต่มันก็ไร้
ประโยชน์ถ้าพวกเขาไม่มีโอกาสได้เรียนวิชาเดียว
กันนั้น

หลังจากนั้นบางคนก็เริ่มคิดว่าต้องทำยังไงถึงวิชา นั้นจะได้รับอนุญาตให้กลับมาฝึกได้อีกครั้ง ไป๋ อซาน ช่วยหานเซ็นเอาไว้มาก ดังนั้นถ้ามีสิ่งที่หาน เซ็นจะทำให้เขาได้ หานเซ็นก็จะคว้าโอกาสนั้นเอา ไว้ และถ้า มีทางที่จะทำให้คลื่นหยินหยางถูกเล็ก

แบนจริง หานเซ็นก็ยินดีที่จะทำให้มันเกิดขึ้น ด้วย การที่มีไปอซาน อยู่ที่นี้ด้วย มันจึงไม่มีความจำเป็น ที่หานเซ็นต้องอธิบายให้คนอื่นฟังว่าทำไมวิชานี้ถึง ได้ทรงพลังขนาด นั้น ถ้าเกิดมีใครมาถาม หานเซ็น ก็จะได้บอกพวกเขาว่าคุณอยากรู้งั้นหรอว่าทำไม มันถึงทรงพลัง? เล็ก แบนมันและคณจะได้รู้เอง ด้วยการที่มีไป่ซานคอยอธิบายถึงความซับซ้อนของ คลื่นหยินหยางให้ฟัง ความอยากเรียนวิชาของคน อื่น ๆก็มีแต่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หานเซ็นยังบอกความ จริงไม่หมดซะทีเดียว เหตุผล ที่คลื่นหยินหยางมี ประสิทธิภาพจนสามารถเอาชนะองค์ชายของชูร่า ได้นั้นเป็นเพราะหานเซ็นจำ

ลอง กระแสพลังของเป่าเอ่อ ถ้าไม่มีมัน แม้จะเป็น วิชาคลื่นหยินหยางก็คงไม่สามารถรับพลังของอวัว ซานได้ ศิลปะการต่อสู่ประช็ตตัวของพวกซูร่านั้น สุดยอด การใช้คลื่นหยินหยางแบบเดียวกับที่หาน เซ็นทำนั้นจะ ทำให้คนอื่นพ่ายแพ้แบบหมดรูปถ้า ต้องสู้กับชูร่าที่ทรงพลัง หลังจากที่อวัวซานหายดี

พวกเขาก็ออก เดินทางไปที่เมืองของคริ
สตัลไลเซอร์ตามแผน แต่ข่าวการต่อสู้ของพวกเขา
นั้นแพร่สะพัดออกไปทั่วทั้ง สหพันธ์อย่างรวดเร็ว
โจวผิงได้อัดวิดีโอการต่อสู้เอาไว้ และเขาก็ได้เผย
แพร่วิดีโอการต่อสู้ไปให้เพื่อน สนิทของเขาที่อยู่ใน
สหพันธ์ เขาไม่ได้ตั้งใจให้มันถูกเผยแพร่ออกไป
แบบนี้ แต่การต่อสู้ของหานเซ็นนั้น น่าอัศจรรย์จน
เพื่อนของเขาห้ามตัวเองไม่ให้เผยแพร่ออกไปไม่ได้
เพียงไม่นานมันก็แพร่กระจายไป

ทั่ว และมันก็กลายเป็นข่าวอื้อฉาวอีกด้วย เนื่อง จากมันเป็นข้อตกลงที่เป็นความลับ มนุษย์จึงไม่ ควรเผยแพร่ มันออกไป แต่ใครบางคนก็กล้าที่จะ เผยแพร่ออกมา และเมื่อมันถูกอัปโหลดลง
อินเตอร์เน็ตแล้ว ก็ไม่มี ทางปกปิดได้อีก ไม่
ต้องบอกว่าทุกคนในสหพันธ์ต่างก็ช็อค นักสู้ทั้ง
สองคนในวิดีโอต่างก็เป็นที่รู้จักกันดี โดยเฉพาะฝั่ง
มนุษย์ ซึ่งก็คือหานเซ็น คนส่วนใหญ่นั้นคุ้นเคยกับ
รูปร่างหน้าตาของเขาดี สิ่งที่

น่าตกใจ ที่สุดของวิดีโอนี้ก็คืออายุของหานเซ็น ไม่ ใช่ชื่อเสียงของเขา การที่มนุษย์อายุแค่นี้สามารถ เอาชนะซูร่า แรงค์ 3 ได้นั้นเป็นอะไรที่น่าสรรเสริญ มาก ๆ ตอนนี้ชื่อเสียงของหานเซ็นดังยิ่งกว่ากึ่งเทพ บางคนเสียอีก และเขาก็ถูกกล่าวขานกันว่าเป็น "อัจฉริยะที่แข็งแกร่งที่สุดในประวัติศาตร์

ตอนที่ 1060 ด้วงกลายพันธุ์

ตอนนี้อัจฉริยะที่แข็งแกร่งที่สุดในประวัติศาสตร์กำ ลังนอนหลับอยู่บนยานอวกาศ พร้อมกับจีเหยื ยนหัน ในอ้อมแขน เหยื่ยนหรันหลีกเลี่ยงที่จะดู การต่อสู้ระหว่างหานเซ็นกับองค์ชายของชูร่า เธอ ไม่สามารถ

ทนเห็นหานเซ็นถูกซ้อมหรือถูกฆ่าตายได้ เธอจึง ทำได้แค่รอฟังข่าวอยู่ด้านนอก เธอรู้สึกโล่งใจอย่าง มาก หลังจากที่ได้ยินว่าหานเซ็นได้รับชัยชนะ แต่ หานเซ็นนั้นเหนื่อยล้าจากการต่อสู้ แม้ตอนนี้จะเช้ แล้ว แต่ เขาก็ยังนอนหลับปุ๋ยอยู่ แต่ในอวกาศนั้น ไม่มีกลางวันกลางคืน ดังนั้นมันจึงไม่ส่าคัญว่าเขา จะตื่นขึ้นมา เมื่อใหร่ แต่ทันใดนั้นหานเซ็นก็รู้สึก
เหมือนมีอะไรบางอย่างมารบกวนเขา เขาจึงใช้มือ
ปัดมันออกไป แต่ มันก็กลับมารบกวนจมูกของเขา
อีก หานเซ็นจามและ

ตื่นขึ้นมาจากการหลับไหล เขาพบว่าด้วงคริสตัลส์ เขียวมาเกาะอยู่บริเวณใบหน้าของเขา หานเซ็นดึง ดวงออกมาและวางตัวมันลง

บนเตียง หานเซ็นได้รับ ด้วงตัวนี้มาจาก
การสำรวจเมืองคริสตัลไลเซอร์เมื่อนานมาแล้ว เขา
ครอบครองมันมาเป็นเวลานาน แต่เขา ก็ไม่
สามารถบอกได้ว่ามันมีความพิเศษยังไง มันเป็นสิ่ง
มีชีวิตที่แปลกประหลาด ในช่วงเวลาหลายปีที่ หาน
เซ็นเก็บมันมามันยังไม่กินไม่ดื่มอะไรเลย แต่มันก็
ยังคงเหมือนกับตอนที่หานเซ็นเจอครั้งแรก แต่มี
เรื่องน่าสงสัยอย่างหนึ่งเกี่ยวกับด้วงตัวนี้ที่หานเซ็น

ค้นพบ ซึ่งก็คือถ้าปล่อยมันให้อยู่ตามลำพังเป็น เวลา นาน ๆ ด้วงตัวนี้ก็เริ่มจะดูเฉื่อยชาและไร้ชีวิต ชีวา ในช่วงนั้นสีของมันจะเริ่มจางหายไปและดูมืด มัว ถ้าหาน เชิ้นต้องการให้มันกลับมาเหมือนเดิม สิ่งที่เขาต้องทำก็แค่หยิบมันขึ้นมาและใต้ตอบกับ มัน จากนั้นก็พา มันไปไหนมาไหนด้วยสัก 2-3 วัน นอกจากลักษณะที่แปลกของมันแล้ว ด้วงตัวนี้มันก็ ไม่มีประโยชน์อะไร เลย หรืออย่างน้อย

มันก็ดูเป็นแบบนั้น แม้หานเซ็นจะยังคงเชื่อว่ามันมี
อะไรที่พิเศษ แต่เขาก็ยังไม่รู้ว่า ความลับของมัน
ถึงการเดินทางสำรวจครั้งนี้จะเต็มไปด้วยอันตราย
แต่หานเซินก็ตั้งใจที่จะเอามันไปด้วย โดยหวังว่า
มันจะมีประโยชน์อะไรสักอย่างหนึ่ง ขณะที่หาน
เซ็นยุ่งอยู่กับด้วงตัวนี้นั้น ที่เหยียนก็ยังคงหลับ อยู่
ดังนั้นหานเซ็นจึงลุกจากเตียงอย่างระมัดระวังเพื่อ

จะไม่ไปรบกวนเธอ ทันใดนั้นเปลือกสีเขียวของ ด้วง ก็ดูแปลกไป มันเริ่มจะโปร่งใสและเผยให้เห็น ฟันเฟืองที่อยู่ข้างใน การเคลื่อนไหวที่ละเอียดอ่อน ของฟัน เฟืองนั้นไม่ได้แตกต่างอะไรไปจากนาฬิกา สมัยโบราณ หานเซ็นประหลาดใจไม่น้อยกับสิ่งที่ เห็น ตลอด ช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา เขาไม่เคย เจอเหตุการณ์แบบนี้เลย ขณะที่หานเซ็นกาลังจะ ตรวจสอบเจ้าด้วง จู่ ๆก็มีเสียงประกาศดังขึ้นจาก สาโพงของยานอวกาศ "พวกเราจะไปถึงAPX-706 ในไม่ช้านี้ กรุณามา ประชุมที่ห้องประชุมก่อนจะจึง ที่หมาย" เสียงประกาศนั้นทำให้เหยียนหรันตกใจ ้ตื่นขึ้นมา เธอรีบนำ ผ้าห่มออกเผยให้เห็นเรือนร่าง อันผอมเพรียว ซึ่งทำให้หานเซ็นอยากที่จะกลับไป นอนร่วมกับเธอต่อ แต่ น่าเสียดายที่ตอนนี้ไม่ใช่ เวลามาแบบนั้น พวกเขาทั้งคูรับแต่งตัวและไปที่ ห้องประชุมตามที่ได้รับคำสั่ง หานเซ็นนำด้วงไปกับ

เขาด้วยโดยใส่มันไว้ในกระเป๋าเสื้อ เขาตั้งใจจะ
ตรวจสอบมันดี ๆอีกครั้งหลังจากที่ การประชมจบ
ลง ทั้งชราและมนุษย์มารวมตัวกันที่ห้องประชุม
เมื่อมาครบทุกคนแล้ว ภาพของดวงดาว แห่งหนึ่งก็
ปรากฏขึ้นบนหน้าจอ สถานที่ที่พวกเขาจะมา
สำรวจครั้งนี้แตกต่างจากที่หานเซ็นเคยเห็นครั้ง
ก่อน ดาวทั้งดวงเป็นคริสตัลทั้งหมด แต่มันไม่ได้
ชัดเจนมากในตอนที่มองแวบแรก พื้นผิวของดวง
ดาวนั้น

ดูเหมือนดวงดาวที่เขียวชอุ่ม ภูมิศาสตร์ของมันดู น่า

ดึงดูดใจ มันปกคลุมไปด้วยพฤกษาเขียวขจีและดูมี ชีวิตชีวา ชั้นบรรยากาศของดวงดาวนั้นประกอบไป ด้วยธาตุหลัก 2 อย่าง ซึ่งก็คือในโตรเจนและ ออก ซีเจน ทำให้มันเป็นดวงดาวที่เหมาะสำหรับการอยู่

อาศัยของมนุษย์ในอนาคต ในที่สุดยานอวกาศก็ ลงจอดบนพื้นผิวของดวงดาว หลังจากที่ประชุม เกี่ยวกับภารกิจเสร็จแล้ว พวกเขาก็แยกกันอีกครั้ง เพื่อไป เตรียมตัว พวกเขาจะเริ่มการออกสำรวจ ทันทีในอีก 3 ชั่วโมง เนื่องจากอวัวซานได้รับบาด เจ็บ ทำให้ พวกเขาล่าช้ากว่ากำหนดไปถึง 2 วัน เมื่อถึงเวลาออกสำรวจ ทุกคนก็ออกมาจากยาว อวกาศพร้อมกับวอ เฟรมของตัวเอง แม้สภาพ อากาศจะดูไม่มีปัญหาอะไร แต่พวกเขาก็ยังต้องใช้ วอเฟรมในการออกสำรวจ ดวงดาวเพื่อความ ปลอดภัย ขณะที่หานเซ็นขับวอเฟรมตามคนอื่น ๆ ไป เขาก็ตรวจสอบด้วงที่นำมาด้วย หลังจากที่มาถึง ดาวดวงนี้ ฟันเฟืองด้านในของด้วงก็หมุนเร็วขึ้น กว่าเดิม หานเซ็นไม่แน่ใจว่ามัน หมายความว่า อะไร แต่เขาก็สนใจมันอย่างมาก นอกจากการ หมุนของฟันเฟืองแล้ว มันก็ไม่มีอะไรแตก ต่างไป

จากเดิม แม้แต่พลังชีวิตของด้วงก็ยังเหมือนเดิมไม่ มีผิดเพี้ยน

ในที่สุดพวกเขาก็มาถึงสถานที่ที่ พวกเขาต้องการ จะสำรวจ เมื่อพวกเขาจัดตั้งฐานปฏิบัติการเสร็จ พวกเขาก็เคลื่อนตัวไปที่ทางเข้าของ เมืองคริ สตัลไลเซอร์ น่าแปลกที่ทางเข้าของที่นี่ดูไม่ค่อยมี สิ่งที่บ่งบอกว่าชาวคริสตัลไลเซอร์เคยอาศัย อยู่ที่นี้ ร่องรอยของเทคโนโลยีของคริสตัลไลเซอร์มีให้เห็น อยู่น้อยมาก ๆ แต่สิ่งหนึ่งที่หานเต็น

พบก็คือ กระดานรูเล็ตที่ทำจากคริสตัลสีดำ มันจม อยู่ในพื้นดินครึ่งหนึ่ง มันมีความกว้างกว่า 20 เมตร บนกระดาน นั้นเขาเห็นสัญลักษณ์ต่าง ๆที่เกี่ยวข้อง กับชาวคริสตัลไลเซอร์ และมันยังมีเครื่องหมายอยู่ ทั่วทั้งกระดาน กระดานถูกแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ทั้ง หมด 20 ส่วนเหมือนกับการตัดเค้ก ช่อง 4 ช่องมี

เครื่องหมายเตือน แปลก ๆอยู่ แต่หานเซ็นไม่แน่ใจ ว่าพวกมันหมายถึงอะไร คนอื่น ๆก็ไม่รู้เช่นกัน ไม่มี ใครรู้ว่าพวกเขาจะเจอ กับอะไรข้างในเมืองนี้ ใน ตอนแรกที่หานเซ็นเห็นกระดานรูเล็ตนั้น เขาก็ ตกใจไม่น้อย สัญลักษณ์บน กระดาษนั้นเหมือนกับ บนตัวด้วงไม่มีผิด พวกมันเป็นสิ่งที่เขาคุ้นเคยอย่าง มาก จึงไม่มีความจำเป็นที่เขา ต้องมองด้วงอีกครั้ง เพื่อที่จะยืนยัน "ของ 2 สิ่งนี้อาจจะมีความเกี่ยว ข้องกันด้วยเหตุผลบางอย่าง หานเซ็น คิด ขณะที่ เอามือล้วงเข้าไปในกระเป๋าเสื้อของเขา เขาต้อง การที่จะหยิบด้วงขึ้นมา แต่เขาสัมผัสถูกอะไร บางอย่างที่ต่างออกไป เขาดึงมือออกจากกระเป๋า เสื้อและพบว่านิ้วมือของเขามีเลือดไหลออกมาจาก บาดแผลที่เพิ่งเกิดขึ้นมาสดๆ

ตอนที่ 1061 การส่งผิดพลาด

หานเซ็นขมวดคิ้ว เขารู้สึกเหมือนถูกอะไรบางอย่าง
ต่อย และที่มือของเขาก็มีจุดแดง ๆซึ่งมีเลือดไหล
ออกมา หานเซ็นตรวจสอบบาดแผลของเขา เขา
รู้สึกโล่งใจที่ไม่ได้ถูกพิษจากเหล็กในหรืออะไรก็
ตามที่ ต่อยเขา ระดับความแข็งแกร่งของหานเซ็น
สูงมาก

ทำให้บาดแผลที่ได้รับฟื้นฟูเกือบจะในทันทีและ
ความ เจ็บก็หายไปด้วย หานเซ็นดึงกระเป๋าเสื้อ
ออกมาเพื่อจะดว่าเกิดอะไรขึ้นกับด้วงกันแน่ และ
หาเหตุผลว่า ทำไมด้วงที่เชื่อง ๆตัวนี้ถึงใจมตีเขา

ด้วงตัวนี้ไม่เคยมีนิสัยดุร้ายมาก่อน และมันเป็นสิ่ง
ที่เชื่องช้าที่สุดที่ หานเซ็นเคยเห็นด้วยซ้ำ มันเป็น
แมลงที่เนื้อยชามาก ๆ ด้วยเหตุนั้นทำให้เขารู้สึก
ประหลาดใจเป็นอย่าง มาก แต่เมื่อหานเซ็นดัง
กระเป๋าเสื้อของตัว

เองออกมา เขาก็ช็อคที่เห็นว่าด้วงนั้นหายไปแล้ว
หานเซ็นจับ ตามตัวเพื่อจะหาว่ามันหายไปไหน แต่
ไม่ว่าเขาจะหาดยังไง เขาก็หามันไม่เจอ ราวกับว่า
จู่ ๆมันก็หายตัว ไปอย่างไร้ร่องรอย โชคร้ายที่ตอน
นี้ไม่ใช่เวลาที่หานเซ็นจะออกตาหาด้วง ขณะนี้ทุก
คนยืนเรียงแถวหน้า

กระดานข้าง ๆกระดานรเล็ต โดยมีพลเอกกำลัง
อธิบายถึงจุดประสงค์ของปฏิบัติการอย่างละเอียด
กระดา เนรเล็ตก็คือทางเข้าของโบราณสถาน ซึ่ง
ช่องแต่ละช่องมีพื้นที่เพียงพอสำหรับคน ๆเดียวเท่า

นั้น และมันก็

มีระบบตรวจสอบพลังด้วย ซึ่งจะห้ามไม่ให้คนที่
แข็งแกร่งเกินไปเข้าไปในโบราณสถาน กฏนั้นค่อย
ข้าง เข้มงวด พลังชีวิตเพียงพลังชีวิตเดียวเท่านั้นที่
สามารถเข้าไปในช่องนั้นได้ แม้แต่มีมดมาเกาะอยู่
แค่ตัว เดียว ระบบก็จะตรวจพบและห้ามไม่ให้เข้า
ไปในโบราณสถาน กิ่งเทพก็ถูกห้ามไม่ให้เข้าไปเช่น
กัน เพราะ พวกเขานั้นแข็งแกร่งเกินไป ด้วยเหตุ
นั้นมีเพียงแค่ผู้เป็นเลิศและชูร่าแรงค์ 3 เท่านั้นที่
สามารถ

ผ่านระบบ ตรวจไปได้ มีเครื่องหมายเตือนแปลก ๆ 4 อันทำงานอยู่ พวกมันอยู่ตรงทางเข้าทั้ง 4 ช่อง ซึ่งหมายความ ว่าพวกมันถูกใช้ไปแล้ว แต่ละช่อง นั้นสามารถใช้ได้แค่ครั้งเดียวเท่านั้น และคนที่เข้า ไปจะสามารถกลับ ออกมาได้เฉพาะทางที่ตัวเอง

เข้าไปเท่านั้น นักวิจัยที่มาก่อนหน้าพวกเขาลอง พยายามเจาะดินลงไปข้าง ใต้ของกระดานรูเล็ต เพื่อจะดูว่าสามารถเข้าไปด้วยวิธีอื่นได้ไหม แต่หลัง จากที่เขาขุดไปลกกว่า 10,000 เมตร พวกเขาก็ไป เจอกับแกนกลางของดวงดาว พวกเขาไม่เจอกับ โบราณสถานอะไรเลย ดังนั้นพวกเขา จึงต้องล้ม เลิกความคิดนั้นไป พวกเขาได้ลองทดสอบโดยการ ส่งคนเข้าไปสำรวจที่นั้น 4 ครั้ง แต่ไม่ใช่นัก วิจัย ทกคนที่รอดกลับมาได้ พวกเขาเพิ่งจะสำรวจที่นี้ไป ได้ไม่ถึงไหน ข้อมูลที่เขาได้มาก็น้อยนิด แถม ส่วน ใหญ่ก็เป็นข้อมูลที่ไร้ประโยชน์ เป้าหมายของหาน เซ็นและคนอื่น ๆในการออกสำรวจครั้งนี้ก็คือ การ นาคริสตัลสีม่วงกลับไป แต่ทางรัฐบาลและพวกซูร่า ต่างก็ไม่ได้อธิบายว่าพวกเขาจะเอาของพวกนี้ไป ทำอะไร แต่มันก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะนี้คือ ภารกิจที่พวกเขาต้องทำ นอกจากนั้นในตอนที่พวก

เขา เข้าไป พวกเขาต้องเข้าไปโดยปราศจากวอ
เฟรมหรือปืน ถ้าพวกเขาน่ามันเข้าไปด้วย พวกเขา
ก็จะถูก โจมตี ตอนนี้มนุษย์ 8 คนและชูร่าอีก 8 ตน
เข้าประจำตำแหน่งของตัวเอง แต่ละคนยืนอยู่บน
ทางเข้าคนละ ช่อง โดยมีนักวิจัยอยู่ด้านนอกคอย
กดปุ่มเริ่มทำงาน หลังจากนั้นพวกเขาทั้ง 16 คนก็
หายตัวไปอย่างไร้ ร่องรอย หานเซ็นรู้สึกว่ามีอะไร
บางอย่างผิดปกติ เขารู้สึกกังวลและสับสนกับการที่
สัญลักษณ์บนตัวของ

ด้วงกับกระดานรูเล็ตคล้ายกันมาก แต่เขาก็รู้ดีว่านี่ ไม่ใช่เวลามามัวคิดเรื่องพวกนั้น เพราะตอนนี้ด้วง ตัวนั้น ได้หายไปเรียบร้อยแล้ว หลังจากที่หานเซ็น กระพริบตา เขาก็พบว่าตัวเองเข้ามาอยู่ในโบราณ สถานแล้ว รอบ ๆตัวเขาไม่มีสิ่งก่อสร้างอะไรเลย เขายืนอยู่ในที่โล่งราวกับว่าเขาอยู่ในชนบท แต่ที่ น่าแปลกก็คือ สถานที่แห่งนี้ดูเหมือนจะถูกภัยพิบัติ

อะไรบางอย่างที่คล้าย ๆกับแผ่นดินไหว ในจุดที่ ห่างไกลออกไป หานเซ็นมองเห็นว่ามีสิ่งก่อสร้าง อยู่ แต่พวกมันอยู่ในสภาพที่ผุพัง นอกจากนั้นเมื่อ ดูจากลักษณะของ สถาปัตยกรรมแล้ว ก็เห็นได้ชัด ว่าพวกมันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยชาวคริสตัลไลเซอร์ เมื่อหานเซ็นหันไปดู ข้างหลัง สีหน้าของเขาก็ เปลี่ยนไป เขาคิดว่าจะได้เห็นเหยียนหรันและคน อื่นๆ แต่เขากลับมองไม่เห็น ใครเลย เขายืนอยู่ตัว คนเดียว "พวกเขาผ่านระบบตรวจสอบไม่ส่าเร็จฉัน หรอ? ก็พวกเราเทเลพอร์ตเข้ามา พร้อมกันหน พวกเขาหายไปไหนกัน? พวกเขาควรจะอยู่ที่นี่สิ นี่ มันเรื่องอะไรกัน? อุปกรณ์ของนักวิจัยที่ เข้ามาครั้ง ก่อนล่ะหายไปไหนหมด?" หานเซ็นเริ่มจะรู้สึกไม่ ค่อยดี เมื่อรู้ตัวว่าพวกเขาไม่ได้ถูกเทเลพอร์ต ไปที่ จุดเดียวกัน หานเซ็นมองไปรอบ ๆ นักวิจัยที่เข้ามา ก่อนหน้านี้ได้บอกคร่าว ๆว่าพวกเขาจะเจอกับอะไร

ข้างในบ้าง แต่

ข้อมูลพวกนั้นไม่เป็นความจริงเลย มันเหมือนกับ
ว่าตอนนี้เขาถูกส่งมายังจุดที่ต่างจากนัก วิจัยที่
รอดกลับไปโดยสิ้นเชิง ภูมิประเทศของที่นี้ต่างจาก
ข้อมูลที่เขาได้มา "เกิดอะไรขึ้น? ตอนนี้หานเซ น
กังวลความปลอดภัยของเหยียนหรัน โดยเฉพาะถ้า
เธอถูกส่งไปอยู่ที่ไหนสักแห่งตัวคนเดียว หานเซี น
กัดฟันและบินขึ้นไปบนท้องฟ้า ก่อนที่เขาจะออก
ตามหาคนอื่นๆ เขาต้องทำความเข้าใจกับภูมิประ

เทศร อบ ๆซะก่อน ด้วยการทำงานของออร่า ศาสตร์ตงเสวียน หานเซ็นสแกนไปรอบ ๆ แต่ไม่ว่า เขาจะพยายาม ยังไง เขาก็ไม่สามารถสัมผัสถึงพลัง

ชีวิตได้เลย ไม่ว่าเขาจะบินไปไกลแค่ไหน ภูมิประเทศรอบ ๆก็ดู เหมือนเดิม มันไม่มีอะไรที่ เป็นเอกลักษณ์หรือจุดเด่นให้เขาจดจำเลย มันมี แต่พื้นที่ราบและซากปรักหัก ฟังเท่านั้น หานเซ็น
ขมวดคิ้ว เขาไม่แน่ใจว่าควรจะไปทางไหนดี ขณะที่
หานเซ็นกำลังครุ่นคิดอยู่นั้น จู่เขา ก็ได้ยินเสียงดัง
มาจากซากปรักหักพังของสิ่งก่อสร้างที่อยู่ใกล้ ๆ
มันเป็นเสียงที่แปลก เหมือนกับตอนที่ใช้ นิ้วเจาะ
เปลือกไข่ หานเซ็นมองไปในทิศทางที่เสียงดังมา
และเขาก็เห็นน้ำสีเขียว ๆไหลออกมาจากสิ่ง ก่อ
สร้าง

นั้น แต่หลังจากที่มองดูชัด ๆ หานเซ็นก็สังเกตเห็น
ว่ามันไม่ใช่น แต่เป็นฝูงด้วงสีเขียว พวกมันมี กัน
เยอะมากจนนับไม่ถ้วน ซึ่งพวกมันก่าลังวิ่งเข้ามา
หาหานเซ็น "นี่มันอะไรกันเนี่ย?" หานเซ็นมองดู
พวก มันด้วยความสนใจมันเหมือนกับด้วงของเขา
ไม่มีผิด เพียงแค่ตัวเล็กกว่าเท่านั้น และสิ่งที่แตก
ต่างอีก อย่างหนึ่งก็คือพวกมันไม่มีสัญลักษณ์

แปลก ๆบนหลังของพวกมัน ขณะที่หานเซ็นกำลัง สงสัยอยู่นั้น ฝูง ด้วงก็เข้ามาใกล้ขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อ พวกมันมาถึงตรงหน้าของหานเซ็น พวกมันก็แยก ตัวออกและล้อมเขาเอา ไว้ โชคดีที่พวกมันไม่ได้มี ท่าที่ดุร้ายต่อเขา หานเซ็นไม่แน่ใจว่าพวกมันต้อง การอะไร แต่ด้วงพวกนี้ก็วิ่ง กันเข้ามาเรื่อย ๆ หลัง จากนั้นพวกมันก็แยกตัวออกเป็นทางเดินไปที่ โบราณสถานแห่งหนึ่ง พวกดวงทำท่า ทางที่ดู เหมือนกับว่ามันกำลังก้มหัวค่านับหานเซ็น

ตอนที่ 1062 ซันเซ็ท

หานเซ็นประหลาดใจกับท่าทางของพวกมัน เขา มองไปที่ฝูงแมลงและถาม "พวกแกได้ยินฉันไหม พวกมันไม่มีปฏิกิริยาอะไร ขณะที่หานเซ็นมองดู พวกมันด้วยความสับสน ด้วงตัวหนึ่งก็บินมาตรง หน้าเขา มันส่งเสียงประหลาด ๆออกมา หลังจาก นั้นมันก็หันหลังและบินไปยังเมืองใบราณที่อยู่ข้าง หน้า หานเซิน ยังคงยืนนิ่งอยู่ เขาไม่แน่ใจว่าเกิด เรื่องอะไรขึ้น หลังจากผ่านไปสักพัก ด้วงตัวเดิมก็ กลับมาและบินวน รอบ ๆตัวเขา หานเซ็นสามารถ บอกได้ว่ามันพยายามจะบอกเขาให้รีบๆไปที่เมือง นั้น หานเซ็นกัดริมฝีปาก ตัวเอง และตัดสินใจตาม มันไป ไหน ๆก็มาถึงที่นี่แล้ว หานเซ็นคิดว่าควรจะ

เข้าไปสำรวจเมืองใบราณสัก หน่อย เพื่อดว่าเขาจะ สามารถหาอะไรได้บ้าง ถ้ด้วงพวกนี้ต้องการจะทำ ร้ายเขาละก็ พวกมันก็คงจะ โจมตีเขาไปนานแล้ว เมื่อดูจากท่าทางที่ดูเทิดทูนของพวกมัน หานเซ็นก็ แน่ใจว่าพวกมันคงจะไม่เปลี่ยน

ท่าที่ในเร็ว ๆนี้แน่ หลังจากที่หานเซ็นเริ่มเดินออก ไป ด้วงตัวอื่น ๆก็เดินตามหลังเขามาอย่างขยันขัน แข็ง เพียงไม่นาน หานเซ็นก็มาถึงใจกลางเมือง ทุกอย่างที่นั่นพังทลายทั้งหมด

ยกเว้นสิ่งก่อสร้างเพียงอย่าง เดียวเท่านั้น ซึ่งก็คือ
วิหารแห่งหนึ่ง วิหารนี้ดูแปลกประหลาด มันดูใส
สะอาดและไม่มีร่องรอยอะไรเลย ด้วงตัวที่บินนา
มานั้นล่อนลงตรงบันไดของวิหารและส่งเสียง
แปลก ๆให้หานเซ็น ราวกับจะบอกว่าให้เขา เข้าไป
ข้างใน หานเซ็นเดินขึ้นไปบนบันได แต่ฝูงด้วงไม่ได้
ตามเขาขึ้นมา พวกมันก้มหัว ขณะที่เขาเดิน ขึ้นไป

ชึ่งพวกมันดูมีความสุขอย่างมาก หานเซ็นเรียก วิญญาณอสูรชุดเกราะออกมา จากนั้นเขาก็ดัน

ประตของวิหารเข้าไป เมื่อเขาก้าวขาเข้าไปข้างใน เขาก็พบว่าที่นี้นั้นเก่ามาก มีฝุ่นเกาะอยู่ทั่วทุกที ภายในวิหารไม่มีรูปปั้นอะไรอยู่เลย ภายในมีเพียง หม้ออยู่ไม่กี่ใบเท่าไหร่ ในวิหารดูโล่ง ๆจนน่า ประหลาด ขณะที่หานเซ็นมองไปทีมม ๆหนึ่งของ วิหาร เขาก็ชื่อคที่ได้เห็นว่ามีแจกันคริสตัลตั้งอยู่ หานเซ็นสามารถ บอกได้ว่ามันไม่ได้ถูกสร้างมา จากคริสตัลทั่ว ๆไป มันถูกหลอมขึ้นจากคริสตัล พิเศษหลายชนิด หานเซ็น เคยเจอสิ่งของแปลก ๆ ในโบราณสถานของคริสตัลไลเซอร์มาหลายอย่าง แต่แจกันอันนี้ทำให้เขา ประหลาดใจมากที่สุด มัน โปร่งใสทั้งอัน แต่รูปร่างของมันดูแข็งแรงและมอง เห็นได้ชัดเจน สิ่งที่ทำให้ หานเซินประหลาดใจ

อย่างมากก็คือภายในแจกันมีผู้หญิงคนหนึ่งอยู่
หญิงสาวคนนั้นนั่งกอดเข่าอยู่ที่กัน ของแจกัน เธอ
มีผมสีทอง แต่หานเซ็นไม่สามารถมองเห็นใบหน้า
ของเธอชัด ๆได้ เธอไม่มีเขาของชูร่าให้ เห็น และ
เธอก็มีหูของมนุษย์ ร่างกายของเธอนั้นเปลือย
เปล่า แต่เส้นผมสีทองของเธอนั้นช่วยปกปิดส่วน
ต่างของเธอเอาไว้ "มนุษย์นั้นหรอ? บางทีเธออาจ
จะเป็นนักวิจัยที่หายตัวไป? หานเซ็นมองผู้หญิงใน

แจกันและครุ่นคิดว่าเธอเป็นใครกัน แต่
สัญชาตญาณของเขาบอกว่าเธอยังค่อนข้างเด็กอยู่
แต่ถ้าเป็น แบบนั้นจริงเธอมาติดอยู่ที่นี้ได้ยังไง
หานเซ็นรู้ว่าคนที่ถูกส่งเข้ามาสำรวจครั้งก่อนหน้า
นั้นมีมนุษย์ 2 คน และชูร่าอีก 2 คน แต่มีเพียงแค่
มนุษย์กับชูร่าอย่างละคนเท่านั้นที่ได้กลับมา ถ้า
หญิงสาวคนนี้เป็นหนึ่งใน นักวิจัยที่ถูกส่งเข้ามา

จริง เขาก็ไม่สามารถปล่อยเธอไว้แบบนี้ได้ หลัง จากนั้นหานเซ็นก็สังเกตเห็นว่า แจกันนั้นถูกปิด ผนึกอยู่ แจกันทั้งอันดูเหมือนเป็นชิ้นเดียวกัน ชาว คริสตัลไลเซอร์นั้นมีเทคโนโลยีที่แปลกประหลาด

และสิ่งที่พวกเขาผลิตขึ้นก็จะมีลักษณะที่พิเศษ เสมอ ดังนั้นโครงสร้างของแจกันจึงไม่ ได้ทำให้ หานเซ็นประหลาดใจเท่าไหร่นัก หานเซ็นพูดด้วย เสียงที่นุ่มนวล "เธอได้ยินฉันไหม" หานเซ็น ไม่ได้ รับปฏิกิริยาตอบสนอง ดังนั้นเขาจึงพูดด้วยเสียงที่ ดังขึ้นกว่าเดิม แต่เขาก็ไม่ได้รับปฏิกิริยาตอบ สนองเหมือนเดิม เขาทำแบบนั้นอยู่หลายครั้ง แต่ดู เหมือนว่าเธอจะไม่ได้ยินเสียงของเขา หานเซ็น ลอง สัมผัสแจกันด้วยความระมัดระวัง เขาไม่แน่ใจ ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือเปล่า แต่โชคดีที่ไม่มีอะไร ผิดปกติ เกิดขึ้น เมื่อรู้สึกว่ามันปลอดภัย หานเซ็นก็ เริ่มที่จะเคาะแจกัน ดูเหมือนหญิงสาวจะได้ยิน เสียงเคาะของ เขา เธอแสดงปฏิกิริยาออกมา หลัง จากที่เห็นเธอขยับตัว หานเซ็นก็เคาะอีกครั้งหนึ่ง

เธอตื่นขึ้นมาและ มองไปรอบ ๆเพื่อจะหาว่าเสียง เคาะนั้นมาจากไหน และนั่นก็เป็นตอนที่หานเซ็น ได้เห็นเธอชัดๆ เธอดูอายุ ราวๆ 18 ปี และมีหน้า ตาน่ารักที่มีเสน่ห์ ดวงตาของเธอมีสีทอง ซึ่งเป็นสี เดียวกับสีผมของเธอ เมื่อดูจาก ลักษณะภายนอก ของเธอแล้ว เธอดูเหมือนกับมนุษย์ผู้หญิงคนหนึ่ง ชึ่งทำให้หานเซ็นคิดว่าเธออาจจะ เป็นนักวิจัยที่เข้า มาก่อนหน้านี้จริงๆ ลักษณะภายนอกของเธอก็ไม่ ได้ขัดแย้งกับความคิดของเขา เพราะ ในยุคสมัยนี้ มนุษย์ที่มีอายุถึง 40 ปีก็สามารถรักษาหน้าตาให้ สดใสเหมือนกับคนอายุ 18 ปีได้ เมื่อหญิง สาวเห็น หานเซ็น เธอกระพริบตาหลายครั้งเพื่อจะมองให้

ชัด เหมือนกับว่าเธอเพิ่งจะตื่นขึ้นมา เธอสัมผัส ที่ อีกด้านของแจกัน ปากของเธอนั้นขยับไปมา

ราวกับว่าเธอกำลังพูดอะไรบางอย่างอยู่ แต่หาน เซ็นไม่ สามารถได้ยินได้ ทั้งหมดที่หานเซ็นพอจะ ทำได้ก็คืออ่านปากของเธอ และจากที่เขาพอจะ บอกได้นั้น เธอกำลังพูดว่า "ช่วยฉันด้วย หานเซ็น หยิบกระดาษและปากกาขึ้นมา จากนั้นเขาก็เขียน ตัวหนังสือเพื่อ ที่จะแสดงให้เธอดู "เธอเป็นใคร?" หานเซ็นเขียน เขาต้องการที่จะรู้ตัวตนของเธอ ก่อน หานเซ็นต้องระวัง ตัวตลอดเวลาในขณะที่อยู่ ที่นี้ เขาไม่อาจจะรู้ได้ว่ามีกับดักหรือกลอุบายแบบ ไหนรอคอยเขาอยู่ใน โบราณสถานของคริ สตัลไลเซอร์ หญิงสาวพ่นลมออกมาที่แจกันคริ

พิเศษ บลูบลัด" นี่ยืนยันให้หานเซ็นรู้ว่าเธอเป็นนัก

สตัลและเขียน "พันเอกซันเซ็ท จาก กองกำลัง

วิจัยที่เข้ามาก่อนหน้านี้จริงๆ และตอนนี้ดู เหมือน ว่าเธอจะถูกขังอยู่ข้างใน "ถอยไปด้านหลัง ผมจะ ทำลายคริสตัลนี้ หานเซ็นเขียน เมื่อเธอรับรู้สิ่ง ที่ เขาเขียนบอก เธอก็ถอยหลังออกไป

ตอนที่ 1063 เบาะแสที่ดีที่สุด

กำปั้นของหานเซ็นลูกเป็นไฟด้วยเพลิงฟินิกซ์ เขา ชกใส่แจกันด้วยพลังของการปลดล็อคยืนขั้นที่ 7 หาน เซินรู้สึกราวกับว่ากระดกข้อมือของเขาจะหัก เมื่อไฟดับลง เขาก็เห็นว่าแจกันยังอยู่ในสภาพเดิม โดยไร้ รอยขีดข่วน หมัดนั้นคือหมัดที่แรงที่สุดที่ เขาจะทำได้แล้ว ถึงแม้หานเซ็นจะไม่ได้ใช้พลัง เสริมอย่างอื่น ก็ตาม แต่การที่แจกันไร้รอยขีดข่วน และไม่ขยับแม้แต่นิดเดียว ก็ทำให้เขารู้ว่าจำเป็น ต้องใช้พลังมากกว่า นั้นมาก ๆ หานเซ็นหยิบไทอา ออกมาและใช้มันฟันใส่แจกัน แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ ไร้ประโยชน์ ความเสีย หายที่เขาทำใส่คริสตัลได้ก็ มีแค่รอยสีขาวบางๆเหมือนกับเวลาที่ขุดแขนตัว

เองเท่านั้น หานเซ็น ประหลาดใจไม่น้อย น้ำหนัก
และความแข็งแกร่งของแจกันนั้นเกินกว่าที่เขาคาด
การเอาไว้มาก นี้เป็นสิ่งที่ เขาคาดไม่ถึง ตอนนี้สิ่งที่
หานเซินคิดก็คือเป็นอะไรที่น่าเสียดายมากที่ดาบ
ฟินิกซ์ไม่สามารถนำออกมา จากก็อตแซงชั่วรได้
ถ้ามีมันอยู่ก็อาจจะพอทำอะไรได้บ้าง หานเซ็นลอง
ใช้วิชาต่าง ๆเพื่อจะดูว่าได้ผล หรือเปล่า แต่น่าเสีย
ดายท็ดเหมือนว่าจะไม่มีอะไรได้ผลเลย ท่าที่ร่าเริง
ของซันเซ็ทในตอนแรกเริ่มจะ หายไป ตอนนี้เธอดู
ผิดหวัง แต่มันก็ทำให้หานเซ็นต้องการ

จะช่วยเธอออกมายิ่งขึ้น เขาไม่ต้องการทำให้ เธอ ผิดหวัง เขาเรียกดาบวิญญาณอสูรแกะเขาปีศาจ ออกมา เขาถือมันไว้ด้วยมือข้างหนึ่ง ส่วนอีกข้าง ถือ ดาบไทอาเอาไว้ เขาฟันใส่แจกันอย่างต่อเนื่อง โดยหวังว่ามันจะถูกทำลายลง หานเซ็นไม่คิดจะนั่ง

ดูอยู่ เฉย ๆหรือเดินจากไป ขณะที่เธอยังถูกขังอยู่ ในนี้ เขาจะทำทุกวิถีทางเพื่อช่วยเธอออกมา แต่น่า เสียดายที่

ทั้งดาบไทอาและดาบแกะเขาปีศาจไม่เพียงพอที่จะ ทำลายคริสตัลได้ พวกมันทำได้แค่ทิ้งรอยสีขาว ๆ เอาไว้ แต่เห็นได้ชัดว่ามันได้รับความเสียหายอยู่ บ้าง ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจริง มันก็ทำให้ค่าลังใจของ หาน เซ็นเพิ่มขึ้น มันไม่เคยมีสิ่งที่เขาตั้งใจและทำ ไม่ได้มาก่อน เขาเอาชนะศัตรูทุกคนเสมอ ๆ ดังนั้น เขาก็จะ ไม่ยอมแพ้ให้กับแจกันอันนี้เด็ดขาด หลัง จากนั้นหานเซ็นก็คิดว่าน่าจะลองใช้โหมดราชาสปีริ ตขั้นสุด ยอดดู หรืออย่างน้อย ๆก็ใช้วิญญาณอสูร กาเหว่าทอง เขาจะทำทุกวิถีทางเพื่อช่วยเธอให้ได้ แต่ถึงอย่าง นั้น หานเซินก็ยังคงพยายามใช้ดาบทั้ง สองต่อไปก่อน แต่มันก็ไม่สำเร็จ ไปเถอะ มันไม่มี ทางถูกทำลาย หรอก ซันเซ็ทเขียน หานเซ็นไม่

สนใจข้อความที่เธอเขียนบอก เขายังคงโจมตี แจกันต่อไปจนมือของ เขาเริ่มจะมีเลือดไหลออก มา ความคือรันของเขาเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้เขา ยอมแพ้ แต่เขาก็รู้ว่าถ้ยังท่า แบบนี้ต่อไป มือของ เขาก็จะถูกทำลายก่อนแจกันแน่ หานเซ็นไม่มีพละ กำลังที่มากพอ ถึงจะมีอาวุธที่ ยอดเยี่ยม แต่เขาก็ ไม่มีแรงมากพอที่ท่าลายแจกันได้ หานเซ็นกัดฟัน และแปลงร่างเป็นนกกาเหว่าทอง กรงเล็บสีทอง ของนกเปลี่ยนเป็นสีแดง ก่อนที่จะเริ่มโจมตีแจกัน อย่างบ้าคลัง ปัง! หานเซ็นปลดล็อคยืน วิชาโลหิต ชีพจรถึงขั้นที่ 9 เพื่อจะเสริมพลังให้กับวิญญาณ อสูรเรเวนทอง และนั้นก็ทำให้เขาเริ่มมีความ คืบ หน้าขึ้นมา ตอนนี้รอยร้าวเริ่มปรากฏให้เห็นที่ด้าน ข้างของแจกัน หานเซ็นยังไม่ลดละเขาโจมตีใส่ แจกันอย่างต่อเนื่องด้วยความรวดเร็วและรุนแรง จนทำให้สิ่งประดิษฐ์ชิ้นนี้เริ่มสั่นสะเทือน ซันเซ็ท

กำมือ

แน่นด้วยความตื่นเต้น ขณะมองดูรอยร้าวที่พื้นผิว ของแจกันเริ่มขยายใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ หานเซ็นแทบ ไม่ อยากเชื่อว่าแจกันจะแข็งแรงถึงขนาดนี้ แม้จะ เริ่มมีรอยร้าวขึ้นมา แต่หลังจากผ่านไปนาน มันก็ ยังไม่แตก สักที ในที่สุดกรงเล็บของหานเซ็นก็เริ่ม จะมีเลือดไหลออกมา หลังจากที่โจมตีอย่างต่อ เนื่อง แต่เขาคิด ว่าความสำเร็จใกล้เข้ามาแล้ว ดัง นั้นเขาจึงโจมตีอย่างไม่ลดละแม้แต่วินาทีเดียว เขา ใช้พลังทั้งหมด โจมตีใส่แจกันต่อไปเรื่อย ๆ ตูม! ใน ที่สุดหานเซ็นก็ทำสำเร็จ แจกันแตกกระจายออก มาราวกับสายฝน ชั้น เซ็ทเองก็ไม่อยากจะเชื่อสาย ตาตัวเอง ในตอนแรกเธอดูดีใจอย่างมาก แต่หลัง จากนั้นเธอก็ร้องให้ออก มา "เธอเป็นอะไรใหม?" หานเซินกลับร่างมนุษย์เหมือนเดิม ขณะที่มือของ

เขาเปียกโชกไปด้วยเลือด หานเซ็นถอดเสื้อคลุม ออกและส่งมั่นให้กับเธอ เพื่อที่เธอจะได้มีอะไรใส่ เขาอยากจะให้วิญญาณอสูรชุด เกราะกับเธอ ถ้า สามารถทำได้ แต่เนื่องจากภายนอกก็อตแซงชัวร์ ไม่สามารถส่งวิญญาณอสูรได้ ดังนั้น ตอนนี้เขาจึง ให้เสื้อคลุมไปก่อน ซันเซ็ทรับเสื้อคลุมไปและสวม ใส่มันเพื่อปกปิดร่างกายอันเปลือยเปล่า ของเธอ ด้วยการที่เธอเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ทำให้เสือคลมของ หานเซ็นจึงดูเหมือนกับชุดที่ยาวเลยกันของ เธอ หานเซ็นถาม "ทำไมเธอถึงถูกขังอยู่ที่นี้? ซันเซ็ทไม่ ตอบ เธอเพียงแค่ยืนนิ่งๆและจ้องมาที่หานเซ็น หานเซินเชื่อว่าเธออาจจะก่าลังช็อคอยู่ ดังนั้นเขา จึงพูดปลอบเธอ "เราออกไปจากที่นี้กันเถอะ ผม เข้ามา ที่นี้พร้อมกับคนอื่น ๆอีกหลายคน แต่ตอนนี้ ผมไม่รู้ว่าพวกเขาอยู่ที่ไหน เมื่อหานเซ็นหันหลัง เตรียมที่จะ กลับ ซันเซ็ทก็ยังคงยืนนิ่งอยู่กับที่และ

จ้องมองเขาต่อไป "เธอมัวรออะไรอยู่?" หานเชิน ขมวดคิ้ว ซันเซ็ท พูดด้วยเสียงที่หยาบอย่างน่า ประหลาดใจ "เวลาของ

ฉันหมดแล้ว จ่าสิ่งที่ฉันจะบอกกับนายให้ดี อย่าได้
ตกหล่นแม้แต่คำเดียว" "เวลาอะไรกัน? เธอกำลัง
พูดถึงเรื่องอะไร?" หานเซ็นขมวดคิ้วอีกครั้ง ซัน
เซ็ทพูด

"ชื่อของฉันคือซันเซ็ท ฉันเป็นพันเอกของกองกำลัง พิเศษบลูบลัด ฉันเป็นทหารคนสนิทของหานจึงซื้อ และเป็นหนึ่งในสมาชิกทีม 7 ขององค์กรลับ Secret Service" "เธอพูดว่าอะไรนะ" หานเซ็นมองเธอ ราว กับว่าเขาเห็นผี ริมฝีปากของเขาเริ่มสัน "เธอเป็น ทหารคนสนิทหานจึงจือ และเธอยังเป็นหนึ่งในทีม ส่ารวจของ Secret Service ทีมที่ 7 งั้นหรอ หาน เซ็นพูดด้วยเสียงสั้น ๆ หานเซ็นไม่รู้ว่านี้เป็นเรื่อง

จริง หรือเรื่องตลกกันแน่ แต่นี้อาจจะเป็นเบาะแส ที่ดีที่สุดที่เขาเคยค้นพบมาทั้งหมด

ตอนที่ 1064 การดูหมิ่นพระเจ้า

"ดีจริง ๆที่นายรู้จักครูฝึกหานและทีม7" ซันเซ็ทพยัก หน้าและพูดต่อ "ตอนนี้ฉันขอย้ำอีกครั้งว่านายต้อง จำทุกคำที่ฉันจะบอกต่อไปนี้ ซันเซ็ทบอกทานเซ็น "ทีมของพวกเราได้รับคำสั่งให้ไปสำรวจช่องโหว่ ของมิติแห่งหนึ่ง แต่เมื่อไปถึงที่นั้นก็มีสิ่งผิดปรกติ เกิดขึ้น" "เกิดเรื่องอะไรขึ้น? หานเซ็นถาม "ฉันก็ไม่ รู้ ซันเซ็ทส่ายหน้า "อะไรนะ เธอจะไม่รู้ได้ยังไง? พวกเธอเข้าไปในก็อตแซงชั่วไม่ใช่หรอ? ตาของ หาน เซ็นเบิกกว้างด้วยความประหลาดใจ ถ้าเธอ เป็นหนึ่งในสมาชิกจริง เธอก็ควรจะรู้ว่ามันเกิด เรื่องอะไรขึ้น "ก็อตแซงชั่วร" นั่นคืออีกมิติหนึ่ง หรอ?" ซันเซ็ทถาม เหมือนว่าเธอก่าลังพูดกับตัว

เองอยู่ "เธอไม่รู้จักก็ อตแซงชั่วได้ยังไง? หลังจากที่
ค้นพบก็อตแซงชัวร์เขต 1 พวกเธอก็ได้รับข้อมูล
พื้นฐานทันทีเลยไม่ใช่ หรอ?" หานเซ็นเริ่มจะคิดว่า
เธอกำลังเล่นตลกกับเขาอยู่ ซันเซ็ทมองมาที่หาน
เซ็นและถาม "ก็อตแซงชั่ว รี่เขต 1? เขต 1 งั้นหรอ?
งั้นก็หมายความว่ายังมีเขตอื่นอีกหรอ?" หานเซ็น
มองซันเซ็ทด้วยความสับสน เขาไม่แน่ใจว่าเธอกำ
ลังเล่นตลกอะไรกับเขาอยู่กันแน่ "นายลองเล่า
เกี่ยวกับมิติอื่นที่นายเรียกว่าก็อต แซงชั่วให้ฉันฟัง
อย่างกระชับที่สุดเท่า

ที่นายจะทำได้ ซันเซ็ทพูด หานเซ็นสังเกตเห็นว่าใบ หน้าของ เธอดูจริงจัง ดังนั้นเขาจึงเริ่มอธิบายเกี่ยว กับก็อตแซงชั่วรให้เธอฟังในทันที หานเซ็นบอก เธอตั้งแต่ก็อต แซงชั่วรเกิดขึ้นมาได้ยังไง เขา อธิบายทุกอย่างเท่าที่เขาจะทำได้ในเวลาไม่ก็่นาที

เมื่อซันเซ็ทได้ยินสิ่งที่ หานเซ็นพูด สีหน้าของเธอก็ ดูแปลกๆ หลังจากนั้นเธอก็พูด "ถ้ที่นายพูดมาเป็น ความจริง ที่ที่นายพูดถึง คงจะไม่ใช่ที่ที่พวกเราเข้า ไปสำรวจ ที่ม7 ไม่ได้เข้าไปในก็อตแซงชั่วรที่นาย พูดถึง "เธอจะบอกว่าพวก เธอเข้าไปในอีกมิติหนึ่ง ้ที่นอกเหนือจากก็อตแซงชั่วรอย่างงั้นหรอ" หาน เซ็นคิดว่ามันยากที่จะเชื่อค่า พูดของเธอ เขาเริ่ม จะคิดว่าเธอพูดโกหก มนุษย์ชาติค้นพบการมีอยู่ ของก็อตแซงชั่วรผ่านทีม 7 พวกเขา คือคนที่ค้น พบมัน ซึ่งทำให้หลายปีต่อจากนั้นมนุษยชาติได้ พัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด ซันเซ็ทลูบผม ของเธอ และพุด "สถานที่ที่พวกเราเข้าไปนั้นไม่เหมือนกับก็ อตแซงชั่วรที่นายบรรยายให้ฟัง หรืออย่าง น้อย ๆ มันอาจจะเป็นก็อตแซงชั่วรที่พวกนายไม่รู้จัก ใน ตอนที่พวกเราเข้าไปในมิติใหม่นี้ พวกเราทั้งหมด ถูกส่งไปอยู่จุดเดียวกัน" "พวกเธอถูกส่งไปที่ไหน?"

หานเซ็นสงสัยว่าที่เธอบอกเป็นความจริงหรือเปล่า แต่ยังไงเขาก็ต้องการฟังในสิ่งที่เธอจะพูด ซันเซ็ทมี สีหน้าสับสน เธออธิบาย "ที่ที่พวกเราไปนั้น เหมือน กับอาณาจักรของพระเจ้า" "อาณาจักรของ พระเจ้า? หานเซ็นคิดว่าเธออาจจะกำลังพูดถึงก็ อตแซงชัวรี่ อยู่ เพราะไม่ว่ายังไงก็อตแซงชัวร์ก็ เหมือนกับสถานที่แห่งปาฏิหาริย์ที่อาจจะเรียกว่า เป็นอาณาจักรของ พระเจ้าได้เหมือนกัน หานเซ็น พูด "ฉันรู้ว่าก็อตแซงชั่วรนั้นน่าอัศจรรย์ ฉันไม่ได้ คิดว่าการเรียกมันว่า อาณาจักรของพระเจ้าจะผิด อะไร" ซันเซ็ทส่ายหัวและอธิบาย "นายเข้าใจผิด แล้ว ที่ฉันพูดถึงอาณาจักร ของพระเจ้า ฉันกำลัง พูดถึงอาณาจักรที่เป็นที่อยู่ของพระเจ้าจริง ๆ" "โอ เค ถ้าอย่างนั้นอาณาจักรของ พระเจ้ามีลักษณะ เป็นยังไงกัน? ความอยากรู้ของหานเซ็นยังไม่น้อย ลงไปถึงน้ำเสียงของเขาจะดูไม่ เชื่อสิ่งที่เธอพูดก็

ตาม "ฉันไม่

สามารถอธิบายมันได้" ซันเซ็ทพูด "ถ้าอยากนั้นเธอ ก็ลองบอกมาสิว่าสภาพ

แวดล้อมของที่นั่นเป็นยังไง เธอเห็นอะไรที่นั่น?" หานเซ็นถาม "ถ้าฉันจะบรรยายที่นั่นด้วยคำภาษา ของ มนุษย์ละก็ มันก็ฟังแล้วไม่เหมือนกับ อาณาจักรที่เป็นของพระเจ้าซะทีเดียว ความสวย งามของที่นั้นไม่ สามารถบรรยายออกมาเป็นคำพูด ได้ ซันเซ็ทพูด "เอ่อ.. แล้วตกลงเธอต้องการจะบอก อะไรกับฉัน? หานเซ็นเริ่มจะไม่แน่ใจว่าเขาควรจะ ทำยังไงกับเธอดี "ถ้านายเจอกับหานจึงคือ นาย ต้องฆ่าเขา เมื่อ ได้ยินคำพูดของเธอ หานเซ็นก็ รู้สึกหนาวขึ้นมาทันที หานเซ็นนึกถึงตอนที่เขาไป เจอกับซินฮวายเงิน และเขาก็ถูกบอกว่าให้ระวัง หานจึงซื้อเอาไว้ แต่ตอนนี้เขาได้พบกับซันเซ็ท ซึ่ง

ดูเป็นคนที่อยู่ในระดับ เดียวกัน สิ่งที่เธอพูดนั้น เหมือนกับที่เขาได้รู้มาก่อนหน้านี้ไม่มีผิด ที่สำคัญ พอมานึกดูดีๆ หานเซ็นก็ยัง ไม่รู้ถึงเหตุผลที่ ตระกูลหนึ่งบอกว่าหานจึงซื้อได้ช่วยตระกูลของ พวกเขาเอาไว้ และทำไมตระกูลซึนถึงได้ ยกย่อง และนับถือเขา ถ้าหานจึงจือเป็นคนเลวที่สมควรถูก ฆ่าอย่างที่บอกจริง แล้วทำไมซินฮวายเงินถึง ไม่ เตือนคนในตระกูลของเขา? หานเซ็นคิดไม่ออกว่า มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ ดังนั้นเขาจึงถามว่า "ทำไม ฉันถึงต้องฆ่าหานจึงซื้อ? ซันเซ็ททำหน้าแปลก ราว กับว่าเธอไม่คาดคิดว่าหานเซ็นจะถามแบบนี้ คำ พูด ที่เธอตอบกลับมานั้นเรียบง่ายแต่น่าสับสน "นายเชื่อในพระเจ้าไหม? "แน่นอน ฉันเชื้อในบาง สิ่งบาง อย่าง พระเจ้าอาจจะมีอยู่จริงก็ได้ แต่ถึง แบบนั้นฉันก็ไม่ได้นับถือศาสนาไหน ๆ หานเซ็น อธิบาย หลังจาก นั้นซันเซ็ทก็ถามหานเซ็น "นายจะ เชื่อฉันใหมถ้าฉันบอกว่าพวกเราได้เห็นใบหน้าของ พระเจ้า?" "โอ้ จริง หรอ? เขาหน้าตาเป็นไง? ฉันไม่ เคยเห็นพระเจ้ามาก่อน ฉันเลยอยากจะรู้ว่าเขา หน้าตาเป็นยังไง หาน เซ็นไม่แน่ใจว่าเขาควรจะ เอา

จริงจังกับคำพูดของเธอดีไหม "ขอย้าอีกครั้ง ถ้าฉัน

อธิบาย มันก็จะดูไม่ เหมือนกับพระเจ้าซะทีเดียว
ชันเซ็ทหยุดไปชั่วครู่ หลังจากนั้นเธอก็พูดต่อ "น่า
ข่าวนี้ไปบอกกับคนอื่น ๆ ในตระกูลซึน บอกให้
ชึนฮวายเจนรู้ว่าเขาต้องฆ่าหานจึงคือ "เธอรู้หรอว่า
ฉันเป็นใคร? หานเซ็นถาม "ฉันเห็นว่านายครอบ
ครองส่วนหนึ่งของดาบไทอาอยู่ ดังนั้นฉันจึงคิดว่า
นายน่าจะเป็นคนตระกูลซึนไม่ใช่ หรอ? ซันเซ็ทพูด
หานเซ็นส่ายหัวและพูด "ฉันไม่ใช่คนตระกูลซัน ฉัน
ได้รับดาบไทอามาเป็นของขวัญ แต่เธอควรจะรู้เอา

ไว้ว่าแซ่ของฉันคือหาน และปู่ทวดของฉันก็คือหาน จึงจือ ซันเซ็ทมองหานเซ็นด้วย ความซ็อค "นายว่า ไงนะ? ก็เขาไม่มีทายาทหน ถึงแม้ปู่ทวดของนาย จะซื้อหานจึงจื้อ มันก็คงไม่ได้ เกี่ยวข้องอะไรกับ เขาหรอก การที่พวกเขามีชื่อเหมือนกันก็เป็นแค่ เรื่องบังเอ็ญเท่านั้น "เขาอาจจะมีลูก นอกสมรสก็ ได้ไม่ใช่หรอ หานเซ็นขมวดคิ้ว "แน่นอนว่าเป็นไป ไม่ได้ ซันเซ็ทพูดด้วยความมั่นใจ "ถ้า อย่างงั้นอย่าง น้อย ๆก็บอกฉันหน่อยทำไมเขาถึงต้องถูกฆ่า หาน เซ็นรู้สึกว่าการสนทนานี้ดูวนไปวนมา "เขาต้องตาย ก็เพราะว่าเขาดูหมิ่นพระเจ้า" ซันเซ็ทพูด

ตอนที่ 1065 ผิดพลาด

ตอนนี้หานเซ็นรู้แล้วว่าทำไมซันเซ็ทถึงได้ถามเขา
ว่าเชื่อในพระเจ้าไหม แต่ถึงอย่างนั้นหานเซ็นก็คิด
ว่า ยังมีชิ้นส่วนที่ไม่ได้ไขปริศนาอยู่อีก ทำไมเธอถึง
อยากจะให้เขาฆ่าหานจึงจือ เพียงเพราะเขาพูด
จาด หมิ่นพระเจ้า? "นายจะคิดว่าเขาสมควรตาย
หรือไม่มันไม่สำคัญ แค่ไปบอกซินฮวายเงินก็พอว่า
หานจึงซื้อ ต้องตาย" ซันเซ็ทพูด หานเซ็นยิ้มแห้งๆ
ออกมาและพูด "ซินฮวายเงินตายแล้ว เขาตายไป
เป็นเวลา

นาน แล้ว" "อะไรกัน ซินฮวายเงินตายแล้ว" จู่ ๆเธอ

ก็ดูโกรธขึ้นมา เธอจับคอเสือของหานเซ็นและ ตะโกน "นายโกหก เขาตายไม่ได้ ก็เขาน่ะใช้..." คำ พูดของซันเซ็ทหยุดไปกลางคัน แต่ตอนนี้เธอกำลัง จ๋องหาน เซ็นเหมือนกับคนบ้า "เธอบอกว่าเขาไม่ สามารถตายได้งั้นหรอ?" หลังจากนั้นหานเซ็นก็เล่า เรื่องที่เขาฟัง มาจากซินเสวียนให้เธอฟัง ไม่เป็นไป ไม่ได้ ก็เขาเป็นอมตะ นายพูดโกหก" ซันเซ็ทดู เหมือนกับคนเป็น โรคประสาท หานเซ็นขมวดคิ้ว เขารู้ว่าตัวเองมาเจอกับเรื่องใหญ่มาก ๆเข้าแล้ว นี้ เป็นปมที่ใหญ่แม้แต่เขา ก็ยังไม่สามารถคลี่คลาย มันได้ หลังจากนั้นหาน

เซ็นก็พูด "ถ้ซึนฮวายเงินไม่ได้ตายไปจริง ๆ ก็มี
ความ เป็นไปได้อีกอย่าง "ความเป็นไปได้อะไร?
ซันเซ็ทถาม หลังจากนั้นหานเซ็นก็เล่าเรื่องที่เขาไป
เจอกับ ซินฮวายเงินและสิ่งที่เกิดขึ้นให้เธอฟัง "ซิ
นฮวายเงิน ทำไมเขาถึงได้ไปที่นั่น? ทันใดนั้นหน้า

ของซัน เซ็ทก็ซีดไป เธอพูดต่อ "พวกเราพลาดแล้ว! พวกเราถูกหลอก! "มีอะไรงั้นหรอ? หานเซ็นถาม เขารู้ว่า ในที่สุดก็เข้าใกล้ความจริงแล้ว ตอนนี้ชัน เซ็ทดูจะบ้า ๆเล็กน้อย เธอดูจะคุมสติตัวเองไม่อยู่ เธอพึมพำซ้ำ ไปซ้ำมาว่ามีบางอย่างผิดพลาดไป เมื่อหานเซ็นกำลังจะถามอีกครั้ง เขาก็สังเกตเห็น ว่ามีบางอย่างผิด ปกติ ใบหน้าของซันเซ็ทที่ดูสวย และน่ารักเริ่มดูแก่ขึ้นเรื่อย ๆ ผิวหนังอันอ่อนนุ่ม ของเธอเริ่มเที่ยว และสี ผมของเธอก็เริ่มเปลี่ยน เป็นสีเทา เธอกำลังจะสิ้นอายุขัย "ร่างกายของ เธอ!" หานเซ็นอุทาน ซันเซ็ทมอง ที่มือของตัวเอง แม้แต่เธอเองก็ดูช็อค เธอพยายามจะสงบสติ และ เมื่อเธอตั้งสติได้แล้ว เธอก็มองหาน เซ็นและพูด "ตามหาหานจึงลือ และบอกเรื่องของฉันกับซิ นฮวายเงินให้เขาฟัง ถ้าเขายังไม่ตายล่ะก็ บางที บางที" ก่อนที่เธอจะพูดได้จบ พลังชีวิตของเธอก็

ดับไป ร่างกายของเธอแห้งเหียวกลายเป็น ผิวหนัง ติดกระดูก ในจังหวะก่อนที่เธอจะตาย เธอล้มลงสู่ อ้อมแขนของหานเซ็นและพูดคำสุดท้ายว่า "ผิด พลาด" หลังจากนั้น ทุกอย่างก็สงบลง เธอจากไป แล้ว เธอแก่ตายไปในเพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น ใน ตอน สุดท้ายก่อนที่ดวงตาของเธอจะปิดลง หาน เซ็นเห็นสายตาของเธอเต็มไปด้วยความเกลียดชัง และความ เสียใจ "พวกเขาไปที่ไหนและไปทำอะไร กันแน่?" ตอนนี้จิตใจของหานเซ็นเต็มไปด้วยความ สับสนกับสิ่ง ที่ได้รู้และสิ่งที่ยังไม่รู้ หานเซ็นรู้สึก เสียใจที่เห็นหญิงสาวสุดสวยคนนี้แก่ตายไปต่อ หน้าต่อตาของเขา หานเซ็นยืนคิดอยู่ตรงนั้นสักพัก เขาคิดว่าถึงเวลาที่เขาต้องไปจากที่นี้แล้ว แต่ก่อน อื่นเขาก็ตัดสินใจขุด หลุมฝังศพให้เธอในวิหารแห่ง นี้ หานเซ็นไม่สามารถพาเธอกลับไปได้ และเขาก็ ไม่สามารถอธิบายที่มาที่ ไปของเธอกับคนอื่น ๆได้

เช่นกัน หานเซ็นได้ฟังอะไรหลาย ๆอย่างและได้คำ ตอบของคำถามหลายคำถาม แต่คำตอบเหล่านั้นก็ นำไปสู่คำถามที่มากกว่าเดิม เมื่อหานเซ็นเดินออก มาจากวิหาร เขาก็เห็นด้วงสีเขียว

ยังรอคอยเขาอยู่ตรงบันได แต่ในจังหวะที่เขากำลัง จะออกจากวิหารนั้น พวกด้วงก็ก่อตัวเป็นกำแพง ขวาง ทางเขาเอาไว้ "พวกแกต้องการอะไรจากฉัน อีก? หานเซ็นขมวดคิ้ว ในตอนแรกหานเซินเชื่อว่า ฝูงด้วง พวกนี้พาเขามาก็เพื่อช่วยซันเซ็ทออกมา แต่เมื่อเห็นว่าเธอเป็นมนุษย์ บางทีการที่เธอมาอยู่ ที่นี่อาจจะ เป็นแค่เรื่องบังเอ็ญเท่านั้น บางทีมัน อาจจะเป็นแค่เรื่องบังเอิญจริงๆ และซันเซ็ทก็ไม่ ได้เกี่ยวข้องอะไร กับด้วงพวกนี้ หานเซ็นลองเดิน อ้อมกำแพงของพวกด้วงดู แต่พวกมันก็รีบวิ่งไปปิด เส้นทางของเขาเอาไว้ หานเซินเดินถอยกลับมา

และท่าท่าเหมือนกับว่าเขากำลังจะกลับเข้าไปใน วิหาร และเขาก็เห็นด้วงที่ต่อ ตัวกันเป็นกำแพงเริ่ม จะแยกตัวออกจากกัน หานเซ็นคิดว่าจะเป็นการดี ที่สุดถ้าทำตามความต้องการของ พวกมัน หานเซ็น จึงเดินกลับเข้าไปข้างในอีกครั้งเพื่อหาดูว่าพวกด้วง ต้องการอะไร นอกจากแจกัน คริสตัลที่ตอนนี้แตก ไปแล้วก็ไม่มีอะไรอย่างอื่น จะมีก็แค่หม้อไม่ก็อัน เท่านั้น พวกมันมีทั้งหมด 3 อัน แต่ละอันมีความสูง 1 เมตร "พวกมันต้องการให้เรายกของสิ่งนี้ออกไป ข้างนอกงันหรอ?" หานเซ็นสงสัย หานเซ็นเข้าไป หาหม้ออันหนึ่ง และด้วยพละกำลังของเขา เขา สามารถยกพวกมันออกไปข้างนอกได้ อย่างง่าย ดาย เมื่อหานเซ็นยกมันออกมาข้างนอก พวกด้วงก็ ดูมีความสุข หลังจากนั้นพวกมันก็เปิดทาง ให้หาน เซ็นเดิน หานเซ็นมองไปยังจุดสิ้นสุดของเส้นทาง และเขาก็สังเกตเห็นสิ่งก่อสร้างอีกอย่างหนึ่ง มันไม่

ได้งดงามเหมือนกับวิหารก่อนหน้านี้ มันดูผุพัง
เหมือนกับสิ่งก่อสร้างอื่นๆ มีเพียงห้องๆเดียวเท่า
นั้น ที่ยังมีสภาพดีอยู่หานเซ็นเดินไปที่นั้นพร้อมกับ
หม้อในมือ เขาค่อนข้างสนใจว่าด้วงพวกนี้ต้องการ
จะทำ อะไรกันแน่

ตอนที่ 1066 ด้วงคริสตัลสีดำ

เมื่อเดินเข้าไปในซากปรักหักพัง หานเซ็นก็สังเกต เห็นบ่อนอยู่ด้านใน หลังจากที่ดูใกล้ ๆ เขาก็เห็นว่า ภายในบ่อนั้นบรรจุน้ำอยู่เต็มเปี่ยม นอกจากบ่อน้ำ ที่อยู่ในสภาพดีแล้ว ของอย่างอื่นในห้องก็เละเทะ ดู เหมือนว่าที่แห่งนี้จะผุพังมาเป็นเวลานานแล้ว หลังจากที่วางหม้อลง หานเซ็นก็มองดูฝูงด้วงมา รวมตัวกัน และยกหม้อขึ้นด้วยตัวของพวกมันเอง หานเซ็นเด็นถอยออกมาเพื่อจะสังเกตดูว่าพวกมัน จะทำอะไรกับ หม้อน ตูม! หลังจากที่ยกหม้อขึ้นมา พวกด้วงก็ทิ้งหม้อลงในบ่อน้ำ หานเซ็นไม่แน่ใจว่า พวกมันมีจุด

ประสงค์อะไรกันแน่ ที่พวกมันทำไปทั้งหมดนี้ก็เพื่อ จะทิ้งหม้อลงในบ่อแค่นี้หรอ แต่หลังจากที่ทำแบบ นั้น ฝูงด้วงก็แยกตัวเป็นทางเดินให้หานเซ็นอีกครั้ง เพื่อน่าเขากลับไปที่วิหาร ดูเหมือนพวกมันต้องการ ให้หานเซ็นยกหม้ออีก 2 อันที่เหลือมาด้วย เห็นได้ ชัดว่าพวกมันสามารถยกหม้อออกมาได้ด้วยตัวเอง แต่ ด้วยเหตุผลบางอย่างพวกมันหวาดกลัวที่จะเข้า ไปในวิหาร ด้วยเหตุนั้นพวกมันจึงต้องให้หานเซ็น เข้าไป ยกหม้อออกมาให้แทน หานเซ็นเดินกลับไป ยังวิหารและยก

หม้ออีก 2 อันที่เหลือออกมา หลังจากนั้น พวกมัน ก็พาหานเซ็นกลับไปที่ห้อง ๆนั้น และ

เมื่อไปถึง พวกมันก็ทิ้งหม้อทั้งสองลงในบ่อน้ำเช่น เดิม หลัง จากนั้นพวกมันก็เดินวนรอบ ๆบ่อน้ำและ ก้มหัวลง ซึ่งหานเซ็นคิดว่าเป็นอะไรที่น่าตลก หลัง

จากนั้นไม่นาน ก็มีเสียงดังขึ้นมาจากบ่อน้ำ น้ำใน บ่อเริ่มที่จะเดือดและเริ่มมีไอน้ำลอยขึ้นมาจากบ่อ น้ำ หานเซ็นถอยออก มาหนึ่งกำวด้วยความ ประหลาดใจกับสิ่งที่เห็น พร้อมกับใช้ออร่าศาสตร์ ตงเสวียน แต่เขาก็ไม่สามารถ สัมผัสถึงพลังชีวิต ภายในบ่อน้ำได้ น้ำในบ่อจู่ ๆก็สงบไป แต่ในขณะที่ หานเซ็นคิดว่ามันคงจะจบแล้ว ก็มี อะไรบางอย่าง พุ่งออกมาจากบ่อน้ำ มีบางสิ่งที่ดูเหมือนกับทำขึ้น จากคริสตัลบินอยู่เหนือบ่อน้ำ ปรากฏว่า มันเป็น ด้วงคริสตัลอีกตัวหนึ่ง แต่ด้วงตัวนี้มีสีดำไม่ใช่สี เขียว และมันก็ตัวใหญ่กว่าตัวอื่น ๆด้วย ดูเหมือน ตัว อื่น ๆจะเคารพบูชามัน มีสัญลักษณ์แปลก ๆอยู่

บนแผ่นหลังของด้วงตัวนี้ มันดูเหมือนกับ สัญสักษณ์ที่หาน เซ็นเคยเห็นบนหลังของด้วงตัวที่ เขาเคยได้รับมา เมื่อดวงสีดำพุ่งออกมาจากบ่อน้ำ หานเซ็นก็ตกใจ เขา เตรียมตัวที่จะต่อสู้ในทันที

แต่ดูเหมือนว่าด้วงคริสตัลส์ดำจะไม่ได้ดุร้ายอะไร มันเพียงแค่บินอย่างช้า ๆไป ข้างหน้าหานเซ็นเท่า นั้น หลังจากนั้นหานเซ็นก็รู้สึกเจ็บบริเวณมือ เขา สังเกตเห็นว่าสัญลักษณ์ของด้วง คริสตัลสีเขียว สลักอยู่ที่มือของเขา ซึ่งมันเริ่มจะเป็นรูปเป็นร่าง ขึ้นมาอย่างรวดเร็ว "บางทีมันอาจจะไม่ได้ หายไป ใหนก็ได้? ด้วงตัวนั้นมันผสานเข้ากับมือของเรา? หานเซ็นชื่อคไม่น้อย ขณะที่แขนของหานเซ็น เรื่อง แสงออกมา ฟันเฟืองด้านในของด้วงสีดำก็เริ่ม หมุน ทันใดนั้นมันก็เปลี่ยนร่างไป ก่อนหน้านี้ที่มัน มี ขนาดพอ ๆกับกำปั้นของหานเซ็น แต่ตอนนี้มันมี ขนาดพอ ๆกับรถสิบล้อ หานเซ็นมันงงกับสิ่งที่ ปรากฏอยู่ ตรงหน้าของเขาอย่างกะทันหัน แสงสี เขียวที่มือของเขาเริ่มจะสว่างเป็นจังหวะ ๆเหมือน กับไฟสัญญาณ ด้วงส์ดำเดินมาตรงหน้าของหาน เซ็นอย่างช้า ๆและแลบลิ้นของมันออกมา หลังจาก

นั้นหานเซ็นก็สังเกต เห็นว่าบนลิ้นของด้วงสี
ต่เหมือนกับเป็นห้องควบคุม หรือว่านี่มันจะเป็น
ห้องควบคุม? หานเซ็นชื่อ ขณะที่แสงสีเขียวบนมือ
ยังคงส่องแสงออกมาอย่างต่อเนื่อง ตอนนี้หานเซ็น
อยากรู้มาก ๆว่ามันคืออะไรกัน

แน่ ดังนั้นเขาจึงเดินขึ้นไปบนแท่นควบคุมที่ออก มาจากปากของมัน หลังจากที่นั่งลงไป แท่นควบ คุมบน ลิ้นของด้วงก็ถูกดึงกลับเข้าไปในตัวมัน หานเซ็นสังเกตเห็นว่ามีด้ามจับอะไรบางอย่าง ข้างๆมือของเขา เขาดึงมันด้วยมือของเขา หลัง จากนั้นทุกอย่างก็สว่างขึ้นมา ทันใดนั้นหานเซ็นก็ รู้สึกเหมือนกับว่าด้วง ดำกลายเป็นส่วนหนึ่งของ ร่างกายของเขา เมื่อเขาคิดว่าต้องการจะเคลื่อนที่ ไปข้างหน้า ขาของด้วงก็เริ่ม เคลื่อนไหว เมื่อหาน เซ็นคิดถึงการบิน ด้วงก็ทำตามสิ่งที่เขาคิด มันกาง ปีกของมันออกและเริ่มบินขึ้นไป ใน

อากาศ ควบคุมด้วยจิตหรอเนี่ย เจ๋งไปเลย หาน
เซ็นรู้สึกตื่นเต้นมาก มนุษยชาติใช้เวลาไปอย่าง
มากเพื่อที่จะพัฒนาเครื่องจักรที่สามารถควบคุมได้
ด้วยจิตใจเท่านั้น แต่ถึงเทคโนโลยีจะก้าวหน้าไป
มาก แค่ไหน แต่เครื่องจักรส่วนใหญ่ก็ยังถูกควบ
คุมด้วยมืออยู่ แต่ด้วงตัวนี้ตอบสนองกับจิตใจของ
เขาโดยตรง เทคโนโลยีของมันเหนือกว่าของมนุษย์

มาก "นี้ต้องเป็นยานพาหนะของชาวคริ สตัลไลเซอร์แน่ ๆ สงสัย จังว่ามันมีตัวเซ็นเซอร์และ อาวุธไหม? และเมื่อหานเซ็นคิดแบบนี้ ภาพโฮโล แกรมก็ปรากฏขึ้นมาตรง หน้าเขา "โว้ นี่มันยิ่งกว่า คำว่าเรดาร์ซะอีก ถ้าจะพูดว่าหานเซ็นพอใจอย่าง

มากก็ดูจะน้อยเกินกว่าความ เป็นจริงไป เทคในโลยีของด้วงนี้ล้ำหน้ากว่าของที่มนุษย์สร้าง ขึ้นมากนัก เพียงแค่เซ็นเซอร์ของมันก็ มหัศจรรย์ มากแล้ว เขาสามารถซูมดูพื้นที่ใกล้เคียงทั้งหมด ด้วยความแม่นย่าอย่างเหลือเชื่อ ซึ่งทั้งหมดนี้ ทำ
งานด้วยจิตใจของเขาเท่านั้น หานเซ็นสแกนพื้นที่
รอบ ๆ และเขาก็ค้นพบสิ่งมีชีวิตอยู่ห่างออกไป
หลาย พันไมล์ ซึ่งก็คือไป้อซาน แต่ไป้อซานอยู่คน
เดียว ทำให้หานเซ็นเริ่มกงวัลเกี่ยวกับเหยี่ยนหรื้น
ขึ้นมา เมื่อมองดูที่อื่น หานเซ็นก็เจอกับกลุ่มของ
มนุษย์และชูร่าที่อยู่ด้วยกัน หลังจากที่สแกนต่อไป
หานเซ็นก็ เจอจเหยียนหรันที่อยู่ใน

ระยะที่ไกลออกไป แต่โชคร้ายที่เธอกำาลังถูกหุ่น ยนต์หลายตัวไล่อย เราต้องไป ที่นั่นให้เร็วที่สุด!" หานเซ็นคิด ตูม! ที่ก้นของด้วงสีดำเริ่มปล่อยล่า แสงออกมาในทันที มันพุ่งออกไปด้วย ความเร็วที่ น่าเหลือเชื่อ มันกำลังบินไปหาจเหยียนหวั่น ถุง เท้าของหานเซ็นเกือบจะหลุดออกมา ขณะ กำลัง เคลื่อนที่ไปด้วยความเร็วสูง ด้วงตัวนี้เร็วกว่าวอ

เฟรมหรือยานอวกาศไหน ๆที่มนุษย์สร้างขึ้น

ตอนที่ 1067 ประสิทธิภาพของด้วงสีดำ

สถานการณ์ของจีเหยียนหรันกำลังย่ำแย่ เธอไม่ได้ ถูกส่งไปในจุดที่คนอื่น ๆอยู่ ตอนนี้เธออยู่ตัวคน เดียว เธอออกตามหาหานเซ็น แต่โชคร้ายที่ไปเจอ กับหุ่นยนต์ของคริสตัลไลเซอร์ซะก่อน เหยียนหรัน นั้น อ่อนแอและเป็นเพียงแค่ผู้วิวัฒนาการเท่านั้น สำหรับเธอแล้วการจัดการกับหุ่นยนต์ของคริ สตัลไลเซอร์ นั้นเป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ ดัง นั้นเธอจึงทำได้แค่วิ่งหนีอย่างเดียว แต่ในที่สุ ตความเร็วในการวิ่ง ของเธอก็เริ่มจะช้าลงจาก ความเหนื่อยล้า ซึ่งมันเป็นจังหวะที่หุ่นยนต์เริ่มจะ ไล่ตามเธอทันและล้อมเธอ เอาไว้ เมื่อถูกหุ่นยนต์ หลายตัวล้อมเอาไว้ ความหวังของจีเหยียนหวั่นก็

หมดไป พวกหุ่นยนต์ยกมือขึ้น เตรียมที่จะยิง เลเซอร์ใส่เหยียนหรันเพื่อจะกำจัดเธอ แต่ใน จังหวะที่เธอหลับตายอมรับความตายที่มาถึง

นั้น ก็มีบางสิ่งรูปร่างใหญ่โตปรากฏขึ้นมาและบด ขยหุ่นยนต์พวกนั้น หุ่นยนต์จำนวนมากแตก กระจายเป็น เสี่ยงๆและมีกระแสไฟฟ้ารั่วไหลออก มา มันเป็นโชคชะตาที่พลิกผันอย่างน่าตกใจ แต่ ความสุขของเธอที่ รอดพ้นจากภัยอันตรายก็หาย ไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นหุ่นยนต์ตัวใหญ่มายืนอยู่ ข้างหน้า เธอเริ่มรู้สึกสิ้น หวังอีกครั้งหนึ่ง ขนาดหุ่น ยนต์พวกนี้เธอยังไม่สามารถจัดการได้เลย ดังนั้น การที่เธอจะจัดการกับด้วงสี ต่ตัวใหญ่นี้จะต้อง ยากกว่าแน่นอน ปัง! ปัง! หุ่นยนต์อีกหลายตัวยก แขนของพวกมันขึ้นและยิงเลเซอร์ใส่ ด้วง แต่มันก็ ไม่ต่างกับยิ่งปืน

จืดน้ำใส่ยานพาหนะที่ทำมาจากเหล็ก มันไม่ได้เกิด

รอยขีดข่วนอะไรที่ เปลือกของด้วงเลย ตูม! สำแสง
อันน่ากลัวถูกยิ่งออกมาจากดวงตาของด้วงและฉีก
ร่างของหุ่นยนต์พวก นั้นในชั่วพริบตา เหยียนหน
ไม่รู้ว่าทำไมหุ่นยนต์ของคริสตัลไลเซอร์ถึงได้โจมตี
พวกเดียวกันเอง แต่มัน ก็ไม่ได้สำคัญอะไรสำหรับ
เธอ เธอยอมรับชะตากรรมที่ว่าเธอคงจะต้อง
ตายอยู่ที่นีตามลำพัง หลังจากนั้น เมื่อขาข้างหนึ่ง
ของด้วงตัวใหญ่ยักษ์ปักลงที่พื้นข้างหน้า เหยี
ยนหวั่นก็หลับตาลงและคิดกับตัวเอง

ทั้งหมดนี้เป็นความผิดของเราเอง แต่ยังไงก็ขอให้ เขาสามารถหนีไปจากที่นี่ได้อย่างปลอดภัย เหย ยนหนหลับตาลง แต่ความตายที่เธอคาดไว้ก็ไม่มา สักที หลังจากผ่านไปสักพักเธอ เธอก็ลืมตาขึ้นมา วินาทีนั้นเหยียนหรันเชื้อว่าตัวเองอาจจะฝันไป

เมื่อเธอเห็นหานเซ็นยืนยิ้มอยู่ตรงหน้าของเธอ "ฉันฝัน ไปอย่างนั้นหรอ? หรือว่าฉันตายและขึ้นไป บนสวรรค์แล้ว นายเองก็ไม่รอดเหมือนกันหรอ? เหยียนห รันใช้นิ้วของเธอจิ้มไปที่แก้มของหานเซ็น "ไม่เลย นี่คือยานพาหนะใหม่ของฉัน เธออยากจะ ไปนั่งเล่น สักรอบไหม หานเซ็นเชิญเธอเข้ามาข้าง ในด้วยรอยยิ้มที่เจ้าเล่ห์ "เดี๋ยวก่อนนะ นี่เป็นของ นายอย่างงั้น หรอ? จีเหยียนหันจ้องมองด้วงตัว ใหญ่ด้วยสายตาที่ไม่อยากเชื่อ หานเซ็นอุ้มเธอขึ้น มา และพาเธอ เข้าไปในห้องควบคุมพร้อมกับเขา ตูม! ด้วงบินขึ้นสู่ท้องฟ้าอีกครั้ง มันเร็วยิ่งกว่ายาน พาหนะใหน ๆที่เคย มีมา หานเซ็นบินไปในอากาศ ราวกับเครื่องบินไอพ่น พร้อมกับทำลายหุ่นยนต์คริ สตัลไลเซอร์ที่เจอไป

ตลอดทาง ขณะที่พวกเขาบินไปเรื่อย ๆ จเหยื ยนหวั่นก็ถามขึ้นมา "เครื่องจักรนี้มันคืออะไรกัน?

"ฉันเจอ มันในโบราณสถาน ฉันคิดว่ามันอาจจะ เป็นวอเฟรมของชาวคริสตัลไลเซอร์ก็ได้ หลังจาก นั้นหานเซ็นก็ ถามกลับ "นั่นคือคริสตัลสีม่วงใช่ ไหม? "ใช่" เหยี่ยนหันดูมีความสุข หานเซ็นยิ่งลำ แสงออกไปยัง คริสตัลสีม่วงที่อยู่บนพื้นหญ้าด้าน ล่าง ในชั่วพริบตาพวกมันก็ถูกดูดเข้ามาในตัวของ ด้วง "ที่รักจับไว้ แน่นๆ หานเซ็นเตือนเธอ หลังจาก นั้นด้วงก็เริ่มบินด้วยความเร็วที่มากขึ้น มันหมุนตัว ไปมาในอากาศและ กำจัดหนยนต์คริสตัลไลเซอร์ที่ อยู่ด้านหน้า หานเซ็นบินไปซ้ายที่ขวาที่เพื่อเก็บ รวบรวมคริสตัลสีม่วง เมื่อ เก็บคริสตัลเสร็จแล้ว หานเซ็นก็ใช้แผนที่โฮโลแกรมเพื่อสำรวจดินแดน โดยรอบและหาตำแหน่งของคน อื่นๆในทีม โชคดี ที่คนอื่นๆ ไม่ได้ตกอยู่ในอันตราย พวกเขานั้นเดิน สารวจไปอย่างช้า ๆเพื่อจะได้ไม่ไปเจอ กับอันตราย คงจะเป็นเพราะคนส่วนใหญ่ถูกแยกออกจากกัน

ทำให้พวกเขาต้องใช้ความระมัดระวังยิ่งกว่า เดิม ในการออกสำรวจโบราณสถานแห่งนี้ แต่หานเซ็น ไม่ได้สนใจอะไรพวกเขา เขายังคงบันต่อไปตาม เส้นทางของตัวเองเพื่อตามหาคริสตัล

สีม่วงที่เป็นเป้าหมายของพวกเขาต่อไป นอกจาก ด้วง

จะโจมตีก่อน พวกหุ่นยนต์ที่เฝ้าอยู่จะไม่มีปฏิกิริยา
ตอบสนองอะไรกับยานพาหนะของเขา ดังนั้นเมื่อ
ไม่มีอันตรายอะไร หานเซ็นจึงไม่จำเป็นต้องลด
ความเร็วลง หานเซ็นไม่ต้องการให้คนอื่น ๆในทีม
เห็นเขาขับเครื่องจักรนี้ ถ้า พวกเขาเห็น มันก็จะ
สร้างปัญหาหลายอย่างให้กับหานเซ็น และเครื่อง
จักรนี้ก็จะถูกยึดไปโดยรัฐบาล โดย เฉพาะการที่
เครื่องจักรจะตอบสนองกับมือของหานเซ็นเท่านั้น
ดังนั้นถ้ามันถูกเปิดเผย มันก็จะนำแต่ ปัญหามาให้

หานเซ็นในภายหลัง หานเซ็นนั้นไม่รังเกียจที่จะให้ ไปอี้ซานเห็น แต่ถ้าคนอื่น ๆมาเห็น รัฐบาล จะต้อง มายึดมั่นไปจากหานเซ็นแน่นอน หลังจากสำรวจ เป้าหมายของปฏิบัติการครั้งนี้ สิ่งเดียวที่หานเซิน ไม่แน่ใจก็คือจุดประสงค์ของคริสตัลสีม่วงพวกนี้ หานเซ็นไม่รู้เลยว่าพวกเขาจะเอามันไปทำอะไร แต่ก่อน หน้าที่จะได้รับด้วงสีต่านี้ หานเซ็นไม่มีทาง ซ่อนคริสตัลสีม่วงจากการตรวจสอบได้ ถึงพยายาม จะกลืนลง ไปก็เป็นไปไม่ได้เช่นกัน เขาคง

จะไม่ผ่านเครื่องสแกนไปได้แน่นอน แต่ตอนนี้หาน เซ็นมีด้วงตัวนี้แล้ว เขาสามารถเก็บคริสตัลสีม่วงได้ ตามต้องการ แถมเขายังสามารถแอบเอาคริสตัลสี ม่วงออกไปได้โดยการ ใส่ไว้ในด้วงตัวนี้และย่อส่วน "ฉันไม่ได้โลภมากนะ แต่คนอื่นไม่มีด้วงตัวนี้ ฉันไม่ คิดว่าพวกเขาจะสามารถ เก็บพวกมันได้เยอะนัก

หรอก ดังนั้นมันก็ยุติธรรมแล้วที่ฉันจะเก็บมันส่วน หนึ่งเอาไว้เอง ฉันมีส่วนช่วยให้ พวกคนใหญ่คนโต ที่เป็นคนออกคำสั่งปฏิบัติการนี้ได้รับคริสตัลสีม่วง เยอะกว่าที่พวกเขาหวังเอาไว้ใน ตอนแรก" หาน เซ็นหาข้ออ้างให้กับตัวเอง ถ้าเก็บคริสตัลสีม่วงทั้ง หมดเสร็จเมื่อไหร่ เราควรจะฆ่าพวก ร่าให้หมด เลยดีไหม หานเซินคิด ถึงพวกเราจะร่วมมือกันใน ปฏิบัติการครั้งนี้ แต่ยังไงพวกเราก็เป็นศัตรู กันอยู่ ดี สัญญาสงบศึกมันก็เป็นแค่ฉากหน้าเท่านั้น ซึ่ง พวกเราก็ต่างรู้กันดี" หานเซ็นเชื่อว่ายิ่งฆ่าพวกชูร่า ได้เยอะเท่าไร สหพันธ์ดวงดาวก็จะมีศัตรูที่ต้องรับ มือน้อยลงในอนาคต หานเซ็นสามารถอ้างว่าการ ตาย ของพวกเขาเป็นฝีมือของคริสตัลไลเซอร์ได้ อย่างง่ายดาย ยังไงซะด้วยด้วงตัวนี้การจะฆ่าพวก เขาก็ ทำได้อย่างรวดเร็วและไม่สาบากอะไร

ตอนที่ 1068 รวยจริง ๆ

แต่ก่อนที่จะทำอะไรอย่างอื่น หานเซ็นต้องการจะ เก็บคริสตัลสีม่วงมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะ เมื่อเวลาปฏิบัติการสิ้นสุดลง มันจะทำให้ คนอื่นเกิดสงสัย ถ้าหานเซ็นยังอยู่ต่อและไม่กลับ ออกไป แต่ หานเซ็นยังมีเวลาอีกมาก ตลอด 4 วัน หลังจากนั้น เขาอยในด้วงเพื่อจะตามเก็บคริสตัล ให้มากที่สุด ในวัน ที่ 4 เขาก็ไปเจอกับจุดแปลก ๆ เข้า มันเป็นหลุมขนาดใหญ่ที่พื้นซึ่งเหมือนจะเกิด จากอุกกาบาต มันมีความ กว้างกว่า 50 ไมล์ และ หลังจากที่สแกนเบื้องต้นแล้ว หานเซ็นก็สามารถ ตรวจจับถึงตัวตนของโบราณ สถานที่อยู่ตรงกลาง ของมัน ซึ่งนี้อาจจะเป็นใจกลางดินแดนของชาวคริ สตัลไลเซอร์ที่พวกเขาเข้ามา ส่ารวจกันก็ได้ นอก จากวิหารที่หานเซ็นเจอในตอนแรก ก็ไม่มีอะไรที่ อยู่ในสภาพดีเลย ทกอย่างที่อยู่ใน สภาพที่ผนั่ง "ดเหมือนจะมีอะไรบางอย่างเกิดขึ้นกับที่นี้ และ เมื่อดูจากหลุมนั้นแล้ว มัน

อาจจะเป็นความ จริงก็ได้ จีเหยี่ยนหรั้นพด ขณะ จ้องไปที่หน้าจอ "อะไรกันที่สามารถสร้างความเสีย หายได้ขนาดนี้" หานเซ็นคิดว่าหลุมนั้นเป็นลางไม่ดี เอาซะเลยอะไรก็ตามที่ทำให้เกิดหลุมใหญ่ขนาด นั้นได้ มันจะต้อง เป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวอย่างแน่ นอน สิ่งก่อ

สร้างของชาวคริสตัลไลเซอร์เป็นที่รู้จักกันดีว่าแข็ง แรงมาก อารยธรรมที่พวกเขาสร้างขึ้นสามารถคง อยู่มาจนถึงตอนนี้ได้ก็เป็นเครื่องยืนยันถึงความทน ทานของสิ่ง ก่อสร้างของพวกเขา สิ่งปลูกสร้างทั่ว ๆ ไปของพวกเขาเป็นที่รู้กันว่าสามารถทนต่อลูก ระเบิดปรมาณได้ เลย แต่เมืองนี้กลับถูกทำ ลายอย่างสมบูรณ์ "มันต้องมีร่องรอยหรือเบาะแส อะไรให้พวกเราแน่ ๆ เราควร เข้าไปส่ารวจมัน" จื เหยียนหรันพู่ด หานเซ็นสแกน

ชากปรักหักพังโดยรอบด้วยด้วง แต่เขาก็ไม่ สามารถ หาอะไรที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ทำให้เกิดการทำ ลายล้างนี้ แต่มีสิ่งหนึ่งที่หานเซ็นตรวจเจอ ซึ่งก็คือ คริสตัลส์ ม่วง มันมีอยู่ที่นี้จำนวนมาก หานเซ็น สันนิษฐานว่าดินแดนแห่งนี้คงจะเป็นคลังที่ใช้สำ หรับเก็บพวกมันเอา ไว้ หานเซ็นใช้ด้วงขุดพวกมัน ขึ้นมา และด้วยการที่พวกมันมีจำนวนมาก ทำให้ เขาต้องใช้เวลาอยู่หลาย ชั่วโมงกว่าจะเก็บพวกมัน ได้หมด "พวกเราจะรวยกันแล้ว! มันมีคริสตัลสีม่วง มากกว่า 1,000 ขึ้น หานเซ็น ตื่นเต้นกับผลลัพธ์

มาก หานเซินส่ารวจรอบ ๆต่ออีกหน่อย แต่เขาไม่ สามารถหาจุดที่มีคริสตัลมาก ๆอย่าง จุดที่เขาเพิ่ง จะขุดขึ้นมาได้อีก แต่เมื่อหานเซ็นกลับมา ทุกคน ต่างก็เดินทางกลับกันเรียบร้อยแล้ว มันเป็น ปฏิบัติ การที่มีเวลาถึง 10 วัน แต่ตอนนี้เวลาได้หมดลง แล้วและคนอื่น ๆต่างก็ยินดีที่จะได้ออกไปจากที่นี้ "โถ่เอ่ย เรายังไม่ได้ฆ่าพวกชูร่านั้นเลย" แม้จะเป็น อะไรที่น่าผิดหวัง แต่หานเซินก็ไม่ได้ใส่ใจอะไรมาก นัก แค่คริสตัลสีม่วงจำนวนมากที่เขาเก็บมาได้ก็คุ้ม ค่าแล้ว ถึงจะไม่ได้ฆ่าพวกชูร่าก็ตาม "ตอนนี้พวก เราควร จะกลับได้แล้ว ถ้ายังอยู่นานกว่านี้ มันจะ ผิดสังเกตได้ ที่เหยียนหรันมองคริสตัลจำนวนมาก ที่เก็บมาได้ และพูดต่อ "นายมีแผนจะทำอะไรกับ พวกมัน? ที่เหยียนหรันรู้ดีว่าหานเซ็นไม่ใช่คนที่จะ ยอมส่งของที่ เขาเก็บมาได้ให้กับคนอื่นง่าย ๆ "ฉัน คิดอะไรได้บางอย่าง แต่เธอควรจะเอามันติดตัวไป

ด้วยสักหน่อย" หลังจากนั้นหานเซ็นก็พาเหยียนห
รันกลับมายังจุดที่เธอถูกส่งมา จากนั้นหานเซ็นก็
ขับด้วงกลับไปยังจุด ของเขาเช่นกัน เขาเปลี่ยน
ด้วงสีดำกลับมาเป็นขนาดเท่ากับด้วงสีเขียวตัว
เล็ก ๆ ในตอนแรก และลอง

สแกนมันดู เครื่องสแกนไม่สามารถตรวจจับอะไร ได้ ซึ่งแน่ใจได้เลยว่ามันไม่สามารถตรวจจับ คริสตัลส์ ม่วงจำนวนมากที่ยังอยู่ข้างในตัวด้วงได้ หลังจากที่เก็บด้วงใส่กระเป๋าเสื้อ เขาก็เทเลพอร์ตก ลับ ซึ่งทุก คนต่างก็รอเขาอยู่ หานเซ็นสงคริสตัล 11 ชั้นให้กับนักวิจัย และหลังจากที่สแกนเสร็จ เขา ก็เดินผ่านไปได้ อย่างไม่มีปัญหาอะไร นักวิจัย ตรวจเจอด้วงตัวเล็ก ๆของเขา แต่มันไม่ได้มี พลังงานอะไร ดังนั้นพวกเขาจึง ไม่ได้สนใจมัน หานเซ็นรู้สึกโล่งใจขึ้นมา เขามีความสุขที่สามารถ เล็ดลอดออกมาพร้อมกับคริสตัล จำนวนมากได้

"นายและจีเหยียนหรันเป็นทหารที่ดีที่สุดของพวก เราอย่างไม่ต้องสงสัย" พลเอกกล่าวชม หานเซ็น หลังจากที่เห็นคริสตัลที่เขาหามาได้ เมื่อมองไป ทางชูร่า พวกเขาต่างก็มีหน้าตาที่หม่นหมอง หาน เซ็นสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขากันแน่ เมื่อ กลับไปบนขึ้นยานอวกาศ ไปอีซานก็บอกหานเซ็น ว่า พวกเขาเก็บคริสตัลกลับมาได้แค่นิดเดียวเท่า นั้น พวกเขาบอกว่า

เป็นเพราะมีบางอย่างผิดปกติกับเครื่อง เทเลพอร์
ตของพวกเขา ทำให้ทุกอย่างที่พวกเขาเตรียมเอา
ไว้ไร้ประโยชน์ ด้วยเหตุนั้นพวกเขาจึงน่า คริสตัล
กลับมาได้แค่คนละหนึ่งถึงสองอันเท่านั้น มีชูร่าคน
หนึ่งที่สามารถเก็บคริสตัลมาได้ถึง 3 อัน แต่ก็ ไม่มี
ใครได้มากกว่านั้น ชื่อของชูร่าตนนั้นก็คือก่นา ใน
ตอนแรกชูร่าก็มีความสุขกับจำนวนคริสตัลที่พวก

เขาเก็บกลับมาได้ แต่สีหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยน
ไปทันที หลังจากที่เห็นเหยียนหรันกลับมาพร้อม
กับ คริสตัล 8 อัน และสีหน้าของพวกเขาก็ยิ่งหม่น
หมองกว่าเดิม หลังจากที่เห็นหานเซินกลับมา
พร้อมกับ คริสตัล 11 อัน เราไม่ควรส่งคริสตัลให้
พวกเขามากขนาดนั้นเลย

บางทีมันอาจจะดูผิดสังเกตเกินไป" หานเซ็นคิด เพียงคริสตัลไม่กี่อันก็สามารถทำให้ชูร่าอิจฉาตา ร้อนได้ขนาดนี้ ทำให้หานเซ็นรู้ตัวว่า คริสตัลพวกนี้ มีค่ามากกว่าที่เขาคิดเอาไว้ในตอนแรก เมื่อคิดถึง การที่ตัวเขาเก็บคริสตัลกลับมาได้ มากกว่า 1,000 ชิ้น หัวใจของหานเซินก็เริ่มเต้นรัวด้วยความ ตื่นเต้น ก่อนอื่นเราจำเป็นต้องหาให้ได้ก่อน ว่าคริสตัลสีม่วงพวกนี้มีไว้ใช้ทำอะไร หานเซ็นกำหน ดเป้าหมายหลักของเขาขึ้นมา แต่ก่อนที่หานเซ็น จะ ได้ออกตามหาว่าพวกมันไว้ใช้ทำอะไร เหยื

ยนหนก็เข้ามาหาเขา พร้อมกับข้อมูลที่เขาต้องการ เธอรู้ดี ว่าหานเซินเก็บคริสตัลที่เหลือเอาไว้ทั้งหมด ตอนนี้กระดานรูเล็ตไม่สามารถทำงานได้แล้ว ซึ่ง ทำให้ไม่ สามารถเข้าไปเก็บคริสตัลได้อีก บวกกับที่ พวกชูร่าต่างก็รู้เรื่องนี้กันหมดแล้ว ทำให้ทาง สหพันธ์ไม่มี เหตุผลที่จะต้องปิดบังข้อมูลของคริ สตัลสีม่วงกับจีเหยียนหนอีก เมื่อหานเซ็นได้ฟังสิ่ง ที่เธอพูด เขาก็ เริ่มหัวเราะออกมาราวกับคนบ้า "1,000 ชนฉันหรอ? ฉันจะรวยแล้ว! ฉันจะรวย จริง ๆแล้ว!"

ตอนที่ 1069 อาวุธที่น่ากลัว

หานเซ็นแทบรอไม่ไหวที่ได้จะนอนลงบนเตียง พร้อมกับคริสตัลสีม่วงพวกนี้ ถ้าทำอย่างนั้นคงจะดี กว่า การนอนกลิ้งบนกองเงินแน่ ๆ จีเหยียนหรัน และหานเซ็นต่างก็ไม่ได้เป็นนักวิทยาศาสตร์ ดังนั้น พวกเขาจึง ไม่เข้าใจศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง แต่พวกเขาก็ได้รู้ว่าคริสตัลพวกนี้เป็นอาวุธต่อต้าน วัตถุ มันคือ เครื่องมือที่สามารถปลดปล่อยพลังทำ ลายล้างออกมาหลังจากที่ระเบิด ทางสหพันธ์เองก็ มือาวุธที่เหมือ นๆกันนี้ แต่ไม่มีอะไรที่มีพลังทำ ลายล้างเทียบเท่ากับคริสตัลสีม่วงนี้ แต่ถ้าจะใช้ พวกมันก็จำเป็นต้องมีสิ่ง มาจุดระเบิด คริสตัลสี ม่วงเพียงแค่อันเดียวสามารถทำลายยานรบทั้งล่า

ได้อย่างสบาย ๆ แต่อย่างที่บอก ไปก่อนหน้านี้ว่า พวกมันจำเป็นต้องมีตัวจุดระเบิด ซึ่งนั้นก็คือสิ่งที่ มนุษย์และชูร่าต่างก็มุ่งหน้าวิจัย พวก เขาต้องหา ทางใช้คริสตัลสีม่วงนี้ ในตอนนี้ยังไม่มีฝั่งไหนคิด ออกว่าต้องใช้อะไรในการจุดระเบิดพวกมัน แต่ หานเซินนั้นหาได้แล้ว ด้วงที่เขาครอบครองอยู่สา มารถบรรจุคริสตัล

เป็นเหมือนกับลูกปืนใหญ่ได้ ล่าแสงที่หานเซิ่นเคย ยิงออกมาก่อนหน้านี้ก็ใช้พลังงานที่ไม่ได้ต่างอะไร จากคริสตัลสีม่วง พูดง่าย ๆก็คือ มันเป็นแหล่ง พลังงานเหมือนกัน เพียงแต่ว่าคริสตัลสีม่วงนั้นอัด แน่นกว่า

ด้วงสามารถเลือกได้ว่าจะยิ่ง คริสตัลสีม่วงออกไป ในที่เดียว หรือใช้มันเหมือนกับเลเซอร์แห่งการทำ ลายล้างที่สามารถควบคุมได้ อย่างแม่นยำ ถ้าใช้

แบบเลเซอร์ หานเซ็นก็สามารถเลือกใช้พลังงาน มากน้อยแค่ไหนตามที่ต้องการได้ ถ้าพลังงานของ มันถูกปลดปล่อยออกมาในที่เดียวล่ะก็ แรงระเบิด ก็เพียงพอที่จะทำลายยานรบขั้นสุด ยอดได้เลย เมื่อคิดว่าพลังทำลายล้างขนาดนั้นอยู่เพียงแค่ ปลายนิ้ว ก็ทำให้หานเซ็นตัวสั่นขึ้นมา ไม่ แปลกใจ เลยว่าทำไมทั้งมนุษย์และชูร่าถึงได้อยากได้คริสตัล สีม่วงพวกนี้นัก ตอนนี้หานเซ็นมีคริสตัล มากกว่า 1,000 ชิ้น เขาคิดว่าตัวเองสามารถยึดครอง กาแล็กซี่ได้เลย แต่หานเซ็นไม่ได้ต้องการจะทำ อะไรแบบนั้น เขาไม่ได้สนใจที่จะควบคุมคนอื่น แต่ ถึงยังไงด้วยด้วงตัวนี้ หานเซ็นก็ไม่ใช่คนที่จะมีใคร มา ทำอะไรได้ง่าย ๆ ตอนนี้เขาสามารถเผชิญหน้า กับฝ่ายไหนก็ตามในสหพันธ์และเอาชนะได้อย่าง ไม่ยาก เย็นอะไร ถ้าแองเจิลจีนมายั่วให้เขาโกรธ อีกล่ะก็ หานเซ็นก็สามารถระเบิดพวกเขาทั้งหมด

เป็นผุยผงได้ ในพริบตา แต่น่าเสียดายที่ด้วงตัวนี้ ไม่สามารถใช้งานในก็อตแซงชั่วรีได้ แต่นั้นก็เป็น ข้อเสียเพียงอย่าง เดียวของมัน มันเป็นอะไรที่น่า เสียดาย เพราะเขาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในก็ อตแซงชั่วร์ โอกาสที่เขาจะได้ ใช้ด้วงตัวนี้จึงหายาก มากๆ หรือบางที่อาจจะไม่มีโอกาสได้ใช้เลยด้วย ช้ำ ด้วยเหตุนี้หานเซ็นจึงแอบหวัง ลึก ๆให้กลุ่มไหน สักกลุ่มในสหพันธ์พยายามจะฆ่าเขาขึ้นมาอย่าง กะทันหัน เพื่อที่เขาจะได้มีเหตุผลดี ๆ ใน การใช้ งานด้วงตัวนี้ แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ เมื่อนึกถึงเกียรติยศและชื่อเสียงของเขา หานเซ็น จึงรู้สึกว่าอาวุธพวกนี้เสียเปล่า เมื่อกลับมาที่ สหพันธ์ พวกเขาคู่ควรจะได้รับเหรียญรางวัล จำนวนคริสตัล สีม่วงที่มนุษย์ได้รับนั้นมากกว่าพวก ชูร่ามากนัก... หลังจากกลับมาที่ก็อตแซงชั่วร เมื่อ

หานเซ็นเห็นเซีย

ซึ่ง เขาก็ช็อค สปิริตตนนี้สวมใส่เสื้อเชิ้ตสีขาวที่รีด มาอย่างดี และบนใบหน้าของเขายังมีแว่นกันแดด แถม ทั้งตัวของเขายังเต็มไปด้วยเครื่องประดับ หลากหลายชนิด ซึ่งเครื่องประดับแต่ละชิ้นดูต่าง จุดประสงค์กัน แฟชั่นการแต่งตัวของเขาดน่าสะอิด สะเอียนมาก ที่อกของเขามีสร้อยคอรูปหัวกะโหลก ห้อยอยู่ ในตอนที่ หานเซ็นเห็นเขา มือข้างหนึ่ง ของเขาถือเบียร์อยู่ ส่วนอีกข้างก็ถือหนังสือการ์ตูน ในขณะเดียวกันก็มี ไส้กรอกที่กำลังปิ้งอยู่บนเตา บาร์บีคิ้วด้วย "หวัดดี ว่าไงน้องชายของฉัน?" เซีย ยิ่งทำมือแปลก ๆให้กับเขา หานเซ็นไม่รู้ว่าพวกมัน หมายความว่าอะไร แต่มันก็ดูคล้าย ๆกับพวก อันธพาล ดวงตาของหานเซ็นกระตุก เขาสงสัยว่า เกิดอะไรขึ้นกับสปิริตตนนี้ในช่วงที่เขาไม่อยู่ เขา เชื่อว่าหนังสือที่เขานำมาไม่ได้มีอิทธิพลจน ทำให้

เซียซึ่งเปลี่ยนไปแบบนี้ ของพวกนี้ทั้งหมดมา จากไหนกัน? หานเซ็นนั่งลงและถามเขา เขาไม่ได้ เป็นคนที่ซื้อของส่วนใหญ่ที่อยู่ที่นีในตอนนี้ "หลิน เฮ่อซื้อพวกมันให้กับฉัน ดูเหมือนเขาจะยินดีชื่อ อะไร ก็ตามที่ฉันเอ่ยขอ ฉันต้องขอบอกนายว่า พวกมนุษย์นั้นเก่ามาก ๆ ฉันชอบพวกนายมาก ๆ เลย โย เซียซึ่ง ทำท่าทางแปลก ๆอีกครั้งหนึ่ง หาน เซ็นสันนิษฐานว่านั้นเป็นท่าทางชื่นชมมนุษย์ แต่ เขาไม่แน่ใจเท่าไหร่ หลังจากนั้นหานเซ็นก็คิด ไม่ น่าประหลาดใจเลย ด้วยหมัดบ้า ๆของนาย ใครมัน จะกล้าปฏิเสธคำขอของ นายล่ะ?" "ฟังนะ น้องชาย ฉันจำเป็นต้องไปยังโลกมนุษย์ นายได้ยินที่ฉันพูด ใหม? ฉันจำเป็นต้องไป เข้าใจมะ? ฉันต้องการจะ นั่งเครื่องบิน ขับวอเฟรมและยิ่งจรวดออกมาจาก ปืนใหญ่น่ะ ไอ้งัง! หานเซ็นไม่ เคยเห็นเชียซึ่ง กระตือรือร้นอย่างนี้มาก่อน พวกเขาทำอะไรลงไป

เนีย? ฉันแค่ให้พวกหนังสือการ์ตูนแนว โรแมนติก กับเขาเอง" หานเซ็นมองดูหนังสือการ์ตูนที่เซียซึ่ง ถืออยู่ ซึ่งทำให้เขาประหลาดใจ มันเป็น หนังสือ เกี่ยวกับความกล้าหาญ ปืนและวอเฟรม ซึ่งเนื้อ เรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับสงคราม แต่หานเซ็นไม่เคย ชื้อหนังสือการ์ตูนแบบนี้มาให้เขา เมื่อเชียซึ่งอ่าน หนังสือที่หานเซ็นน่ามาให้หมดแล้ว เขาคงจะขอให้ คน อื่น ๆซื้อหนังสือมาให้กับเขาในช่วงที่หานเซ็น ไม่อยู่แน่ ๆ ซึ่งมันทำให้เซียซึ่งกลายเป็นตัว ประหลาดตอนนี้ โชคดีที่หนังสือการ์ตูนของ สหพันธ์ที่ซื้อมาเกี่ยวกับฮีโร่ที่ทำคุณงามความดี ฮีโร่จะคอยจำกัดเหล่าร้าย ออกไปอยู่เสมอ ถึงแม้ พวกเขาจะใช้อาวุธยุทโธปกรณ์ก็ตาม สิ่งเดียวที่ หานเซ็นไม่ต้องการก็คือเซียซึ่งจะ เอาอย่างพวก วายร้ายในหนังสือ แต่ถึงอย่างนั้นก็เถอะ สไตล์ใหม่ ของเขาก็ดูน่าอายเกินไป หานเซ็นไม่รู้ ว่าเซียซึ่ง

เอาสไตล์ที่ขัดกันไปหมดแบบนี้มาจากไหน แต่หาน เซ็นก็ทำได้แค่ส่ายหัวและหันหน้าหนี้ "ท่านจักรพร รดิ์ ข้าว่าถึงเวลาที่พวกเราต้องไปแก้แค้นราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์แล้ว" หานเซินพูดยเขา "ก็เอาสิ วะ พวก เราจำเป็นต้องไปสังสอนเจ้าเด็กน้อยไร้ ประสบการณ์นั้น โย คนที่กล้ามาหยามฉันจะต้อง เจอดี ไอ้ น้อง" เซียซึ่งทำท่าทางแปลก ๆอีกครั้ง หานเซ็นกัดฟัน เขาแทบจะทนมองไม่ไหว แต่เขาก็ รู้สึกสงสัยว่า เซียซึ่งอ่านหนังสืออะไรไป ถึงทำให้ เขาเป็นแบบนี้ "โอ้ และอีกอย่างหนึ่ง เด็กน้อยอย่า เรียกฉันว่าท่าน จักรพรรดิอีก นายเข้าใจฉันไหม? คำว่า จักรพรรดิ มันดูสูงส่งเกินไป พวกเราต้องการ

ใจใช่

อะไรที่มันติดดิน หน่อย เรียกฉันว่าพีราชา นายเข้า

ใหม เซียซึ่งหยิบหมวกเบสบอลขึ้นมาใส่ จากนั้น

เขาก็เดินออก จากเมืองไป "แน่นอน อะไรก็ได้ที่พี่ ต้องการ ปากของหานเซ็นกระตุกนิดๆ แม้เซียซึ่ง จะแปลกไป แต่ อย่างน้อย ๆเขาก็ยังต้องการจะแก้ แค้นราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ และเขาก็ยังเป็นมิตรกับ มนุษย์อยู่ดี ซึ่งนั้นคือ สิ่งที่สำคัญจริง ๆ ต้องขอบ คุณหนังสือที่ทำให้เซียซึ่งมีความคิดที่จะต้องการให้ โลกมีสันติสุขขึ้นมา ฉัน จำเป็นต้องไปคุยกับหลิน เวยเวยและคนอื่น ๆแล้วว่าควรจะให้หรือไม่ให้ อะไรกับหมอนี้บ้าง หานเซ็นคิด หานเซ็นและเซีย ซึ่งออกเดินทางมุ่งสู่เมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีความ จำเป็นที่พวกเขาต้องเตรียมตัวอะไร เพราะที่นั่นมี แค่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด 2 ตัวและสปิริตราชั้นอีก

ตอนที่1070 บุกยึดเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์

ขณะนี้ในเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ สปิริตทั้งหลายกำลัง ตกอยู่ในความกลัว แม้แต่ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เองก็ มี สีหน้าที่ไม่ค่อยจะดีนัก หานเซ็นและเซียซึ่งบุก เข้าไปโจมตีเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์อย่างเปิดเผย พวก เขาเด็น เข้ามาทางประตูหน้าอย่างไร้ซึ่งความกลัว แต่ก่อนหน้าที่พวกเขาจะมาที่นี้ พวกเขาได้ไปบุกตี เมืองทั้ง 12 เมืองที่อยู่ใต้การปกครองของราชา ดาบศักดิ์สิทธิ์ก่อน พวกเขาไล่ยึดไปทุกเมืองพร้อม กับทำลายสปิริตส โตนไปด้วย ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์รู้ ว่าพวกเขาทั้งคู่ไม่ใช่สิ่งที่ตัวเองจะรับมือได้ ดังนั้น ความคิดแรกของเขา ก็คือหนีไปจากที่นี่ แต่ด้วย

การที่สปิริตสโตนของเขาถูกฝังเอาไว้ที่เมืองนี้ ถึง เขาจะหนีไปก็เปล่า ประโยชน์ "เซียซึ้ง ข้าจะไม่ยก โทษให้เจ้าแน่!" ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์

พูดก่อนที่จะวิ่งไปที่คลังสมบัติของ เขา เมื่อเข้าไป ในคลังสมบัติ เขาก็หยิบกล่องเหล็กกล่องหนึ่งขึ้น มาและเปิดมันออกอย่างระมัดระวัง สีหน้าของเขา เต็มไปด้วยความรู้สึกที่ซับซ้อน ขณะที่หยิบของบาง ส่งขึ้นมา หานเซ็นรู้สึกกลุ้มใจเล็กน้อย ในตอนแรก เขาตั้งใจจะบุกมาที่เมืองนี้เลย แต่เซียซึ่งบอกหาน เซ็นว่าต้องให้เกียรติอีกฝ่ายด้วย จากนั้น เขาก็ไป โค้นล้มเมืองที่อยู่ใต้การปกครองของราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ก่อนที่จะมาบุกเมืองใหญ่ "ทำไม เขาถึงได้ทำลายสปิริตสโตนทั้งหมดแบบนั้น เขาจะ เหลือไว้ให้เราสักอันไม่ได้เลยรีไง" หานเซ็น คิด เซียซึ่งจัดการทุกอย่างเพียงคนเดียว โดยไม่เหลือ อะไรไว้ให้หานเซ็นเลย สิ่งที่หานเซ็นได้รับมาก็มี

เพียงแค่เนื้อของมอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น หานเซ็นสาบานว่าจะไม่มาร่วมมือกับสปิริตตนนี้ อีก แล้ว นอกจากว่ามันจะฉุกเฉินจริงๆ นั่นก็ เพราะหานเซ็นคิดว่าสปิริตตนนี้เห็นแก่ตัวเกินไป ถ้าหานเซ็น แข็งแกร่งพอล่ะก็ บางทีเขาอาจจะ พยายามฆ่าสปิริตตนนี้ด้วยซ้ำ แต่ถึงแม้ทั้งหมดนี้ จะเป็นอะไรที่น่า เสียดาย แต่เขาก็ไม่สามารถ ปฏิเสธได้ว่ามันเป็นเรื่องที่น่ายินดี ที่สามารถบุกยึด เมืองในก็อตแซงชั่วรีเขต 3 เป็นสิบ ๆเมืองได้อย่าง ง่ายดายแบบนี้ไม่มีใครต้านทานพลังของพวกเขา ทั้งคู่ได้ เป่าเอ่อเองก็มากับ หานเซ็นด้วย เธอนั่งอยู่ บนใหล่ของเขาและในมือของเธอก็มีสิ่งมีชีวิตถึง ปลาถึงนกที่หานเซ็นได้มาก่อน หน้านี้อยู่ ตอนนี้ พวกเขาบุกมาถึงเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์แล้ว ขณะที่ยืน อยู่หน้าประตูเมือง เซียซึ่งก็ตะโกน "เฮ โย่! ฉันคือ จักรพรรดิ์ขั้นสุดยอด คนเคาะประตูก็คือฉันเอง

เพราะฉันมันมีมารยาท แน่นอนว่าถ้าพวก นายยัง ไม่ยอมเปิดประตู ฉันก็จะพังประตูนซะ ถ้า นายอยากที่จะยอมแพ้ ฉันก็จะไม่ว่าอะไร ถ้าเกิดมี คน อื่นอยู่รอบ ๆล่ะก็ หานเซ็นก็จะแกล้งทำเป็นว่า เขาไม่รู้จักคน ๆนี้ แต่เห็นได้ชัดว่าเชียซึ่งกำลังเล่น สนุกอยู่ เขาทำท่าทางแปลก ๆอีกครั้งพร้อมกับ ตะโกน "ฉันจะให้เวลานาย 15 นาทีในการตัดสินใจ ถ่านายต้องการ ความเมตตาล่ะก็ นายควรจะ รีบออกมาที่นี้ซะ หานเซ็นใช้เวลาสังเกตเมืองที่อยู่ เบื้องหน้า เขาอดไม่ได้ที่ จะขึ้นชมความยิ่งใหญ่ ของที่นี้ มันเป็นกำแพงเมืองที่ใหญ่โต แต่ภายใน เมืองนั้นเงียบมาก มันไม่มีเสียง อะไรเล็ดลอดออก มานอกก่าแพงเลย และดูเหมือนว่าจะไม่มีมอน สเตอร์ประจำการอยู่บนกำแพงเมือง หรือหอ สังเกตการณ์เลย หานเซ็นใช้ออร่าศาสตร์ตงเสวี ยนสแกนบริเวณรอบ ๆ และนั่นก็เป็นจังหวะที่เขา

เห็นราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ซึ่งยืนอยู่บนประตูเมือง
และมีมอนสเตอร์ที่สูงกว่า 100 เมตรตัวหนึ่งยืนอยู่
ด้าน หลังเขา บนท้องฟ้าก็มีลิงอีกตัวที่กำลังบินไป
มาด้วยปีกที่เหมือนกับค้างคาว มันดูเหมือนกับ

มอนสเตอร์ ที่มาจากขุมนรก "เชียซึ่ง พวกเราทั้งคู่ ต่างก็เป็นสปิริตราชั้น มันไม่มีความจำเป็นอะไรที่ พวกเราต้องทำ รุนแรงแบบนี้ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ เริ่มพูดออกมา แม่วิญญาณอสุรกาเหว่าทองของ หานเซ็นจะแข็งแกร่ง แต่เขาก็ไม่แน่จะว่ามันจะ สามารถเอาชนะราชาดาบศักดิ์สิทธิ์หรือสัตว์เลี้ยง ของเขาได้ แต่ถ้าเป็นเซียซึ่ง

หานเซ็นมั่นใจว่าเขาจะสามารถจัดการราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างแน่นอน เชื่ยชิงพูดขึ้นมาทันที "หยุด พูดอะไรเหลวไหล ไอ้งง! เจ้าทำได้แค่สู้กับข้า อย่างลูกผู้ชาย หรือไม่ก็ลงมาคุกเข่าซะ "ก็ได้ แต่

เจ้าอย่า ได้อวดดีเกินไป ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เปิด ฉากด้วยท่าประจำตัวของเขาทันที คาบหนึ่งพัน เล่มเกิดขึ้นมา จากมือของเขา หลังจากนั้นพวกมัน ก็พุ่งตรงเข้ามาหาเซียซึ่ง เซียซึ่งพูด "ลูกไม้เต็ม ๆ เจ้าทำดีกว่านี้ไม่ ได้แล้วหรอ! เซียซึ่งชกหมัดออก ไป ทำให้เกิดเป็นคลื่นกระแทกดาบทั้งหมดออกไป วิชาของราชาตาบ ศักดิ์สิทธิ์ถูกหยุดเอาไว้โดย สมบูรณ์ด้วยหมัดเพียงหมัดเดียว เสียงคำราม! มอนสเตอร์ที่สูงกว่า 100 เมตร กระโดดเข้าหาเซีย ซึ้งและหานเซ็น ในปากของมอนสเตอร์ หานเซ็น มองเห็นอะไรบางอย่างหมุนวนอยู่ เหมือนกับทะเล สีเลือด ถ้าถูกดูดเข้าไปในนั้นล่ะก็ หานเซ็นก็คิดว่า คงจะไม่มีโอกาสรอดกลับมา หานเซ็น ได้รับข้อมูล มาจากพี่เจ็ดแล้ว ดังนั้นเขารู้ว่าจะต้องเจอกับมอน สเตอร์ขั้นสุดยอด 2 ตัวในเมืองแห่งนี้ "ถ้า งั้นพวก เราก็ต้องสู้จนกว่าจะตายไปข้างหนึ่งสิ้นะ เซียซึ่ง

กระโดดขึ้นไปบนท้องฟ้าพร้อมกับแสงสีเงิน จาก นั้นเขาก็ชกใส่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่อยู่ตรงหน้า เมื่อเขาต่อยโดน มันก็ทำให้มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด

โซเซไปด้านหลังด้วยความเจ็บปวด แต่ขณะที่มัน กรีดร้องด้วยความเจ็บปวด มันก็ยังพยายามที่จะใช้ กรง เล็บตะปบมาที่หัวของเขา เซียซึ่งชกหมัดอัป เปอร์คัตไปปะทะกับกรงเล็บที่พุ่งเข้ามาเพื่อสกัด การโจมตี ของมันเอาไว้ พร้อมกับสร้างความเสีย หายให้กับนิ้วของมอนสเตอร์ หมัดของเขาแข็ง แกร่งกว่าการโจมตี ของมอนสเตอร์ และทำให้ มอนสเตอร์กระเด็นขึ้นไปบนอากาศ มอนสเตอร์ ขั้นสุดยอดอีกตัวโฉบลงมา โจมตีเซียซึ้งด้วยปีก ของมัน แต่การโจมตีของมันก็ไม่ได้ผล เซียซึ่งนั้น รวดเร็วมากจนถึงขนาดที่เขามี เวลาใช้เจลเซ็ตผม ของตัวเอง เมื่อเห็นแบบนี้หานเซ็นก็อายจนไม่

อยากจะดูต่อ ตอนนี้เซียซึ่งเหมือนกับ พวกผู้หญิงที่ ต้องแต่งหน้าใหม่ทุกครั้ง ก่อนที่จะไปพบกับลูกค้า คนใหม่ เซียซึ่งชกลึงที่โฉบลงมากระเด็น ออกไป และเมื่อเส้นทางปลอดโปร่ง หานเซ็นก็วิ่งออกไป ในทันทีเพื่อที่จะไปซึ่งสปิริตสโตนของราชา ดาบ ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เห็นแบบนี้ เขาก็ ควบคุมอาบให้พุ่งเข้าใส่หานเซ็นทันที หานเซ็น เปลี่ยนร่างเป็นนกกาเหว่าทอง หลังจากนั้นตัวเขาก็ ห่อหุ้มไปด้วยเปลวไฟ ซึ่งมันช่วยเพิ่มความเร็วของ เขาขึ้นอีก เขาหลบหลีกกองทัพดาบที่กระหน่ำลง มาใส่เขาได้อย่างง่ายดาย ดาบทั้งหมดถูกเผา พวก มัน ใหม้และละลายไปในเปลวเพลิงที่หานเซ็นทิ้ง เอาไว้ตามทาง "ครั้งที่แล้วที่เราพบกัน เจ้าใช้ความ ได้ เปรียบจากอาการบาดเจ็บของข้าเท่านั้นเจ้า มนุษย์ เจ้าคิดว่าครั้งนี้จะเอาชนะข้าได้งั้นหรอ?" ราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์ดูโกรธจัด เขาหยิบดาบใหญ่ที่

ดูน่ากลัวออกมา

ตอนที่1071 รูปปั้นทองแดง

หานเซ็นที่ได้เอาเทคนิคที่เขาเห็นมาจากพวกนก
รวมเข้ากับวิชาเหยียบอากาศ ซึ่งทำให้เขาเป็นฝ่าย
ที่ ได้เปรียบ ถึงพลังของดาบใหญ่จะรุนแรง แต่มัน
ก็ทำได้แค่ฟันเฉียวหานเซ็นไปเท่านั้น หานเซ็นใช้
วิญญาณอสูรกาเหว่าทองในการไล่ล่าและหลบ
หลีก ไม่มีอะไรสามารถเทียบกับข้อได้เปรียบนี้ได้
แต่มันก็ ทำให้เขาไม่สามารถใช้วิชาต่าง ๆได้ ดังนั้น
การใช้วิญญาณอสูร

กาเหว่าทองในการต่อสู้ตรง ๆจึงเป็นอะไรที่ ค่อน ข้างไร้ประโยชน์ วิญญาณอสูรเปลี่ยนร่างรูปร่าง มนุษย์ดีกว่าจริง ๆ เราคงจะทำได้ดีขึ้นมากเลย ถ้า ได้ มันมาสักดวง หานเซ็นคิด แต่ตอนนี้หานเซ็นลุก
เป็นไฟราวกับฟินิกซ์ เมื่อเขาเลือกที่จะเข้าต่อสู้กับ
ราชา ดาบศักดิ์สิทธิ์ เขาก็พยายามจะใจมตีจาก
หลาย ๆทิศทาง ด้วยความเร็วของหานเซ็น ราชา
ตาบศักดิ์สิทธิ์ จึงไม่สามารถโต้กลับอะไรได้มากนัก
ซึ่งทำให้เขาต้องตกเป็นฝ่ายตั้งรับและทำได้แค่ใช้
ดาบใหญ่บล็อค การโจมตีแต่ละครั้งของหานเซ็น
แต่เมื่อถึงจังหวะที่ราชาดาบ

ศักดิ์สิทธิ์โจมตี การโจมตีของเขาแต่ละครั้ง ก็
เหมือนกับคลื่นลูกใหญ่ที่ซัดเข้าใส่หานเซ็น แต่โชค
ดีที่หานเซ็นสามารถใช้ปีกป้องกันการโจมตีแต่ละ
ครั้งเอาไว้ได้ หลังจากนั้นหานเซ็นก็ใช้ออร่าศาสตร์
ตงเสวียนสแกนรอบ ๆเมือง นอกจากราชาตาบ
ศักดิ์สิทธิ์และมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดทั้ง 2 ตัวแล้ว
ไม่สิ่งมีชีวิตอื่น ๆอยู่ที่นี้เลย สปีริตและมอนสเตอร์
ตัว อื่น ๆหายไปไหนกันหมด? เขาอพยพพวกมันไป

จากที่นี้ เมื่อรู้ว่าตัวเองจะต้องตายงั้นหรอ?" หาน เซ็นขมวด คิ้ว เมื่อการต่อสู้ระหว่างเขากับราชา ตาบศักดิ์สิทธิ์ดูจะไม่มีฝ่ายไหนเอาชนะได้ในเร็ว ๆ นี้ หานเซ็นจึง ตัดสินใจบินออกตามหาปราสาท สปิริตแทน เมืองนี้มีขนาด

ใหญ่มาก แต่ความเร็วหลังจากที่แปลงร่างของ หานเซ็นก็ทำให้เขาสามารถหาตำแหน่งของ ปราสาทสปีริตเจอโดยใช้เวลาไม่นาน ปีกที่ลุกเป็น ไฟสีเลือด ของหานเซ็นแผดเผาทุกอย่างที่สัมผัส และถ้าเขาอยากจะดูข้างในของสิ่งก่อสร้าง เขาก็ แค่ต้องทำลาย หลังคาออกเท่านั้น หานเซ็นทำลาย สิ่งก่อสร้างต่างๆในเมืองอย่างสนุกสนาน ซึ่งทำให้ ราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์โกรธยิ่งขึ้นกว่าเดิม แต่ไม่ว่า เขาจะพยายามไล่ตามยังไง เขาก็ไม่สามารถไล่ตาม หานเซ็นได้ทัน หลังจากที่บินไปหลายไมล์ ในที่สุด

หานเซ็นก็เจอสิ่งก่อสร้างที่ด้านในมีรูปปั้นแปลกๆ และที่อกของรูปปั้น นั้นก็มีสปิริตสโตนรูปดาบอยู่ หานเซ็นคิดว่ามันต้องเป็นของราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ ไม่ผิดแน่ ด้วยความดีใจที่ หาสปิริตสโตนเจอ หาน เซ็นมุ่งหน้าเข้าไปหามันอย่างรวดเร็ว สีหน้าของ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เปลี่ยนไป และเมื่อรู้ว่าไม่มีทาง เลือกอื่นอีกแล้ว เขาจึงหยิบสิ่งที่เขานำออกมาจาก ห้องเก็บสมบัติออกมาและพูด "ถ้าแกไม่ยอมให้ข้า มีชีวิตต่อไป งั้นพวกเราก็มาตายด้วยกันเถอะ หาน เซ็นไม่ได้สนใจสิ่งที่เขาพูด ใน เมื่อตอนนี้สปีริ ตสโตนอยู่ตรงหน้าเขาแล้ว เขาก็จะไม่ยอมเสีย โอกาสนี้ไป เมื่อราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เห็นว่า หานเซ็น ไม่มีท่าทีว่าจะหยุด เขาก็ทำลายของที่อยู่ในมือของ เขา สิ่งของชิ้นนี้มีสีดำและมีรูปร่างเหมือน กับไข่ หลังจากที่ทำลายมัน ก็มีบางสิ่งออกมา มันเป็นสิ่ง ที่เหมือนกับของเหลวสีต่า และมันก็ทะลักออก มา

จากสิ่งของที่ดูเหมือนไข่นี้ มันเริ่มจะทำให้ปราสาท
เปลี่ยนเป็นสีต่า "สปิริตสโตนเป็นของฉัน! ทันใน
นั้นสายตาของหานเซ็นก็มองเห็นแต่ความมืด ราว
กับว่ามีบางอย่างมาปิดแสงสว่างในโลกใบนี้ นี้เป็น
สิ่งที่

หานเซ็นคาดไม่ถึง แม้แต่ในที่มืดสนิทเขาก็ สามารถมองเห็นได้ค่อยข้างชัด แต่ตอนนี้ไม่ว่าเขา จะสแกน พื้นที่โดยรอบยังไง เขาก็มองไม่เห็นอะไร เลย หลัง

จากนั้นเขาก็เริ่มรู้สึกว่ามีบางสิ่งกำลังดึงดูดร่างกาย
ของเขา เมื่อหานเซ็นได้สติกลับมา เขาก็สามารถ
มองเห็นได้ชัดเจนอีกครั้ง ตอนนี้เขายังคงอยู่ด้าน
หน้า ของรูปปั้น ราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่เมื่อ
หานเซ็นเงยหน้าขึ้นไป เขาก็อง หานเซินเห็นใบ
หน้าขนาด ใหญ่อยู่ตรงหน้าของเขา ใบหน้านั้น

ใหญ่ยิ่งกว่าตัวปราสาทซะอีก มันยิ้มออกมาราวกับ ว่าเป็นพระ โพธิสัตว์ แต่รูปร่างหน้าตาของมันไม่ได้ เหมือนพระโพธิสัตว์อย่างแน่นอน มันเป็นใบหน้า ของผู้หญิงที่มี ผมยาว ใบหน้าของผู้หญิงดูเหมือน กับว่าสามารถกลืนกินเขาเข้าไปได้ทุกเมื่อ แต่น่า แปลกที่มันไม่ได้มี ชีวิต มันเป็นเพียงแค่รูปปั้นเท่า นั้น ซึ่งถูกสร้างมาจากทองแดง หานเซ็นพยายามที่ จะไม่คิดอะไรมากกับ การปรากฏออกมาอย่าง กะทันหันของมัน เขากระโดดขึ้นไปคว้าสปีริตสโตน เมื่อราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เห็น สปิริตสโตนถูกชิงไป เขาก็พูดออกมา "ข้าตั้งใจที่จะใช้มันกับเชียซึ้ง แต่ แกก็เป็นขวากหนามที่คอยพิ่ม แทงข้ามาโดยตลอด ฉะนั้นถึงใช้กับแกก็ไม่เป็นไร แล้วไปเจอกันในนรก ก็แล้วกัน หลังจากนั้นร่างของ ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ก็ เริ่มส่องแสงออกมาก่อนที่จะระเบิด ในจังหวะที่เขา ระเบิดตัวเองนั้น สปริตสโตนใน มือของหานเซ็นก็

แตกสลาย หานเซ็นทำได้แค่ยิ้มแห้ง ๆออกมาเท่า
นั้น เป็นเวลานานแล้วที่เขาไม่ได้เห็น สปิริตระเบิด
ตัวเอง หลังจากนั้นหานเซ็นก็เปลี่ยนร่างกลับมา
เป็นมนุษย์อีกครั้ง ก่อนที่จะบินขึ้นไปดูรอบ ๆ จาก
ที่ราชาดาบศักดิ์สิทธิ์พดต้องมีเรื่องไม่ดีอะไรเกิด
ขึ้นแน่ ๆ เมื่อทานเซินบินขึ้นมาบนท้องฟ้า สีหน้า
ของ เขาก็มืดมน พื้นของเมืองส่วนใหญ่ถูกฉีกออก
ไป ขณะที่อีกส่วนหนึ่งก็ก่าลังถูกยกขึ้นไปบนท้อง
ฟ้าโดย มือของรูปปั้น รูปปั้นนี้ใหญ่มหึมาอย่างไม่
น่าเชื่อ และตอนนี้หานเซ็น

ก็ได้เห็นรูปร่างเต็ม ๆของรูปปั้นผู้หญิง คนนี้ เธอใส่
ชุดเกราะอยู่และด้านหลังของเธอก็มีปีก มีแสง
แปลก ๆส่องสว่างออกมาจากรูปปั้น พร้อมกับมี
หมอกดำปกคลุมรอบ ๆ

ตอนที่ 1072 อาณาจักรจอมมาร

หานเซ็นซ็อค หมอกสีดำเริ่มขยายใหญ่ขึ้นและ กลืนกินพื้นที่บริเวณนี้เอาไว้ทั้งหมด ภายในหมอก ออร่า ของศาสตร์ตงเสวียนก็มีประสิทธิภาพลดลง และระยะของมันก็ถูกลดลงเหลือเพียง 10 เมตร เท่านั้น "เกิด เรื่องบ้าอะไรขึ้นเนี่ย? ฉันอยู่ที่ไหน กัน?" หานเซ็นตรวจสอบบริเวณรอบ ๆและไปเจอ เข้ากับสิ่งก่อสร้างแรก

ที่เขาสามารถมองเห็นได้ หานเซ็นไม่สามารถมอง
เห็นอะไรได้ชัดเจนในหมอกนั้น แต่เขากับสามารถ
มอง เห็นสิ่งก่อสร้างนี้ได้อย่างชัดเจน มันเห็นได้
ด้วยตาเปล่าและมันก็ต้องอยู่ในระยะไม่เกิน 100
เมตรอย่าง แน่นอน หานเซ็นเดินไปรอบ ๆบริเวณที่

เขาอยู่ แต่เขาก็ไม่สามารถหาอะไรได้เลยท่ามกลาง หมอกสีต่านี้ "บางที่เราควรจะรอเซียซึ่ง และให้เขา เป็นคนเข้าไปชิงสปิริตสโตนคงจะดีกว่า" ที่หานเซ็น ไปซึ่งสปริตส โตนก่อนก็เพื่อจะดูว่าราชาดาบ ศักดิ์สิทธิ์จะยอมเชื่อฟังเขาไหม แต่สปิริตตนนี้กับ ฆ่าตัวตายโดยไม่ลังเล ซึ่งทำให้หานเชื่นผิดหวังมาก ทันใดนั้นก็มี

เสียงร้องของเด็กดังออกมาจากหมอกสีดำรอบ ๆ
ตัว ทำให้ทั้ง เขาและเป่าเอ่อระวังตัวขึ้นมาทันที
นกเองก็ดูกระวนกระวายใจเช่นกัน มันซุกตัวเข้าไป
ในหลบในเสื้อผ้า ของเป่าเอ่อ ทำให้เธอต้องพูด
บอกมันว่า

"ไม่เป็นไร ไม่ต้องกลัว" แต่ทันใดนั้นลิ้งติดปีกก็ ปรากฏตัวออก มาจากความมืดต่อหน้าพวกเขา ซึ่ง ลักษณะของมันก็ไม่ได้แตกต่างจากมอนสเตอร์ขั้น

สุดยอดตัวที่เขา เจอในเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์มากนัก แต่เมื่อมันเข้ามาใกล้ๆ หานเซ็นก็สามารถสัมผัสได้ ว่ามันต่างออกไป ลิง ตัวนี้เป็นเพียงมอนสเตอร์ เลือดศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น หานเซ็นหยิบดาบฟินิกซ์ ออกมากวัดแกว่งใส่กรงเล็บของ ลิ้งทันทีโดยไม่รอ ช้า กรงเล็บของถึงถูกตัดอย่างง่ายดาย ทำให้มี เลือดสีต่าสนิทไหลออกมา หลังจากที่ กรงเล็บถูก ตัดไป ถึงก็พุ่งเข้ามาและพยายามจะกัดหานเซ็น หานเซินกวัดแกว่งดาบอีกครั้งและตัดหัวของ มัน ออกมา "เขี้ยวภูติผีเลือดศักดิ์สิทธิ์ถูกฆ่า ไม่ได้รับ วิญญาณอสูร เมื่อกินเนื้อของมัน คุณมีโอกาสได้ รับ 0-10 จีในพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์ นี้ต้องเป็นมอน สเตอร์ชนิดเดียวกับที่เราเห็นในเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ แน่ ๆ ดู เหมือนว่าเราจะเข้ามาในดินแดนอื่นโดยที่ ไม่รู้ตัว แต่ดูเหมือนว่าตัวราชาดาบศักดิ์สิทธิ์เองก็ คงจะเคยเข้า มาที่นี่ และถ้าเขาสามารถเข้ามาที่นี่

และกลับออกไปได้ล่ะก็ เราก็น่าจะทำได้เหมือน กัน" หานเซ็นครุ่น คิดถึงสถานการณ์ที่เขาประสบ อยู่ในขณะนี้ พี่เจ็ดเคยบอกกับหานเซ็นไว้ว่ามีมอน สเตอร์ขั้นสุดยอดตัว หนึ่งในเมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ที่ สวามิภักดิ์กับราชาดาบศักดิ์สิทธิ์ เพราะเขาได้ช่วย ชีวิตของมันเอาไว้ ตอนนี้ เมื่อหานเซ็นคิดถึงมันอีก ครั้ง เขาก็เดาว่าคงจะเป็นสิ่งที่เขาเห็นก่อนหน้านี้ หานเซินหันกลับมาให้ความ สนใจกับรูปปั้นตรง หน้าอีกครั้ง เมื่อเขามองดูมันดีๆ หานเซ็นก็ได้ข้อ สรุปว่ามันไม่ได้เป็นมนุษย์ผู้หญิง อย่างที่คิดเอาไว้ ในตอนแรก หูของรูปปั้นนี้แหลม แถมเธอยังมีปีก และหางที่มีปลายเป็นหัวลูกศร ลักษณะของเธอดู เหมือนกับมารหรือไม่ก็ซัคคิวบัส หานเซ็นลอง ติดต่อกับราชันชั่วพริบตาดูเพื่อขอความ ช่วยเหลือ แต่เขาก็ไม่สามารถทำได้ นี้ทำให้เขารู้ว่าดินแดน แห่งนี้ไม่ใช่สถานที่ธรรมดา ๆ และการจะออก ไป

คงเป็นเรื่องที่ยากแน่ ๆ หานเซ็นเรียกราชามังกร ออกมา ราชามังกรนั้นอ่อนแออยู่ และในตอนที่เขา จะ

ปรากฏตัวออกมา เขาก็ดูไม่ต่างจากมังกรน้อยที่ ผอมแห้ง "พลังของข้าหายไปทุกครั้งที่เจ้าเรียกข้า ออก มา" ราชามังกรพูด แต่หลังจากนั้นเขาก็เงียบ ไป ความสนใจของเขาถูกรูปปั้นด้านหน้าดังไป ทันที ราชา มังกรพูดกับหานเซ็น "แย่แล้ว! ทำไม เจ้าถึงมาอยู่ที่นี้? "ก่อนอื่นฉันอยากจะรู้ว่าที่นี่คือที่ ไหน ดูเหมือน ราชามังกรจะคุ้นเคยกับที่นี้ ซึ่งถือ เป็นเรื่องที่ดีสำหรับหานเซ็น "ออกไปจากที่นี้ เจ้า ต้องออกไปจากที่นี้ เดี๋ยวนี้! ราชามังกรพูดด้วย ความกังวล "ยังไงล่ะ? ฉันไม่รู้ว่าจะออกจากที่นี้ได้ ยังไง หานเซ็นอธิบาย "หมายความว่าเจ้าไม่รู้วิธี ออกไปจากที่นี้

อย่างงั้นหรอ ราชามังกรดูกระวนกระวาย เขารีบ ถามต่อทันที "ถ้าอย่างนั้นเจ้าเข้ามาที่นี้ตั้งแต่แรก ได้ยังไง?" หานเซ็นอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน เมืองดาบศักดิ์สิทธิ์ หลังจากที่เขาพูดเสร็จ ราชา มังกรก็ดูประหลาดใจ ราชามังกรไม่ได้พูดด้วยเสียง ค่อย ๆอีกต่อไป เขา ตะโกนออกมา "ไอ้บ้านั้นมัน ใหดร้ายนัก มันใช้ลูกแก้วจอมมารส่งเข้ามาที่นี้ โอ้ ช่างมันเถอะ ข้าคิดว่าพวก เรามาทำใจให้สบาย และรอคอยความตายที่จะมาถึงกันเถอะ" "เขาใช้ ลูกแก้วจอมมารเพื่อที่จะส่งฉันมาที่ นี้ นายเรียกมัน ว่าอะไรนะ? ดินแดนของจอมมาร? ที่นี่มีอะไรที่ พิเศษหรือแตกต่างจากที่อื่นยังไง? หาน เซ็นถาม "พิเศษ?" ราชามังกรส่ายหัวและเตรียมที่จะอธิบาย "ในอดีตกาลนั้น" ค่าพูดของราชามังกรตัด จบไปซะ ก่อนด้วยเหตุผลบางอย่าง "ในอดีตกาลอะไร? หาน เซินถาม "นี้ฟังนะเจ้าแค่รู้ว่าตัวเองอยู่ใน อันตรายก็ พอ ที่นี่เต็มไปด้วยมอนสเตอร์ที่หิวกระหายนับไม่ ถ้วน และยังมีรอยแตกร้าวของมิติด้วย" ราชา มังกรอธิบายอย่างชัดถ้อยชัดคำ หานเซ็นยิ้มตอบ และพูด "นายรู้ว่าพวกเรา

ตกอยู่ในเรือลำเดียวกันแล้วใช่ ไหม? ถ้านายยังมี อะไรปิดบังอยู่ล่ะก็ รีบบอกมา ถ้านายช่วยฉัน ก็ เหมือนกับนายได้ช่วยให้ตัวนายออกไป จากที่แห่ง นี้ด้วย" ดูเหมือนราชามังกรจะครุ่นคิดอะไร

นดวย" ดูเหมอนราชามงกรจะครุนคตอะเร บางอย่างอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะพูดออกมา "นี้เป็นเมือง ของจักรพรรดิ์จอมมาร ครั้งหนึ่งเคยมีสงครามเกิด ขึ้นที่นี้ และผลลัพธ์ของมันก็ทำให้มิติของที่นี้ถูก ทำลาย

แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง มอนสเตอร์ที่อยู่ที่นี่ต่างก็ แข็งแกร่งขึ้น แม้ตอนที่ข้ายังมีชีวิตอยู่ ข้าก็ไม่ กล้ เข้ามาที่นี่ "มีใครบางคนสู้กับจักรพรรดิจอม มารอย่างรุนแรง และนี่ก็คือผลจากการต่อสู้อย่าง
งั้นใช่ ไหม?" หานเซ็นถามด้วยความซ็อค ราชา
มังกรมองไปรอบ ๆและพูด "ที่นี้คือทางเข้าของ
เมือง ในรูปปั้นที่ เป็นรูปร่างของมารหญิงนี้ขึ้นไป
และหลังจากที่เดินขึ้นไปบนบันไดกว่า 100,000 ขั้น
เจ้าก็จะได้เห็น ภายในของเมืองอย่างเต็มตา แต่
โชคร้ายสำหรับเจ้าที่บันไดได้ถูกทำลายไปแล้ว"

ตอนที่ 1073 เขี้ยวปีศาจ

"ลูกแก้วจอมมารที่นายพูดถึงคืออะไร หานเซ็นพูด "เมืองจอมมารมีต้นไม้อยู่ต้นหนึ่งที่ปลูกโดยองค์ จักรพรรดิ ต้นไม้นั้นมีชื่อง่าย ๆว่า "จอมมาร ถ้ามัน ออกผล ผลของมันก็จะสามารถสร้างมิติของพวก ปีศาจ ได้ แต่น่าเสียดายที่จักรพรรดิ์จอมมารทำไม่ สำเร็จ ราชามังกรหยุดไปครู่หนึ่ง เขาหายใจลึก ๆ ก่อนที่จะ พูดอธิบายต่อ "ต้นจอมมารนี้ถูกทำลาย

ในระหว่างสงคราม แต่เศษไม้แต่ละชิ้นได้กลายเป็น ลูกแก้วจอม มาร เมื่อทำลายมัน พลังที่อัดแน่นอยู่ ในลูกแก้วจอมมารก็จะรัวไหลออกมา และส่งคนที่ อยู่รอบ ๆมาที่ดิน แดนของจอมมาร" หานเซินผิด หวังที่ได้รู้ว่าลูกแก้วนั้นเป็นทำได้แค่ส่งคนอื่นเข้ามา อย่างเดียว ทันใดนั้น หานเซินก็ได้ยินเสียงเด็กร้อง อีกครั้ง มันเป็นเสียงเดียวกับที่เขาได้ยินก่อนหน้านี้ ราชามังกรเองก็ได้ยิน มันเช่นกัน เขาบอกกับหาน เซ็น "เขี้ยวปีศาจหาพวกเรา

เจอแล้ว พวกมันอยู่ที่นี่และกลายพันธุ์มาโดย ตลอด พวกมันสามารถพัฒนาเป็นมอนสเตอร์ขั้น สุดยอดได้เลย พวกเราควรจะไปจากที่นี่!" หานเซ็น ถาม "ไปไหนล่ะ? เราเข้าไปที่เมืองที่อยู่ได้บนได้ ใหม? "แน่นอนว่าไม่ นั้นเป็นที่ที่มีมอนสเตอร์ขั้น สุดยอด อาศัยอยู่ ใครจะรู้ว่าพวกมันแข็งแกร่งถึง ขนาดไหนแล้ว" ราชามังกรพูด "ถ้าแบบนั้นแล้ว พวกเราจะไป ไหนได้?" หานเซ็นถาม ราชามังกร เองก็ไม่รู้ว่าควรจะไปที่ไหนเหมือนกัน ที่นี่มีรอย ร้าวของมิติอยู่เต็มไป หมด พวกเขาไม่สามารถเดิน ไปเดินมาอย่างไร้จุดหมายได้ เมื่อมิติหนึ่งเกิดการ

บิดเบี้ยว การเดินทางไป ในทิศทางหนึ่งสามารถส่ง พวกเขาไปในอีกทิศทางหนึ่งได้ ราชามังกรเหลือบ ไปเห็นเขียวปีศาจวิ่งออกมา จากหมอกสีดำ แต่ หานเซินรู้สึกโล่งใจ เขาสามารถสัมผัสได้ว่ามันเป็น เพียงแค่มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธ์ เท่านั้น ทันใด นั้นก็มีเขี้ยวปีศาจอีกหลาย 10 ตัววิ่งออกมาจาก ความมืด ปากอันหิวกระหายของมันอ้าออก เตรียม ที่จะงับคอหานเซ็น ราชามังกรหนึ่กลับเข้าไปใน แหวนอย่างรวดเร็ว แต่จะโทษเขาก็ไม่ได้ เขาอยู่ ในสภาพที่อ่อนแอจริงๆ และเขาก็ไม่น่าจะรับมือ กับพวกมันแม้แต่ตัวเดียว หานเซ็นหยิบดาบไทอา และ ดาบฟินิกซ์ออกมา เขายังคงไว้ซึ่งความกลัว เช่นเคย เขาวิ่งเข้าไปปะทะกับพวกมอนสเตอร์ พร้อมกับเปา เอ่อและนกที่บนใหล่ของเขา เมื่อ ดาบของเขาฟันผ่านตัวของเขี้ยวปีศาจไปตัวหนึ่ง

เลือดสีเขียวก็ไหล ออกมาจากรอยแผลของมัน ด้วยการใช้วิชาดาบคู่ หานเซ็นสามารถฆ่าพวกมัน 4 ตัวได้อย่างง่ายดาย แต่ เขาก็ไม่มีเวลาจะหยุดพัก เพราะพวกมันยังเข้ามาเรื่อย ๆ แม่หานเซ็นจะตัด แขนขาของมอนสเตอร์ออก พวกมันก็ยังพยายาม บิดตัวไปข้างหน้าเพื่อจะลิ้มรสชาติของเนื้อมนุษย์ เลือดสีเขียวเริ่มจะนองจนเกิดเป็น บ่อรอบ ๆตัว หานเซ็น และยิ่งเขาฆ่ามากขึ้น ระดับบ่อเลือดก็ยิ่ง สูงขึ้นเรื่อยๆ หลังจากที่ฆ่าเขียวปีศาจไป หลายสิบ ตัว พวกมันก็ออกมาใหม่จากในความมืดด้วยจำน วนที่มากกว่าเดิม ตอนนี้พวกมันมีกันกว่า 50 ตัว แล้ว แต่หานเซ็นก็ยังไม่สะทกสะท้าน เขายังคง ต่อสู้ต่อไป ขณะที่เสื้อผ้าของเขาตอนนี้เปียกโชกไป ด้วย เลือดสีเขียว แม้แต่ใบหน้าของเป่าเอ่อก็เปื้อน ไปด้วยเลือด ซึ่งทำให้เธอรู้สึกโกรธ ด้วยไม่พอใจที่

เลือด กระเด็นใส่เธออย่างต่อเนื่อง เป่าเอ่อนาผล
น้ำเต้าของเธอออกมาและชี้ไปทางพวกมอนสเตอร์
ฝูงเขียว ปีศาจที่เหลืออยู่ถูกดูดเข้ามาด้วยพลังอัน
น่าสะพรึงกลัว พวกมันพยายามอย่างเต็มที่ที่จะวิ่ง
หนีไปในที่ที่ ปลอดภัย แต่ก็ไร้ประโยชน์ พวกมัน
แต่ละตัวถูกดูดเข้ามาในผลน้ำเต้าของเป่าเอ่อ
เขียวปีศาจหลายสิบตัว ถูกดูดเข้าไปในน้ำเต้ในชั่ว
พริบตา ทำให้เขี้ยวปีศาจตัวอื่น ๆที่ซ่อนตัวอยู่ใน
ความมืดเริ่มลังเลว่าจะเข้ามา

ดีใหม และสุดท้ายพวกมันก็เลือกที่จะถอยออกไป หานเซ็นรู้สึกดี เพราะเป็นเวลาสักพักหนึ่งแล้วที่เขา ไม่ ได้รับการสนับสนุนจากเป่าเอ่อ เขาหอมแก้ม ของเธอและพูด "ทำได้ดีมาก! หนูทำให้พ่อภูมิใจ "หนูเป็น เด็กดี" เป่าเอ่อยิ้มอย่างภูมิใจในตัวเอง "หนูเป็นเด็กดีที่สุด หานเซ็นมองไปที่ซากศพของ เขี้ยวปีศาจ หลังจากนั้นเขาก็ก่อไฟขึ้นเพื่อจะทำ

พวกมันเป็นอาหาร หานเซ็นรู้สึกหิวมากหลังจากที่ สู้เสร็จ ดังนั้นได้ เวลาที่เขาจะทำอาหารกันแล้ว ใน ขณะที่กินอาหาร เขาก็ครุ่นคิดถึงสถานการณ์ที่เขา ประสบอยู่และหาวิธี ที่จะออกไปจากดินแดนแห่งนี้ แม้เขียวปีศาจจะดูน่าเกลียด แต่เนื้อของมันก็ไม่ได้ ต่างไปจากเนื้อวัวทั่ว ๆ ไป ดังนั้นอย่างน้อย ๆมันก็ดู น่าอร่อย หานเซ็นย่างเนื้อขณะที่เริ่มจะน้ำลายหก เป่าเอ่อนั่งลงข้าง ๆกองไฟ และมองดูเนื้อถูก ย่างอย่างช้า ๆ "อีกเดี๋ยวก็จะเสร็จแล้ว ความ สามารถในการทำอาหารของหารเซ็นเข้า ขั้นผู้ เชี่ยวชาญไปแล้ว เนื้อที่เขาย่างนั้นสมบูรณ์แบบ หานเซินหยิบเกลือและเครื่องเทศออกมา หลังจาก ที่ปรุงรสเล็กน้อย กลิ่นของมันก็หอมน่ากินมากยิ่ง ขึ้น และลิ้นของพวกเขาก็แทบจะรอลิ้มรสพวกมัน ไม่ ไหว "เนื้อเขียวปีศาจถูกกัน คุณได้รับ 1 จีโนพ้อ ยเลือดศักดิ์สิทธิ์ หลังจากที่หานเซ็นเริ่มกัน เขาก็

ได้ยิน เสียงประกาศดังขึ้นในหัว ซึ่งทำให้เขามี
ความสุข เขาหันไปมองเป่าเอ่อและนกน้อยที่กำลัง
กินเนื้ออย่างมี ความสุข หลังจากที่กินเนื้อไปชั้น

หนึ่ง หานเซ็นก็อิ่ม แต่เป่าเอ่อและนกต่างก็กันเนื้อ ไปถึง 5 ชั้น เขี้ยว ปีศาจยังคงเห่าหอนอยู่จากที่ไหน สักแห่งในความมืด พวกมันหวาดกลัวเกินกว่าที่จะ เข้ามาใกล้ แต่หาน เซ็นก็คิดว่าเป็นอะไรที่แปลก พวกเขากินอาหารกันอย่างสนุกสนานทั้ง ๆที่มี อันตรายอยู่ใกล้ๆ หานเซ็นได้ รับจีโนพ้อยเลือด ศักดิ์สิทธิ์มา 4 พ้อยหลังจากที่กินเนื้อไป ซึ่งทำให้ ตอนนี้เขามีจีในพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์ อยู่ที่ 70 พ้อย หานเซ็นเชื่อว่าคงจะเก็บมันได้เต็มในเร็ว ๆนี้แน่ นี้ อาจจะเป็นผลดีก็ได้ การถูกส่งมาที่นี้อาจ จะเป็น เรื่องที่ดีก็ได้ ดินแดนนี้เต็มไปด้วยมอนสเตอร์เลือด ศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถฆ่าได้อย่างง่ายดาย และถ้า โชค

ชะตาเข้าข้างละก็ เราก็อาจจะฆ่ามอนสเตอร์ขันสุด
ยอดได้ด้วย สวรรค์คงจะรู้ว่าเราต้องการจีโนพ้อย
พวกนี้อีกมาก หานเซ็นคิด แต่เสียงหอนเริ่มเข้ามา
ใกล้ขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดหานเซ็นก็มองเห็นมอน
สเตอร์ 2 ตัวที่กำลังซ่อนตัวอยู่ในความมืด แต่ทัน
ใดนั้นสิ่งที่ทำให้พวกเขาต้องกังวลก็ปรากฏตัวออก
มา เขียวปีศาจ สีแดงตัวใหญ่ปรากฏออกมาจาก
ความมืดมิด มันกางปีกสีเลือดของมันออก และ
จ้องมาที่พวกเขาทั้ง 3 ที่ นั่งล้อมกองไฟอยู่

ตอนที่ 1074 ความน่ากลัวของอัศวินผู้ไม่ภักดี

"มอนสเตอร์ขั้นสุดยอด หานเซ็นยืนขึ้น ขณะที่ร่าง กายเต็มไปด้วยเปลวไฟสีแดง ปีกของนกกาเหว่า กางออกที่ด้านหลังของเขา หลังจากที่เขาเปลี่ยน ร่างเป็นนกกาเหว่าทอง เขาก็บินเข้าไปปะทะกับ เขี้ยว ปีศาจสีแดงทันที ปัง! กรงเล็บของนกปะทะ เข้ากับกรงเล็บของเขี้ยวปีศาจสีแดงเกิดเป็นเสียง การ กระแทกกันของเหล็ก แรงปะทะจากทั้งคู่ทำ ให้เกิดรอยร้าวของมิต หานเซ็นขมวดคิ้ว เขาไม่ อยากจะเชื่อ ว่าการใจมตีของเขาจะไม่ได้ผล ดู เหมือนพลังของพวกเขาทั้งคู่จะทัดเทียมกัน หลัง จากนั้นพวกเขาทั้งคู่

ต่างก็โจมตีใส่กันอย่างบ้าคลั่ง สิ่งก่อสร้างและพื้นที่
โดยรอบต่างก็โค่นล้มและถูกทำลายท่ามกลางการ
ต่อสู้ของพวกเขา เลือดสีเขียวไหลออกมาจากเขี้ยว
ปีศาจ และเลือดสีแดงก็ไหลออกมาจากร่างกาย
ของ หานเซ็น เลือดของพวกเขาเปรอะเปื้อนไปทั่ว
บริเวณ ขณะที่ผู้ชนะของการต่อสู้ยังไม่อาจตัดสิ้น
ได้ เขี้ยว ปีศาจตัวนี้แข็งแกร่งกว่าตัวที่เขาเจอที่
เมืองดาบ

ศักดิ์สิทธิ์แน่นอน เพียงแค่รูปลักษณ์ของมันก็
สามารถ บันทอนความแน่วแน่และความมั่นใจของ
คู่ต่อสู้ได้วิญญาณอสูรกาเหว่าทองและวิชาโลหิต
ชีพจรของ หานเซ็นคงจะต้องทำงานเป็นเวลาเพื่อที่
จะต่อสู้กับศัตรูตัวนี้ แต่น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่
สามารถคงร่างนี้ เอาไว้ได้ตลอด และด้วยพลังที่สูญ
เสียไป ทำให้มันขึ้นอยู่กับเวลาแล้วว่าเขาจะแพ้เมื่อ
ไหร่ ถ้าเกิด สถานการณ์แย่ไปกว่านี้ หานเซ็นก็

เตรียมที่จะใช้โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอด แต่ทัน ใดนั้นเขาก็ได้ยิน เสียงดังมาจากภายในจิตของเขา เขามองดูเข้าไปข้างในและเห็นอัศวินผู้ไม่ภักดี ซึ่ง อยู่ในช่วง วิวัฒนาการมาเป็นเวลานานแล้ว และ ตอนนี้มันก็พร้อมที่จะเข้าสู่ใหมดต่อสู้แล้ว "ได้ จังหวะอะไรแบบนี้ หานเซ็นเรียกอัศวินผู้ไม่ภักดี ออกมา อัศวินในชุดเกราะทองแดงปรากฏตัวออก มาต่อหน้าของหานเซ็น แต่เขียวปีศาจไม่ได้รู้สึก อะไรกับการปรากฏตัวของนักสู้คนนี้ มันส่งเสียง ร้องที่เหมือนกับเลี้ยงเด็กซึ่งฟังดู น่าขนลุกออกมา อีกครั้ง และพุ่งเข้าไปโจมตีอัศวินผู้ไม่ภักดี อัศวินผู้ ไม่ภักดีกระโดดขึ้นไปในอากาศด้วย ท่าทางที่เย็น ชา ผมสีดำของเขาปลิวไสวไปมา ขณะที่บริเวณเท้า ของเขาก็มีวงแหวนปรากฏออกมา วงแหวนขยาย ยึดออกไปอย่างรวดเร็วราวกับลูกธนู จนกระทั่งมัน ไปโดนตัว

ของเขี้ยวปีศาจเข้า มันไม่ได้ ทำความเสียหายโดย ตรงอะไร แต่มันมีผลทำให้เบี้ยวปีศาจอ่อนแอลง หลังจากที่ถูกสถานะด้านลบนี้ ความน่าสะพรึงกลัว ของปีศาจตัวนี้ก็ลดลงไป ตูม! หมัดของอัศวินผู้ไม่ ภักดีปะทะเข้ากับกรงเล็บของเขียว ปีศาจ และผู้ ชนะของการปะทะครั้งนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว เขี้ยว ปีศาจกระเด็นไปข้างหลังหลายสิบเมตร วินาที ต่อ มา อัศวินผู้ไม่ภักดีวาร์ปไปด้านข้างของเขี้ยวปีศาจ และชกมันอย่างต่อเนื่อง อัศวินผู้ไม่ภักดีเน้นชกไป ที่ใบหน้าของเขี้ยวปีศาจ ซึ่งขณะที่ถูกชกหมัดแล้ว หมดเล่า มอนสเตอร์ที่ชั่วร้ายตัวนี้ก็ยังพยายามที่ใช้ กรงเล็บโจมตึกลับ หานเซ็นช็อคกับสิ่งที่เห็นไม่ น้อย อัศวินผู้ไม่ภักดีได้รับความเสียหายจากกรง เล็บของ เขี้ยวปีศาจหลายครั้ง แต่มันก็ไม่สะดุ้ง สะเทือน มันยังคงชกหมัดใส่หน้าของมอนสเตอร์ ตัวนี้อย่างต่อเนื่อง ในที่สุดหลังจากที่ถูกกระ

หน่ชักนับไม่ถ้วนใบหน้าของลิ้งตัวนี้ก็เริ่มเละจน เผยให้เห็นกระดูก ไม่นานหลัง จากนั้นกระดูกของ มันก็หักราวกับกิ่งไม้ เลือดสีเขียวไหลออกมาจาก บาดแผลของมันราวกับผลไม้ที่ถูก ทุบ เมื่อเห็น อัศวินผู้ไม่ภักดีทรงพลังแบบนี้ หานเซ็นก็อดที่จะรู้ ผิดหวังไม่ได้ เขาคิดกับตัวเอง ทำไม อัศวิน

ผู้ไม่ภักดีถึงไม่เป็นวิญญาณอสูรเปลี่ยนร่างนะ ถ้า
ใช่มันจะเป็นอะไรที่วิเศษมาก ด้วยดาบไทอาและ
ดาบฟินิกซ์ เราคงจะสามารถฆ่ามอนสเตอร์ตัวนั้น
ได้อย่างง่ายดาย ตอนนี้หานเซ็นรู้ตัวแล้วว่าทำไม
อัศวิน ผู้ไม่ภักดีถึงเลือกที่จะไม่หลบกรงเล็บของอีก
ฝ่าย วงแหวนของมันดูดซับพลังของเขียวปีศาจไป
ทำให้ การโจมตีของเขี้ยวปีศาจค่อนข้างเป็นอะไรที่
เล็กน้อย และยังเขี้ยวปีศาจบาดเจ็บมากเท่าไร การ
โจมตี ของมันก็จะอ่อนแอลงเรื่อยๆ เขียวปีศาจส่ง

เสียงกรีดร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด มัน พยายามที่จะบิน หนีกลับเข้าไปในความมืด แต่ หานเซ็นไม่ยอมให้มันหนีไปได้ง่าย ๆ เขาบินตาม หลังมันไป ซึ่งในตอนนี้ เบี้ยวปีศาจช้ากว่าเดิม มากๆ หานเซ็นใช้ดาบฟันเข้าไปบริเวณใบหน้าของ มอนสเตอร์ "แม้แต่เนื้อหนังของ มันก็อ่อนแอลงไป ด้วย อัศวินผู้ไม่ภักดิ์แข็งแกร่งจนน่ากลัวจริง ๆ หาน เซ็นมีความสุขมาก หลังจากที่เห็น ความสามารถ ของอัศวินผู้ไม่ภักดี ตอนนี้เขาก็ไม่ต้องเกรงกลัว มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอีกต่อไป หลังจาก นั้นเขี้ยว ปีศาจก็ถูกกระหน่าโจมตีอย่างโหดร้ายโดยการร่วม มือของหานเซ็นและอัศวินผู้ไม่ภักดี หานเซ็น ปิด ฉากด้วยการควักหัวใจของมอนสเตอร์ออกมา จากอกของมันโดยตรง "ราชาเขียวปีศาจขั้นสุด ยอดถูก ฆ่า คณได้รับวิญญาณอสร เนื้อสามารถกิน ได้ เมื่อดูดซับผล็กพลังชีวิต คุณมีโอกาสได้รับ 0-10

จิในพ้อย ขั้นสุดยอด" หานเซ็นดีใจมาก เขาไม่ เพียงแค่มีความสุขที่ได้รับเนื้อและผลึกพลังชีวิต เท่านั้น เขายังได้ รับวิญญาณอสูรมาด้วย "หวังว่า มันจะเป็นวิญญาณอสูรประเภทปีกนะ ถ้ามีปีก ถึง จะไม่ใช่นกก็ตาม แต่เรา ก็ยังสามารถใช้เทคนิค ของฟีนิกซ์และวิชาเหยียบอากาศได้ หานเซ็น ภาวนา วิญญาณอสูรกาเหว่าทอง เป็นวิญญาณ อสูรที่ดีก็จริง แต่เขาไม่ค่อยคุ้นเคยกับมันนัก มัน เป็นเรื่องยากที่จะเคยขึ้นกับร่างของนก เพราะไม่ ว่ายังไงเขาก็ชื่นชอบร่างมนุษย์มากกว่า หานเซ็น ตรวจสอบวิญญาณอสูรภายในจิต เมื่อเห็น ข้อมูล ของมัน เขาก็ประหลาดใจ วิญญาณอสูรขั้นสุดยอด ราชาเขียวปีศาจ : เหรียญตรา "วิญญาณอสูร ประเภทเหรียญตราคืออะไร นี้เป็นครั้งแรกที่หาน เซ็นได้รับวิญญาณอสูรแบบนี้ ดัง

นั้นเขาไม่รู้ว่ามันทำ อะไรได้ หานเซ็นเรียก
วิญญาณอสูรดวงนี้ออกมา และเหรียญตราปีศาจสี
แดงก็ปรากฏขึ้นบนฝ่ามือของ เขา แม้มันจะไม่ได้
ดพิเศษอะไร แต่มันก็ปล่อยออร่าที่ดูชั่วร้ายออกมา

ตอนที่ 1075 โกลเด้นโกรวเลอร์วิวัฒนาการ

หานเซ็นพลิกเหรียญตราไปมาบนฝ่ามือ เขาสงสัย ว่ามันเอาไว้ใช้ทำอะไร แม้มันจะดูเหมือนทรงพลัง แต่ ดูจะใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้เลย มันไม่สามารถ ใช้เป็นอาวุธได้ และมันก็เล็กเกินกว่าที่จะเอาไปใช้ เป็นโล่ เช่นกัน หานเซ็นใช้เวลาตรวจสอบมันอยู่ สักพัก แต่นกก็หิวขึ้นมาอีกครั้ง มันบินไปที่ซากศพ ของราชา เขี้ยวปีศาจและเริ่มจะกัดกินมัน เพียงแค่ ไม่กี่วินาที มันก็กินเนื้อและกระดูกบริเวณแขนไป ทั้งหมดแล้ว หานเซ็นรีบวิ่งไปหานกและดึงมันออก มา เขากลัวว่ามันจะกินผลึกพลังชีวิตไปด้วย หาน เซ็นขุดคุ้ยลูกแก้ว สีดำขึ้นมาจากภายในซากของ ราชาเขียวปีศาจโดยใช้ดาบฟินิกซ์ หานเซ็นตื่นเต้น ไม่น้อย เพราะเขาไม่ ได้รับผลกพลังชีวิตมาเป็น เวลานานแล้ว หานเซ็นย่างเนื้อส่วนหนึ่ง และเขาก็ พบว่าไม่สามารถกินมันได้

มนุษย์นั้นไม่สามารถกินเนื้อของมอนสเตอร์ขั้นสุด ยอดได้ แต่หานเซ็นก็จะคิดเสมอว่ามันคุ้มค่าที่จะ ลอง หลังจากที่ยืนยันว่าไม่สามารถกินได้ หานเซ็น ก็ให้มันกับเป่าเอ่อและนกสีแดง หลังจากที่เป่าเอ่อ กันมัน เข้าไป เธอก็อ้วกออกมาทันที แต่นกสีแดง นั้นหิวกระหายอย่างน่าประหลาด เพียงแค่ไม่กี่ วินาทีที่หาน เซ็นให้ส่วนขากับมัน นกตัวนี้ก็กินจน หมด แต่หานเซ็นไม่ต้องการให้นกตัวนี้กินเนื้อทั้ง

หมดคนเดียว เขา เรียกโกลเด้นโกรวเลอร์และ เหมียวออกมา และแบ่งเนื้อให้พวกมันกินด้วยเช่น กัน ดูเหมือนพวกมันจะ เพลิดเพลินกับอาหารมื้อนี้

เหมียวกัดและเคี้ยวเนื้ออย่างช้า ๆ ขณะที่โกลเด้น ใกรวเลอร์กัดกินเนื้ออย่างบ้า คลัง ราวกับสัตว์ป่าที่ หิวกระหาย เพียงไม่นานก็ไม่มีซากของราชาเขียว ปีศาจหลงเหลืออยู่ นกสีแดงเป็น ตัวที่กินเยอะที่ สุด โกลเด้นโกรวเลอร์เองก็กินไปพอสมควร ส่วน เหมียวนั้นกันไปนิดเดียว หานเซ็นกำลัง จะส่ง ใกลเด้นโกรวเลอร์และเหมียวกลับเข้าไปภายในจิต แต่ทันใดนั้นโกลเด้นโกรวเลอร์ก็เริ่มส่องแสง ออก มา และก่อนที่หานเซ็นจะได้ทำอะไร มันก็กลับเข้า ไปภายในจิตด้วยตัวเอง "โกลเด้นโกรวเลอร์กำลัง วิวัฒนาการ? หานเซ็นประหลาดใจอย่างมาก หาน เซ็นเชื่อเสมอว่าโกลเด้นโกรวเลอร์เป็นมอนสเตอร์ ที่ ค่อนข้างพิเศษ หลังจากที่อาร์คแองเจิลกินเนื้อ ของโกลเด้นโกรวเลอร์เข้าไป เธอก็เติบโตและ วิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว ส่วนวิญญาณอสูรที่เขาได้ รับนั้นเป็นประเภทสัตว์ ซึ่งปรกติแล้ววิญญาณอสูร

สัตว์ขึ้นั้นจะไม่สามารถกินอาหารเหมือนกับ วิญญาณอสูรสัตว์เลี้ยง แต่น่าแปลกที่โกลเด้น โกรวเลอร์ สามารถทำได้ และวิญญาณอสูรสัตว์ขี่ก็ ไม่สามารถโจมตีได้เช่นกัน แต่โกลเด้นโกรวเลอร์ กลับสามารถ โจมตีได้ หานเซ็นได้ให้มันกินของดี ๆ หลายอย่าง เช่นพวกหยดน้ำ และเขาก็ได้เห็นการ เปลี่ยนแปลงของ มันเล็กน้อย แต่การเปลี่ยนแปลง ก็ไม่เคยถึงขั้นที่ทำให้มันเปลี่ยนร่างไป แต่หลังจาก ที่กินเนื้อของราชา เขี้ยวปีศาจ ดูเหมือนว่าจะมีบาง สิ่งถูกปลดล็อคออก และเมื่อตัวล็อคนี้ถูกทำลายไป มันก็ทำให้ตอนนี้ โกลเด้นโกรวเลอร์สามารถ วิวัฒนาการได้ หานเซ็นไม่รู้ว่าหลังจากที่ วิวัฒนาการ

แล้ว โกลเด้นโกรวเลอร์ จะเป็นยังไง แต่ไม่ว่าจะยัง ไงก็ตาม มันก็เป็นเรื่องที่ดี เขาแทบจะทนรอดู ผลลัพธ์ไม่ไหว แต่มันก็ไม่ได้ สำคัญอะไรมาก หาน เซ็นนั้นปฏิบัติกับโกลเด้นโกรวเลอร์ราวกับเป็นตัว นำโชคเท่านั้น ซึ่งก็เหมือนกับ

เหมียว ตอนนี้หานเซ็นเลือกที่จะปล่อยโกลเด้น
โกรวเลอร์วิวัฒนาการไปก่อน เขาจำลองกระแส
พลังของ ราชาเขียวปีศาจ และดูดซับผลึกพลังชีวิต
ของมัน ช่วงนี้หานเซ็นรู้สึกขัดใจเล็กน้อย จำนวน
การปลดล็อค ยื่นศาสตร์ตงเสวียนของเขามันต่ำ
เกินไป และตอนนี้เขาก็คิดหนักเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก
ขึ้น เขาไม่สามารถ จำลองกระแสพลังของราชา
เขียวปีศาจได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็เป็นเพราะ
ราชาเขียวปีศาจปลดล็อค ยืนได้ถึงขั้นที่ 9 ซึ่งส่งผล
ทำให้การ

ดูดซับผลึกพลังชีวิตเป็นไปอย่างเชื่องช้า หลังจาก ผ่านไปหนึ่งชั่วโมง หานเซ็นก็ฟังดูดซับได้แค่ ขอบนอกสุดของผลึกพลังชีวิตเท่านั้น เขายังไม่ได้

รับจีในพ้อยขั้นสุดยอดสัก พ้อยเลย หานเซ็นเดาว่า มันคงต้องใช้เวลาเป็นเดือน ๆกว่าที่เขาจะสามารถ ดูดซับ

ผลึกพลังชีวิตได้ "เอา เถอะ ก็ยังดีกว่าไม่ได้อะไร เลย หานเซ็นยังคงพอใจกับผลลัพธ์จากการมาที่นี้ หลังจากที่เก็บของเสร็จ หานเซ็นก็อุ้มเป่าเอ่อขึ้น มาและให้อัศวินผู้ไม่ภักดีเป็นคนนำทาง หานเซ็น คิดว่าคงถึงเวลาที่พวกเขาต้อง ออกจากที่นี่แล้ว ด้วยการที่มีอัศวินผู้ไม่ภักดีอยู่ด้วย หานเซ็นก็ไม่ ต้องเกรงกลัวมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอีก ต่อไป ถ้า เกิดมีตัวใหนกล้าเสี่ยงเข้ามาสู้กับพวกเขาล่ะก็ หาน เซ็นก็เชื่อว่าพวกเขาจะสามารถจัดการกับ มันได้ อย่างไม่มีปัญหาอะไร หมอกสีดำเริ่มหนาขึ้น เรื่อย ๆ ซึ่งมันยับยั้งออร่าศาสตร์ตงเสวียนของหาน เซ็น ทำให้เขาสามารถเห็นได้แค่ในระยะ 10 เมตร

เท่านั้น และเขี้ยวปีศาจก็จะปรากฏตัวออกมาให้ เห็นอยู่เป็น ครั้งคราว เขียวปีศาจเลือดศักดิ์สิทธิ์ เป็นอะไรที่ฆ่าได้ง่ายมากๆ และนั้นก็เป็นเพราะ พลังของดาบฟินิกซ์ หลังจากที่กำจัดไปหนึ่งตัว หานเซ็นก็รู้สึกเหมือนกับว่าวิญญาณอสูรราชาเขียว ปีศาจภายในจิตของเขา กำลังบ้าคลั่ง หานเซ็น เรียกมันออกมา และทันใดนั้นมันก็ลอยออกไปหา ร่างของเขี้ยวปีศาจที่ถูกฆ่าตาย หลังจากนั้นหมอก สีดำก็พุ่งออกมาจากร่างของเขี้ยวปีศาจและเข้าไป สู่เหรียญตรา หานเซ็นดึงเหรียญ ตรากลับมาและ สังเกตเห็นว่าครั้งนี้มันดูต่างออกไป มันมีตัวเลข 1 สลักเอาไว้ หานเซ็นตรวจดูข้อมูล ของมันอีกครั้ง และเขาก็เห็นว่ามันแตกต่างไปจากเดิม วิญญาณ อสูรขั้นสุดยอดราชาเขียวปีศาจ : เหรียญ ตรา (ดวงวิญญาณปีศาจ+1 เมื่อเก็บได้ครบ 10,000 จะ สามารถแลกเปลี่ยนกับจักรพรรดิ์จอมมารได้)

"จักรพรรดิจอมมาร? แลกเปลี่ยน? แลกเปลี่ยน อะไรล่ะ? หานเซ็นไม่เข้าใจสิ่งที่บรรยาย แต่ไม่ว่า มันจะ หมายความว่ายังไง แต่ตอนนี้หานเซ็นก็รู้ว่า เหรียญตรานี้คงจะมีประโยชน์อะไรบางอย่าง เขา ฆ่าเขียว ปีศาจไป 1 ตัวทำให้เขาได้รับดวงวิญญาณ ปีศาจ 1 ดวง ถ้าอัตราส่วนเป็น 1 ต่อ 1 แบบนี้ นั้น ก็หมายความ ว่าหานเชิ้นจะต้องฆ่ามอนสเตอร์ พวกนี้ถึง 10,000 ตัว "นั่นเป็นงานที่น่าเบื่อเป็นบ้า เลย แต่ถ้าเราฆ่าพวก มันไปตามทางเรื่อยๆ บางที เราอาจจะเก็บมันได้ครบก็ได้ หานเซ็นพูดอย่างนี้ก็ เพื่อที่จะปลอบใจตัวเอง เท่านั้น การฆ่ามอน สเตอร์ถึง 10,000 ตัวเป็นเรื่องที่ยาก และนอกจาก นั้นยังน่าเบื่อด้วยเขียวปีศาจมีระดับ เลือด ศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างน้อย และถ้าพวกมันเลือกที่จะ หลบซ่อนอยู่ในความมืด หานเซ็นก็ไม่สามารถทำ อะไรพวกมันได้ ตอนนี้หานเซ็นตัดสินใจติดเหรียญ ตราเอาไว้ที่อก เมื่อเขามีโอกาสที่จะฆ่าพวกมันเมื่อ
ไหร่ เขาก็จะฆ่าพวกมันทันที และก็เหมือนกับครั้ง
ก่อน ดวงวิญญาเขียวปีศาจจะปรากฏออกมาเป็น
หมอ กดำ ๆและพุ่งเข้าไปในเหรียญตรา หานเซ็น
ตัดสินใจบินไปรอบ ๆ และหลังจากที่ทำแบบนี้อยู่ 8
ชั่วโมง เขาก็ฆ่าเขียวปีศาจได้อีก 20 ตัว แต่น่า
เสียดายที่เขาไม่ได้รับวิญญาณอสูรเลย นี้ทำให้
หาน

เซ็นคิดว่าถ้ เกิดเหรียญตราราชาเขียวปีศาจดูดซับ ดวงวิญญาณปีศาจเข้าไป บางทีมันอาจจะไม่มี วิญญาณอสูรให้กับ เขา ถึงมันจะดูค่อนข้างแย่ แต่ หานเซ็นก็ยังพอใจที่สามารถกินเนื้อของพวกมันได้ อยู่ แม้ตอนนี้เขาจะยัง ไม่สามารถกินเนื้อได้มาก แต่เขาก็พยายามจะกินมันเท่าที่ทำได้ นกส์แดงนั้น ได้กินเนื้ออย่างจุใจทุกครั้ง ที่หานเซ็นฆ่าพวกมันได้

แต่ทันใดนั้น สีหน้าของหานเซ็นก็เปลี่ยนไป เขา
เห็นรูปปั้นปีศาจผู้หญิงข้างหน้า อีกครั้ง ซึ่งทำให้
เขาสงสัยว่าสุดท้ายเขาเดินวนเป็นวงกลมหรือเปล่า
แต่ครั้งนี้มีเงาดำ ๆยืนอยู่

บนหัวของ รูปปั้น พลังชีวิตของสิ่งนั้นลุกโชติช่วง ราวกับกองไฟ และปริมาณพลังชีวิตของมันก็ไม่ได้ ห่างไปจากของ เซียซึ้งมากนัก

ตอนที่ 1076 ระฆังจอมมาร

ยากที่จะบอกว่ามอนสเตอร์ที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา
ตอนนี้เป็นตัวอะไรกันแน่ ตัวของมันมีสีเทาเหมือน
เหล็ก และที่ด้านหลังของมันก็มีใล่ที่ดูเหมือนกับ
กระดองของเต่าอยู่ ที่หัวของมันมีเขาลักษณะใค้ง ๆ
อยู่หนึ่งเขา กรงเล็บของมันแหลมคมและเรียงเป็น
เส้นตรง แต่ไม่ว่ามันจะเป็นตัวอะไรก็ตาม มันก็กำ
ลังนั่งอยู่บนหัว ของรูปปั้นปีศาจผู้หญิง มันจ้องมอง
มาที่หานเซ็นและอัศวินผู้ไม่ภักดีด้วยรอยยิ้มที่น่า
ขนลุก ตูม! มอนส เตอร์กระโดดและมาปรากฏตัว
ตรง

หน้าหานเซ็น มันยกกรงเล็บขึ้นมาและพยายามที่ จะควักหัวใจของหาน เซ็น อัศวินผู้ไม่ภักดีวิ่งเข้ามา ขวางพร้อมกับเปิดการทำงานของวงแหวนและชก หมัดใสมอนสเตอร์ที่พุ่ง เข้ามา เคร็ง! เมื่อหมัดของ อัศวินผู้ไม่ภักดีปะทะกับชุดเกราะของมอนสเตอร์

หมัดของอัศวินผู้ไม่ภักดีก็ กระเด็นกลับไป พร้อม กับมีเลือดใหลออกมา แต่มอนสเตอร์ตัวนั้นกลับไม่ ได้รับความเสียหายอะไรเลย หานเซ็นเปลี่ยนร่าง เป็นนกกาเหว่าทองอีกครั้ง แต่ก็ไม่ได้ทำให้อีกฝ่าย เกรงกลัวเลย มันไม่ได้พยายาม จะหลบการโจมตี ของหานเซ็นแม้แต่น้อย แต่มันกลับยังคงพยายาม ที่จะเลือนหานเซ็นด้วยกรงเล็บของ มัน กรงเล็บ ของนกกาเหว่าทองนั้นแหลมคมมาก แต่มันกลับ ไม่สามารถทำอะไรมอนสเตอร์ตัวนี้ได้เลย แต่หาน เซ็นกับเป็นฝ่ายที่ได้รับความเสียหายและมีเลือด ใหลออกมาแทน หานเซินประหลาดใจที่เห็นพบ ว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวนี้มีพลังป้องกันที่สุด

ยอดมาก โดยเฉพาะชุดเกราะของมัน หานเซ็น
พยายาม ที่จะใช้ไฟเผาชดเกราะ แต่ไฟของเขาไม่
สามารถทำอะไรมันได้เลย ร่างกายของมอนสเตอร์
ตัวนี้เหมือน กับเม่นตัวหนึ่ง ซึ่งทำให้พวกเขาไม่
สามารถสัมผัสร่างของมันได้ แม้ความเร็วและพลัง
โจมตีของมันจะ ค่อนข้างน้อย แต่นั่นก็ไม่สาคัญ
เพราะทั้งหานเซ็นและอัศวินผู้ไม่ภักดีต่างก็ไม่ได้ใช้
ความได้เปรียบใน เรื่องนั้นได้ ถ้าหานเซ็นอยู่ในร่าง

มนุษย์ เขาก็จะสามารถใช้ดาบไทอาและดาบ
ฟินิกซ์ได้ แต่ถึงอย่างนั้น หานเซินก็คิดว่าเขาคงจะ
อ่อนแอเกินกว่าที่จะสร้างความเสียให้กับมันได้อยู่
ดี แม้แต่อาวุธพวกนั้นก็ไม่ สามารถช่วยให้เขาเอา
ชนะมันได้ แต่ทางด้านของอัศวินผู้ไม่ภักดีไม่มี
อาวุธติดตัว วิญญาณอสูรสัตว์เลี้ยง นั้นไม่เหมือน
กับสปีริต พวกมันไม่สามารถใช้วิญญาณอสูรดวง
อื่นได้ ด้วยเหตุนั้นอัศวินผู้ไม่ภักดีจึงต้อง ต่อสู้มือ

เปล่า แต่ถึงอย่างนั้นหานเซ็นก็ตัดสินใจกลับคืนร่าง มนุษย์และบินลงมาบนหัวของรูปปันเพื่อมอง ทั้งคู่ ต่อสู้กัน เนื่องจากมอนสเตอร์ตัวนี้อ่อนแอลงด้วย วงแหวนของอัศวินผู้ไม่ภักดี ทำให้มันไม่สามารถ สร้างความเสียหายที่หนักหน่วงได้ หานเซ็นขมวด

คิ้วขณะที่สังเกตมอนสเตอร์ตัวนี้ เขาตรวจสอบมัน ช่า ไปซ้ำมาเพื่อที่จะพยายามหาจุดอ่อนของมัน แต่ถ้ามีจุดอ่อนอยู่จริง มันก็คงจะช่อนเอาไว้อย่างดี ชุด เกราะของมันแยกออกเป็นหลายส่วน แต่ทุก ส่วนนั้นชิดติดกันอย่างมาก ไม่มีอาวุธอะไรที่จะโจม ตีผ่าน เข้าไปในช่องว่างของชุดเกราะมันได้ นอก จากเรื่องการโจมตีระยะไกลแล้ว หานเซ็นก็คิดว่า มอนสเตอร์ ตัวนี้สมบูรณ์แบบ ถอัศวินผู้ไม่ภักดีไม่ ได้ปล่อยสถานะด้านลบใส่มอนสเตอร์ตัวนี้ หาน เซ็นก็เชื่อว่าแค่ หมัดเดียวของมอนสเตอร์ตัวนี้ก็

เพียงพอที่จะปิดชีวิตของใครก็ตามที่มันต้องการจะ ฆ่าได้ กรงเล็บของมัน เหมือนกับกำแพงหอก หาง ของมันก็คอยฟาดใส่คนที่เข้ามาใกล้ ส่วนโล่และ เกราะของมันก็สามารถ ป้องกันการโจมตีได้ทุกรูป แบบ ขณะที่หานเซ็นครุ่นคิดอยู่นั้น เสียงระฆังก็ดัง มาจากเมืองจอมมารโบราณ ทำให้หานเซ็นสะตั้ง ขึ้นมา มันไม่ใช่เสียงที่แหลม แต่เป็นเสียงที่นุ่มนวล และขึ่งขัง หานเซ็นชอบเสียงของ มัน มันทำให้เขา นึกถึงพระในสมัยก่อนที่จะสันระฆัง เมื่อมอน สเตอร์ขั้นสุดยอดตัวนี้ได้ยินเสียงระฆัง มันก็ หยด ต่อส์และฟังตัวกลับไปที่เมืองจอมมารโบราณ หาน เซ็นประหลาดใจที่ท่าที่ของมันเปลี่ยนแปลงไป อย่างกะทันหัน ดังนั้นเขาจึงเรียกราชามังกรออก มาและถาม "ราชามังกร ระฆังนั้นคืออะไร? ราชา มังกร เงียบอยู่สักพัก ขณะที่เขาเงียหฟัง เมื่อเขาได้ ยินเสียงระฆัง ความเงียบสงบของเขาก็หายไปและ

แทนที่

ด้วยความหวาดกลัวแทน เขาตะโกนออกมา "เป็น ไปไม่ได้! ระฆังจอมมารส่งเสียงดังกังวานออกมาได้ ยัง ไง!?" เมื่อหานเห็นเห็นสปิริตมีท่าทางแบบนี้ เขาก็ขมวดคิ้วและถาม "แค่บอกฉันมาก็พอ ระฆัง จอมมารที่ ส่งเสียงดังอยู่นี้คืออะไรกัน? ราชามังกร มองขึ้นไปยังเมืองที่อยู่ด้านบนและพูด "ไปที่เมือง นั้น เราต้องรีบ ไปให้เร็วที่สุด! "นายจะบอกฉันได้ ใหมว่ามันเกิดเรื่องอะไรขึ้นกันแน่?" หานเซ็นไม่ ขยับเขยื้อน เขาไม่ คิดจะเสียงชีวิตทำตามคำพูด ลอย ๆของราชามังกร เพราะยังไงเขาก็ไม่ใช่คนที่ น่าเชื่อถืออยู่แล้ว พวกเขา แค่จะรับมือกับมอน สเตอร์ขั้นสุดยอดตัวเดียวก็ลำบากแล้ว ซึ่งเขาไม่ แน่ใจว่าจะมีมอนสเตอร์ที่มีพลัง ระดับนั้นอาศัยอยู่

ภายในเมืองอีกก็ตัว ราชามังกรบอกกับหานเซ็น

เองว่าที่นั้นมีมอนสเตอร์ที่ชั่วร้ายอาศัย อยู่ ดังนั้น ก่อนที่จะตัดสินใจท่าอะไร หานเซินต้องการรู้ก่อน ว่าจะขึ้นไปทำไม ราชามังกรรีบพูด "เร็วเข้า เมื่อ ระฆังหยุดเมื่อไหร่ พวกเราจะไม่สามารถเข้าไปที่ นั่นได้อีก พวกเราต้องไปเดี๋ยวนี้ และข้าจะอธิบาย ให้ เจ้าฟังระหว่างทางเอง เชื่อใจข้าเถอะ ข้าไม่ได้ ต้องการจะทำร้ายเจ้าจริง ๆ" หานเซินไม่ได้เชื่อสิ่งที่ ราชา มังกรพูดทั้งหมด เพราะไม่ว่ายังไงเขาก็เคย ทำงานให้จักรพรรดิจอมมาร เขาต้องรู้มากกว่าที่ พูดออกมา แน่ ซึ่งมันก็มีโอกาสที่เขาจะใช้สิ่งที่เขารู้

ในการเป่าหูหานเซ็นให้ไม่มีทางเลือกและต้องยอม ปล่อยเขาไป แต่เห็นได้ชัดว่าราชามังกรนั้นรีบร้อน มาก เขาพูด "มันจะส่งเสียงออกมาแค่ 72 ครั้งเท่า นั้น และเมื่อระฆัง สันครบเมื่อไหร่ เมืองก็จะปิดลง หลังจากที่เมืองปิดไปแล้ว พวกเราก็จะไม่สามารถ เข้าไปข้างในได้อีก" "ถ้าอย่างนั้นนายก็ควรจะ
อธิบายมาว่ามันเกิดอะไรขึ้นบนนั้น บอกฉันมา ฉัน
จะได้ตัดสินใจว่าต้องทำอะไร ต่อไป" หานเซินพด
ราชามังกรเตรียมตัวที่จะอธิบาย แต่ทันใดนั้นฝูง
เขียวปีศาจขนาดใหญ่ก็บินเข้ามาหา พวกเขา สี
หน้าของหานเซ็นปลี่ยนไป

เขาหยิบดาบออกมาเตรียมที่จะต่อสู้อีกครั้ง แต่น่า
แปลกที่พวกมัน ไม่ได้เข้ามาใจมตี พวกมันบินผ่าน
หัวพวกเขาไปและมุ่งหน้าไปที่เมืองจอมมารโบราณ
"ระฆังจอมมาร โบราณเป็นสมบัติในของจักรพรรดิ์
เมื่อมันสันขึ้นมา มันจะทำให้มอนสเตอร์ทุกตัวไม่
ต้องการที่จะ ทำร้ายสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เรื่องนี้เชื่อข้าได้
ตอนนี้มันถึงเวลาต้องไปแล้ว ไปเถอะก่อนที่มันจะ
สายเกินไป" ราชามังกรอธิบาย

<u>ตอนที่ 1077 การชุมนุมของมอนสเตอร์</u>

หานเซ็นยังกังวลกับการที่ต้องขึ้นไปบนนั้น แต่สุด
ท้ายเขาก็ตัดสินใจทำตามที่ราชามังกรขอร้อง เขา
เดิน ทางไปที่เมืองจอมมาร เขาไม่ได้เชื่อสิ่งที่ราชา
มังกรพูดทั้งหมด แต่พฤติกรรมของมอนสเตอร์
พวกนี้ก็ แปลกจริง ๆ หลังจากที่ได้ยินเสียงของ
ระฆัง พวกมันก็มุ่งหน้าไปในทิศทางเดียวกัน นอก
จากเขียวปีศาจ แล้ว หานเซ็นก็สังเกตเห็นมอน
สเตอร์ตัวอื่น ๆ

ตามทางที่ขึ้นไปเช่นกัน พวกมันดูเหมือนกับถูกฝื สิง ยังไง ตอนนี้หานเซ็นก็ติดอยู่ในดินแดนแห่งนี้ ดังนั้นเขาเลยคิดที่จะลองขึ้นไปดูว่ามันเกิดอะไรขึ้น กันแน่ นอกจากนั้นหานเซ็นยังควบคุมราชามังกร
เอาไว้อยู่อย่างสมบูรณ์ เขาไม่เชื่อว่าสปิริตตนนี้จะ
สามารถทำ อะไรได้ หานเซ็นบินตรงไปยังสิ่งก่อ
สร้างที่อยู่เหนือเมฆสีดำขึ้นไป ขณะที่เขาบิน เขาก็

"ทำไมมอนส เตอร์ทุกตัวถึงขึ้นไปบนนั้น?" "นอก ซะจากว่าเจ้าจะเกิดมาทรงพลัง สปิริตและมอน สเตอร์ส่วนใหญ่ก็มี ชะตากรรมที่ไม่ได้แตกต่างไป จากมนุษย์ในก็อตแซงชั่วรแห่งนี้ พวกเขาฝึกฝน ต่อสู้และเรียนรู้เพื่อที่จะ เติบโต แต่เมื่อเจ้าปลด ล็อคยืนถึงขั้นที่ 7 แล้ว การปลดล็อคยืนเพิ่มจะทำ ได้ยากมาก ๆ ราชามังกรพูดต่อ "ระฆังจอมมารสา มารถชำระล้างวิญญาณของพวกเขา ในตอนที่จักร พรรดิ์ยังอยู่ที่นี่ ทุกครั้งที่ระฆังดังขึ้น ทั้งมอนสเตอร์ และสปิริตต่างก็ได้รับผลประโยชน์จากมัน อย่างมหาศาล ถ้าพวกเขายังไม่ได้ปลดล็อคยืน ถึง

ขึ้นที่ 7 เพียงแค่ได้ยินเสียงระฆังสั่น 72 ครั้งก็ทำให้ พวกเขาเรียนรู้ และปลดล็อคยืนเพิ่มได้ถึง 2 ขั้น แต่ ถ้าเกินจาก 7 ขั้นไปน่ะหรอ? เรื่องนั้นก็ขึ้นอยู่กับ ดวงของแต่ละคนแล้ว "นั่นฟังดูดีเกินกว่าจะเป็น เรื่องจริง ได้ และบางทีมันอาจจะไม่ได้มีผลกับฉันก็ ได้? หานเซ็นพูด "ตอนนี้เจ้าแข็งแกร่ง

มากแล้ว และพวกเราก็ อยู่ห่างไกลจากระฆัง ดัง
นั้นมันจึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมมันถึงไม่ได้รับผล"
ราชามังกรพูด "ถ้ามันไม่มี ประโยชน์สำหรับฉัน
แล้วอย่างนั้นทำไมฉันถึงต้องขึ้นไปที่นั่น? หานเซ็น
ยังไม่เชื่อที่ราชามังกรพูด ราชา มังกรตอบ "ในสมัย
ที่จักรพรรดิ์จอมมารยังปกครองที่นี้อยู่นั้น เสียง
ระฆังก็หมายถึงเขากำลังจะทดสอบยืน ของคน
อื่น ๆ" "ทดสอบยืนหานเซ็นไม่แน่ใจว่านั้นหมาย
ความว่าอะไร

เทคในโลยีของมนุษย์สามารถ ตรวจสอบระดับ ความแข็งแกร่งของยืนได้ แต่หานเซ็นไม่เคยได้ยิน มาก่อนว่าสปีริตและมอนสเตอร์ก็ สามารถทำได้ เหมือนกัน "บอกฉันหน่อยว่าการทดสอบย็นทุนาย พูดถึงคืออะไรกัน หานเซ็นพูด ราชา มังกรพูด "โดยผ่านการตรวจสอบอย่างหนึ่ง องค์จักรพรรดิ์ จะสามารถรู้ถึงข้อบกพร่องของยืนคนอื่นได้ หลัง จากนั้นเขาก็จะบอกวิธีแก้ปัญหาอะไรก็ตามที่ถูก ค้นพบ และให้คำแนะนำว่าทำอย่างไรถึงจะ แข็ง แกร่งขึ้น หานเซ็นถามต่อ "ตอนนี้เขาไม่อยู่แล้วหนี แบบนั้นก็ไม่มีใครจะมาทำการทดสอบอีกแล้ว ถูก ไหม? แล้วทำไมพวกมอนสเตอร์ถึงยังขึ้นไปที่นั้น? "ระฆังเป็นสมบัติอันล้ำค่า ถ้ามันไม่ได้ถูกทำลาย ในสงคราม ปรกติมันก็ควรจะถูกใครบางคนเอาไป แต่มันกลับยังคงอยู่ที่นี้และส่งเสียงดังออกมา"

ราชา มังกรคิดถึงอะไรบางอย่างอยู่ ตอนนี้ระฆังสั้น
ไปเกือบ 50 ครั้งแล้ว แต่หานเซ็นก็ใกล้จะถึงแล้ว
เช่นกัน เขา สามารถเห็นโครงสร้างและสิ่งก่อสร้าง
ของเมืองได้แล้ว มันเหมือนกับปราสาทอันยิ่งใหญ่
ที่ตั้งอยู่บนยอด สุดของภูเขา มันควรจะมีบันไดที่
นำขึ้นมาจนถึงเมือง แต่มันถูกทำลายไปแล้ว และ
เหลือเพียงแค่บันได ประมาณ 50 ขั้นเท่านั้นที่อยู่
ข้างล่าง ปราสาทเองก็อยู่ในสภาพที่ย่าแย่เช่นกัน
แต่ถึงภายนอกของมันจะดู ผุพัง แต่หานเซ็นก็
สามารถ

บอกได้ว่าในอดีตนั้นเมืองแห่งนี้ยิ่งใหญ่และหรูหรา ขนาดไหน มอนสเตอร์ หลายตัวบินผ่านหานเซ็น ไป โดยไม่แสดงท่าทีว่าจะทำร้ายเขาแม้แต่นิดเดียว ทั้งบนกำแพงและลาน

กว้างด้านหน้าของปราสาทต่างก็เต็มไปด้วยฝูงมอน

สเตอร์ พวกมันยืนกันอยู่นิ่งๆ ไม่ส่งเสียงแม้แต่นิด เดียว "ระฆังจอมมารเป็นสมบัติชิ้นหนึ่งขององค์ จักรพรรดิ์ การจะทำให้มันดังขึ้นจำเป็นต้องใช้ของ พิเศษ บางอย่าง มันไม่ได้สั้นเองโดยธรรมชาติ ดัง นั้นมันไม่ใช่สิ่งที่ใครๆจะสามารถทำได้ และการที่ มอนสเตอร์ ทุกตัวมารวมตัวกันอยู่ที่นี้ บางที.." ราชามังกรพูด "บางที่อะไร?" หานเซ็นถาม ราชา มังกรไม่ได้ตอบสิ่ง ที่หานเซ็นถาม หานเซ็นบินขึ้น ไปเหนือเมืองและมองลงมาด้านล่าง เขาเห็นมอน สเตอร์เป็นแสนๆ ตัวอยู่ ในเมือง มอนสเตอร์ตัวที่ อ่อนแอทำได้แค่หาที่ยืนตามหลังคาสิ่งก่อสร้าง หรือถูกขับไล่ให้ไปยืนที่กำแพง เมือง ส่วนมอน สเตอร์ที่แข็งแกร่งที่สุดนั้นคือพวกที่ยืนอยู่ใกล้ ปราสาทมากที่สุด มอนสเตอร์อย่างเขียว ปีศาจนั้น ทำได้แค่ยืนอยู่บนกำแพงรอบ ๆปราสาทเท่านั้น พวกมันไม่แข็งแกร่งพอ ภายในปราสาท หานเซ็

นมองเห็นมอนสเตอร์ 6 ตัว ซึ่งมอนสเตอร์ในชุด เกราะก่อนหน้านี้ก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย มอนสเตอร์ ทั้ง 6 ตัวที่ยืนอยู่ในปราสาทดเหมือนจะมีอานา จเหนือตัวอื่นๆ มันมีระยะห่างระหว่างพวกมันกับ มอนสเตอร์ตัว อื่น ๆที่ยืนอยู่ข้างนอกค่อนข้างมาก หานเซ็นสังเกตมอนสเตอร์อีก 5 ตัวที่เหลือ มีตัว หนึ่งมีรูปร่างคล้าย มนุษย์ เว้นแต่หัวของมันเป็น เสือ มันมีสีขาและมีปีกข้างอยู่หลัง ร่างกายส่วน ใหญ่ของมันมีสีดำเหมือนกับ หินออบซิเดียน และ บริเวณร่องตามตัวมันก็มีลาวาไหลผ่าน มอน สเตอร์ตัวนี้ถือขวานขนาดใหญ่อยู่ ขนาด ของมัน นั้นใหญ่พอ ๆกับบ้านหลังหนึ่งเลย ด้านซ้ายของ มอนสเตอร์ตัวนี้ มีหมาสีแดงสองหัวอยู่ หัวทั้งสอง ของมันมีเขางอกออกมา หัวหนึ่งมีเขาเพียงเขา เดียว ส่วนอีกหัวมีเขาสองเขา ซึ่งหัวที่มีสองเขานั้น หายใจ เป็นน้ำแข็งออกมา ส่วนที่มีเขาเดียวนั้น

หายใจเป็นไฟ

<u>ตอนที่ 1078 ความซุกซนของเป่าเอ่อ</u>

ด้านขวาของมอนสเตอร์รูปร่างคล้ายมนุษย์มี ไฮดรายืนอยู่ มันสูงกว่า 100 เมตรและมีปีกอยู่ 4 ปีก แต่ละ หัวของมันมีเขาหนึ่งเขางอกออกมา ถัด มาจากไฮดราตัวนั้นมีแกะตัวสีขาวยืนอยู่ ขนของ มันดูปุกปุย เหมือนกับก้อนเมฆบนท้องฟ้า กลับมา ที่ด้านซ้ายของหมาสีแดง มีชายคนหนึ่งอยู่ เขากำ ลังนั่งอยู่กับพื้น และมีปีกที่เหมือนกับปีศาจอยู่ข้าง หลังของเขา เขาสวมใส่ชุดเกราะสีม่วง แต่ปีกของ เขานั้นห่อหุ้มตัวเขา เอาไว้เหมือนกับผ้าห่มและ บดบังรายละเอียดส่วนใหญ่ของร่างกายของเขา หานเซ็นไม่สามารถเห็น ใบหน้าของเขาได้ แต่หาน เซ็นรู้อยู่แล้วว่าชายคนนั้นไม่ใช่มนุษย์ หานเซ็นไม่

ได้รู้เพราะพลังชีวิตอัน แปลก

ประหลาดที่เขามี หรือปีกที่อยู่ด้านหลังของเขา แต่
เป็นเพราะเขามี 4 แขน ซึ่งแขนอีก 2 ข้างนั้นอยู่ ที่
บริเวณใต้รักแร้ของเขา มันเป็นมอนสเตอร์รูปร่าง
มนุษย์ที่มี 4 แขน และแต่ละแขนก็ถือดาบสีดำอยู่
มอน สเตอร์พวกนี้รวมถึงมอนสเตอร์เกราะเหล็กที่
หานเซ็นต่อสู้ด้วย

ก่อนหน้านี้ยืนเรียงหน้ากระดานกันอยู่ด้าน ใน
ปราสาท มีพื้นที่ว่างมากมายรอบ ๆพวกมัน แต่
มอนสเตอร์ตัวอื่น ๆไม่กล้าที่จะเข้าไปใกล้พวกมัน
หาน เซ็นสังเกตเขี้ยวปีศาจที่นั่งอยู่บนหลังคาของ
สิ่งก่อสร้างแห่งหนึ่ง เขาสังเกตเห็นว่ามันเหมือน
กับราชา เขี้ยวปีศาจที่เขาพึ่งจะฆ่าไปไม่ผิดเพื้ยน
เลย มันต้องเป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอย่างแน่
นอน แม้แต่มันที่ เป็นมอนเตว์ขั้นสุดยอดก็ยังไม่

กล้าที่จะเข้าไปใกล้ปราสาท นั่นแสดงให้เห็นว่า มอนสเตอร์ที่อยู่ข้างในนั้น จะแข็งแกร่งขนาดไหน หานเซ็นลงมายืนอยู่บนกำแพงเมือง และคอยมอง ดูปราสาทจากระยะไกล มีแท่น ห็นอยู่ที่ใจกลาง ของปราสาท ระฆังสีดำตั้งอยู่ด้านบนของมันอีกที ระฆังนี้กำลังสันและดึงดูดมอนสเตอร์ ทุกตัวให้เข้า มาในเมือง หานเซ็นสังเกตมันจากจุดที่เขายืนอยู่ และเขาก็ประหลาดใจกับความหยาบ กระด้างของ มัน ราวกับว่ามันถูกตีขึ้นมาอย่างรีบ ๆจากเหล็ก ธรรมดา ๆ ถ้าเขาไม่ได้ฟังที่ราชามังกรเล่า หาน เซ็นก็ไม่สามารถเดาได้เลยว่ามันคือสมบัติจีโนที่ถูก ทิ้งไว้โดยสปิริตระดับจักรพรรดิ ถ้ามันเป็นโบราณ วัตถุ ที่หานเซ็นบังเอิญได้มาเป็นเจ้าของล่ะก็ เขาก็ คงจะทิ้งมันลงถังขยะโดยไม่ลังเลเลย มอนสเตอร์ อีกหลาย ตัวยังคงหลั่งใหลกันเข้ามาในเมืองอย่าง ต่อเนื่อง และเมื่อพวกมันเข้ามา มันก็หาตำแหน่ง

ยืนตามระดับ พลังของพวกมัน และแน่นอนว่า
เหมือนกับก่อนหน้านี้ ไม่มีตัวไหนกล้าไปยืนใน
ปราสาทร่วมกับมอนส เตอร์ 6 ตัวนั้น ในที่สุดระฆัง
ก็หยุดลง และเมื่อมันหยุดลง หมอกก็เข้าปกคลุม
ปก

คลุมทำดินแดนแห่งนี้อีก ครั้ง หานเซ็นไม่สามารถ
เห็นรูปปั้นด้านล่างได้อีกต่อไป "ราชามังกรนี้มันคือ
อะไรกัน? หานเซ็นถาม หลัง จากที่เห็นพวกมอน
สเตอร์ยืนนิ่งไม่ขยับเขยื้อนไปไหน หลังจากที่ระฆัง
หยุดสัน "รอก่อน อย่าได้ส่งเสียง" ราชามังกร
พูดกระซิบ หลังจากนั้นหานเซ็นก็มองไปรอบ ๆและ
สังเกตเห็นว่ามอนสเตอร์หลายตัวหันมา จ้องเขา
หานเซ็นหยุดพูดในทันที เขาไม่ต้องการเสี่ยงทำให้
พวกมันโกรธ และถ้ามันโจมตีเขาในตอนนี้ โอกาส
รอดของเขาก็แทบจะไม่มีเลย แต่ดูเหมือนเป่าเอ่อ

จะสนใจอะไรบางอย่างอยู่ เธอออกจากอ้อม แขน
ของหานเซ็นและใช้มอนสเตอร์แต่ละตัวเป็น
แท่นกระโดดเพื่อที่เธอจะสามารถไปยังใจกลาง
ของ ปราสาทได้ "เธออยากจะให้ฉันถูกฆ่าไง? หาน
เซ็นรับวิ่งตามเป้าเอ่อไป โดยหวังจะหยุดเธอเอาไว้
"อย่าไป! ราชามังกรร้องตะโกนออกมาด้วยเสียงที่
ช็อค แต่หานเซ็นไม่สนใจว่าจะตกอยู่ใน

สถานการณ์

เลวร้ายอะไร เขาบังคับให้ราชามังกรวิ่งตามเป้า
เอ๋อไปกับเขาด้วย แต่ก็เหมือนทุกครั้ง เป่าเอ่อนั้น
ไวเกิน | ไปสำหรับเขา เธอกระโดดข้ามหัวของ
มอนสเตอร์แต่ละตัว และเข้าไปในปราสาทก่อนที่
หานเซ็นจะ

สามารถตามเธอได้ทัน มอนสเตอร์ทั้ง 6 ตัวต่างก็

มองเป่าเอ่อด้วยสายตาแปลก ๆ ขณะที่หานเซิน

เห็น สายตาของพวกมันที่จับจ้องเป่าเอ่อ เขาก็อด คิดไม่ได้ว่า เป่าเอ่อ เธอจะทำให้พวกเราทุกคนถูก ฆ่า! แต่ เป่าเอ่อไม่ได้เกรงกลัวเลยแม้แต่น้อย เธอ เดินเป็ไปเป็มาเข้าไปหาแกะขนปุกปุกสีขาว และ เมื่อเธอเดินถึง มัน เธอก็กระโดดขึ้นไปบนหลังของ มอนสเตอร์ที่กำลังสับสน และเริ่มกลิ้งไปกลิ้งมาใน ขนที่ปกปุยของมัน ราชามังกรตัวสั่น ขณะที่เห็น หานเซ็นเดินเข้าไปหาพวกมันทั้ง 6 ตัว เขาไม่ได้ตัว สั่นเพราะหวาดกลัว แต่ เขาโกรธกับพฤติกรรมของ เป่าเอ่อ หานเซ็นปาดเหงื่อของตัวเอง ขณะที่เดิน เข้าไปในปราสาท และเมื่อ ไปถึง หานเซ็นก็เดิน ย่อง ๆเข้าไปหาเป่าเอ่อเพื่อที่จะอุ้มเธอขึ้นมา "ฉัน ต้องขอโทษด้วย ฉันรู้ว่าเธอเป็น เด็กที่ซุกซน ไว้ฉัน จะสั่งสอนเธอให้ดีกว่านี้ หานเซ็นยิ้ม ขณะที่พูดขอ อภัยมอนสเตอร์ที่ยืนเรียงแถว

กัน อยู่ ขณะที่หานเซ็นเริ่มเดินกลับไป เป่าเอ่อลิ้น ออกมาจากอ้อมแขนของเขาอีกครั้ง เธอรีบกลับ ขึ้นไปบน หลังของแกะสีขาวและพูด "พ่อ นี่มัน สนุกมากเลย! หัวใจของหานเซ็นเริ่มจะเต้นรัวขึ้น เขารู้สึกราวกับว่า ตัวเองจะหัวใจวายตายก่อนที่ มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดจะมีโอกาสได้ฆ่าเขาซะอีก ราชามังกรเริ่มดสิ้นหวัง แล้ว เขาเชื่อว่ามันแค่ขึ้น อยู่กับเวลาว่าพวกมอนสเตอร์พวกนี้จะเริ่มฆ่าพวก เขาเมื่อไหร่ หลังจากนั้นมอนส เตอร์ขั้นสุดยอดทั้ง หมดที่จ้องเป่าเอ๋อก็หันกลับไป แม้แกะสีขาวจะถูก ทำเหมือนเป็นของเล่นสำหรับเด็ก แต่พวกมันก็ จ้องมองพวกเขาเพียงแค่ช่วงสั้น ๆเท่านั้น หานเซ็น และราชามังกรไม่อยากจะเชื่อสิ่งที่พวก เขาเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชามังกร เขารู้ดีกว่าคนอื่น ๆ ว่ามอนสเตอร์พวกนี้มีความสามารถมากขนาด ใหน ดังนั้นมันจึงเป็นอะไรที่น่าตกใจที่เห็นพวกมัน

หันหน้ากลับไป การกระทำของพวกมันทำให้เขา สับสน เขาไม่

เข้าใจว่าทำไมเปาเอ๋อถึงได้รับการปฏิบัติแบบนั้น แม้แต่เขาซึ่งเป็นสปีริตที่มีชื่อเสียงก็ไม่ เคยได้รับ การปฏิบัติแบบนั้นเลย ส่วนหานเซ็นนั้นตอนนี้เริ่ม จะคุ้นเคยกับมันแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม เป่าเอ๋ อก็ เป็นอะไรที่แปลกประหลาด ถึงเธอจะเข้าไปยุ่งกับ อะไรก็ตาม แต่ดูเหมือนว่าเธอจะไม่เคยทำให้สปีริ ต หรือมอนสเตอร์ตัวไหนโกรธเลย หานเซ็นไม่กล้ำ กระโดดขึ้นไปบนหลังของแกะเหมือนกับเป่าเอ่อ แต่ เขาก็พอใจมากแล้วที่รู้ว่าเขาสามารถยืนอยู่ข้าง ในปราสาทนี้ได้โดยไม่ถูกโจมตี ในที่สุดราชามังกร ก็เริ่ม สงบสติลงได้ ส่วนเป้าเอ๋อก็นอนหลับอยู่บน หลังของแกะเป็นที่เรียบร้อยแล้ว "นางเป็นลูกสาว ของเจ้า จริง ๆหรอ?" ราชามังกรกระซิบถาม เขาไม่ กล้าที่จะรบกวนมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดพวกนั้น

หานเซ็นกำลัง จะตอบกลับ แต่ก่อนที่เขาจะทำ
แท่นหินที่อยู่ใจกลางปราสาทก็เริ่มส่องแสงออกมา
มันส่องสว่างจนหาน เซ็นไม่สามารถที่จะลืมตามอง
ต่อไปได้ หลังจากนั้นก็มีตัวอะไรบ้างอย่างปรากฏ
ตัวออกมา

ตอนที่ 1079 นี่ไม่ใช่เส้นทางของฉัน

หลังจากที่แสงอันเจิดจ้าปรากฏออกมาเป็นเวลา 1 นาที แสงสว่างก็เริ่มจะเบาบางลง และในตอนที่ หาน เซ็นลืมตาขึ้นมา เลี้ยงปีศาจก็เริ่มดังขึ้นมาจาก ภายในแสงนั้น ข้างในแสงสว่างนั้นหานเซ็นมอง เห็นเงา ลาง ๆของชายที่กำลังพูดอะไร บางอย่างออกมา เสียงปีศาจนั้นเข้ามาในจิตใต้สำ นึกของหานเซ็น แม่มัน จะเป็นภาษาที่เขาไม่รู้จัก แต่ด้วยเหตุผลอะไรบางอย่างทำให้เขาสามารถเข้า ใจมันได้ เมื่อแสงสว่าง ปรากฏขึ้นมา มันก็ดึงดูด ความสนใจของมอนสเตอร์ทุกตัว พวกมันจ้องไปที่ แสงสว่างอย่างใจจดใจจ่อ พวกมันทุกตัวดูเหมือน กับนักเรียนที่มีวินัยและเชื่อฟังคำสอน ราชามังกร

เองก็ช็อคเกินกว่าที่จะพูดออกมา ได้ เขาดูตกใจ
อย่างที่สุด หานเซ็นเชื่อว่าการที่ได้เห็นสปีริตที่ตาย
ไปแล้วกลับมาอีกครั้งไม่น่าจะทำให้ ราชามังกร
ตกใจขนาดนี้ หานเซ็นอยากที่จะถามว่าเกิดอะไร
ขึ้น แต่เขาก็

ต้องห้ามตัวเองเอาไว้ เขาคิดว่า ผลที่ตามมาอาจจะ
เป็นอะไรที่เลวร้ายมากได้ ถ้าเขาเก็ดไปรบกวน
มอนสเตอร์ตัวอื่น ๆตอนนี้ หานเซ็นจึง เลือกที่จะ
ลองหาคำตอบของสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง เขาเงื่ยหู
และพยายามที่จะฟังว่าเสียงปีศาจนั้นกำลัง
พูดอะไร มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดทั้ง 6 ตัว รวมถึง
มอนสเตอร์ตัวอื่นที่อยู่ที่นี่ต่างก็ตกอยู่ในภวังค์
ขณะที่ฟัง เสียงปีศาจนี้ ภาษาที่อีกฝ่ายพูดนั้นเป็น
ภาษาที่แปลกประหลาด หานเซ็นพยายามที่จะ
วิเคราะห์รูปแบบ ของคำอย่างเจาะลึก แต่เขาก็ไม่

สามารถเข้าใจอะไรได้เลย แต่เมื่อเขาฟังแบบ ผ่านๆ เขาก็สามารถเข้าใจ มันได้อย่างชัดเจน ทุกๆคำพูดมีความหมายชัดเจนเหมือนเสียงระฆัง ขณะที่มองไปยังแสงสว่าง หานเซ็ นก็ยังคงฟังเสียง ต่อไป เขาประหลาดใจที่ตัวเองก็ถูกมันดึงดูดความ สนใจเหมือนกัน ขณะที่ได้ยินสิ่งที่อีก ฝ่ายพูด หาน เซ็นก็รู้สึกว่ามีพลังใหม่ไหลเวียนอยู่ในร่างกายของ เขา ถ้พลังเต็มในร่างกายของเขาเป็น เหมือนกับลำ ธารที่อยู่บนใหล่เขา พลังที่ใหลเวียนก็เป็นเหมือน กับแม่น้ำที่ไหลเชี่ยว พลังของหานเซ็ นรวมเข้าเป็น หนึ่งเดียวกับพลังใหม่นี้ ตูม! ทันใดนั้นศาสตร์ตง เสวียนก็ปลดล็อคยืนขั้นต่อไปอย่าง กะทันหัน ซึ่ง ทำให้หานเซ็นซ็อคอย่างมาก แต่พลังนั้นก็ไม่ได้ ใหลเวียนช้าลงเลย มันพุ่งเข้าไปหาการ ปลดล็อค ยืนขั้นต่อไป หานเซ็นรู้สึกได้ถึงพลังที่แตกต่างกัน 2 อย่างกำลังจะเข้าครอบงำเขา แสงสว่างก็ คือพลัง

อย่างแรก ซึ่งมันทำให้ร่างกายของเขาร้อนระอุมัน ส่องสว่างรอบ ๆตัวของเขา แต่ไม่ได้เข้าไปใน ร่าง กายของเขา ส่วนพลังอีกอย่างนั้นมาจากภาษา ปีศาจ มันเจาะลึกเข้าไปในร่างกายของเขา เหมือน กับ ซี่กงที่จะดึงพลังจากภายนอกซึ่งก็คือพลังจาก แสงสว่างเข้ามาข้างใน พลังแปลก ๆนี้รวมเข้ากับ พลังที่อยู่ ข้างในตัวของหานเซ็นเรียบร้อยแล้ว พลังทั้งสองพุ่งไปปลดยืนล็อคอีกขั้นของหานเซ็น อย่างรวดเร็ว หาน เซ็นไม่รู้ว่าที่อยู่ในแสงสว่างนั้น คือใครกันแน่ ถึงสามารถมอบพลัง

มหาศาลด้วยคำพูดไม่ก็ทำได้ แต่หาน เซ็นก็รู้สึก ขอบคุณอีกฝ่ายอย่างมากที่ทำให้ศาสตร์ตงเสวียน ของเขาพัฒนาไปอย่างมาก หานเซ็นหันมา มอง มอนสเตอร์ตัวอื่น ๆที่อยู่ข้าง ๆ และเขาก็สังเกตว่า พวกมันก็ถูกห่อหุ้มด้วยแสงสว่างเช่นเดียวกับเขา มอนสเตอร์ที่อยู่ข้าง ๆก็ได้ปลดล็อคยืนเพิ่มเช่นกัน ด้วยการที่มีแสงศักดิ์สิทธิ์ห่อหุ้มอยู่ ใครจะรู้ว่าพวก มัน จะปลดล็อคยนได้ถึงขนาดไหน ไม่มีความจำ เป็นที่จะต้องใช้ผลไม้จีในอีกต่อไป แม้แต่การ ฝึกฝนเองก็ไม่ จำเป็นเช่นกัน เพียงแค่อาบแสง สว่างและฟังคำพูดนี้ก็เพียงพอที่จะปลดล็อคยืนได้ หลายขั้นแล้ว แต่หาน เซ็นรู้สึกว่ามีบางอย่างผิด ปกติ แม้แสงสว่างนี้จะสามารถปลดล็อคยืนของเขา ได้ แต่มันก็ไม่ใช่วิธีการที่

เขาปรารถนาจะปลดล็อคพวกมัน พลังจากแสง
สว่างเจาะลึกเข้าไปในร่างของหานเซ็นมากขึ้น
เรื่อย ๆ และ มันเริ่มจะครอบงำพลังที่แท้จริงของ
เขา หานเซ็นรู้สึกไร้กำลังราวกับว่าพลังปีศาจนี้กำ
ลังช่วงซึ่งพลังที่แท้ จริงของเขาไป "มันชักจะไม่ดี
แล้ว! หานเซ็นต้องการจะหยุดพลังที่เจาะทะลวง
เข้ามาในร่างกายของเขา แต่หานเซ็นไม่สามารถทำ

ได้ มันเข้าไปในร่างกายและบงการกระแสพลังของ เขา ยืนถูกปลดล็อคอีกขั้น หนึ่ง และพลังของมันก็ แข็งแกร่งอย่างมาก หานเซ็นรู้สึกได้ว่าพลังของเขา นั้นแข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ แต่เขา กลับไม่รู้สึกดีใจเลย สักนิด ถึงหานเซ็นจะไม่ใช่มนุษย์ที่ฉลาด

ที่สุด แต่อย่างน้อย ๆเขาก็ซื้อตรง ถึงเขาจะ ไม่
ปฏิเสธการช่วยเหลือจากคนอื่น แต่เขาก็ต้องการที่
จะควบคุมความก้าวหน้าของพลังด้วยตัวเอง หาน
เชิ้นนั้นไม่พอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนนี้ และยังไม่
ใช่แค่นั้น มันเป็นเพราะพลังปีศาจนี้เจาะทะลวงไป
ใน ร่างกายของเขาโดยที่เขาไม่ได้ยินยอม ซึ่งเป็น
สิ่งที่ทำให้เขาไม่พอใจมากที่สุด มันเข้ามาข้างใน
และ พยายามจะแทนที่พลังเดิมของเขา ทำให้เขา
รู้สึกว่าไม่ใช่ตัวเองอีกต่อไป พลังจากแสงสว่างนั้น
กำลังเข้า มาครอบงำตัวหานเซ็นเรื่อย ๆ แต่เขาก็ไม่

สามารถทำอะไรเพื่อจะป้องกันไม่ให้มันเข้ามาได้ หานเซ็นไม่รู้ ว่าทำไมเขาถึงแข็งแกร่งขึ้นในเวลา อันสั้นขนาดนี้ แต่มันก็เกิดขึ้นแล้วไม่ว่าเขาจะชอบ หรือไม่ก็ตาม แต่ หานเซ็นก็ยังรู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ ผิด และเขาก็รู้สึกว่าตัวเองอ่อนแอลงจากการ พัฒนาพลังด้วยวิธีแบบนี้ เขาไม่ได้ควบคุมพลังที่ เพิ่มขึ้น และเขาก็ไม่ได้เรียนรู้ถึงการทำงานของ พลังแต่ละขั้นของการปลดล็อค ยืน เขานั้นเชียว ชาญวิชาต่างๆและชื่นชอบที่จะค่อยๆก้าวไปที่ละ ขั้นด้วยตัวเอง นั้นคือวิธีที่เขาทำมาโดย ตลอด การ ที่พลังเพิ่มขึ้นด้วยวิธีแบบนี้อาจจะทำ

ให้เขาตกอยู่ในอันตรายได้ หานเซ็นถูกบังคับให้
เดินไป ในเส้นทางที่คนอื่นบอกให้เดินไป โดยที่เขา
ไม่รู้ว่ากำลังจะเดินไปไหนหรือเดินไปด้วยจุด
ประสงค์อะไร

ด้วยสัญญาว่าจะมอบพลังให้ หลาย ๆคนคงจะยินดี
ที่จะเดินตามเส้นทางนี้ไป แต่หานเซ็นต่างออกไป
เขา ต้องการที่จะรู้ถึงสิ่งต่าง ๆบนโลกด้วยตัวของ
เขาเอง และเขาก็ต้องการที่จะเข้าใจแก่นแท้ของ
ความ แข็งแกร่งโดยผ่านวิธีของตัวเอง เขาชอบที่
จะควบคุมและกำหนดเป้าหมายของตัวเอง เขาไม่
ต้องการให้ ใครมานำทางหรือบงการเขา "นี่ไม่ใช่
สิ่งที่ฉันต้องการ หานเซ็นเปิดใช้งานวิชาโลหิต
ชีพจรและศาสตร์ ตงเสวียนเพื่อจะขับไล่พลังนี้ออก
ไป

ตอนที่ 1080 ต่อสู้กับพลังมาร

หานเซ็นพยายามจะยับยั้งและขับไล่พลังที่ต้องการ จะครอบงำเขา ด้วยพลังของวิชาโลหิตชีพจรและ ศาสตร์องเสวียน ถ้ำเขาเลือกที่จะยอมรับแสงสว่าง และพลังนี้เข้ามา ความแข็งแกร่งของเขาก็จะ พัฒนา

ยิ่งขึ้นกว่าเดิม แต่หานเซ็นไม่ต้องการที่จะแข็ง
แกร่งขึ้นด้วยวิธีแบบนี้ เมื่อพลังในร่างกายของหาน
เซ็นถูก ขับออกจนเกือบจะหมด ชายที่อยู่ท่าม
กลางแสงสว่างบนแท่นหินก็หันมาสนใจที่หานเซ็น
ทันใดนั้น หาน เซ็นก็รู้สึกราวกับว่าสมองของเขา

ถูกสายฟ้าซ็อต

ภาษาปีศาจที่เขาได้ยินอยู่นั้นเพิ่มความดังขึ้นอีก
แสง สว่างทำลายความพยายามในการป้องกันของ
หานเซ็นและเจาะทะลวงศาสตร์ตงเสวียนและ
โลหิตชีพจร ไม่ใช่แค่วิชาชีกงของหานเซินเท่านั้นที่
ถูกห่อหุ้มด้วยพลังที่บุกเข้ามา แม้แต่ยืนของเขาก็
เริ่มจะถูกหลอม รวมเข้ากับแสงสว่างแล้ว ตูม! หาน
เซ็นเปลี่ยนร่าง

เป็นนกกาเหว่าทอง ซึ่งในร่างนี้เขาสามารถเปิดใช้

งาน ยืนทั้ง 9 ขั้นได้ เขาต้องการจะหนี้ไปจากที่นี่ให้ เร็วที่สุด แต่ถึงจะทำแบบนั้น หานเซ็นก็ยังไม่ สามารถขยับ ตัวได้ เขารู้สึกว่าไร้ความสามารถที่จะ ควบคุมร่างกายตัวเอง เขาไม่สามารถกระพือปีก หรือขยับขาของตัว เองได้ แสงสว่างเจาะทะลวง

เข้ามาในเลือดและกระดูกของหานเซ็น มันต้อง การที่จะรวมเข้าเป็นหนึ่ง เดียวกับเขา "เวรเอ้ย! หานเซ็นไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เขาได้รับนี้เป็นสิ่งที่ดีหรือ ไม่ดีกันแน่ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด ก็คือหลักการของ ตัวเขาเอง หลักการที่กระตุ้นไม่ให้เขาใช้วิธีโกง แบบนี้ ตอนนี้หานเซ็นรู้ตัวว่าต้องเพิ่ม พลังให้มาก ขึ้นกว่านี้ด้วยการปลดปล่อยพลังทั้งหมดออกมาใน ที่เดียว เส้นผมของหานเซ็นเริ่มยาวขึ้น และเปลี่ยน เป็นสีเงิน ดวงตาของหานเซ็นเปลี่ยนเป็นสีขาวและ ร่างกายก็ส่องสว่างออกมา แสงศักดิ์สิทธิ์ ขับไล่ พลังที่บุกทะลวงเข้ามา ด้วยร่างนี้หานเซ็นสามารถ ต้านทานพลังที่บุกเข้ามาได้ แต่มันก็ยังคงมีเศษ เสี้ยวของแสงสว่างที่ยังหลงเหลือในร่างกายของ เขา และไม่ว่าเขาจะพยายามยังไงก็ไม่สามารถนำ แสง สว่างพวกนี้ออกไปได้หมด นี่เป็นครั้งแรงที่ หานเซ็นเจอกับพลังที่ไม่สามารถเอาชนะได้ด้วย

ใหมดราชา สปิริตขั้นสุดยอด พลังนี้จะต้องเป็น พลังที่ชั่วร้ายและแข็งแกร่งอย่างมาก ถึงสามารถ เอาชนะโหมดราชา สปีริตขั้นสุดยอดได้ หานเซ็น คิดว่าตอนนี้เขาอาจจะกำลังเผชิญหน้ากับมอน สเตอร์ขั้นสุดยอดที่ปลดล็อค ยืนได้ถึงขั้นที่ 10 และ นั่นคือสิ่งที่ทำให้พลังของเขาไม่เพียงพอที่จะขับไล่ พลังของอีกฝ่ายได้หมด เขา ต้องการจะหนืออกไป จากที่นี้มากกว่าสิ่งอื่นใด แต่ตัวตนของคนที่อยู่ใน แสงสว่างนั้นก็ยังจ้องมองมาที่ เขาอยู่ และสายตา นั้นก็ล็อคให้เขาอยู่กับที่ไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ เสียงของภาษาปีศาจยังคงดังลั่นใน หัว และมันเริ่ม จะครอบงำความคิดของเขา แสงสว่างในร่างกาย ของเขาเริ่มจะหนาขึ้นเรื่อย ๆอีกครั้ง ยังอยู่ ใกล้ แสงสว่างมากเท่าไร มันก็ทรงพลังมากขึ้นเท่านั้น แต่ตอนนี้หานเซ็นสังเกตเห็นว่าแสงสว่างบริเวณ รอบ ๆตัวเขานั้นสว่างกว่ามอนสเตอร์ตัวไหน ๆ แสง

ศักดิ์สิทธิ์ของหานเซ็นยังคงต่อสู้กับแสงสว่างของ
อีก ฝ่ายต่อไป และในที่สุดแสงของหานเซ็นก็เริ่ม
จะมีพลังที่เหนือกว่า ถึงแสงศักดิ์สิทธิ์ของหานเซ็น
จะมี พลังเหนือกว่าอีกฝ่ายก็ตาม แต่แสงสว่างของ
อีกฝ่ายก็ถูกทดแทนด้วยปริมาณและความต่อเนื่อง
แม่หาน เซ็นจะสามารถทำลายแสงสว่างส่วน

หนึ่งไปได้ แต่ก็จะมีแสงสว่างเข้ามาแทนที่อีก มัน
เป็นงานที่เหนื่อย ลำ และหานเซ็นรู้ดีว่าไม่สามารถ
ต้านเอาได้ตลอดไป หานเซ็นอาจจะสามารถหนี้ไป
ได้ด้วยร่างราชา สปิริตขั้นสุดยอดนี้ แต่เขากลัวว่า
จะถูกโจมตีถ้าเขาหนี้ไปตอนนี้ มันเหมือนการต่อสู้
กับหมาป่าที่หิว กระหาย ถ้าต่อสู้กับมัน คุณก็อาจ
จะไม่ถูกกัด แต่ถ้คุณหันหลังหนี้ไป มันอาจจะใช้
ความได้เปรียบจาก

ความกลัวของคุณและโจมตีคุณจากด้านหลัง ถ้าถูก

ใจมตีโดยมอนสเตอร์จากด้านหลังแบบนั้น หานเซ์ นก็คิดว่าคงไม่สามารถรอดไปได้ แต่หานเซ็นเองก็รู้ ดีว่าคงจะตายแน่ ถ้ายังอยู่ที่นี้ต่อไป พลังของแสง สว่างอันชั่วร้ายนั้นไร้ขีดจำกัด ส่วนโหมดราชา สปิริตขั้นสุดยอดของหานเซินนั้นสามารถใช้ได้ เพียงหนึ่ง ชั่วโมงเท่านั้น และถ้าเขาใช้ร่างนี้ต่อสู้จน ครบเวลาหนึ่งชั่วโมง เขาก็จะอ่อนเพลียจนไม่ สามารถ เคลื่อนไหวได้อีก หานเซ็นเหงื่อตกด้วย ความกังวล ตอนนี้เขาอยู่ในสถานการณ์ที่กลืนไม่ เข้าคายไม่ออก เมื่อรู้ว่าตัวเองอาจจะไม่รอด ไม่ว่า เขาเลือกสู้หรือหนก็ตาม เศษเสี้ยวของแสงสว่าง เริ่มจะสะสมในตัวของ หานเซ็นมากขึ้นเรื่อยๆ จน ในที่สุดพวกมันก็อุดตันหลอดเลือดของเขา แต่ หานเซ็นก็ยังไม่คิดที่จะยอมแพ้ เขากัดฟันและ พยายามที่จะใช้พลังมากขึ้นกว่าเดิม มอนสเตอร์ตัว อื่นๆนั้นไม่ได้สนใจอะไร พวกมันต่างรับ แสงสว่าง

เข้ามาอย่างมีความสุข พวกมันรับแสงสว่างนี้อย่าง ้รื่นเริง ราวกับว่ามันรอเวลานี้มาเป็นเวลานาน มาก นอกจากนั้นแสงสว่างนี้ก็จะทำให้พวกมันแข็งแกร่ง ขึ้นไปอีก ด้วยการปลดล็อคยืนของมอนเตอร์ที่ อยู่ ที่นี่ทุกตัว ทำให้แสงสว่างส่องออกมาจากตัวของ พวกมัน ตอนนี้ทั่วทั้งเมืองเต็มไปด้วยแสงสว่างอัน ชั่ว ร้าย ส่วนเป้าเอ๋อนั้นยังคงหลับสนิทอยู่บนหลัง ของแกะ ขณะที่ในมือของเธอก็ถือนกสีแดงเอาไว้ ด้วย ราชามังกรเองก็เหมือนมอนสเตอร์ตัวอื่น ๆ ในบริเวณแห่งนี้ เขายืนรับแสงสว่างอย่างร่าเริง แต่ เขามีเหตุผล ที่ต้องทำแบบนั้น เพราะร่างกายของ เขาอยู่ในสภาพที่ย่าแย่มาเป็นเวลานานพอสมควร แล้ว ตอนนี้หาน เซ็นสังเกตเห็นว่าสปิริตตนนี้เริ่มที่ จะพื้นพลังขึ้นมาหน่อยหนึ่งแล้ว หานเซ็นเริ่มรู้ตัว ว่าไม่มีอะไรที่เขา สามารถทำได้ และก็ไม่มีใครที่ เขาจะพึ่งพาหรือขอความช่วยเหลือได้เช่นกัน ถึง

เขาจะเรียกอัศวินผู้ไม่ ภักดีออกมาก็ไม่มีประโยชน์ ตอนนี้เวลา

เริ่มบีบเข้ามาทุกที่ หานเซ็นรู้ว่าต้องรีบตัดสินใจใน เร็ว ๆนี้ก่อนที่ เขาจะต้องตายอยู่ที่นี้ แต่ในตอนที่ หานเซ็นกำลังจะเรียกอัศวินผู้ไม่ภักดีออกมานั้น หมอกสีดำก็ปรากฏ ขึ้นข้างหน้าของเขา ในตอน แรกหานเซ็นคิดว่าตาฝาดไป แต่หลังจากที่แสง สว่างได้ดับไป และภาษา ปีศาจเองก็เงียบไปเช่น กัน หานเซ็นรู้สึกเหมือนถูกปลดปล่อย เขารู้สึกโล่ง ใจมากจนเกือบจะล้มลงกับพื้น "ไปเร็ว! เมื่อพวก มันตื่นขึ้นมาเมื่อไหร่ พวกมันต้องไม่พอใจแน่ ๆ" ราชามังกรพูด หานเซ็นอุ้มเปาเอ่อขึ้น มาและรีบวิ่ง ออกจากเมืองไป เขาพยายามใช้แสงศักดิ์สิทธิ์ขับ ไล่แสงสว่างที่หลงเหลืออยู่ภายในร่างกาย ของเขา แต่น่าเสียดายที่เวลาของโหมดราชาสปิริตขั้นสุด

ยอดนั้นหมดแล้ว ทำให้เขาไม่สามารถขับพวก มัน
ออกไปจากร่างกายได้หมด และที่แย่ยิ่งไปกว่านั้น
แสงสว่างที่หลงเหลืออยู่ในร่างกายของเขาเริ่มจะ
ตกผลึกเป็นก้อน หานเซ็นหน้าซีด เขาไม่ได้เพียง
แค่อ่อนเพลียอย่างเดียว แสงสว่างที่ตกผลึกกำลัง
กัด กินและทำลายร่างกายของเขา สถานการณ์ของ
เขาในตอนนี้เลวร้ายมาก

ตอนที่ 1081 ร่างกายเปลี่ยนเป็นคริสตัล

หานเซ็นบาดเจ็บเกินกว่าที่จะบินได้ ดังนั้นเขาจึง
เรียกอัศวินผู้ไม่ภักดีออกมา และส่งให้มันพาเขา
บินไป ยังที่ปลอดภัย หานเซ็นไม่ได้รับความเสีย
หายภายนอกอะไร แต่แสงสว่างนั้นตกผลึกอยู่ที่
อวัยวะภายใน หลอดเลือด กล้ามเนื้อ และกระดูก
ของเขา เมื่อไม่มีภาษาปีศาจ แสงสว่างก็ไม่สามารถ
แทรกซึมเข้าไปใน ร่างกายหรือรัวให้ลออกไปได้
มันเกาะแน่นและแข็งตัวอยู่ในร่างกายของหานเซ็น
ทำให้เขาอยู่ในสภาพ

ที่เลวร้าย หานเซ็นไม่ได้เป็นอัมพาต แต่เพียงแค่ เขาแข็งที่อเกินไป แต่ที่แย่ยิ่งกว่านั้นแสงสว่างตก ผลึก จนปิดช่องทางการใหลเวียนพลังของเขา ทำ ให้เขาไม่สามารถเปิดใช้งานการปลดล็อคยืนได้อีก อัศวินผู้ ไม่

ภักดีพาหานเซ็นมาส่งที่รูปปั้นด้านล่าง เมื่อถึงที่นั้น หานเซ็นก็ขมวดคิ้วและพูด "ตอนนี้ฉันได้รับบาด เจ็บอยู่ นายจะพาพวกเราออกจากที่นี้ได้ยังไง? ราชามังกรตอบ "ในตอนแรกข้าไม่สามารถพาเจ้า ออก ไปได้ แต่ตอนนี้ข้าได้ดูดซับแสงสว่างของจอม มารมา สถานการณ์จึงได้เปลี่ยนไปแล้ว "ฉันคิดว่า นาย เป็นหนึ่งในแม่ทัพของจอมมารซะอีก ถ้าอย่าง นั้นแล้วทำไมที่ปราสาทนั้น เขาไม่เห็นจะจำนายได้ เลย หานเซ็นสับสน เขาไม่อยากจะเชื่อว่าแม้จะมี เรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นแต่ราชามังกรก็ไม่ได้ทรยศเขา แต่อย่าง ใด ราชามังกรพูด "ถ้ำนั้นเป็นจักรพรรด จอมมารใบราณจริง ๆล่ะก็ ข้สามารถบอกเจ้าได้

อย่างมั่นใจเลยว่า ไม่มีทางที่เจ้าจะยังหายใจต่อจน
ถึงตอนนี้ได้หรอก ข้าบอกเจ้าไปแล้วไงว่าเขาได้ไป
ยังก๊อตแซงชั่วรีเขต 4 นานแล้ว "แล้วถ้างั้นใครกัน
ที่อยู่ในแสงสว่างนั้น? หานเซ็นถาม ราชามังกร
อธิบาย "นั้นคงจะเป็น พญามารที่จักรพรรดิ์จอม
มารได้ทั้งเอาไว้ "พญามาร? หานเซ็นถาม ราชา
มังกรพูด "เขาใช้ยืนของตัว เอง สร้างอีกร่างหนึ่ง
ของตัวเองขึ้นมาจากเมล็ดจีใน ร่าง

แยกของเขาไม่ได้ฉลาดเหมือนกับตัวจริง แต่ พลังของมันก็พอจะเทียบกับเขาได้ แต่ข้าไม่แน่ใจว่า ทำไมมันถึงยังอยู่ที่เมืองของจักรพรรดิ์แห่งนี้ แถม ยังดำเนินการทดสอบยืนต่อไป หลังจากนั้นราชา มังกรมองไปที่หานเซ็นและพูด "ถึงมันจะเป็นแค่ ร่าง แยก แต่ว่าแสงสว่างนั้นก็เหมือนกับของร่าง จริงไม่มีผิด ทำไมเจ้าถึงไม่ยอมรับมัน? แต่กลับทำ

ให้ตัวเอง ต้องตกอยู่ในสภาพแบบนี้แทน "นั่นเป็น เรื่องส่วนตัว และมันก็ไม่ได้สำคัญอีกแล้ว นาย บอกว่านาย สามารถพาพวกเราออกไปจากที่นี่ได้ ใช่ไหม พวกเราจะไปกันได้รียัง? หานเซ็นไม่ต้อง การพูดถึงมัน มัน ไม่สำคัญว่าแสงสว่างนั้นจะมี ประโยชน์ยังไง แต่มันไม่ใช่สิ่งที่หานเซ็นต้องการ ส่าหรับเขาแล้วมันก็ไม่ได้ ต่างอะไรไปจากยาพิษ ราชามังกรปล่อยแสงสว่างที่คล้าย ๆกับที่พญามาร ปล่อยออกมาก่อนหน้านี้ เขาน่า แสงสว่างที่ดูหนา แน่นเหมือนครีมไปทาที่บริเวณตาของตัวเอง หลัง จากนั้นควงตาของเขาก็ส่องแสงออก มา ราชา มังกรพูด "ด้วยการใช้แสงสว่างของจอมมารโบราณ นี้ ข้าสามารถนำทางพวกเจ้ผ่านหมอกสีดำ ไปได้ ก้าพวกเราหลีกเลี่ยงบริเวณที่มีรอยร้าวของมิติ พวกเราก็จะสามารถออกจากดินแดนแห่งนี้ได้ แต่ แสงสว่างนี้คือทั้งหมดที่ข้าจะทำได้แล้ว ดังนั้นพวก

เราต้องรีบออกไปจากที่นี้ให้เร็วที่สุด ถ้าแสงสว่าง
หมดลง พวกเราก็จะไม่มีโอกาสออกไปได้อีก
อัศวินผู้ไม่ภักดียังคงอุ้มหานเซ็นและตามหลังราชา
มังกร ไป แต่น่าเสียดายที่ราชามังกรนั้นเชื่องช้า
เกินไป ดังนั้นเพื่อที่จะเพิ่มความรวดเร็วในการเดิน
ทางอัศวินผู้ ไม่ภักดี

จึงต้องอุ้มราชามังกรขึ้นมาด้วย มอนสเตอร์ตัว อื่น ๆยังไม่ได้เดินทางออกมาจากเมืองที่อยู่ด้านบน ดังนั้นจึงไม่มีอะไรมาขัดขวางการเดินทางของพวก เขา อัศวินผู้ไม่ภักดียังคงเคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็ว ตาม ทางที่ราชามังกรเป็นคนบอก และในตอนที่ แสงสว่างที่ดวงตาของราชามังกรเริ่มมืดมนลงไป พวกเขาก็ เห็นแสงสว่างด้านหน้า ซึ่งมันคือแสง สว่างของทางออก อัศวินผู้ไม่ภักดีเคลื่อนที่ไปหา แสงสว่างทันที พวกเขาต่างก็รู้สึกโล่งใจที่หนืออก

มาจากที่นั้นได้สำเร็จ พระอาทิตย์สว่างจ้าบนท้อง ฟ้า และด้านหน้า ของพวกเขาก็มป่าอันกว้างใหญ่ อยู่ เมื่อมองกลับไปด้านหลัง พวกเขาก็เห็นแต่ หมอกดำ ๆ "โชคดีจริง ๆ" หลังจากนั้นราชามังกรก็ ถอนหายใจออกมา ถ้าเขามีร่างกายล่ะก็ เขาคงจะ เหงื่อท่วมตัวไปแล้ว หานเซ็น ถาม "ถ้านายเป็น หนึ่งในแม่ทัพจริง นายก็ควรที่จะคุ้นเคยกับมอน สเตอร์พวกนั้นสิ แล้วทำไมนายถึงได้ หวาดกลัว พวกมัน? ราชามังกรพูด "หวาดกลัว? ข้าน่ะหรอ? เปล่าสักหน่อย เจ้าคิดไปเองต่างหาก หาน เซ็นไม่ ได้พยายามจะถามเขาต่อ เพราะเห็นได้ชัดว่าราชา มังกรไม่ต้องการที่จะบอกเขา พวกเขาเลือกเส้น ทางแบบสุ่ม ๆโดยหวังว่าจะเจอกับเมือง ถ้าพวกเขา ค้นหาเมืองพบเมื่อไหร่ พวกเขาก็จะสามารถรู้ได้ว่า ตอนนี้พวกเขาอยู่ในดินแดนไหน ราชามังกรเป็น 1 ใน 8 แม่ทัพขององค์จักรพรรดิ ทำให้เขาน่าทาง

หาน เซ็นไปที่เมืองได้อย่างรวดเร็ว เมืองที่พวกเขา มาเจอนั้นเป็นเมืองระดับอัศวินที่ดูเหมือนจะถูกทิ้ง ร้าง "ฉัน หวังว่า

เครื่องเทเลพอร์ตจะทางานได้อยู่นะ หานเซ็นพูด
"ถ้ามันไม่ทำงานก็ไม่เป็นไร พวกเราสามารถไป หา
เมืองต่อไปได้เสมอ หลังจากสงครามครั้งนั้นเมือง
ในระยะ 50,000 ไมล์รอบ ๆพวกเราก็ถูกทิ้งร้าง ทั้ง
หมด ราชามังกรพด "เกิดอะไรขึ้นในสงครามนั้น?
หานเซ็นถาม "พวกเราไปดูกันดีกว่าว่าเครื่องเทเล
พอร์ตที่ว่านั้นจะยังทำงานอยู่หรือเปล่า?" เห็นได้
ชัดว่าราชามังกรไม่ต้องการพูดถึงมัน หานเซ็นลง
จาก อัศวินผู้ไม่ภักดีและเดินโซเซเข้าไปในเมือง
หานเซ็นยังพอจะเดิน

ไหวและพลังของเขาก็ยังอยู่ในร่างกาย เพียงแค่เขา ไม่สามารถนำมันออกมาใช้ได้เท่านั้น โชคดีที่

เครื่องเทเลพอร์ตยังอยู่ในสภาพดี หานเซ็นท์ ง อัศวินผู้ไม่ภักดีไว้ในก็อตแซงชัวรีและเดินทางกลับ มาที่สหพันธ์ดวงดาว หานเซ็นไม่สามารถใช่วิชา โลหิตชีพจรหรือศาสตร์ตงเสวียนได้ ดังนั้นเขามีแต่ ต้องกลับไปรักษาตัวในสหพันธ์เท่านั้น เมื่อหาน เซ็น ไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ผลปรากฏว่า สภาพร่างกายของเขานั้นเลวร้ายมาก อวัยวะภาย ใน หลอด เลือด กล้ามเนื้อและกระดูกของเขาถูก ตกผลึกกลายเป็นคริสตัลเกือบทั้งหมด แม้แต่เลือด บางส่วนของ เขาก็ประสบปัญหาเดียวกัน ศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบร่างกายของหาน เซ็นต่างก็บอกว่าพวก เขาไม่สามารถทำอะไรเพื่อ ช่วยหานเซ็นได้ และการจะนำคริสตัลออกมา

ช่วยหานเซ็นได้ และการจะนำคริสตัลออกมา จากร่างกายของหานเซ็นนั้นเป็น เรื่องที่เป็นไปไม่ ได้ ถ้าคริสตัลตกผลึกแค่อวัยวะบางส่วน พวกมันก็ สามารถที่จะเปลี่ยนใหม่ได้ แต่กว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ของร่างกายของหานเซ็นเป็นคริสตัลไปหมดแล้ว
แม้แต่สมองของเขาก็ไม่เว้น ถ้าจะเปลี่ยน อวัยวะ
ใหม่ทั้งหมด สร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่เลยคงจะง่ายซะ
กว่า

ตอนที่ 1082 แต่งงาน

จียวเงินพากึ่งเทพหลายคนมาดูอาการของหานเซ็น เพื่อจะดูว่าพวกเขาจะสามารถทำอะไรเพื่อช่วย เหลือหานเซ็นได้ไหม แต่หลังจากที่สังเกตอาการ ของหานเซิน พวกเขาก็ไม่สามารถหาทางรักษาได้ คริสตัลตก

ผลึกและกลายเป็นส่วนหนึ่งกับร่างกายของหาน
เซ็นไปแล้ว ถึงกึ่งเทพจะแข็งแกร่ง แต่พวกเขา ก็ไม่
สามารถทำลายคริสตัลพวกนี้ได้ เพราะนั่นหมาย
ความว่าพวกเขาจะทำลายอวัยวะภายในของหาน
เซ็นไปด้วย หลายวันหลังจากนั้นก็มีชายวัยกลาง
คนหนึ่งมาดูอาการของหานเซ็น พร้อมกับจีเหยื

ยนอู่ จากที่หานเซินสังเกต จีเหยียนอุดจะนับถือ ชายคนนี้เป็นอย่างมาก ถึงคน ๆนี้จะไม่ได้พูดอะไร ก็ตาม แต่ หานเซินก็พอจะบอกได้ว่าเขาเป็นใคร เขาก็คือหลัวไห่ถัง ฉายาเทพสังหาร หลังจากที่หลว ไหลังตรวจดู อาการของหานเซ็น เขาก็ทำเพียงแค่ ถอนหายใจออกมาและเดินจากไป หลังจากนั้นเขา

ก็ไม่กลับมาอีก เลย คนส่วนใหญ่เริ่มจะรู้เรื่องที่
หานเซ็นตอนนี้มีอาการย่ำแย่ แม้ข่าวเรื่องอาการ
ของเขาจะไม่ได้ถูกเผย แพร่ออกไป แต่คนทั่ว ๆไป
ก็พูดกันว่าหานเซ็นนั้นประสบกับอุบัติเหตุที่โชค
ร้าย บาดแผลที่เขาได้รับนั้นสา หัสมาก ๆ ถึงขนาด
ที่เทพสังหารในตำนานก็ยังไม่สามารถรักษาบาด
แผลให้เขาได้ หานเซินไม่ได้อยู่ใน สถานการณ์
อันตรายอะไร และสภาพของ

เขาก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร ถ้าเขาเป็นแค่คนธรรมดา

แต่หานเซ นก็คือหานเซ็น เมื่อไม่มีพลังในการต่อสู้ อีกต่อไป หานเซ็นก็ไร้ประโยชน์ เขารู้สึกว่าตัวเอง ไร้ประโยชน์ หลาย ๆคนแวะมาเยี่ยมอาการของ หานเซ็น บางส่วนมาเพื่อดูว่าพวกเขาพอจะช่วย เหลืออะไรหานเซ็นได้ ไหม หรืออย่างน้อย ๆก็มา แสดงความเสียใจกับสิ่งที่เขาประสบ ส่วนคนอื่น นั้นมาเพียงเพื่อจะยืนยันว่าข่าว ที่ได้ยินมานั้นเป็น ความจริงหรือเปล่า แต่ไม่ว่าพวกเขาจะคิดยังไง หานเซ็นก็ไม่ได้จมอยู่กับความเศร้า เขาไม่คิดจะทิ้ง ความหวัง เพราะเขานั้นมีวิธีแก้ด้วยตัวเอง ถึงเขา อาจจะไม่สามารถเปิดใช้งานการปลด ล็อคยนได้ แต่เขาก็ยังคงสามารถใช้โหมดราชาสีปริตขั้นสุด ยอดได้ และด้วยพลังของมัน หานเซ็นก็จะ สามา รถขับคริสตัล

ออกไปได้อย่างช้า ๆ แต่เพราะคริสตัลรวมเป็นส่วน

หนึ่งกับร่างกายเขาแล้ว ทำให้พวก มันจะถูกขับ ออกได้เพียงที่ละนิด ๆเท่านั้น ซึ่งมันจะต้องใช้เวลา นานมากกว่าที่เขาจะกลับมาหายดี หานเซ์ นมีอีก วิธีหนึ่งที่จะรักษาอาการของเขาได้ ซึ่งก็คือการใช้ ภาษาปีศาจที่เขาได้เรียนรู้มาในขณะที่อยู่ในดิน แดนจอมมาร ถ้าเขาพูดมันออกมา เขาก็จะ สามารถรักษาและฟื้นฟูร่างกายได้อย่างรวดเร็ว แต่ แน่นอนว่า หานเซ็นยังคงชื่นชอบวิธีขับพวกมัน ออกไปอย่างช้า ๆมากกว่า เขาไม่คิดที่จะรักษาตัว เองในทันที ถ้าทำ แบบนั้นจะทำให้แสงสว่างในตัว เขาเปลี่ยนไป "น่าสงสารจริง ๆ" ตระกูลจ้าวแกล้ง ทำเป็นว่าพวกเขานั้น เสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เบื้องหลังนั้นพวกเขากำลังเยาะเย้ยหานเซ็นอยู่ สัมพันธ์ระหว่างตระกูล จ้าวและหานเซ็นมีเรื่อง บาดหมางกันอยู่ ดังนั้นมันเป็นเรื่องปกติที่พวกเขา จะรู้สึกแบบนี้ แต่คนที่สนิทกับ หานเซ็นและเชื่อว่า

เขาจะไม่สามารถหายกลับมาเป็นปกติ

ได้นั้นต่างก็เสียใจอย่างมากกับสิ่งที่เกิดขึ้น "เป็นไง บ้างสุดหล่อ วันหนึ่งหวังเหมียนเหมียนและหวัง อวยังมาเยี่ยมหานเซ็น เมื่อพวกเขามองมาที่ หาน เซ็น ดวงตาพวกเขาก็แดง เห็นได้ชัดว่าพวกเขาต่าง ก็ร้องให้ออกมาเมื่อเห็นสภาพของเขา ซึน เสวียน, หยางม่านล, ถังเตียงลัว, หลินเฟิง, หลินเป้ยเฟิง ซู เสียวเฉียว, หลิวเหม็งและหวงฟูผิงซึ่งต่างก็ แวะมาเยี่ยมหานเซ็น แม้แต่หนิงเยวื่ยเองก็แวะมา เยี่ยมเขาเช่นกัน หนึ่งเยวี่ยไม่ได้พูดอะไรมาก แต่ ก่อนที่ เขาจะจากไปนั้น เขาพูด "นายจะหายใน เร็ว ๆนี้ใช่ไหม? การไม่มีคู่ต่อสู้ที่น่ายำเกรงอย่าง นายแล้ว โลกใบ นี้ก็ดูจะน่าเบื่อไปซะแล้ว หานเซ็น ยิ้มและตอบ "ถ้าฉันหายดีเมื่อไหร่ก็อย่าลืมเลี้ยง เหล้าฉันก็แล้วกัน ควีนเองก็มาเยี่ยมหานเซ็นเช่น

กัน แต่เธอไม่ได้อยู่นานนักที่เธอทำก็แค่ตบไปที่ หน้าผากของหานเซ็น และก็เดินออกจากห้องไป อย่างรวดเร็ว แม้แต่หานเซ็นเองก็สับสนกับการกระทำของเธอ หลังจากที่เธอ จากไป เขาก็เอามือ ลูบหน้าผากของตัวเอง และครุ่นคิดว่าทำไมเธอถึง ทำแบบนั้น ผู้คนมากมายเดินทาง มาเยี่ยมหานเซ็น ซึ่งมันทำให้เขารู้สึกอบอุ่นกว่าที่คิดเอาไว้ หานเซ็น มีความสุขมาก ๆที่ได้รู้ว่าเขานั้นมี เพื่อนมากมายที่ เป็นห่วงเขาอย่างจริงใจ แต่แม่ของหานเซ็น หลัว ซุหลานดูไม่ได้

กังวลเลยสักนิดหลัง จากที่รู้สิ่งที่เกิดขึ้นกับหานเซ็น เธอพูดออกมาว่า "บางที่นี่อาจจะหมายความว่าลูก จะสามารถอยู่บ้านและ มีหลานให้กับแม่ได้สักที แม่รอดูหน้าหลานชายมานานแล้ว หานเซ็นทำได้ แค่ยิ้มแห้ง ๆออกมา เขาไม่ ค่อยชอบใจที่เขาเป็น ได้แค่เครื่องจักรปัมลูกเท่านั้น "เธอไม่ต้องไปทำ

งานหรอ?" หานเซ็นถามที่เหยียนห้ รันที่มาเยี่ยม เขาและกำลังปอกแอปเปิ้ลให้กับเขาอยู่ ตั้งแต่ที่ หานเซ็นได้รับบาดเจ็บ จีเหยียนหรันก็ย้าย มาอยู่ ในบ้านตระกูลหานเพื่อคอยดูแลหานเซ็น "ฉันลา ออกแล้ว" เหยียนหันพูด หานเซ็นซ็อคกับสิ่งที่ ได้ ยิน เขาพูด "ฉันคิดว่าเธอใฝ่ฝันอยากจะเป็นกัปตัน ซะอีก เธอไม่ต้องมากังวลเกี่ยวกับเรื่องร่างกายของ ฉันก็ได้" เหยียนหรันมองมาที่เขาและพูด "นายติด ค้างเรื่องแต่งงานกับฉันอยู่ และนายก็ยังติดค้าง การ ขอแต่งงานที่เหมาะสมกับฉันด้วย นายลืมไป แล้วหรอว่าการขอแต่งงานครั้ง

แรกของนายมันแย่แค่ไหน "ไม่ลืม" หานเซ็นตอบ "งั้นตอนนี้นายก็ให้มันกับฉัน" ที่เหยียนหรันสั่ง "แต่ ตอนนี้ฉัน * หานเซ็นต้องการ จะพูดว่าเขามีแผนที่ จะขอแต่งงานเธอดี ๆอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่หายดี

แล้ว "นายจำเป็นต้องมีคนคอย ดูแลอยู่เคียงข้าง และฉันก็ต้องการเป็นคน ๆนั้น จีเหยียนหวั่นยืน กราน "แต่ฉัน หานเซ็นไม่ต้องการให้จี เหยียนหรัน เสียเวลาชีวิตของเธอมาคอยดูแลเขา "นายยังติด ค้างฉันอยู่ และนอกจากนั้นหมอดูบอกว่าถ้า ฉันไม่ แต่งงานในปีนี้ ฉันก็ควรที่จะรอไปอีก 10 ปี แต่ฉัน ไม่ต้องการที่จะรอถึง 10 ปีก่อนที่จะได้แต่งงาน จ็เหยียนหรันพูด "เหยียนหรัน หานเซ็นกอดเธอ เอาไว้เขาคิดว่าความเอาใจใส่ที่เธอมีต่อเขานั้นช่าง มากมายนัก ซึ่งทำให้เขาซาบซึ้งอย่างมาก เขารู้สึก ว่าตัวเองต้องใช้ชีวิตที่เหลือเพื่อตอบแทนการเสีย สละของเธอ หลังจากนั้นหานเซ็นก็ขอเธอแต่งงาน และพวกเขาก็แต่งงานกัน งานแต่งของพวกเขานั้น เป็นงานที่เรียบง่าย เชิญแต่สมาชิกในตระกูลและ เพื่อน ๆของพวกเขาเท่านั้น เมื่องานสิ้นสุดลง พวก เขาก็ กลายเป็นสามีภรรยากัน หลังจากที่แต่งงาน

จีเหยียนหวั่นก็เปิดบริษัทยานอวกาศบนดาวรูกำ ส่วนหานเซ็ นก็ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการวิจัยวิชา ไฮเปอร์จีใน หานเซ็นไม่สามารถฝึกฝนวิชาไฮเปอร์ จีในได้ ดังนั้น ทั้งหมดที่เขาทำได้ก็คือวิจัยพวกมัน ไป้อซานสอนอะไรให้หานเซ็นมากมาย และหาน เซ็นก็ได้ใช้เวลา ส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาโบราณ ด้วยเพื่อที่จะช่วยเขาในการฝึกฝนศาสตร์ตงเสวียน ในอนาคต หานเซ็น แน่ใจแล้วว่าเขาต้องการจะ วิจัยอะไร เขาไม่คิดที่จะวิจัยวิชาไฮเปอร์จี

ในที่มีชื่อเสียงหรือวิชาไฮเปอร์จีใน ที่จำเป็นต้องใช้
อาวุธ ที่เขาเลือกวิจัยก็คือพลังของคางคกเหรียญ
เขาต้องการทำให้มันกลายเป็นวิชาไฮ เปอร์จีในขึ้น
มา หานเซ็นไม่ได้ต้องการทำให้มันเป็นวิชาไฮเปอร์
จีในด้วยพลังที่มีอยู่แค่นี้ แต่เขาต้องการ ให้เหรียญ
พวกนี้ทรงพลังยิ่งขึ้น เพื่อที่มันจะได้ทัดเทียมกับ

พลังการปลดล็อคยืนขั้นสูง ๆของวิชาอื่น ๆได้

ตอนที่ 1083 เลือนลาง

ในแต่ละวันหานเซ็นจะใช้โหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอด
เพื่อขับคริสตัลในร่างกายออกไปที่ละนิด ขั้นตอน การ
ขับพวกมันออกมาเป็นอะไรที่เจ็บปวดมาก แถมมันยัง
เป็นอะไรที่เชื่องช้า หานเซ็นสามารถขับมันออก ไปได้
ที่ละนิดเท่านั้น และดูเหมือนกว่าที่เขาจะขับคริสตัล
ออกไปหมดคงจะต้องใช้เวลาหลายปี แต่หาน เซ็นก็ไม่
ได้ใช้เวลาอยู่ในสหพันธ์ตลอดเวลาอย่างเสียเปล่า เขา
ยังคง

แวะเข้าไปในก็อตแซงชั่วรีเพื่อกิน เนื้อของมอนสเตอร์
ที่อัศวินผู้ไม่ภักดีออกไปล่าแทน สถานที่ที่อัศวินผู้ไม่
ภักดีออกล่าเป็นหลักก็คือข้างใน ดินแดนจอมมาร ซึ่งมี
มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์อาศัยอยู่หนาแน่น และด้วย

การทำแบบนี้ เขาก็สามารถ เก็บดวง

วิญญาณปีศาจให้กับเหรียญตาเขียวปีศาจได้ด้วย ถึง หานเซ็นจะไม่สามารถต่อสู้ได้ แต่วิญญาณ อสูรของ เขาก็ยังทำงานแทนได้ แต่สิ่งที่ยากที่สุดในช่วงเวลานี้ สำหรับหานเซ็นไม่ใช่การขับคริสตัลออก มาจากร่าง กาย แต่เป็นการที่เขาจะมีลูกต่างหาก เขาและเหยื ยนหวั่นต่างก็พยายามอย่างหนัก แต่เหย ยนหนก็ไม่ตั้ง ท้องสักที ในระหว่างนี้พวกเขาจึงฝึกการเป็นพ่อแม่โดย ใช้เป่าเอ่อแทน ผ่านไปหนึ่งปีหลัง จากที่หานเซ็น ประสบเคราะห์ร้าย นักวิทยาศาสตร์ที่ชื่อดอกเตอร์ ฟลล์ก็ได้ประกาศว่าเขาสามารถคิดค้น วิธีดูดซับผลึก พลังชีวิตได้แล้ว หลังจากที่ทดสอบว่าปลอดภัยและใช้ ได้จริง วิธีนี้ก็ถูกใช้กันอย่างแพร่ หลาย หลังจากการ ค้นพบนี้มนุษยชาติก็ได้เข้าสู่ยุคที่เรียกว่า 'ยุคสุดยอด ยืนอย่างเป็นทางการ มันแค่ขึ้น อยู่กับเวลาเท่านั้นก่อน ที่คนอื่นจะคิดวิธีดูดซับจีในพ้อยขั้นสุดยอดได้ แต่ถึง อย่างนั้นพวกเขาก็คิดค้นได้ เร็วกว่าที่หานเซ็นคาดการ

เอาไว้ มนุษย์ที่ต้องการจะดูดซับผลกพลังชีวิตนั้นจะ ต้องใช้ยาปรับปรุงยืนหรือ ที่เรียกกันว่า "จีโนฟลูอิด" ที่ มีธาตุตรงกับผลึกพลังชีวิต ถึงแม้มันจะไม่ได้ง่าย ดายอย่างวิธีที่หานเซ็นทำ อยู่ แต่มันก็เป็นความก้าว หน้าที่ดี ผู้คนในก็อตแซงชั่วรเขต 1 และ 2 ตอนนี้ สามารถดูดซับผลึกพลังชีวิต ได้แล้ว แต่การจะฆ่ามอน สเตอร์ขั้นสุดยอดในก็อตแซงชัวร์เขต 3 และ 4 นั้นยัง คงเป็นสิ่งที่ยากเกินไป แต่ ถึงยังไงมันก็เป็นสิ่งที่ดีต่อ มนุษยชาติทั้งหมด เพราะจะทำให้การฆ่ามอนสเตอร์ ขั้นสุดยอดและสปิริต ราชันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้มากยิ่ง ที่น แต่

หานเซ็นไม่ได้ต้องการแค่จีโนพ้อยขั้นสุดยอดเท่านั้น เพราะใน ตอนนี้มันเป็นความรู้พื้นฐานที่ทุกคนต่างก็รู้ กันหมดแล้ว เขามีเป้าหมายที่สูงกว่านั้น แม่หานเซ็นจะ ไม่ ยอมรับพลังแสงสว่างของจอมมารมา แต่เขาก็ยัง ตกเป็นเหยื่อให้กับสิ่งมีชีวิตที่ปลดล็อคยืนได้ถึงวันที่ 10 ซึ่งเป็นระดับที่เขาใฝ่ฝันอยากจะไปให้ถึง ด้วยเวลาและ

ระดับความแข็งแกร่งที่เพียงพอ สปริตราชนทั่วๆ ไป สามารถปลดล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 9 แต่การจะปลดล็อค ยืนขั้นที่ 10 นั้นเป็นอะไรที่หาได้ยาก ซึ่งความ แตกต่าง ระหว่างการปลดล็อคยืนขั้นที่ 9 กับขั้นที่ 10 นั้นต่างกัน ราวฟ้ากับเหว มีสปิริตราชั้นและมอนส เตอร์ขั้นสุด ยอดไม่กี่ตัวเท่านั้นที่สามารถปลดล็อคยืนขั้นที่ 10 ได้ สำเร็จ ซึ่งโอกาสที่มนุษย์จะทำได้นั้นคือ ศูนย์ แต่ มนุษย์สามารถวิวัฒนาการเป็นกึ่งเทพและขึ้นไปยังก็ อตแซงชัวร์เขต 4 โดยผ่านบ่อน้ำแห่งการ วิวัฒนาการ พวกเขาไม่จำเป็นต้องผ่ามิติหรือถูกเชิญขึ้นไปอย่างสปี ริตและมอนสเตอร์ แม้มันจะเป็นความ สำเร็จอันยิ่ง ใหญ่ที่ได้เลื่อนขั้นไป แต่การจะรอดอยู่ในก็อตแซงชัวร์ เขต 4 นั้นเป็นคนละเรื่องกัน มนุษย์ น้อยคนมาก ๆที่ สามารถเอาตัวรอดอยู่ในนั้นได้ ยิ่งเวลาผ่านไปเท่าไหร่ ชื้อของหานเซ็นก็เริ่มจะเลือนหาย ไป ผู้คนจำได้แค่ว่า เขานั้นครั้งหนึ่งเคยถูก

เรียกว่าเป็นคนหนุ่มที่แข็งแกร่งที่สุดในสหพันธ์ดวงดาว

แม้แต่ ตระกูลหลัวตอนนี้ก็ยอมรับแล้วว่าหานเซ็นไม่
คิดที่จะเรียนรู้วิชาจำลองนภา และตระกูลหลัวก็ไม่ได้
สนใจ อะไรเขาอีก หลายปีผ่านไป หานเซ็นและเหยี
ยนหรันใช้ชีวิตกันอย่างสงบสุข พวกเขาไม่จำเป็นต้อง

ทำงานอะไรมาก เนื่องจากทรัพย์สินของพวกเขามีอยู่ มหาศาล ดังนั้นพวกเขาจึงใช้เวลาส่วนใหญ่เดินซื้อ ของหรือไม่ก็ท่องเที่ยวอยู่บ่อยครั้ง ตอนนี้หานเหยื ยนเองก็ถึงวัยที่สามารถเข้าไปในก็อตแซงชั่วรีเขต 1 ได้ แล้ว ซึ่งเป็นสถานที่ที่มนุษย์เป็นผู้ปกครองโดยสมบรณ์ หลังจากที่สามารถดูดซับผลึกพลังชีวิตได้ ด้วยอิทธิผล ของมนุษย์ในดินแดนแห่งนั้น ทำให้เธอสามารถก้าว หน้าได้อย่างรวดเร็ว บางที่อาจจะเป็น เพราะพรสวรรค์ ของเธอ หรืออาจจะเป็นเพราะหลัวซูหลานสอนเธอมา เป็นอย่างดี ทำให้เธอเหมือนกับ ร่างก็อปปีของหาน เซ็นไม่มีผิด ในเวลาเพียงแค่ 2 ปี เธอก็กลายเป็น เทพธิดาของก็อตแซงชั่วรีเขต 1 เธอ ทำผลงานได้อย่าง

ดี ถึงขนาดที่สามารถเข้ารอบ 10 คนสุดท้ายของศึกชิง ตำแหน่งผู้ถูกเลือกได้ ก่อนหน้า นี้ทุกคนจะเรียกหาน เห็นว่าอัจฉริยะหรือไม่ก็ลูกเขยของประธานสหพันธ์ แต่ในตอนนี้พวกเขาเรียกหานเซ็ นว่าพี่ชายของหานเห ยียนแทน หานเซ็นเองก็ภาคภูมิใจกับสิ่งที่น้องของเขา ทำได้สำเร็จเช่นกัน แต่ซื้อ นั้นก็ไม่ได้เป็นที่รู้จักกัน อย่างกว้างขวาง ตัวตนของหานเซ็นเลือนลางหายไป จากความทรงจำของคนใน สหพันธ์ หานเซ็นกลับเป็น คนที่ไม่เป็นที่รู้จักอีกครั้ง เขานั้นเป็น

อดีตไปแล้ว ชื่อเสียงที่เขาสร้างไว้ก็กลาย เป็นสิ่งที่ถูก ลืม ตอนนี้หานเซ็นนอนเล่นอยู่ในสวนหลังบ้าน พร้อม กับมองดูหานเหยียนฝึกวิชาไฮเปอร์ โน หานเซ็นสอน อะไรให้เธอหลายอย่าง และเขาก็จะเข้าไปให้คำแนะ นำกับเธออยู่บ่อยครั้ง แต่วันนี้มีบาง สังกวนใจของเขา สีหน้าของเขาบูดบึงอย่างเห็นได้ชัด เขาลุกยืนขึ้นมา ตั้งแต่ที่เขาได้รับบาดเจ็บ หานเซ นก็ไม่สามารถใช้ออ ร่าศาสตร์ตงเสวียนได้อีก เพราะแบบนั้นเขาจึงไม่

สามารถสัมผัสถึงพลังที่แท้จริงของ หานเหยียนและรู้
ถึงวิชาที่เธอฝึกได้ แต่ในที่สุดความสามารถของเขาก็
เริ่มจะกลับมาอีกครั้ง คริสตัลใน ร่างกายของเขาถูกขับ
ออกเกือบจะหมดแล้ว และในวันนี้เขาก็สามารถเห็นสิ่ง
ที่เธอฝึกได้อย่างชัดเจน "ทำไมเธอถึงฝึกวิชาจำลอง
นภา? หานเซ็นขมวดคิ้วเขารู้ว่าศาสตร์อาชูร่าและวิ
ชาจำลองนภาเป็น ศาสตร์เดียวกัน และเขาก็เข้าใจว่า
ทำไมแม่ของเขาถึงไม่ต้องการให้เขาฝึกมัน ดูเหมือน
หลังจากที่ ตระกูลหลัวไม่สามารถทำให้หานเซ็นฝึกวิชา
จำลองนภาได้สำเร็จ พวกเขาก็เปลี่ยนเป้าหมายมาที่

หานเห ยียนแทน "ไม่ใช่นะ! นี้เป็นวิชาของ
ศาสตราจารย์หลัวจากสถาบันเซนท์ หนูไม่อยากจะเชื่อ
เลยว่าอย่างที่ จะดูมันผิดแบบนี้ หานเหยียนหัวเราะ
หานเซ็นอง ตอนนี้เขาเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ตระกูล
หลัวไม่คิดที่ จะยอมแพ้ง่าย ๆเลยใช่ไหม ไม่อยากจะ
เชื่อเลยว่าพวกเขาจะเล่นสกปรกถึงขนาดใช้กลอุบาย

แบบนี้

ตอนที่ 1084 ต้นกำเนิดของวิชาจำลองนภา

ในคืนนั้น หานเซ็นคุยกับหลัวหลานตามลำพัง แต่ดู เหมือนเธอจะรู้เรื่องนี้อยู่แล้ว เธอพูด "ตอนนี้มัน สายไปแล้ว เมื่อคนตระกูลหลัวเริ่มฝึกวิชาจำลอง นภา แม่รู้ดีว่ามันไม่สามารถหยุดได้อีก" หลัวหลาน ถอยหายใจออกมาและพูดต่อ "แม่คิดว่าการซ่อน และปิดบังสายเลือดของลูกจะทำให้ลูกของแม่มี ชีวิตที่ ดีได้ แม่ไม่เคยต้องการให้ลูกประสบกับ ความเจ็บปวดและภาระที่ลูกไม่ควรจะได้รับ แม่นั้น โง่เขลาที่คิดว่า ตระกลหลัวจะล้มเลิกความคิดไป หลังจากที่ถูกลูกปฏิเสธ แม่โง่ที่ไม่ได้คิดว่าพวกเขา จะเข้าตาจนถึง ขนาดที่ไปหลอกให้ผู้หญิงที่ไม่ได้มี แซ่เดียวกันฝึกมัน "แต่ผมไม่เข้าใจ ทำไมพวกเขา

ถึงได้ยืนกรานจะ ให้พวก

เราฝึกมันขนาดนั้น และถ้าเหยียนฝึกมัน เธอจะมี
อันตรายอะไรหรือเปล่า หานเซินถาม ถ้าเรื่อง วิชา
จำลองนภาพัวพันแค่ตัวเขาล่ะก็ หานเซ็นก็คงจะไม่
ถาม

ถึงมัน แต่ในเมื่อมันมีผลต่อน้องของเขา ทำให้เขา ต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับมันให้มากที่สุด เรื่องความ ปลอดภัยของหานเหยียนเป็นหนึ่งในเรื่องที่ ส่าคัญ ที่สุดของหานเซ็น หลัวซูหลานมองมาที่ตาของหาน เซ็น ซึ่งหานเซ็นเองก็สบตากับเธอ เขาจำเป็น ต้อง

รู้ถึงอันตรายที่น้องสาวของเขาอาจจะเจอใน อนาคต เขาจะไม่ยอมให้เธอต้องรับมือมันตามลำ พัง โดยที่เขาไม่รู้เรื่องอะไรเลย "ถ้าแม่ไม่ต้องการที่ จะบอก งั้นผมก็จะไปถามตระกูลหล้วด้วยตัวเอง หานเซิ นพูด หลังจากนั้นหลัวซูหลานก็พูด "มันไม่

มีประโยชน์หรอก ในเมื่อตอนนี้ลูกไม่สามารถฝึกวิ ชาจำลอง นภาได้อีกแล้ว พวกเขาไม่มีทางที่จะ บอกอะไรลูก "ถ้างั้นผมก็จะทำลายตระกูลของพวก เขา แบบนี้เป็น ยังไง?" หานเซ็นพูด หลัวซูหลาน เพียงแค่ถอนหายใจออกมาและพูด "นั้นก็ไม่มี ประโยชน์เช่นกัน ตอนนี้ ไม่มีอะไรที่ลูกสามารถทำ เพื่อน้องของลูกได้อีกแล้ว แต่ทั้งหมดนี้เป็นความ ผิดของแม่เอง แม่ไม่ได้คาด คิดว่าผู้ชายที่หยิ่งยโส ขนาดนั้นจะยอมสอนมันให้กับคนนอก แถมโดย การหลอกลวงอีก" "มันเกิดเรื่อง แบบนี้ขึ้นได้ยัง ไง?" เลือดของหานเซ็นเริ่มเดือดขึ้นมา แต่เขายัง ไม่ต้องการให้แม่ของเขารู้ว่าตอนนี้พลัง ของเขา เริ่มกลับมาแล้ว และพลังที่เขาเคยมีมันมากมาย ขนาดไหน เขายังคงเป็นมนุษย์คนแรกที่สามารถ ต่อกรกับสปีริตราชนในก็อตแซงชั่วรีเขต 3 ได้ หลัว ซูหลานจ้องมองลูกชายของเธออยู่สักพัก หลังจาก

นั้นเธอก็พูด "ลูกรู้ไหม แต่เดิมแล้ววิชาจำลองนภา ไม่ได้เป็นของตระกูลหลัว" หานเซ็นชื่อคที่ได้ยิน แบบ นี้ ทุกคนในสหพันธ์ดวงดาวต่างก็เชื่อว่าวิชา จำลองนภาเป็นของตระกูลหลัว แต่การที่หลัว ซูหลาน สารภาพออกมาว่ามันไม่ใช่ของพวกเขา นั้นเป็นเรื่องที่ใหญ่มากๆ แต่หลังจากนั้นหานเซินก็ นึกถึงศาสตร์ อาชูร่าขึ้นมา เขาหวังว่าแม่ของเขาจะ ยอมบอกรายละเอียดมากกว่านี้ "ในอดีตพวกเรา นั้นเป็นเพียงแค่หัว ขโมยระหว่างดวงดาวและโจร สลัดอวกาศเท่านั้น หลัวซูหลานพูดอธิบาย ซึ่งทำ ให้หานเซ็นทั้ง ประหลาดใจและก็ดีใจ "โจรสลัด อวกาศ?" หานเซ็นไม่คาดคิดมาก่อนว่าต้นก่าเนิด ของตระกูลระดับสูงใน สหพันธ์จะมีประวัติที่ต่ำ ต้อยแบบนี้ "มนุษยชาตินั้นอยู่ในจักรวาลนี้มาเป็น เวลานานแล้ว แต่ในตอนแรก สหพันธ์ดวงดาวไม่ ได้เป็นแบบทุกวันนี้ในการท่องอวกาศสมัยก่อน

นั้น มนุษยชาติจำเป็นต้องพึ่งพาชูร่า เพื่อจะเดิน ทางในอวกาศ......" หลัวซูหลานพูดอธิบาย "อะไร กัน? แม่กำลังจะบอกว่าวิชาจำลองนภา เป็นสิ่งที่ ขโมยมาจากสุสานของราชาชูร่าอย่างงั้นหรอ? หาน เซ็นซ็อค "ใช่ แต่เดิมมันเป็นวิชาที่ถูก พัฒนาขึ้น โดยชูร่า แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง ทำให้มันถูกซ่อน เอาไว้ในสุสาน เท่าที่แม่พอจะจำได้ ไม่มีช ร่าตน ใหนที่ได้ฝึกมัน ราชาชูร่าจะสามารถไปที่สุสานก็ต่อ เมื่อพวกเขากำลังจะตายเท่านั้น ถึงพวกเขาจะ ฝึก มันในขณะที่อยู่ในนั้น แต่พวกเขาก็ไม่สามารถกลับ ออกมาได้ หลัวซูหลานพูดอย่างไม่ปิดบังอะไร "ทำไมมันถึงไปอยู่ในนั้นได้?" หานเซ็นถาม "ใน ตอน

ที่พวกเขาขโมยวิชาจำลองนภาออกมานั้น พวกเขา เองก็ไม่รู้เช่นกัน แต่หลังจากที่เขาได้ฝึกมัน เขาก็รู้

ความจริง หานเซ็นไม่ได้พูดอะไรอีก เขาเพียงแค่ รอ ให้แม่ของเขาเล่าต่อไปเท่านั้น หลัวหลานพูด ต่อ "สมาชิกคนหนึ่งของตระกูลหลัวเป็นคนที่ฉลาด มากๆ และด้วยสติปัญญาของเขา ทำให้เขาลอบ เข้าไปในสุสานได้สำเร็จ ในสมัยนั้นมนุษย์ยัง อ่อนแอมาก ซึ่ง ถ้าพวกขู่ว่าต้องการ พวกเขาก็สา มารถทำลายมนุษยชาติได้อย่างง่ายดาย ยังไงก็ตาม หลังจากที่พวกเขา ขโมยมันออกมา พวกเขาก็แปล ตัวอักษรโดยใช้พวกซูร่าที่จับมาและบังคับให้พวก เขาลองฝึกมัน หลัง จากนั้นพวกซูร่าที่ถูกจับมาต่าง ก็ล้มตาย ทันที่ที่พวกเขาตาย ร่างกายของพวกเขา ก็แห้งเหี่ยวจนเหลือแต่ หนังหุ้มกระดูก" "ไม่นาน หลังจากนั้น พวกเขาก็ลองให้มนุษย์ฝึกมันดู ถึงชูร่า จะตายเมื่อฝึกมัน แต่มนุษย์ ที่ฝึกมันกลับไม่ได้ ประสบกับชะตากรรมแบบเดียวกัน ดูเหมือนว่า พวกเราจะสามารถฝึกมันได้ แต่พวกชูร่า ทำไม่ได้

แต่ถึงจะพูดแบบนั้น พลังที่สามารถปล่อยออกมา ได้ ก็ไม่เหมือนกับตัวหนังสือที่แปลออกมาเลย สัก นิด พลังที่ได้จากการฝึกมันนั้นต่ำมากๆ จนกระทั่ง คน ๆหนึ่ง. "ใครกัน? หานเซ็นถาม "คน ๆนั้นก็คือ เด็กผู้หญิงอายุเพียง 18 ปี หลัวซุหลานหยุดพูดไป สักพัก จากนั้นเธอก็เล่าต่อ "เด็กสาวได้มาเห็นวิชา จำลองนภาโดยบังเอิญ ซึ่งตามจริงแล้วมันถูกส่งให้ กับพ่อของเธอ เธอพยายามที่จะฝึกมันด้วยตัวเธอ เอง และเธอก็ฝึกมัน

สำเร็จ เธอสามารถใช้พลังจำลองนภาได้อย่างเชี่ยว ชาญในเวลาอันสั้น" หัวใจของหาน เซ็นเริ่มจะเต้น เร็วขึ้น เขาถามขึ้นมา "เด็กสาวคนนั้นชื่ออะไร?" ใน ช่วงที่ได้ฟังเรื่องราว หานเซ็นก็คิดว่า อาจจะเป็นชี โร่ขึ้นมา แต่ช่วงเวลาดูจะไม่ตรงกัน เขาเลยทิ้ง ความคิดนั้นไป "ชื่อของเธอคือ อวสู่ชวง และ หลัง จากนั้นเธอก็กลายเป็นภรรยาของหัวขโมยคนนั้น

สีหน้าของหลัวซูหลาน

ดูแปลกๆ หลังจากนั้นเธอก็ พูดต่อ "จริงๆแล้วเธอ เป็นลูกครึ่ง พ่อของเธอเป็นมนุษย์ ส่วนแม่ของเธอ เป็นซูร่า บางที่มันอาจจะเป็น เพราะเลือดผสมใน ตัวเธอ ทำให้เธอสามารถฝึกมันได้สำเร็จ "มีเพียง ทายาทที่มาจากสายเลือดของเธอ เท่านั้น ถึงจะ สามารถฝึกฝนวิชาจำลองนภาและสามารถใช้พลัง ของมันอย่างเต็มที่ได้ แต่โชคร้ายสำหรับ พวกเราที่ หลังจากนั้นไม่ได้มีใครแต่งงานกับชูร่า ทำให้สาย เลือดครึ่งมนุษย์ครึ่งชูร่าเริ่มเจือจางลงไป และพลัง ที่ได้จากการฝึกก็น้อยลงตามไปด้วย ถ้าไม่ใช่เพราะ ก็อตแซงชั่วรช่วยเพิ่มพลังให้พวกเรา วิชา จำลอง นภาก็คงจะถูกเก็บจนเป็นแค่ของที่ถูกลืมเท่านั้น "มนุษย์ไม่สามารถฝึกถึงขั้นสูงได้ ส่วนราก็จะ ตาย ถ้พยายามที่จะฝึกมัน ทำไมถึงมีแค่สายเลือดผสมที่ สามารถฝึกมันได้อย่างสมบูรณ์ล่ะ? หานเซ็น ถาม "แม่เองก็ไม่รู้ มันเป็นเรื่องที่คนในตระกูลหลัวต่างก็ โต้เถียงกันมานาน แต่ก็ไม่มีใครที่สามารถเข้า ใกล้ ความจริงได้ พวกเขาเคยพยายามจับชูร่ามาและ บังคับให้พวกมันฝึกอีก แต่ชูร่าก็ยังล้มตายเหมือน

เดิม

ตอนที่ 1085 ความลับของตระกลูหลัว

หลัวซหลานพูดอะไรหลายอย่างก็เพื่อที่จะอธิบาย
ถึงต้นกำเนิดของวิชาจำลองนภาให้หานเซ็นฟัง แต่
หานเซ็นก็ยังคงมีคำถามในใจอยู่ และหนึ่งในนั้นก็
คือคำถามที่ว่าทำไมตระกูลหลัวถึงได้ยืนกรานที่จะ
ฝึก มันต่อไป หลัวซูหลานอธิบายต่อไป "ด้วย
เหตุผลที่ว่า

เลือดของชูร่าเริ่มจะเจือจางลงไป ทำให้มีการโต้ เถียงกันในตระกูลหลัวถึงเรื่องที่จะแต่งงานกับพวก ชูร่าอีกครั้งเพื่อฟื้นฟูสายเลือด แน่นอนว่ามีหลาย คนที่ คัดค้านความคิดนี้ พวกเราเป็นมนุษย์และนั้น

ก็คือสิ่งที่พวกเราควรจะเป็นต่อไป สายเลือดผสม ไม่ใช่สิ่ง จำเป็น แต่ความคิดนี้ก็ทำให้ตระกูลแบ่ง ออกเป็น 2 ฝั่ง

ฝั่งที่ต้องการจะรักษาสายเลือดมนุษย์เอาไว้นั้นอยู่ ในสหพันธ์ต่อไป ส่วนอีกฝั่งนั้นเดินทางไปอยู่อาศัย กับพวกชูร่า" "จริงหรอเนีย ใครกันที่ไปอยู่ฝั่งชูร่า" หานเซ็นถาม หลังจากนั้นหลัวซูหลานก็พูดว่าเบา ๆ ว่า "นี่เป็นความลับที่ยิ่ง

ใหญ่ที่สุดของตระกูลหลัว ถ้า แม่บอกลูกไป ทั้งลูก และน้องก็อาจจะต้องประสบกับเคราะห์กรรม พวก เรายังคงมีสายเลือดของชูร่าอยู่ ถึงมันจะเบาบาง แต่มันก็ยังมีอยู่ คนอื่น ๆอาจจะไม่ยอมรับเรื่องนี้ ถ้ามันเกิดถูกเผยแพร่ออกไป นั่นคือ เหตุผลที่แม่ ไม่เคยบอกอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน ส่วนชื่อ

ของสมาชิกคนที่ไปอยู่กับพวกชูร่าและผู้นำ ของ พวกเขานั้น มันเป็นข้อมูลลับที่แม้แต่แม่เองก็ไม่รู้ ครั้งหนึ่งตาทวดของลูกเคยหลุดพูดออกมาตอนที่ เขาเมาว่าผู้นำของพวกเขาเป็นคู่ร่าที่หล่อมากคน หนึ่ง บางคนเรียกเขาว่าชูร่าอว "แปลกแฮะ นั้นมัน ชื่อ แซ่เดียวกับราชินีของพวกชูร่าคนปัจจุบันไม่ใช่ หรอ?" หานเซ็นยิ้มแห้งๆ หลัวซูหลานพูด "ตระกูล หลัวไม่ ต้องให้วิชาจำลองนภากลับไปอยู่ในมือของ พวกซูร่า ถ้ามันตกไปอยู่ในมือของอีกฝ่าย มันอาจ จะถูกใช้กับ มนุษยชาติได้ ในตอนที่ซูร่าอวจากไป เขาได้ฝึกแค่ครั้งแรกของวิชาจำลองนภาเท่านั้น ซึ่ง ก็เป็นอันเดียว กับที่ลูกได้รับ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งนั้น เป็นความลับสุดยอด นอกจากตาทวดของลูกแล้ว ก็ไม่มีใครในตระกูลที่ ได้ฝึกมัน นั่นคือเหตุผลที่ พวกเขาเชื่อว่ามันจำเป็นที่ถูกต้องฝึกวิชาจำลอง นภานี้ หานเซ็นเริ่มจะเข้าใจ ขึ้นมาบ้าง และเขาคิด

ว่าข้อมูลที่เขาได้รับมาเป็นอะไรที่เยี่ยมไปเลย ข้อมูลนี้อธิบายให้เขารู้ว่าทำไม ศาสตร์อาชูร่าที่เขา ได้รับถึงยาวกว่าวิชาจำลองนภา ที่แท้มันก็คือฉบับ สมบูรณ์ "ทายาทเลือดผสมของ ร่าอวนั้นแข็งแกร่ง กว่าฝ่ายที่ตัดสินใจอยู่ในสหพันธ์มาก จนกระทั่ง มนุษย์ค้นพบก็อตแซงชั่วร์ ทำให้พวก เราสามารถ เติบโตและพัฒนาด้วยการเก็บจีโนพ้อย หลังจาก นั้นพวกเราก็แข็งแกร่งกว่าพวกคนที่จากไป และ ถ้ลูกกังวลว่าสายเลือดผสมจะสามารถเข้าไปในก็ อตแซงชั่วรได้ล่ะก็ ลูกไม่จำเป็นต้องกังวล พวก เขา เหมือนกับชุร่าจริงๆ สายเลือดผสมไม่สามารถเข้า ไปในก็อตแซงชั่วรได้เช่นกัน หลัวหลานพูดต่อ "สำ หรับสมาชิกในตระกูลหลัวที่ไปอยู่กับพวกชูร่าน่ะ หรอ? ลูกไม่จำเป็นต้องไปกังวลเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขาไม่ถือเป็นญาติพี่น้องของพวกเราอีกแล้ว นอกจากนั้นพวกเขาก็ไม่ได้ดูเหมือนมนุษย์ด้วย

ตระกูล หลัวไม่มีทางให้อีกครั้งหนึ่งของวิชาจำลอง นภากับพวกเขา "ส่วนความลับที่แม่พูดถึงนั้น ห้าม นำไปเผย แพร่ให้คนอื่นนอกเหนือจากตระกูลหลัว รู้เป็นอันขาด ทั้งพวกชูร่าอวและตระกูลหลัวต่างก็ ได้ตกลงกันว่า จะไม่แพร่งพรายให้คนอื่นรู้ แต่ทุก ๆ สิบปี ตระกูลหลัวจะส่งคนที่แข็งแกร่งที่สุดไปต่อสู้ กับคนที่แข็งแกร่ง ที่สุดของพวกชูร่าอว์ ซึ่งถ้า ตระกูลหลัวแพ้เมื่อไหร่ พวกเขาจะถูกบังคับให้ มอบอีกครั้งของวิชาจำลองนภา ตาทวดของลูกเป็น เพียงคนเดียวที่ได้วิชาจำลองนภาฉบับสมบูรณ์ ดัง นั้นถ้ามีอะไรเกิดขึ้นกับเขาล่ะ ก็ มันจะเป็นการดีที่ สุดถ้าพวกเขาหาคนมาสืบทอดได้ เพราะถ้าเขา ตายไปเมื่อไหร่ วิชาจำลองนาอีก ครั้งหนึ่งก็จะต้อง ตกเป็นของชำร่าอวแน่นอน นั้นคือเหตุผลที่ตระกู ลหล้วต้องการตัวลูกมาโดยตลอด "นอกจากผม และน้องเหยียนแล้ว ไม่มีตัวเลือกอื่นอีก

แล้วหรอ? หานเซ็นถาม หลัวซูหลานพูด "ตาของ ลูกต้องการเจริญรอยตามตาทวดของลูก เขาต้อง การความแข็งแกร่งเหนือสิ่งอื่นใด เขาผลักดันตัว เองให้ แข็งแกร่งขึ้นจนในที่สุดเขาก็ได้ตายไปในก็ อตแซงชัวรี่ ในตอนที่แม่ออกมาจากตระกูลนั้น ไม่ มีอัจฉริยะ อย่างเขาเหลือในตระกูลอีกแล้ว" "ถ้า แบบนั้น ทำไมถึงไม่ทำลายมันทิ้งล่ะ? หานเซ็นพูด "แม่เองก็คิด เสมอว่านั้นเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด แต่ ตาทวดนั้นหยิ่งทะนงเกินกว่าจะยอมทำเรื่องแบบ นั้น" หลัวหลาน หยดไป ก่อนที่จะพูดต่อ "แต่ตอน นี้เหยียนได้ฝึกมันไปแล้ว พวกชูร่าอวจะ

มาหาเธอแทน ถ้ตาทวดของ เธอเป็นอะไรไป "เป็น เพราะความหยิ่งบ้าบอของเขา ทำให้น้องของผม ต้องไปสู้กับพวกข์ร่าอวี ทุก ๆ 10 ชื่อย่างงั้นหรอ? เขาไม่เคยคิดถึงความรู้สึกของคนอื่นเลยหรือไง? นี้ น่ะหรอผลลัพธ์ของความหยิ่งทะนง? หานเซ็นพด "ตอนนี้มันไม่ได้สำคัญอีกต่อไป เพราะมันสายเกิน ไปแล้ว" หลัวซูหลานดูเสียใจ "ให้ผมไป ที่ตระกล หลัวและทำลายวิชานซะ มันจะได้ทำลายความหยิ่ง ทะนงบ้า ๆนี้รวมถึงการต่อสู้ด้วย หานเซ์ นพูด ใน ตอนแรกหลัวหลานคิดว่าหานเซ็นคงจะพูดเล่น "เห ยียนได้ฝึกมันเรียบร้อยแล้ว และเราก็ไม่ สามารถ ย้อนเวลากลับไปได้ ดังนั้นเราได้แต่หวังว่าเหยื ยนจะวิวัฒนาการเป็นถึงเทพได้ก่อนที่ตาทวดของ ลูกจะตาย" "ผมจะไม่ยอมอยู่เฉย ๆหรอก ผมจะ จัดการเรื่องนี้เอง ผมจะไม่ยอมให้น้องต้องเจ็บปวด เพียง เพราะเจ้าแก่บ้านั้นเป็นอันขาด" หลังจากที่ หานเซ็นพูดจบ เขาก็คิดกับตัวเอง ไม่มีอะไรที่ สำคัญไปกว่า ครอบครัว เรายอมให้ศาสตร์อาชูร่า กับพวกชูร่าอวไปตรง ๆ ดีกว่ายอมให้น้องสาวของ

เราสู้ในการต่อสู้ที่ ไม่มีความจำเป็นแบบนี้ หานเซิ นกลับเข้ามาในก็อตแซงชั่วรเป็นครั้งแรกในรอบ

หลายปี แต่ครั้งนี้เขาไม่ ได้กลับมาในนามหานเซ็น แต่เป็นดอลลาร์ ในเวลานี้หานเซ็นยังไม่ต้องการให้ คนอื่น ๆรว่าพลังของเขา เริ่มกลับคืนมา ด้วยการที่ ราชามังกรคุ้นเคยกับดินแดนแห่งนี้เป็นอย่างดี บวกกับการที่มีอัศวินผู้ไม่ภักดีอยู่ ด้วย หานเซ็นจึง ไม่จำ

เป็นที่จะต้องต่อสู้อะไรมากอยู่แล้ว หานเซ็นพบกับ มนุษย์หลายคนที่เข้ามาในดิน แดนแห่งนี้เมื่อหลาย ปีก่อน และหานเซินก็ได้ช่วยพวกเขาเอาไว้ในนาม ของดอลลาร์ ซึ่งพวกเขาก็ ตอบแทนด้วยการให้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ หานเซ็น เรียกโกลเด้นโกรวเลอร์ออกมา และเดินทางไปหา

เมืองมนุษย์ที่อยู่นอกดินแดนแห่งนี้ โกลเด้น ใกรวเลอร์พึ่งจะวิวัฒนาการเสร็จไม่กี่เดือน ก่อน หน้านี้ ซึ่งมันก็แข็งแกร่งไม่ต่างจากมอนสเตอร์ขั้น สุดยอดในก็อตแซงชั่วรีเขต 3 แต่อย่างไรก็ตามมัน ก็ยังไม่สามารถปลดล็อคยนได้สักขั้น ในช่วงเวลา หลายเดือนที่ผ่านมา หานเซ็นพยายามช่วยโกลเด้น ใก รวเลอร์ปลดล็อคยืนจนถึงขั้นที่ 3 ซึ่งมันจำเป็น ต้องปลดล็อคยืนให้ถึงขั้นที่ 9 ถ้าเขาต้องการให้มัน ต่อสู้กับ มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดตัวอื่นๆ แต่โชคดีที่ ตอนนี้หานเซ็นต้องการแค่ใช้มันเป็นสัตว์ขี่เท่านั้น ซึ่งมันรวดเร็ว อย่างไม่น่าเชื่อ เมื่อออกมาจากเขต ป่าอันว่างเปล่า เขาก็ไม่ได้ห่างไกลจากเมืองที่กาลัง มุ่งไปมากนัก แต่ ทันใดนั้นหานเซ็นก็ได้ยิน เสียงกรีดร้อง พร้อมกับเห็นแสงแปลก ๆ หานเซ็น ขมวดคิ้ว บริเวณที่เสียงดังนั้น คือทิศทางที่หานเซ็น

ได้ยินมนุษย์คนอื่นบอกว่ามีเมืองตั้งอยู่

ตอนที่ 1086 เหรียญจากท้องฟ้า

ชูเสียวเฉียวรู้สึกเศร้าสร้อยในวันแย่ ๆนี้ เขาเก็บจี ในพ้อยเลือดศักดิ์สิทธิ์ได้เต็มในก็อตแซ่งชั่วรเขต 2 และ ถูกส่งมายังเมืองระดับราชวงศ์ที่ถูกปกครอง โดยมนุษย์ในก็อตแซงชั่วรเขต 3 แม้มันจะเป็น อะไรที่โชคดี แต่ความโชคดีของเขาช่างสั้นนัก เพียงแค่ปีเดียวหลังจากที่เขามาถึง มอนสเตอร์ก็ มาบุกยึดครองเมือง ตอนนี้ที่

นอกประตูเมืองมีมอนสเตอร์สูงกว่า 10 เมตรยืน อยู่ มันมี 2 หัว 6 ขาและตัวของมันก็เหมือนกับจะ ขยายใหญ่ขึ้นได้เรื่อยๆ เมื่อเขาเห็นมัน พร้อมกับ

กองทัพที่ติดตามมา เขาก็รู้สึกหวาดกลัว เขาเพิ่งจะ เข้า มาในก็อตแซงชั่วรเขต 3 ได้แค่ปีเดียว และใน เวลานั้นเขาก็ทำได้เพียงแค่เก็บจีในพ้อยระดับ สามัญและ โบราณเท่านั้น การจะต่อสู้กับมอน สเตอร์ที่บุกมาด้วยระดับความแข็งแกร่งในตอนนี้ โอกาสรอดของเขาก็ แทบจะไม่มี ไม่จำเป็นต้องพูด ถึงผู้คนในเมืองเทรชพวกเขาต่างก็รู้สึกเหมือน ๆกัน มอนสเตอร์ที่มาใจมตี พวกเขานั้นถูกเรียกว่า "อสูร บ้าคลั่ง และผู้น่าของพวกมันก็คือมอนสเตอร์เลือด ศักดิ์สิทธิ์ มอนสเตอร์ที่ อ่อนแอที่สุดที่บุกมานั้น เป็นระดับโบราณ ส่วนตัวอื่นนอกจากผู้น่าไม่มีตัว ใหนเกินระดับกลายพันธุ์ ด้วย การเปิดใช้งานการ ปลดล็อคยืน ผู้นำของอสูรบ้าคลังกำลังใจมตีใส่กำ

แพงเมือง ซึ่งแรงกระแทกแต่ละครั้ง ทำให้กำแพง เมืองสั่นสะเทือน มนุษย์ทุกคนที่อยู่ข้างในดูสิ้นหวัง พวกเขาต่างก็ยอมรับว่ามันก็ขึ้นอยู่กับ เวลาเท่านั้น ก่อนที่กำแพงจะพังทลายลงมา นักสู่แนวหน้าของ เมืองหลายคนกระโดดลงไปต่อสู้กับมอนส เตอร์ที่ บุกมา แต่หลังจากนั้นไม่นาน ผู้คนที่อยู่ในเมืองก็ ได้ยินเสียงกรีดร้องของผู้คนที่ออกไปต่อสู้ สถานการณ์ของพวกเขาตอนนี้ไม่สู้ดีนัก ร่างกาย ของมอนสเตอร์แข็งแกร่งเกินไปสำหรับอาวุธของ พวก นักสู้ที่ลงต่อสู้ พวกเขาพบว่าจำเป็นจะต้อง เล็งไปที่ดวงตาของมอนสเตอร์ ถ้าหากพวกเขาต้อง การจะ ทำความเสียหายให้กับพวกมัน แต่ท่าม กลางการต่อสู้ที่รุนแรง การจะเล็งไปที่ดวงตาของ พวกมอนสเตอร์ เป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก ด้วยเหตุ นั้นสถานการณ์ของพวกเขาจึงไม่สู้ดีนัก เนื่องจาก อาวุธและวิชาของ พวกเขาไม่สามารถทำความเสีย หายให้กับร่างกายของมอนสเตอร์ได้ ทำให้พวก

เขาตกอยู่ในสถานการณ์ ที่เลวร้ายตั้งแต่เริ่มสู้เลย

ปัง! มอนสเตอร์ยังคงโจมตีกำแพงเมืองต่อไป และ ในที่สุดพวกมันก็เจาะทะลุ กำแพงได้สำเร็จ เศษอิฐ กระเด็นเข้าไปในเมืองทำให้เกิดเป็นฝุ่นควันขึ้นมา "เวรเอ๊ย! ซูเสียวเฉียวยืนอยู่ บนกำแพง ขณะมอง สิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งท่าให้เขาล้มลงมาบนพื้น และใน ระหว่างการสั่นสะเทือนที่รุนแรง ก้อนอิฐก็หล่นลง มาใส่ใบหน้าของเขาใน ทำให้มีเลือดไหลออกมา จากจมูกของเขา เขารู้ตัวว่านี้ไม่ใช่ เวลาที่จะไป ห้องพยาบาล เขาต้องอดทนเอาไว้ ดังนั้นเขา พยายามอย่างเต็มที่ที่จะไม่สนใจความเจ็บปวด และยกธนูขึ้นมา เขาเล็งและ

ยิ่งธนูออกไป เคร็ง! ลูกธนูพุ่งเข้าที่ใบหน้าของมอน สเตอร์ แต่มันหลับตาลง ทำให้เขาโจมตีไม่ถูกลูก ตาของมัน ซูเสียวเฉียวยิ่งลูกธนูออกไปอีกดอก และความพยายามครั้งที่สอง ของเขานี้ก็สำเร็จ ลูก

ธนูพุ่งเข้าไปที่ดวงตาของมอนสเตอร์ที่บ้าคลังนี้ ทำ ให้มันส่งเสียงร้องออกมาด้วย ความเจ็บปวด และ วิ่งถอยกลับไปที่กองทัพของมัน แต่นั่นเป็นลูกธนู ตอกสุดท้ายของซูเสียวเฉียว หลัง จากที่เขารู้ตัวว่า ลูกธนูหมดแล้ว เขาก็ทำได้แค่ร้องตะโกนออกมา "ทำไมมอนสเตอร์ที่ตัวใหญ่ยักษ์พวกนี้ ถึงต้อง มีดวงตาเล็กแค่เม็ดถั่วด้วยนะ?!* ซูเสี่ยวเฉียวโยน ธนูทิ้งไปและเรียกหอกออกมา โดยหวังว่าเขา จะสามารถกระโดดเข้าไปแทงดวงตาของมอน สเตอร์ที่เข้ามาในระยะใกล้ได้ หลังจากนั้นเขาก็วิ่ง เข้าไป ร่วมการต่อสู้ เสียงกรีดร้องทั้งของมนุษย์ และมอนสเตอร์ดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับ เสียงกระทบกัน ของเหล็ก แต่ทันใดนั้น พื้นดินก็ สั่นสะเทือนอย่างรุนแรงอสูรบ้าคลั่งอีกตัวกำลังวิ่ง เข้ามาที่สนามรบ แต่ ตัวนี้สูงกว่า 30 เมตร และร่าง กายของมันก็ดำสนิทเหมือนกับหินออบซิเดียน

"มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์ เบอร์เซิร์กกำลังบุกเข้า มา!" สีหน้าของจ้าวหลงมืดมนทันที ขณะที่เขา ตะโกน เขาก็คือผู้นำของเมืองนี้ เมืองเทรชแทบจะ ไม่สามารถรับมือกับอสูรบ้าคลั่งเพียงแค่ไม่กี่ตัว แม้ มันจะเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก แต่ ความหวังของ พวกเขาก็ไม่เคยหายไป แต่ตอนนี้ด้วยการที่มอน สเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เบอร์เซิร์กวิ่งเข้ามา ร่วม

การต่อสู้ด้วย ทำให้พวกเขาเริ่มจะสิ้นหวังขึ้นมา
มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เบอร์เซิร์กนั้นไม่ได้
สนใจ มนุษย์ที่อยู่ในสนามรบ แต่มันเดินเข้าไปที่
ประตูเมือง และใช้ตัวของมันชนเข้ากับประตูเมือง
เหมือนกับ เครื่องกระทุ่งแทน มนุษย์ที่อยู่บนกำ
แพงพยายามที่จะยิ่งธนูออกมาให้รวดเร็วที่สุด ลูก
ธนูถูกกระหน่ายิ่ง ลงมาราวกับห่าฝน แต่ดูเหมือน
พวกมันจะสร้างความเสียหายให้กับมอนสเตอร์ตัว

นี้ได้ไม่ต่างจากเม็ดฝน จริง ๆ ตอนนี้ความหวังของ พวกเขาได้หายไปหมดแล้ว พวกเขามองดูอสูรบ้า คลังกระแทกประตูด้วยความ หวาด

กลัว ประตูเมืองคงจะถูกพังทลายในไม่ช้านี้แล้ว
ตอนนี้ประตูเมืองก็เหมือนกับเพื่อน เมื่อมันถูก ทำ
ลายเมื่อไหร่ คลื่นมอนสเตอร์ก็จะทะลักเข้ามาใน
เมือง แต่ความกังวลของพวกเขาไม่ใช่แค่นั้น เมื่อ
ประตูเมืองถูกทำลาย

โครงสร้างของเมืองก็จะได้รับความเสียหายไปด้วย
และในไม่นานกำแพงรอบ ๆ เมืองก็จะพังทลาย
ตามลงมา ตอนนี้ขวัญกำลังใจของพวกเขาถึงจุดต่ำ
สุด พวกเขาไม่สามารถเรียกความ กล้ออกมาสู้กับ
มอนสเตอร์ได้อีกต่อไป เมื่อเทียบกับทางฝั่งมอน
สเตอร์แล้ว พวกมันตื่นเต้นกันอย่างมาก พวกมัน
กำลังกระแทกกำแพงและประตูเมืองด้วยแรงที่เพิ่ง

ขึ้นเรื่อยๆ คนในเมืองรู้ว่าพวกเขาอ่อนแอเกิน กว่า ที่จะต้านทานการบุกครั้งนี้ได้ พวกเขารู้อยู่แล้วว่า การป้องกันเมืองจากฝูงมอนสเตอร์พวกนี้เป็นอะไร ที่ใง่เขลา "ทุกคน! กลับไปที่สหพันธ์เดี๋ยวนี้! จ้าว หลงออกคำสั่ง ขณะที่เขายังคงสู้ต่อไป เขาหวังว่า จะ ซื้อเวลาให้คนอื่นสามารถหนีไปได้ นักสู้ที่เหลือ รอดอยู่ถอยกลับไปตั้งหลัก แต่พวกเขาไม่ได้กลับ ไปใน สหพันธ์ พวกก็หวังที่จะให้คนอื่นหนีกลับไป ให้หมดก่อนเช่นกัน ซูเสียวเฉียวรู้สึกแย่มาก เขา มองเห็น ความหวาดกลัวและสิ้นหวังในพวกพ้อง ของเขา แต่เขารู้ดีว่าไม่มีอะไรที่จะช่วยพลิก สถานการณ์อันเลว ร้ายนี้ได้ และถ้าพวกเขากลับ ไป เขาก็รู้ดีว่าคงจะไม่ได้กลับมาที่นี้ได้อีก เหรียญ! ใครบางคนตระโกน ขึ้นมา เมื่อซเสี่ยวเฉียวได้ยิน แบบนี้ เปลวไฟในหัวใจของเขาก็ลุกขึ้นมาใหม่อีก ครั้ง เขาถาม "เหรียญ? ดอลลาร์อยู่ที่นี่อย่างนั้น

หรอ?" ซูเสียวเฉียวไม่ได้เห็นร่างของชายลึกลับ ด้วยตาของตัวเอง แต่เขาเห็น เหรียญจำนวนมาก กำลังล่วงหล่นลงมาจากท้องฟ้าราวกับสายฝน

ตอนที่ 1087 ดอลล่าร์ตัวจริง

"นั่นคือดอลลาร์จริง ๆ! ซูเสียวเฉียวอุทานออกมา ด้วยความช็อค เขาไม่รู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้นแต่ดู เหมือน สถานการณ์ในสนามรบเริ่มจะเปลี่ยนไป เหรียญเข้าไปติดบนร่างกายของอสูรคลังแต่ละตัว แต่ไม่มีใครรู้ ว่าเหรียญพวกนี้หล่นลงมาจากฝาก ฟ้าได้ยังไงและไม่รู้ว่าพวกมันทำอะไรได้ แต่วินาที ต่อมาความเงียบก็ เข้าปกคลุมผู้คนในเมือง ทุกคน ต่างจ้องมองไปที่สนามรบด้วยสายตาที่เบิกกว้าง ตูม! เมื่อเหรียญติดกับ ร่างกายของพวกมอน สเตอร์ พวกมันทุกตัวก็ล้มลงกับพื้น ราวกับว่าพวก มันถูกบดขยีด้วยน่าหนักอัน มหาศาล มันเกิดขึ้น กับอสูรบ้าคลังทุกตัว แม้แต่ตัวที่มีระดับเลือด

ศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่เว้น พวกมันต่างก็ล้มลง ไปกับพื้น และส่งเสียงกรีดร้องออกมา "นี่มันอะไรกันเกิด อะไรขึ้น" ตอนนี้จำวหลงเองก็ไม่แน่ใจว่าเกิด

อะไรขึ้น แต่สถานการณ์ที่พลิกกลับอย่างกระทัน
หันก็ทำให้เขาประหลาดใจ ซึ่งคนอื่น ๆก็เห็น
เหตุการณ์นี้ เช่นเดียวกัน พวกเขามองดูพวกมอน
สเตอร์ถูกกดลงกับ

พื้นอย่างไม่น่าเชื่อ ตอนนี้มีเพียงมอนสเตอร์เลือด ศักดิ์สิทธิ์เบอร์เซิร์กเท่านั้นที่ยังไม่ล้มลงไป มันคำ รามขึ้นไปบนฟ้า ขณะที่พยายามต่อต้านน้ำหนักที่ กด มันลงกับพื้น แต่ทันใดนั้นก็มีแสงสว่างสีขาว ปรากฏขึ้นบนฝากฟ้า มันคือร่างของมนุษย์คนหนึ่ง ที่มีผมยาว สีขาว ภายในแสงอันอบอุ่นนี้คน ๆนั้นดู เหมือนกับเทพเจ้า เขาสวมใส่ชุดเกราะอยู่ ขณะที่ เขาค่อย ๆบินลง มาหาฝูงมอนสเตอร์นั้น ก็มี

เหรียญปรากฏขึ้นระหว่างนิ้วของเขา หลังจากนั้น เขาก็ดีดมันออกไปใส่มอนส เตอร์ที่ยืนอยู่ ทุกคน มองดูเหรียญพุ่งไปติดอยู่บนหน้าผากของมอน สเตอร์ หลังจากนั้นมอนสเตอร์ตัว ใหญ่ยักษ์นี้ก็ล้ม ลงกับพื้น ในขณะเดียวกับร่างกายของมอนสเตอร์ ตัวนี้ก็เริ่มจะมีรอยร้าวเกิดขึ้นเหมือนกับ ไข่ ราวกับ ว่ามันเจอกับแรงกดดันมหาศาล ร่างกายของมัน เริ่มจะแตกออก ตามรอยร้าวบนร่างกายของม อนสเตอร์เริ่มจะมีเลือดไหลออกมา ตม! มอน สเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์เบอร์เซิร์กถูกบดขยจนแหลก ละเอียด โดยแรงกดดันที่มองไม่เห็น มันถูกบดยจน กลายเป็นก้อนเนื้อในกองเลือด การที่เหรียญเพียง เหรียญเดียว สามารถทำลายล้างมอนสเตอร์เลือด ศักดิ์สิทธิ์ได้แบบนี้เป็นอะไรที่บ้ามากๆ ผู้คนใน เมืองนั้นเชื่อว่ามันเป็น พลังของเทพเจ้า "คณคือดอลลาร์ใช่ไหม?" ซูเสียวเฉียวพูดกับคนใน

แสงสีขาวที่ปรากฏตัวออกมาและ ช่วยชีวิตพวกเขา
ทกคนเอาไว้ ถึงเขาจะไม่ได้เห็นหน้าอีกฝ่าย แต่
ความรู้สึกของเขามันบอกว่าต้องใช้ ดอลลาร์แน่ๆ
ยิ่งช่วงนี้มีข่าวลือว่าดอลล่าร์ช่วยชีวิตผู้คนในพื้นที่
แถบนี้อยู่บ่อยๆ "ซูเสียวเฉียว อำ! เป็น เรื่องน่า
ยินดีที่ได้เห็นนายเลื่อนขึ้นมาถึงที่นี้ได้ หานเซ็นมี
ความสุขที่ได้เห็นเพื่อนของเขาวิวัฒนาการขึ้น มา
ยังก๊อตแซงชั่วร์เขต 3 ได้ส่าเร็จ ซูเสียวเฉียวเองก็ดี
ใจกับคำตอบที่ได้รับ

"คุณจำผมได้ด้วยหรอ? ผม มาที่นี่ได้เกือบจะปีหนึ่ง แล้ว! มันเป็นเรื่องน่ายินดีที่ได้พบคุณ หลังจากนั้น ทุกคนมองก็มองซูเสี่ยวเฉียว ด้วยสายตาที่ต่างไป จากเดิม การที่คนอย่างดอลลาร์จดจ่าเขาได้นั้นถือ เป็นเรื่องที่เป็นเกียรติอย่างสูง "ผมขอขอบคุณที่คุณ ช่วยพวกเราทุกคนเอาไว้ ผมซื้อจ้าวหลงจากแองเจ

ลขึ้น จ้าวหลงพูดแทรกทั้งสอง คนขึ้นมาอย่าง ภาคภูมิ "ดอลลาร์ หานเซ็นแนะน่าตัวอย่างสั้น ๆ แต่หลังจากนั้นเขาก็พูดต่อ "มอนสเตอร์ ที่เหลือนี้ จะถูกกดลงกับพื้นต่อไปอีก 12 ชั่วโมง ฉันแนะนำ ให้พวกนายรีบกำจัดพวกมันโดยเร็ว หลังจาก นั้น แสงสว่างที่ห่อหุ้มร่างกายของหานเซ็นก็ขยายใหญ่ ขึ้น และในชั่วพริบตาเขาก็หายตัวไป ยิ่งเขาใช้ ใหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดมากเท่าไหร่ เขาก็ต้อง ใช้เวลาพักฟื้นนานขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ ต้องการที่จะอยู่ที่นั่นนาน หานเซ็นเพียงแค่จะแวะ เข้าไปในเมืองเท่านั้น เขาไม่ได้คาดคิดว่าในตอนที่ เขา ไปถึงจะกำลังเกิดการต่อสู้ขนาดใหญ่อยู่ ทำให้ เขาต้องเข้าไปช่วยเหลือผู้คนที่อยู่ที่นั้น ด้วยความ เร่งรีบ เขาจึงตัดสินใจเปลี่ยนร่างและใช้วิชาเหรียญ ที่เขาได้ทำการค้นคว้าในช่วงที่รักษาตัว หานเซ็น นั้นพอใจ กับผลลัพธ์อย่างมาก ถึงเวลาใช้เหรียญที่

เดียวหลาย ๆเหรียญจะไม่ได้มีประสิทธิภาพมากนัก แต่พลังของ มันหลังจากที่พัฒนามานั้นก็เป็นอะไร ที่ยอดเยี่ยมมากๆ แต่ในตอนที่เขาใช้พลังอัดเข้าไป ในเหรียญอัน สุดท้ายนั้น ทำให้เขาประหลาดใจ อย่างมาก เขารู้ดีว่ามันทรงพลัง แต่เขาไม่เคยคาด คิดว่ามันจะมี ประสิทธิภาพถึงขนาดนั้น หานเซ็น ไม่ได้เหนื่อยล้าจากการต่อสู้มากนัก เพราะเขาใช้ เวลาอยู่ในโหมด ราชาสปีริตขั้นสุดยอดเพียงแค่แป ปเดียว หานเซ็นไม่สามารถกลับไปที่เมืองเทรชได้ ในตอนนี้ ดังนั้นเขา จึงตัดสินใจเดินทางกลับ การ ปรากฏตัวของดอลลาร์ที่เมืองเทรชนั้นเป็นข่าว เรื่องที่กำลังมาแรงอย่างมาก และข่าวก็ถูกแพร่ สะพัดออกไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ผู้คนรู้ว่าคนที่ดอลลาร์ปรากฏตัวออก มาช่วยไว้นั้น ถือว่าเป็นคนที่พอมีชื่อเสียงอยู่บ้าง อย่างเช่นจ้าว หลงจากแองเจลขึ้น และการที่เหรียญ เพียง

เหรียญเดียวสามารถบดขยิ้มอนสเตอร์เลือด

ศักดิ์สิทธิ์เบอร์เซิร์กได้นั้น ทำให้ทุกคนต่างคาดเดา กัน ว่าตอนนี้ดอลลาร์แข็งแกร่งถึงขนาดไหนแล้ว หลาย ๆคนที่เคยเชื่อว่าหานเซ็นก็คือดอลลาร์ผู้ลึก ลับ แต่ ตอน

นี้หานเซ็นหมดสภาพไปแล้ว ซึ่งทำให้พวกเขาไม่
คิดว่าหานเซ็นจะเป็นดอลลาร์อีกต่อไป ตอนนี้มัน
ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่ผู้คนจะเก็บจีในพ้อยขั้นสุด
ยอดจนครบ แต่คนแรกที่ทำได้สำเร็จก็คือจซึ่ง ในก็
อต แซงชั่วรเขต 1 การฆ่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดไม่
ใช่เรื่องยากอะไรนัก ดังนั้นมันจึงไม่ใช่เรื่องน่า
แปลกใจที่ ได้รู้ว่าเธอเป็นคนแรกที่ทำสำเร็จ
ตระกูลจีนั้นก็ภาคภูมิใจกับผลงานของเธอเช่นเคย
พวกเขาได้ประกาศ เรื่องให้คนอื่น ๆในสหพันธ์ได้
รับรู้ พวกเขายินดื้อย่างยิ่งที่ได้เพิ่มความสำเร็จอีก

อย่างหนึ่งให้กับตระกูล ของพวกเขา ตอนนี้ทุกคนรู้ เกี่ยวกับร่างกายขั้นสุดยอดหมดแล้ว หลังจากที่ เก็บจีในพ้อยขั้นสุดยอดจน ครบแล้ววิวัฒนาการ ผู้ วิวัฒนาการจะได้รับร่างกายพิเศษ 1 อย่าง และของ จซึ่งก็ถูกเรียกว่าจิตวิญญาณ แห่งดาบ มันช่วย เสริมความสามารถในการใช้ดาบให้กับเธอ หลัง จากความสำเร็จของจีซึ่งนั้น ทุกคนต่าง ก็หันมาให้ ความสนใจกับร่างกายขั้นสุดยอดมากขึ้น ด้วยแอ งเจลฟลูอดและยาสัตว์เลี้ยง ผู้คนที่ได้รับ ร่างกาย ขั้นสุดยอดจึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งร่างกาย ของแต่ละคนก็แตกต่างกันออกไป ร่างกายขั้นสุด ยอดที่แต่ละคนได้รับนั้นจะขึ้นอยู่กับร่างกายและ ยืนของพวกเขา ถ้พวกเขาฝึกฝนวิชาธาตุไฟเป็น หลัก พวกเขาก็จะได้รับร่างกายขั้นสุดยอดธาตุไฟ เป็นต้น

8

ตอนที่ 1088 บ้าคลั่ง

การฆ่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดในก็อตแซงชั่วรเขต 2 นั้นถือว่าเป็นเรื่องที่ยากกว่าเขต 1 มาก มีมนุษย์ น้อย คนนักที่จะเก็บจีในพ้อยขั้นสุดยอดจนเต็ม ก่อนที่จะวิวัฒนาการขึ้นมายังก็อตแซงชั่วร์เขต 3 หานเซินหวัง ให้มีมนุษย์ที่มีร่างกายขั้นสุดยอดขึ้น มายังก็อตแซงชั่วร์เขต 3 เยอะ ๆ เพราะถ้ามนุษย์ ต้องการที่จะยึด ครองก็อตแซงชั่วร์เขต 3 และรอด พ้นจากการตกเป็นทาสของสปิริต พวกเขาจำเป็น ต้องใช้ความ แข็งแกร่งของมัน หานเซ็นนั้นโชคดี กว่าคนอื่น ๆ ศาสตร์ตงเสวียนของเขาสามารถดูด ซับผลกพลังชีวิตได้ นั้นคือเหตุผลที่เขาสามารถ เก็บจีในพ้อยขั้นสุดยอดได้จนเต็ม แต่เพราะเขา

ต้องการที่จะเก็บมันไว้เป็น ความ ลับ เขาจึงไม่สามารถประกาศความจริงออกไปได้ ว่า

เขาเก็บจีในพ้อยขั้นสุดยอดได้เต็มก่อนหน้าคน อื่นๆ หานเซ็นสงสัยว่าร่างกายขั้นสุดยอดนั้นขึ้นอยู่ กับยืนหรือระดับความแข็งแกร่งมากกว่ากัน หาน เซ็น นั้นฝึกศาสตร์ตงเสวียน โลหิตชีพจรและก็ กายหยก พวกมันก็เหมือนกับวิชาที่เป็น 3 เสาหลัก ของเขา และ ร่างกายขั้นสุดยอดที่เขาได้รับมาก็คือ ร่างกายราชาสปิริตขั้นสุดยอด หานเซ็นไม่รู้ว่ามัน เป็นเพราะวิชาที่ เขาฝึกหรือเป็นเพราะระดับความ แข็งแกร่งกันแน่ที่มีอิทธิพลต่อร่างกายขันสุดยอด ของเขา ตอนนี้เป่าเอ่อ นอนหลับอยู่บนท้องของ หานเซ็น ขณะที่เขานอนอ่านข่าวอยู่ ที่เหยียนหนก็ กำลังนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะ ข้างๆ ทันใดนั้นโทรศัพท์

ของหานเซ็นก็ดังขึ้น "เดี๋ยวฉันรับเอง" หานเซ็นพูด เขาวางเป่าเอ่อลงบนโซฟา หลังจากนั้นเขาก็ออก ไปที่สวน พร้อมกับโทรศัพท์ เมื่อหานเซ็นกดรับ สาย ใบหน้าของหลินเฟิงก็ปรากฏ ขึ้นมา "ไม่ได้ เจอหน้ากันนานเลย" หานเซ็นพูดทักทาย หลินเฟิง นั้นเป็นคนที่พูดไม่เก่ง ดังนั้นเขาจึงพูด เข้าเรื่องใน ทันที "4 วันหลังจากนี้ ทั้ง 4 ตระกูลจะนัดพบปะ สังสรรค์กันอีกครั้ง ครั้งนี้จะเน้นเฉพาะผู้เป็น เลิศ เท่านั้น ฉันหวังว่านายจะสามารถมาเข้าร่วมกับ พวกเราที่นั้นได้" "ให้ฉันไปงานแบบนั้นจะมี ประโยชน์ อะไร?" หานเซ็นไม่สนใจที่จะพบกับ สมาชิกของตระกูลเสวีย หวัง จี และหลินอีกแล้ว เขาคิดว่ามันไม่มี ประโยชน์อะไร โดยเฉพาะเขายัง ไม่ค่อยชอบหน้าคนตระกูลเสวียด้วย และถ้าหาน เซ็นไปที่นั้น พวกเขาก็ อาจจะมาทำหานเซ็นต่อสู้ อีก "มันจะถูกจัดขึ้นในพื้นที่ของตระกูลเสวีย ซึ่ง

พวกเขานั้นมีปัญหาอยู่ หลิน เพิ่งต้องการอธิบาย ก่อนที่หานเซ็นจะปฏิเสธงานครั้งนี้ "พวกเขามี ปัญหาอะไรกัน?" หานเซ็นถามอย่าง | สงสัย "คน ในตระกูลเสวียเกิดบ้าคลั่งขึ้นมา" หลินเฟิงพูด "พวกเขาเต็มไปคนบ้าอยู่แล้วไม่ใช่หรอ?" หาน เซ็น พดอย่างเย้ยหยัน หลินเฟิงไม่ได้สนใจที่หานเซ็น พด เขาอธิบายต่อ "ถ้าเป็นคนธรรมดาในตระกูลที่ บ้าคลั่งขึ้นมา ก็คงไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร แต่คนที่ พวกเรากำลังพูดถึงนั้นเป็นถึงกึ่งเทพ ชื่อของเขา คือ เส วียยีซึ่ง และเขาก็เกือบจะทำลายตระกูลตัว เอง หานเซ็นเองก็คาดไม่ถึงเหมือนกัน ดวงตาของ เขาเบิก กว่า "เรื่องนั้นเป็นความจริงรึเปล่า? หาน เซ็นคิดว่ามีปัญหาบางอย่างกับสมาชิกตระกูลเสวี ยจริงๆ แต่การ ที่พวกเขาบ้าคลั่งจนถึงขั้นที่ทำร้าย คนอื่นในตระกูลนั้นเป็นเรื่องที่บ้ามาก ๆ หลินเฟิง พูดต่อ "โชคดีที่ตอน เกิดเรื่องขึ้น คนของตระกูล

หลิน จี และหวังอยู่ที่นั่นด้วย เลยหยุดเขาเอาไว้ได้ ทัน "เกิดเรื่องอะไรขึ้น? หานเซ็นถาม "ดูเหมือนตัว เขาเองรู้ว่ากำลังจะเป็นบ้าไป ด้วยความกังวล ผู้ อาวุโสในตระกูลพวกเราเดิน ทางไปคยกับเขา แต่ เมื่อไปถึง เขาก็เป็นบ้าไปเรียบร้อยแล้ว เขาถูกหยุด ได้สำเร็จ แต่เขาก็ได้ฆ่าสมาชิก ในตระกูลไปหลาย คน" หลินเฟิงหยุดไปชั่วครูและพูดต่อ "หลังจากนั้น พวกเราก็พบบันทึกของเขา มันเขียนบอกว่ามี ปัญหาบางอย่างกับวิชากายหยก เขาบอกว่าจะต้อง แก้ปัญหานี้ให้ได้ก่อนที่คนอื่น ๆใน ตระกูลจะเป็น บ้ากันไปอีก จากที่เขาบอกยิ่งฝึกไปถึงขั้นที่สูงมาก เท่าใหร่ มันก็จะมีโอกาสที่จะบ้าคลั่งขั้น มามากขึ้น เท่านั้น หานเซ็นซ็อคที่ได้ยินอย่างนี้ เพราะตัวเขา เองก็ฝึกกายหยกเช่นกัน "พวกเขาหาได้ ไหมว่ามี สิ่งผิดปกติอะไรกับวิชากายหยก?" หานเซ็นถาม "ยังหาไม่ได้ แต่เป็นที่รู้กันว่าวิชากายหยกนั้น เป็นวิ ชาไฮเปอร์จีโนที่ดัดแปลงมาจากวิชาเหมันต์ ซึ่ง
เป็นของตระกูลเสวีย พวกเราทั้งหมดจะไปรวมหัว
ช่วยกันคิดหาทางแก้ปัญหา มันเป็นการนัดพบครั้ง
ใหญ่โดยมีเรื่องเกี่ยวกับการบ้าคลังขึ้นมาของ
ตระกูลเส วียเป็นประเด็นสำคัญ หลินเฟิงพูด หลิน
เฟิงรู้ว่าช่วงนี้หานเซ็นนั้นทำการวิจัยวิชาไฮเปอร์จี
ในร่วมกับไป๋อ ซาน มันจึงมีโอกาสที่หานเซ็นจะมี
ประโยชน์ต่อการประชุมครั้งนี้

วิชาเหมันต์นั้นเป็นความลับสุดยอด ดัง นั้นจึงมี
เฉพาะคนสำคัญเท่านั้นที่สามารถไปเข้าร่วมการ
ประชุมครั้งนี้ได้ "ถ้าเป็นอย่างนั้น ฉันต้องไป แน่
นอน หานเซ็นพูด แม้ตอนนี้หานเซ็นจะไม่ได้ใช้
กายหยกอีกแล้ว แต่เขาก็ยังกังวลอยู่ เขากลัวว่ามัน
จะเป็นระเบิดเวลาที่จะระเบิดออกมาเมื่อไรก็ไม่รู้
ถ้าเป็นอย่างนั้นเขาก็ต้องการที่จะปลดมันออกให้

เร็ว ที่สุดเท่าที่จะทำได้ วิชาเหมันต์นั้นเป็นชักงที่ดี ที่สุดของทั้ง 4 ตระกูลอย่างไม่ต้องสงสัย แต่มันเป็น ของ ตระกลเสวีย ทำให้มีแต่พวกเขาเท่านั้นที่ สามารถฝึกมันได้ ถ้าเขาสามารถเข้าใจเบื้องลึก เรื่องนี้ได้มากขึ้น ล่ะก็ หานเซ็นก็จะไม่ยอมพลาด โอกาสครั้งนี้ไป หานเซ็นได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาชก งมากมายตลอดหลายปี ที่ผ่านมา และเขาก็ใช้เวลา ส่วนใหญ่ไปกับการเรียนรู้และวิจัยวิชาไฮเปอร์จีใน มันมีโอกาสพอสมควรที่ เขาจะสามารถคิดอะไร บางอย่างออกในการประชุมครั้งนี้ วิชาเหมันต์ สามารถปลดล็อคยืนได้ถึง 10 ขั้น แต่วิชากายหยก สามารถปลดล็อคยืนได้แค่ 9 ขั้นเท่านั้น หลังจาก การสนทนาระหว่างหลินเฟิงและหาน เซ็นจบลง เห ยียนหนก็เดินเข้ามา เธอรู้ว่ากำลังจะมีการประชุม เกิดขึ้น แต่เธอเชื่อว่ามันไม่มีความ เกี่ยวข้องอะไร กับพวกเขา ตอนนี้ทั้งเธอและหานเซ็นต่างก็วางมือ

เกี่ยวกับเรื่องพวกนี้มานานแล้ว แต่ไม่ ว่ายังไงก็ ตาม หานเซ็นก็ขอให้เหยียนหรันไปบอกกับตระกูล ของเธอว่าให้จองที่ส่าหรับเขาด้วย ซึ่งพวก เขาก็ อนุมัติให้กับหานเซ็นอย่างรวดเร็ว ตระกูลเสวียไม่ ได้ปิดบังอะไรอีกต่อไป เพราะอาจจะมีอะไรบาง อย่างที่ร้ายแรงเกิดขึ้นกับสมาชิกทุกคนในตระกูล ได้ ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องหาทางแก้ปัญหาให้ เร็ว ที่สุด ก่อนที่สถานการณ์จะแย่ไปกว่านี้ ตระกูล ของพวกเขานั้นอ่อนแอลงไปอย่างมาก หลังจากที่ กึ่งเทพ ของพวกเขาบ้าคลั่งขึ้นมาและเริ่มฆ่าคน รอบข้างอย่างเลือดเย็น ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็น ต้องขอความช่วย เหลือจากตระกูลอื่นๆ ตอนนี้ พวกเขารู้ว่าไม่สามารถแก้ปัญหาของวิชากายหยก หรือวิชา

เหมันต์ได้ตาม ลำพัง และนั่นทำให้พวกเขาต้องขอ

ความช่วยเหลือจากทั้ง 3 ตระกูล ที่เหยียนหนไม่ได้ สนใจการประชุม ครั้งนี้ แต่ยังไงเธอก็ยุ่งเกินกว่าที่ จะมาเข้าร่วมได้อยู่แล้ว หานเซ็นไปจึงต้องพบกับ ญาติพี่น้องในตระกูล ของเธอตามลำพัง ก่อนที่จะ เดินทางไปพบกับตระกูลเสวีย รู้อยู่แล้วว่ามี บางอย่างผิดปกติเกี่ยวกับพวก เขา แต่ก็น่า ประหลาดใจไม่น้อยที่รู้ว่ามันเป็นเพราะวิชา กายหยกจริงๆ อย่างน้อยมันก็น่าดีใจที่เราไม่ได้ เป็นบ้าเหมือนกับพวกเขา" หานเซ็นคิดกับตัวเอง ขณะที่นั่งอยู่ในยานอวกาศ ดูเหมือนเราคงจะได้รู้ อะไร บ้าง ในตอนที่ได้เห็นวิชาเหมันต์ของจริง หานเซ็นคิด

ตอนที่ 1089 วิชาเหมันต์เวอร์ชั่นดัดแปลง

หลังจากไปพบกับคนในตระกูลจ พวกเขาก็เดินทาง ไปที่ดาวของตระกูลเสวีย ดาวทั้งดวงนี้เต็มไปด้วย หิมะขาวโพนอย่างไม่น่าแปลกใจ ดวงดาวนั้นถูกปก คลุมไปด้วยน้ำแข็ง อุณหภูมิของที่นี่ไม่เคยเกิน 0 องศาเลย "แปลกคนจริงๆ ทำไมพวกเขาถึงได้ เลือกที่จะอาศัยอยู่ในที่แบบนี้ หานเซ็นมองไป รอบ ๆ จี ให่หลันตอบ "วิชาไฮเปอร์จิโนของพวก เขาต้องการอากาศที่หนาวจัด ดังนั้นที่นี้จึงสมบรณ์ แบบสำหรับ พวกเขา หานเซ็นยังรู้สึกสบายใจเมื่อ อยู่กับคนในตระกูลจี ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างพวก เขาก็ยังดีอยู่ ไม่มีใครที่พูดอะไร

ไม่ดีกับหานเซ็นเกี่ยวกับสภาพร่างกายของเขา ใน ที่สุดผู้เป็นเลิศของทั้ง 3 ตระกูลก็มา ถึง พวกเขามา รวมตัวกันเพื่อที่จะวิจัยไฮเปอร์จีในและหาทางแก้ ปัญหาให้กับตระกูลเสวีย ตอนนี้ตระกูล เสวียนั้น เป็นตระกลที่อ่อนแอที่สุดใน 4 ตระกูล ครั้งหนึ่ง พวกเขาเคยเป็นตระกูลที่มีคนที่แข็งแกร่งที่สุดใน บรรดา 4 ตระกูล แต่เมื่อหลายอย่างเริ่มจะล่ม สลาย พวกเขาก็ดูอ่อนน้อมถ่อมตนขึ้นมาก ความ หยิ่งทะนง ของพวกเขาเองก็ลดลงไปเล็กน้อย แต่ก็ ยังมีความไม่น่ารื่นรมย์บางอย่างปกคลุมพวกเขา อยู่ ดูเหมือนว่า ผู้คนในตระกูลเสวียจะไม่มีทางที่ จะเป็นคนที่เป็น

มิตรได้ง่าย ๆเลย พวกเขามารวมตัวกันในอาคารที่

<mark>ଜ</mark>୍ଧ

ทัน สมัยแห่งหนึ่ง แต่โชคร้ายที่มันไม่มีเครื่องทำ

ความร้อน แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่มีใครบ่นว่าอากาศ เย็นเกินไป เพราะแต่ละคนนั้นเป็นผู้เป็นเลิศแล้ว ทำให้สามารถต้านทานต่ออุณหภูมิที่หนาวเย็นได้ หานเซ็นนั่งอยู่ใน ห้องที่ถูกจัดเอาไว้ให้กับเขา และ ไม่นานหลังจากนั้นก็มีเสียงเคาะดังมาจากประตู ห้อง ซึ่งคนที่เคาะก็คือ หลินเฟิง เข้ามาส์! หานเซ็น เรียกหลินเฟิงมาข้างในอย่างรวดเร็ว หลินเฟิงพูด "ถ้านายยังพอไหว งั้น พวกเราไปที่ห้องฝึกซ้อมด้วย กันเถอะ" "เขาให้พวกเราเข้าไปได้หรอ?" หานเซ็น ถาม "ทุกที่เปิดให้กับ พวกเรา พวกเราสามารถไปที่ ใหนก็ได้ ในห้องฝึกซ้อมนั้นมีฉบับดัดแปลงของ วิชาเหมันต้อยู่ด้วย แต่พวก เราจำเป็นต้องรอให้ ทุก ๆคนมาถึงก่อนถึงจะเข้าชมฉบับสมบูรณ์ได้" "งั้นเราไปกันเถอะ หานเซ็นหยิบ เสื้อคลุมออกมา หลินเฟิงนั้นเคยมาที่นี่มาก่อน แต่หานเซ็นไม่เคย ดังนั้นเขาจึงไม่รู้ว่าข้างในห้องฝึกซ้อม เป็นอย่างไง

และเขาก็ไม่แน่ใจว่าควรจะประหลาดใจกับมันดี
หรือเปล่า เมื่อรู้ว่าห้องฝึกของพวกเขาเป็น ถ้ำน้ำ
แข็งแห่งหนึ่ง อุณหภูมิในถ้ำน้ำแข็งนั้นคือติดลบ 70
องศา

หานเซินไม่อยากจะคิดเลยว่าพวกหน้า ใหม่ที่เข้า มาฝึกในนี้จะเป็นยังไงกัน หลังจากที่เดินไปตาม ทางของถไปเรื่อยๆ พวกเขาก็มาถึงห้องๆหนึ่ง อุณหภูมิในนี้ต่ำยิ่งกว่าเดิมอีก ข้างในมีอุปกรณ์ หลายอย่างสำหรับการฝึกซ้อม ใจกลางห้องนั้นมี เสาหิน ตั้งอยู่ และที่เสาหินก็สลักฉบับดัดแปลก ของวิชาเหมันต์เอาไว้ ซึ่งมันก็คือกายหยก มีคนยืน มองมันอยู่สืบ กว่าคน พวกเขาประกอบไปด้วยคน จากตระกูลหลินและตระกูลหวัง ในห้องยังมีคน ของตระกูลเสวียยืน เฝ้าอยู่ด้วยเช่นกัน หานเซิน อ่านมันซ้ำอยู่หลายครั้ง และเขาก็แน่ใจว่ามัน

เหมือนกับวิชาที่เขาได้มาจากเส วียหลงเหยียน 'ถ้า นี่คือสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหากับพวกเขาล่ะก็ เราเองก็ อาจจะเกิดปัญหาเดียวกันขึ้นมาเมื่อ ใหร่ก็ได้ หาน เซ็นกังวลขึ้นมา หานเซ็นถามหลินเฟิงว่า "บางทีมัน อาจจะเป็นยาปรับปรุงพันธุกรรมของ พวกเขารึ เปล่าที่มีปัญหา? หานเซ็นไม่ได้ใช้ยาปรับปรุงพันธุ กรรมในตอนที่เขาฝึกมัน ดังนั้นมันคือข้อ แตกต่าง ระหว่างเขากับคนอื่น ๆในตระกูลเสวีย หลินเฟิง ตอบ "คิดได้ดี แต่ศาสตราจารย์หลายคนได้ ทำการ วิจัยพวกมันเรียบร้อยแล้ว ผลปรากฏว่ามันไม่มี สารเป็นอันตรายอะไร" หานเซ็นขมวดคิ้ว เขาไม่ สามารถคิดเหตุผลอื่นที่อาจเป็นสาเหตุของปัญหา ที่เกิดขึ้นได้ "ถ้านายไม่รู้อะไรล่ะก็ หุบปากและอย่า พูด อะไรไร้สาระดีกว่า พวกเราต้องการผู้เชี่ยวชาญ มาช่วยแก้ปัญหา ไม่ใช่คนง่อยที่ไร้ประโยชน์ สมาชิกคน หนึ่งในตระกูลเสวียพูดออกมาอย่าง

หยิ่งยโส ทุกคนที่อยู่ที่นี้รู้เกี่ยวกับสภาพร่างกาย ของหานเซ็น ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้ยินหานเซ็นพูด ว่ามันอาจจะเป็นเพราะยา

ปรับปรุงพันธุกรรม หนึ่งในพวกเขาจึงทนไม่ได้ และต้องพูดออกมา "ถึงฉันจะไม่สามารถต่อสู้ได้ แต่ฉันก็ทำการวิจัยร่วมกับไปอซาน ฉันได้วิจัยวิชา ชกง และวิชาไฮเปอร์จีโนมาหลายอย่าง มันเป็น อาชีพของฉัน พวกนายต้องการจะวิจัยวิชาเหมันต์ ไม่ใช่หรอ? หานเซ็นตอบอย่างใจเย็น หานเซ็นรู้ดี ว่าคนในตระกูลเสวียต่างก็บ้าและโกรธขึ้นมาได้ ง่ายๆ ดังนั้นเขาจึง ไม่ต้องการพูดอะไรที่จะไปทำ ให้พวกเขาโกรธ เขายอมให้สมาชิกในตระกูลเสวี ยพูดอะไรก็ได้ที่พวกเขา ต้องการ แต่คนของ ตระกูลเสวียไม่ได้พูดอะไรตอบ "นายเจออะไรบ้าง แล้วหรือยัง หลินเฟิงถามหาน เซ็น หานเห็นตอบ

"จากสิ่งนี้น่ะหรอ ฉันไม่เห็นสิ่งผิดปกติอะไร

บางที่ฉันอาจจะรู้อะไรมากขึ้น หลังจาก ที่ได้เห็น ฉบับสมบูรณ์ "ถ้าอย่างนั้น พวกเราต้องติดอยู่ใน ดาวน้ำแข็งนี้ต่ออีก 2 วัน ทุกคนต่างก็จริงจัง กับ เรื่องนี้ ถ้พวกเขาไม่สามารถหาทางแก้ปัญหาได้ มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะให้ตระกูลอื่นเรียนรู้ เกี่ยวกับมัน พวกเขาต่างก็ต้องการที่จะแก้ปัญหานี้ ไม่ต่างไปจากคนของตระกูลเสวีย วิชานี้เป็นอะไรที่ มี ประโยชน์อย่างมาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องการ ให้มันสูญเปล่าไป เมื่อกลับมาที่ห้อง หานเซ็นก็ ถาม "ฉัน ขอดูตัวอย่างยาปรับปรุงพันธุกรรมของ พวกเขาได้ใหม? "นั่นไม่น่าจะเป็นเรื่องยากอะไร ถ้าพวกเขา ต้องการจะแสดงวิชาชกงตัวจริงให้พวก เราดู ฉันก็ไม่คิดว่าพวกเขาจะรังเกียจที่จะมอบมัน ให้กับนายดูเช่น กัน หลินเฟิงพูด หานเซ็นกลับเข้า

ห้องของตัวเองและติดต่อคนตระกูลเสวีย ไม่นาน หลังจากนั้น พวกเขา ก็เอาของที่หานเซ็นขอมาส่ง หานเซ็นเปิดประตูออกไป และเห็นผู้หญิงที่ดูเย็น ชาราวกับน้ำแข็งยืนอยู่ เธอหน้าตางดงาม แต่ก็ดู เลือดเย็นเช่นกัน

ตอนที่1090 ทำไมมันถึงมีปฏิกิริยา

ผู้หญิงคนนั้นจ้องมองมาที่หานเซ็น ด้วยสายตาที่
แหลมคมราวกับใบมืด แต่หานเซ็นไม่ใช่คนที่จะ
หวาด กลัวอะไรง่าย ๆ ดังนั้นถึงเธอจะดูน่ากลัว แต่
หานเซ็นก็ยิ้มกลับไปและถาม "เธอมาที่นี่เพื่อเอา
ยาปรับปรุง พันธุกรรมมาส่งใช่ไหม ผู้หญิงคนนี้ไม่
ได้ตอบอะไรหานเซ็น เธอเพียงแค่ยืนนิ่งอย่าง
เงียบ ๆเท่านั้น แต่ ตอนที่หานเซ็นจะถามคำถาม
เดิมอีกครั้ง เธอก็พูดออกมา ซึ่งสิ่งที่เธอพูดนั้นทำ
ให้เขาต้องประหลาดใจ

"นายฝึกวิชากายหยกใช่ไหม" เธอถาม หานเซ็น ตกใจกับสิ่งที่เธอถาม แต่เขาก็พยายามสงบสติ อารมณ์ เอาไว้ และแกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่อง "ฉันน่ะ หรอ ฉันจะไปฝึกวิชากายหยกได้ยังไง" เธอ ตอบกลับ "นาย ไปฝึกมันมาจากไหนไม่สำคัญสำ หรับฉัน แต่ถ้านายสามารถแก้ปัญหาของตระกูล เราได้ล่ะก็ นายก็จะได้ รับรางวัลอย่างงาม "ฉันไม่ ได้ฝึกมั่น แต่ทำไมฉันถึงมาที่นี้

น่ะหรอ ฉันมาที่นี่เพื่อช่วยพวกเธอ หานเซ็น ไม่มี ทาง

ยอมรับความจริงเด็ดขาด หลังจากนั้นเธอก็ส่งขวด ยากับเอกสารให้กับเขาและพูด "นี่คือยา ปรับปรุง พันธุกรรมของวิชากายหยก พร้อมกับสูตรปรุงยา ถ้านายมีปัญหาอะไรล่ะก็ ติดต่อฉันได้ทุกเมื่อ "เธอ ชื่อจะไร

หานเซ็นถาม "ชื่อของฉันคือ เสวียเฟยเหยียน เธอ ตอบ หลังจากนั้นเธอก็เดินจากไป เส วียเฟยเหยื ยนเชื้อว่าหานเซ็นฝึกวิชากายหยก ซึ่งทำให้เขารู้สึก ไม่ค่อยสบายใจ เขาไม่รู้ว่าเธอรู้เรื่องนี้ได้ ยังไง ก่อนที่หานเซ็นจะปิดประตูห้อง จีให้หลันก็ปรากฏ ตัวออกมา เขาพูดออกมาในทันที โอ้! นาย นอกใจ เหยียนหรันอย่างงั้นหรอ? นายมันปีศาจจอมเจ้าชู้ นายพยายามจะจีบเสวียเฟยเหยียนใช่ไหม? นายมี ความรู้สึกให้เธอแน่ ๆ บอกฉันมา นายแทะโลมสาว ใจน้ำแข็งคนนั้นได้ยังไง ไม่อย่างนั้นฉันจะโทร หา เหยียนหวั่น! หานเซ็นได้แต่ยิ้มแห้ง ๆออกมาและ พูด "ผมไม่รู้ชื่อของเธอด้วยช้ำ และผมก็ไม่รู้ว่าเธอ เป็นคนตระกูลเสวียด้วย เธอแค่มาที่นี่เพื่อส่งยา ปรับปรุงพันธุกรรมกับสูตรปรุงยาเท่านั้น หลังจาก นั้น หานเซ็นก็แสดงสิ่งของที่เขาเพิ่งจะได้รับมาให้ จีให่หลันดู "ว้าว! เดี๋ยวนี้ตระกูลเสวียให้หญิงสาวใน

ตระกูลเป็นคนเดินส่งของเหมือนบุรุษไปรษณีย์ แล้วหรอ? ดีล่ะ ถ้าเธอเป็นคนเดินส่งของล่ะก็ ฉันก็ น่าจะ ลองโทรไปขอของเหมือนกัน จีไห่หลันดู ้ตื่นเต้นขึ้นมา "อาให้หลัน เธอเป็นคนที่มีชื่อเสียง งั้นหรอ?" หานเซ็นถาม หานเซ็นยังคงรู้สึกงง ๆที่ เธอรู้ว่าเขาฝึกวิชากายหยกอยู่ "อะไรกัน? นายไม่รู้ จริง ๆหรอว่าเธอ เป็นใคร? เธอเป็นคนทั้งดงามที่ สุดบนดาวน้ำแข็งนี้ บางที่ฉันก็สงสัยว่านายเป็น ผู้ชายแน่หรือเปล่า ให้ หลันเริ่มจะสงสัยขึ้นมา จริง ๆแล้วว่าหานเซ็นอาจจะเป็นเกย์ หานเซ็นนั้น ชอบผู้หญิงหน้าตาสวยก็จริง แต่ เขาก็เป็นคนที่ซื่อ สัตย์ เขาสามารถควบคุมสิ่งที่อยู่ในกางเกงของเขา ได้ และเขาก็ไม่กล้าที่จะไปรักผู้ หญิงคนอื่น ขณะที่ เขามีจีเหยียนหรันแล้ว นอกจากนั้นเสวียเฟยเหยี ยนเพิ่งจะเปิดโปงเรื่องที่เขาฝึกวิชา กายหยกไป เรื่องที่หานเซ็นรู้เกี่ยวกับเธอนั้นเป็นแค่เรื่องผิวเผิน

เท่านั้น ซึ่งก็คือเธอนั้นงดงามและอายุ 20 ปี เธอ เป็นลูกสาวของถึงเทพคนที่เพิ่งจะบ้าคลังไป และ เธอก็เป็นคนที่มีพรสวรรค์ด้านการต่อสู้ด้วย แต่ อย่างไงก็ตามเสวียเฟยเหยียนยังคงอยู่ในก็อตแซง ชั่วรเขต 1 เธอยังไม่ได้เป็นผู้วิวัฒนาการเลย และนี้ ก็ ทำให้หานเซ็นสับสนยิ่งขึ้นไปอีก ถ้าเธออยู่เพียง แค่ก็อตแซงชั่วรเขต 1 แล้วเธอรู้ความจริงที่เขาฝึก วิชา กายหยกได้ยังไง เมื่อกลับเข้ามาห้อง หานเซ็น ไม่รู้สึกว่าตัวเองปลอดภัยอีกต่อไป ถ้าคนอื่นใน ตระกูลเสวี ยรู้เรื่องที่เขาฝึกวิชากายหยกล่ะก็ สถานการณ์อาจจะเปลี่ยนไปได้ "แต่การกลับไปใน ตอนนี้จะดูผิด

สังเกต เราก็แค่ต้องพูดปฏิเสธไปเรื่อยๆ ไม่ว่าพวก เขาจะกล่าวหาอะไรก็ตาม" หานเซ็นบอกตัวเอง ตอน แรกหานเซ็นเชื่อว่าการที่เขาไม่ได้ฝึกวิชา กายหยกมานานแล้ว แถมกึ่งเทพที่เป็นบ้าไปก็ถูก

ขังเอาไว้ เขา

เลยคิดว่าคงจะไม่มีใครดูออกว่าเขาฝึกวิชา กายหยก แต่เห็นได้ชัดว่าเขาคิดผิด แต่เป็นโชคดี สำหรับเขา ที่ตอนนี้ตระกูลเสวียกำลังวิกฤต พวก เขาไม่สามารถทำอะไรได้มากในสถานกาณ์แบบนี้ ถ้าตระกูลเสวีย ในตอนนี้ยังเป็นเหมือนเมื่อหลายปี ก่อนล่ะก็ หานเซ็นก็คงหนีขึ้นยานอวกาศกลับไป แล้ว หลังจากนั้นหาน เชิ้นก็นึกออกว่ายังมีด้วงสีค่า อยู่ ถ้าเกิดเรื่องอะไรขึ้นมา เขาก็สามารถใช้มันเพื่อ หนีไปได้ เขาเอามือล้วง เข้าไปในกระเป๋าเสื้อเพื่อ สัมผัสกับแมลงตัวนั้น ขณะที่เขาลูบตัวด้วง มันก็ทำ ให้เขาสบายใจขึ้นมา ด้วย การที่มีสิ่งนี้อยู่ มันเป็น ไปไม่ได้ที่เขาจะแพ้การต่อสู้ในสหพันธ์ดวงดาว เมื่อความหวาดกลัวหายไป หาย เซ็นก็เริ่มทำการ วิจัย แต่เขาไม่ได้มีเครื่องมืออะไร ดังนั้นเขาจึงทำ

ได้เพียงแค่ดูส่วนประกอบของตัวยา เท่านั้น ตอนนี้ เขามีพื้นฐานเรื่องการปรุงยาปรับปรุงพันธุกรรม เป็นอย่างดี ดังนั้นเขารู้ว่ากำลังดูอะไรอยู่ ยา ปรับ ปรุงพันธุกรรมของวิชากายหยกนั้นประกอบไปด้วย พลังหยืนเป็นหลัก และก็เสร็มไปด้วยส่วนผสม ธาตุน้ำแข็งหลายอย่าง จากที่ดู หานเซ็นสามารถ บอกได้ว่าการดื่มยาปรับปรุงพันธุกรรมเข้าไปนั้น เป็น

สิ่ง ที่ดีต่อร่างกายของผู้ฝึกวิชากายหยก เขาไม่เห็น ว่ามันจะมีอะไรที่จะสามารถทำความเสียหายต่อ ร่างกาย หรือทำให้คนบ้าคลังขึ้นมาได้เลย แถมตัว ยาจำเป็น

ต้องดื่มเพียงแค่ครั้งเดียว มันจึงไม่มีอะไรที่ทำให้
คน ดื่มเข้าไปเกิดอาการติดยาขึ้นมาได้เช่นกัน เช้า
วันต่อมา หานเซ็นตัดสินใจกันอาการเข้าร่วมกับจี

ให้หลัน สมาชิกตระกูลเสวียคนอื่น ๆที่อยู่ในห้อง อาหาร ดูเหมือนจะไม่รู้เรื่องที่หานเซ็นฝึกวิชา กายหยก ขณะที่ หานเซ็นมองไปรอบด้วยความ สงสัยนั้น จีให้หลันก็พูดบ่นเรื่องที่คนที่นำของมาส่ง ให้กับเขาไม่ใช่เสวียเฟยเหยียน แต่เป็นเพียงแค่คน ใช้คนหนึ่งเท่านั้น หลังจากที่พวกเขาทานอาหาร เสร็จ พวกเขาก็เดินไป ที่ถ้าน้ำแข็ง วิชากายหยก ถูกสลักเอาไว้บนเสาหินเพื่อให้ง่ายต่อการอ่าน แต่ หานเซ็นก็ไม่ได้มีความ จำเป็นอะไรที่ต้องอ่านมัน เธอแค่ล้อเล่นงั้นหรอ หรือว่าเธอเพียงแค่คาดเดา เท่านั้น" หานเซ็นคิด เขา ยังไม่เข้าใจ

ว่าเสวียเฟยเหยียนรู้เรื่องที่เขาฝึกกายหยกได้ยังไง
แต่สายตาอันเย็นชาที่เธอมองมานั้นไม่ได้ บอก
แบบนั้น เธอดูไม่เหมือนคนที่จะพูดล้อเล่นอะไร
แบบนั้น เสวียเฟยเหยียนไล่ทุกคนที่อยู่ในห้อง

ควบคุมออกไป และหันความสนใจมาที่หานเซ็น ในมือของเธอมีหินหยกที่ดูเหมือนกับน้ำแข็งอยู่ มี ตัว หนังสือสลักอยู่บนวัตถุอันนั้น เสวียเฟยเหยี ยนลูบมันอย่างอ่อนโยน ขณะที่จ้องมองหานเซ็นที่ อยู่บนหน้า จอ "เป็นไปไม่ได้ เขาดูไม่เหมือนกับคน ที่ฝึกวิชากายหยกเลย นอกจากที่ผิวของเขาจะดู เรียบเนียนมากก็ เท่านั้น ฉันไม่เห็นว่าจะมีอะไรที่ บ่งบอกว่าเขาฝึกมันเลย แต่ถ้างั้นทำไมหยกน้ำแข็ง ถึงได้มีปฏิกิริยาต่อ เขาล่ะ เสวียเฟยเหยียนสับสน

ตอนที่ 1091 หยกน้ำแข็ง

ในตอนที่กลุ่มของพวกเขาถูกแบ่งออกเป็น 4 ตระกูลนั้น ตระกูลเสวียก็ได้รับวิชาเหมันต์ไป ด้วย เหตุผล หลัก ๆที่ว่ามันเหมาะกับพวกเขา วิชา เหมันต์พึ่งพาพลังหยินและธาตุน้ำแข็งเป็นหลัก ร่างกายของสมาชิก ในตระกูลเสวียนั้นประกอบไป ได้คุณสมบัติ 2 อย่างนี้ ซึ่งทำให้พวกเขาเป็นคนที่ เหมาะสมที่สุดที่จะ

ฝึกมัน แต่ถึงจะพูดแบบนั้น ตระกูลเสียก็รู้มาตลอด ว่าวิชาเหมันต์มีปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง ถ้าพวกเขาต้อง การที่จะ ฝึกมัน ซึ่งก่อนที่ก็อตแซงชั่วรจะถูกค้นพบ นั้น มนุษย์ยังอ่อนแอเกินไป นั่นทำให้พวกเขา
สามารถฝึกได้ เพียงส่วนหนึ่งของวิชาเหมันต์เท่า
นั้น เมื่อสมัยก่อนนั้นแทบไม่มีใครได้รับผลกระทบ
จากการฝึกมันเลย นอกจากนั้นพวกเขายังมีวิชาที่
ชื่อว่าหัวใจน้ำแข็งซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อขจัด
อารมณ์ด้านลบที่อาจจะเกิด ขึ้น แต่หลังจากที่มีก็
อตแซงชัวร์

ทุก ๆคนในตระกูลต่างก็แข็งแกร่งขึ้น ด้วยเหตุนั้น ทำให้ประสิทธิภาพของ วิชาเหมันต์เพิ่มขึ้นไปอีก แต่หลังจาก

นั้นก็มีบางอย่างผิดปรกติเกี่ยวกับวิชาเหมันต์ และ ในตอนที่คนของ ตระกูลเสวียรู้ตัว มันก็สายเกินไป แล้ว เสวียย์ซึ่งคือคนแรกที่รู้ถึงเรื่องนี้ แต่ความ พยายามของเขาก็ไม่ เพียงพอ เขาทำไม่สำเร็จและ เป็นบ้าไปซะก่อนที่จะค้นพบถึงสาเหตุ เสวียย์ซึ่งได้ ให้หยกน้ำแข็งกับเส วียเฟยเหยียนก่อนที่เขาจะบ้า
คลั่งไป ก้อนหินชั้นนี้มีวิชาเหมันต์ฉบับดั้งเดิมอยู่
และสิ่งที่แปลกที่สุดของ มันก็คือมันจะมีปฏิกิริยา
กับคนที่ฝึกวิชาเหมันต์ที่อยู่ในบริเวณโดยรอบ
ปฏิกิริยาที่มันแสดงออกมาก็คือ อณหภูมิที่เปลี่ยน
ไป อุณหภูมิของ

มันจะลดต่ำเรื่อยๆ เมื่อเข้าใกล้คนที่ฝึกฝนวิชา
เหมันต์ ระดับขั้นที่ฝึกนั้น ไม่ได้มีผลกับปฏิกิริยา
ของมัน อุณหภูมิที่ต่ำลงไปไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับ
ที่ว่าคนๆนั้นฝึกฉบับสมบูรณ์ หรือฉบับดัดแปลง
ของวิชาเหมันต์ อุณหภูมิที่เปลี่ยนไปนั้นดูเหมือน
จะมาจากการสุ่ม อย่างเช่นในตอนที่ หยกน้ำแข็ง
อยู่ใกล้เสวียย์ซึ่งนั้น มันไม่ได้หนาวเย็นเหมือนกับ
ตอนที่อยู่ใกล้กับเสวียเฟยเหยียนเป็นต้น เสวียเฟย
เหยียนคือคนที่ทำให้หยกน้ำแข็งมีอุณหภูมิที่ต่ำที่

สุด ทางตระกูลเสวียเองก็ยังไม่รู้ว่านี่มันหมาย ถึง อะไร ในตอนที่หลินเฟิงและหานเซ็นเข้าไปใน ถ้าน้ำแข็งนั้น เสวียเฟยเหยียนยืนห่างจากพวกเขา

ไป เพียง 20 เมตรเท่านั้น และนั่นก็กระตุ้น ปฏิกิริยาของหยกน้ำแข็ง ซึ่งทำให้เธอประหลาดใจ ไม่น้อย หยกน้ำ แข็งเริ่มจะมีปฏิกิริยาก็หลังจากที่ หลินเฟิงและหานเซ็นเดินเข้ามา และเพื่อที่จะหา ความจริงว่าคนที่ทำให้ เกิดปฏิกริยาเป็นหานเซ็น หรือเปล่า เธอจึงตัดสินใจที่จะเป็นคนน่าของที่เขา ขอไปส่งด้วยตัวเอง ซึ่ง ผลลัพธ์ของมันก็ทำให้เธอรู้ สึกช็อค เมื่อปฏิกิริยาของหยกน้ำแข็งนั้นรุนแรง กว่าที่เธอคาดการเอาไว้ เธอ ไม่เคยได้รับปฏิกริยา แบบนี้จากสมาชิกคนใหนๆในตระกูลเสวียเลย และมันก็จะไม่มีปฏิกิริยาอะไรเลยถ้า คน ๆนั้นไม่ได้ ้ฝึกวิชากายหยกหรือวิชาเหมันต์ นี้ทำให้เธอรู้ว่า หานเซ็นฝึกวิชากายหยกอย่างแน่นอน ถึง แม้มัน

จะไม่มีลักษณะอะไรที่บ่งบอกว่าเขาฝึกก็ตาม นอก จากผิวอันเรียบเนียนของเขาแล้ว มันไม่มีไอน้ำ แข็งรอบ ๆตัวของเขาเลย ซึ่งโดยปกติแล้วคนที่ฝึก วิชากายหยกดวงตาจะถูกย้อมเป็นสีฟ้า ด้วยเหตุนี้ เส วียเฟยเหยียนจึงค่อนข้างสับสน หานเซ็นดูปกติ ในสายตาของเธอ แต่หยกน้ำแข็งกลับมีปฏิกิริยา กับเขา หานเซ็นจะต้องฝึกอย่างน้อย ๆถึงขั้นแรก ของวิชากายหยก ถึงจะสามารถทำให้หยกน้ำแข็งมี ปฏิกิริยาขึ้น มาได้ เธอยังไม่รู้ว่าหานเซ็นฝึกวิชา กายหยกถึงขึ้นไหนแล้ว และนั้นก็คือเหตุผลที่เธอ ต้องมาจับตาดูเขา ผ่านกล้องวงจรปิด "บางที่หยก น้ำแข็งอันนี้อาจจะเสียแล้วก็ได้ เสียเฟยเหยื ยนสงสัยว่าอาจจะเกิด

ปัญหาบางอย่างกับหยกน้ำแข็ง ทำให้มันทำงานผิด ปกติไป เธอเดินออกมาจากห้องควบคุมโดยที่ไม่รู้ อะไรเพิ่มเลย แต่เธอก็ยังสงสัยในตัวหานเซ็นเป็น อย่างมาก ถ้าหานเซ็นฝึกวิชากายหยก และเขาทำ สำเร็จโดยไม่เจอกับปัญหาอะไรเลยล่ะก็ เขาก็อาจ จะสามารถแก้ปัญหานี้ได้ เขาอาจจะเป็นคนที่ สามารถ ช่วยเหลือตระกูลเสวียให้พ้นจากวิกฤต ครั้งนี้ไปได้

เพื่อที่จะไม่ให้เกิดโศกนาฏกรรมขึ้นมาอีก เธอจะ ไม่ ปล่อยให้โอกาสนี้หลุดลอยไป เธอตั้งใจที่จะหา ทางแก่วิกฤตครั้งนี้ให้ได้ เราต้องไปสู้กับเขา ถ้าเรา ลองสู้ กับเขาล่ะก็ บางทีเราอาจจะค้นพบความจริง เสวียเฟยเหยียนคิด เธอรู้เกี่ยวกับสภาพร่างกาย ของหาน เซ็นเหมือนกับคนอื่นๆ เธอเชื่อว่าเขาไม่ สามารถต่อสู้หรือเดินกระแสพลังภายในได้อีกต่อ ไป แต่ถึงจะเป็น แบบนั้นจริง นั้นก็ไม่ได้หมาย ความว่าเขาจะสูญเสียความสามารถไปโดยสมบูรณ์ ดังนั้นเธอคิดว่าถ้าเธอ ไปสู้กับเขา เธออาจจะ

สามารถค้นพบความจริงอะไรบางอย่างได้ เสวี ยเฟยเหยียนจะต้องคิดหาวิธีอะไร บางอย่าง ถ้า เธอจะทำแบบนี้ เธอต้องทำอย่างระมัด

ระวัง เธอไม่สามารถไปขอทำสู้กับอีกฝ่ายตรงๆได้ เพราะมันจะทำให้คนจาก 3 ตระกูลเกิดไม่พอใจกับ การกระทำของเธอขึ้นมาได้ เพราะการจะไปท้าสู้ กับ คนที่ไม่อยู่ในสภาพที่จะสู้ได้แบบนั้น ถือเป็น เรื่องที่ไม่สมควร เธอจึงต้องคิดวิธีดี ๆที่เธอจะ สามารถต่อสู้ กับเขาได้ ขณะนหานเซ็นไม่รู้เลยว่า ตอนนี้ในหัวของเสวียเฟยเหยียนค่าลังคิดจะทำ อะไร ตอนนี้ในหัว ของเขาคิดเพียงแค่เรื่อง ๆเดียว เท่านั้น ซึ่งก็คือวิชากายหยก เมื่อนานมาแล้วใน ตอนที่เขาฝึกวิชากายหยก นั้น เขาก็สังเกตเห็นถึง ปัญหาเช่นกัน แต่ในตอนนั้นเขาไม่รู้ว่าวิชา กายหยกของเขาหรือของเสวียอขวงกัน แน่ที่มี

ปัญหา เขายังจำตอนที่ตัวเองสูญเสียอารมณ์
ทุกอย่างไปได้ และเขาก็มีอารมณ์มุ่งร้ายต่อจิ้งจอก
สี เงิน เพื่อที่จะสงบสติของตัวเองลง เขาได้ใช้
ศาสตร์ตงเสวียนขับพลังงานด้านลบของวิชา
กายหยกออก จากร่างกายของเขาไป ตอนนี้เมื่อ
เขาลองคิดถึงมัน เขาก็ไม่แน่ใจว่าจริง ๆแล้วมันเกิด
อะไรขึ้นกันแน่ "ไม่

ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม ก็แน่ใจได้เลยว่าศาสตร์ตง
เสวียนเป็นสิ่งที่ช่วยเราเอาไว้ แต่เราไม่สามารถ
สอน ศาสตร์ตงเสวียนกับคนของตระกูลเสวียได้
หานเซ็นไม่ใช่ผู้ใจบุญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้คนที่
พยายาม จะฆ่าเขามาหลายครั้ง หลังจากที่ผ่านไป
2 วัน งานประชุมหลักก็เริ่มขึ้น งานประชุมถูกจัด
ขึ้นในห้องโถงที่ สามารถรองรับคนจากทุกตระกูล
เข้าไปได้ ซึ่งที่นั่นตระกูลเสวียก็ได้นำเสนอวิชา
เหมันต์ฉบับดั้งเดิมให้ทุก คนได้เห็นโดยผ่านเครื่อง

ฉายภาพ ทุกคนสามารถเห็นมันได้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 1092 วิชาเหมันต์ฉบับดั้งเดิม

หานเซ็นมองดูวิชาเหมันต์อย่างตั้งใจและพยายาม จะจดจำทุกอย่างเอาไว้ในหัว ส่วนคนอื่น ๆที่เหลือก็ ตรวจดูวิชาเหมันต์ที่ถูกเปิดเผยด้วยความหลงใหล เช่นกัน แต่ถึงมันจะถูกเปิดเผยให้ทุกคนได้เห็น แต่ ก็ ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้จดตัวหนังสือลงใน กระดาษหรือใช้เครื่องมือบันทึกทุกชนิด หานเซ็น เชื่อว่าพวก เขาไม่ต้องการให้วิชาเหมันต์ถูกเผย แพร่ออกไปให้กับคนนอก ซึ่งมันก็เป็นเรื่องที่ สมควรแล้ว ตัวหนังสือ ของวิชาเหมันต์เป็นอักษร โบราณ ซึ่งเป็นสิ่งที่หานเซ็นร่ำเรียนมาจนเชี่ยว ชาญในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่าน มา ตอนนี้เขา สามารถอ่านมันได้ทั้งหมด วิชาเหมันต์ฉบับดั้งเดิม

ยังไม่ดีเท่ากับศาสตร์ตงเสวียน ถึงแม้มัน ทั้งคู่จะ ปลดล็อคยืนได้ถึง 10 ขั้นเหมือนกัน แต่เห็นได้ชัด ว่าศาสตร์ตงเสวียนนั้นลึก

ชึ้งกว่ามาก หลังจากที่ จดจำวิชาเหมันต์ลงในหัว เรียบร้อยแล้ว หานเซ็นก็เริ่มจะเปรียบเทียบมันกับ วิชากายหยก วิชากายหยกนั้น ถูกพัฒนามาจาก วิชาเหมันต์ มันเป็นฉบับที่ได้รับการดัดแปลง เพื่อ ที่จะให้สมาชิกทุกคนในตระกูล สามารถฝึกมันได้ ง่ายยิ่งขึ้น แต่มันก็ไม่ใช่ว่าวิชากายหยกจะดูผิวเผิน หรือดูพื้น ๆเท่านั้น มันยังเป็นวิชาที่ ต้องใช้ พรสวรรค์และเวลาอย่างมากเพื่อที่จะฝึกฝนจน เชี่ยวชาญ ทุกคนในตระกูลเสวียต่างก็ฝึกมัน และ พวกเขาก็ทำได้ดีเลยทีเดียว สมาชิกในตระกูลแทบ จะทุ่มเทให้กับวิชากายหยกเพียงอย่างเดียว และ พวก เขาก็เป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชานี้อย่างแท้จริง แม้ พวกเขาจะพัฒนาวิชากายหยกอยู่เรื่อย ๆ แต่ความ เชี่ยวชาญในการวิจัยของพวกเขาก็ไม่สามารถ เทียบได้กับพวกศาสตราจารย์อย่างไปอซานที่ ทุ่มเทให้กับ การวิจัยเพียงอย่างเดียวได้ พวกเขา สามารถให้ศาสตราจารย์คนอื่นมาท่าแบบนี้ก็ได้ แต่ด้วยความหยิ่ง ทะนงและดือรันที่จะเก็บวิชา เหมันต์เอาไว้คนเดียว ทำให้พวกเขาไม่เคยคิดที่จะ เปิดเผยมันให้กับคนนอก เลย ตอนนี้จากที่หาน เซ็นเห็น มันไม่ควรจะมีผลเสียหรือผลกระทบอะไร จากการฝึกมันเลย หานเซ็นให้

ความสนใจไปที่ส่วนของการปลดล็อคยืน เขาสงสัย ว่ามันสามารถปลดล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 10 จริง ๆหรือ เปล่า มันถูกกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่าวิชาเหมันต์ สามารถปลดล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 10 ส่วนวิชา กายหยกนั้น ปลดล็อคยืนได้เพียงขั้นที่ 9 เท่านั้น การจะปลดล็อคยืนถึงขั้นที่ 10 เป็นเรื่องที่ยาก

มาก ๆก็จริง แต่ก็น่า สงสัยว่าทำไมวิชากายหยกถึง ปลดล็อคยืนได้เพียงขั้นที่ 9 เท่านั้น แทนที่จะวิจัย ต่อไปให้ไปให้ถึงขั้นที่ 10 หานเซ็นสงสัย อาวุโสคน หนึ่งของตระกูลหวังพูดสิ่งที่หานเซินกำลังคิดอยู่ ออกมา เขาถามเจ้าภาพ งานครั้งนี้ว่า "ทำไมฉบับ ดั้งเดิมถึงปลดล็อคยืนได้ถึง 10 ขั้น แต่ในขณะที่ ฉบับดัดแปลงมีเพียงแค่9 ขั้น ล่ะ?" เสวียหยู่เพิ่ง อธิบาย "นั่นเป็นเพราะว่าคนที่ทำการดัดแปลงได้ เสียชีวิตไปก่อน ก่อนที่เขาจะจากไป นั้น เขาได้ดัด แปลงจนถึงขั้นที่ 9 เท่านั้น แต่ยังไงซะก็ไม่มีใครที่ สามารถฝึกฝนได้เป็นขั้นที่ 9 อยู่แล้ว ดัง นั้นการจะ พัฒนามันต่อไปจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น" ในอดีตจโนพ้อ ยขั้นสุดยอดยังไม่ถูกค้นพบ ดังนั้นมันจึงเป็น เรื่อง ที่เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ในก็อตแซงชั่วรเขต 3 จะ สามารถปลดล็อคยืนถึงขั้นที่ 10 ได้ เมื่อ วิวัฒนาการ ขึ้นไปยังก็อตแซงชั่วรเขต 4 การปลด

ล็อคยืนในร่างกายก็จะเข้าสู่สภาวะหยุดนิ่ง พวกมัน จะแข็งตัวไป ทำให้การจะฝึกฝนสู่ขั้นต่อไปเป็น เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เมื่อคุณขึ้นไปยังก็อตแซงชั่วร์ เขต 4 เมื่อ

ไหร่ คุณก็ จะไม่สามารถปลดล็อคยืนเพิ่มขึ้นได้อีก ต่อไป ด้วยเหตุนั้นคำอธิบายของตระกูลเสียจึงฟังดู สมเหตุสม

ผล หานเซ็นจึงให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสิ่งที่ เขียนเอาไว้เกี่ยวกับการปลดล็อคยืนทั้ง 10 ขั้นของ วิชา เหมันต์ เขาต้องการจะจดจำเนื้อหาส่วนนี้ มากกว่าส่วนอื่นๆ แต่สมาชิกของตระกูลเสวียนั้น ได้รับผลกระ ทบในด้านลบทันที หลังจากที่ได้ทำ การฝึกมัน ดังนั้นไม่ว่าปัญหาของมันจะเป็นเพราะ อะไรก็ตาม มันก็ไม่ ได้มีความเกี่ยวข้องกับการ ปลดล็อดยืนขั้นที่ 9 หรือขั้นที่ 10 แน่นอน หลายๆ

คนต่างถามคำถามที่ตัวเอง สงสัย แต่ดูเหมือนว่า จะไม่มีใครที่กังวลถึงหัวใจหลักของงานประชุมครั้ง นี้เลย ซึ่งก็คือปัญหาของตระกูล เสวีย นักวิจัยคน อื่นๆที่มาก็สับสนเช่นเดียวกัน พวกเขาไม่สามารถ หาสาเหตุได้ว่าทำไมวิชาเหมันต์ถึง ทำให้เกิด ปัญหาแบบนั้น หลังจากสนทนากันมาทั้งวัน ก็ยัง ไม่ได้ความคืบหน้าอะไรเลย หานเซ็นนั้น ต้องการ จะดัดแปลงวิชาเหมันต์ด้วยตัวเอง เพื่อจะดูว่ามันมี ความแตกต่างระหว่างฉบับที่เขาดัดแปลงเอง กับ ฉบับที่คนอื่นคัดแปลงเอาไว้หรือเปล่า แน่นอนว่า มันจำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก ดังนั้น ทันทีที่เขากินอาหารเย็นเสร็จ เขาก็รีบกลับไปที่ ห้องทันที เขามี

แผนที่จะเริ่มดัดแปลงมันตอนนี้เลย แต่ เมื่อเขา เปิดประตูเข้าไป เขาก็ขมวดคิ้ว เขาตกใจกับเสียง

น่าไหลในห้องน้ำของเขา หานเซ็นไม่แน่ใจ ทำไม คนอื่น ๆถึงได้เข้ามาในห้องของเขา หานเซ็นเช็คดู เลขห้องที่ประตูอีกครั้ง หลังจากที่ยืนยันจนแน่ใจ แล้วว่านี้เป็นห้องของเขา เขาก็สับสนขึ้นมาทันที "อาไห่หลัน? หานเซ็นเปิดประตูที่อยู่ด้านหลังและ พูด ต่อ "ที่ห้องคุณเองก็มีห้องน้ำสุดหรูไม่ใช่หรอ คุณมาทำอะไรในห้องน้ำของผม? หานเซ็นไม่รู้ว่า ทำไมถึง มีคนเข้ามาใช้ห้องน้ำในห้องของเขา เขา สามารถใช้ออร่าศาสตร์ตงเสวียนตรวจดูคนที่อยู่ใน ห้องน่าก็ได้ แต่เขาเลือกที่จะไม่ทำ เพราะกลัวว่าจะ ไปเห็นภาพที่ไม่น่าดู เสียงน้ำหยุดลง หลังจากนั้นก็ มีใครบางคน เดินออกมาจากประตูห้องน้ำ หาน เซ็นขมวดคิ้ว เมื่อรู้ว่าเสียงฝีเท้าที่ได้ยินไม่ใช่ของจี ให้หลัน ผู้หญิงคน หนึ่งเปิดประตออกมา เธอเป็น ผู้หญิงที่งดงามและไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้าอยู่ "เสวี ยเฟยเหยียน! หานเซินอ ทานออกมาด้วยความ

ช็อค ผิวของเธอเรียบเนียนราวกับหินอ่อนที่ขัดเงา อย่างดี ซึ่งเป็นผลลัพธ์ตาม ธรรมชาติของคนที่ฝึก วิชากายหยก ผู้หญิงคนไหน ๆก็สามารถดูสวยขึ้น มาได้ด้วยผิวที่เรียบเนียนแบบนั้น แต่ผู้หญิงคนนี้ก็ มีสัดส่วนที่เหมาะสมด้วย ทำให้เธอดูงด

งามอย่างมาก ขาอันเรียวยาวของเธอ พร้อมกับ
ก้นและหน้าอกที่มีน้ำมีนวล สายตาอันเย็นชาที่จ้อง
มองมาที่เขา ทำให้เธอดูยั่วยวนเกินบรรยาย เธอ
ถูก ห่อหุ้มไปด้วยไอน้ำจากห้องน้ำ เธอดูเหมือนกับ
ไอศครีมร้อน ๆ ท่ามกลางแสงอาทิตย์ ทำให้หาน
เซินนั้น อยากที่จะกระโดดตะครุบและกินเธอซะ
เดี๋ยวนี้ แม้เสวียเฟยเหยียนจะไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้า
แต่เธอก็ยังมี ผ้าเช็ดตัวสีขาวพันอยู่ ด้วยท่าทาง
ของเธอทำให้เธอดูเซ็กซื่อย่างไม่น่าเชื่อ หน้าอก
ของเธอเกือบจะเผยอ อกมา ขณะที่หยดน้ำไหล

ตามเรือนร่างของเธอ "ที่ห้องของฉันมีห้องน้ำที่ดีที่ สุดในที่แห่งนี้ยังไง?" หาน เซ็นพูดและยิ้ม ขณะที่ ชื่นชมเรือนร่างของเธอ หานเช่นเคยเห็นผู้หญิงที่ สวยมามาก ทั้งที่เปลือยเปล่า หรือสวมใส่เสื้อผ้าก็ ตาม แต่เขาไม่คิดที่หลงกลความพยายามจะยั่วยวน อันชัดเจนของผู้หญิงคนนี้เป็นอัน ขาด

ตอนที่ 1093 เกือบถูกเปิดโปง

เมื่อเธอเห็นหานเซ็นมองเธอด้วยสายตาที่หิว
กระหาย ราวกับว่าเธอเป็นหญิงใสเภณีคนหนึ่ง เธอ
ก็เริ่ม โกรธขึ้นมาในทันที ถ้าเธอไม่ได้มีความจำ
เป็นที่จะหาความจริงว่าหานเซ็นฝึกวิชากายหยก
จริงหรือ

เปล่า เธอคงจะตบหน้าเขาไปแล้ว เธอไม่ได้คาดคิด ว่าเขาชื่นชมเรือนร่างของเธอแบบนี้ หลังจากที่เธอ เพิ่งจะ อาบน้ำเท่านั้น คงไม่มีใครสามารถพูดจา อย่างมีเหตุมีผลกับคนที่เป็นโรคจิตหรือผู้หญิงที่แก้ ผ้าอยู่ได้ หรอก เธออดกั้นความอยากที่จะตบหน้า

เขาเอาไว้และกดเขาลงบนโซฟา เธอปืนขึ้นไปบน ตัวของเขา

และพยายามที่จะจูบปากของหานเซ็น แต่ก่อนที่ริม ฝีปากของเธอจะสัมผัสกับริมฝีปากของหานเซ็นได้ เขาก็หยุดเธอเอาไว้ หานเซ็นยิ้มและพูดเยาะเย้ย เธอ "ว้าว เธอนี้แข็งที่อจริง ๆ เธอล่อลวงผู้ชายไม่ได้

หรอกแบบนั้นน่ะ ถ้าเธอจ้างฉันล่ะก็ ฉันสามารถ
สอนวิธีล่อลวงผู้ชายที่ถูกต้องให้เธอได้นะ เสวี
ยเฟยเหย์ ยนหน้าแดง เธอคิดว่าความสวยตาม
ธรรมชาติของเธอน่าจะเพียง

พออยู่แล้ว ตอนนี้เธออับอายอย่างมาก เมื่อเห็นใบ หน้าเยาะเย้ยของหานเซ็น เธอก็ผลักมือของเขา ออกไปและพยายามที่จะจูบเขาอีกครั้ง "ช่วย ด้วย!

ฉันถูก

ข่มขืน! ช่วยด้วย! ขณะที่หานเซ็นร้องตะโกนออก มา ปากของเขาก็ถูกปิดลงด้วยลิ้นอันหิว กระหาย ของเสวียเฟยเหยียน เสวียเฟยเหยียนตั้งใจที่จะ ปล่อยไอน้ำแข็งเข้าไปในปากของเขา หลังจาก ที่ ปากของเขาทั้งคู่ประกบกัน แต่ก่อนที่เธอจะทำได้ ก็มีคนบุกเข้ามาในห้องเสียก่อน จีให้หลันเข้ามาใน ห้องด้วยความเร่งรีบและพูด "ใครกันที่อยากจะมา ข่มขึ้นนายนะ!? ถ้าจะมีผู้ชายที่จะโดนข่มขืนแถว ๆ นี้ล่ะ ก็ มันก็ควรจะเป็นฉัน! ฉันเป็นคนที่หน้าตา หล่อเหลาที่สุด! ฉันต่างหากที่ควรจะเป็นคนที่คู่ควร ที่ผู้หญิงมา ข่มขืนน่ะ!" หลังจากนั้นจไห่หลันก็มอง เห็นภาพตรงหน้า ผู้หญิงที่บุกเข้ามาก็คือเสวียเฟย เหยียน และ ขณะนี้เธอปืนอยู่ด้านบนของหานเซ็น โดยที่บนตัวของเธอตอนนี้ไม่มีอะไรเลย นอกจาก

ผ้าเช็ดตัวฝืน เดียวเท่านั้น ปากของเธอกำลัง ประกบกับปากของหานเซ็นอยู่ "ปล่อยเขาไปเดี๋ยว นี้! ถ้าเธอต้องการจะ รังแกคนอื่นด้วยการจูบอันชั่ว ร้ายละก็ ฉันจะเป็นคนรับมันไว้เอง" จีให้หลันฉีก เสื้อของตัวเองออกขณะที่ พูดออกมาราวกับว่าเป็น ฮีโร่ แต่เสวียเฟยเหยียนไม่ได้หันไปมองเขาแม้แต่ น้อย ดวงตาของเธอจ้องมอง ไปที่หานเซ็น ก่อนที่ เธอจะรีบหย็บเสื้อผ้าของเธอและวิ่งออกจากห้อง ของเขาไป "อย่าไป! ได้โปรด! รังแกฉันเถอะ ฉันจะ ยอมเป็นของเล่นของเธอเอง! จีไห่หลันตะโกนออก ไปอย่างสิ้นหวัง หานเซ็นเห็น ไห่หลันทำท่าเหมือน จะวิ่งตามเธอไป แต่เขาก็หยุดการกระทำของตัว เองเอาไว้อย่างรวดเร็ว หลังจากนั้น เขาก็ปิดประตู ห้อง "ไหนนายลองอธิบายมาว่านายใช้กลลวงอะไร ล่อลวงเธอแบบนั้น? ไห่หลันไม่รู้ว่า หานเซ็นมีดี ตรงไหนเขาถึงได้เป็นที่สนใจของผู้หญิงนัก "ผม

เพิ่งจะกลับมาที่ห้อง แต่เธอก็ออกจาก ห้องน้ำ โดย ใส่แค่ผ้าเช็ดตัวฝืนเดียว จากนั้นเธอก็กดผมลงกลับ โซฟาและเริ่มพยายามที่จะจูบปากของ ผม พวก ตระกูลเสวียคงจะบ้ากันไปแล้วจริง ๆ แต่ก็ขอบคุณ คุณอามากที่มาช่วยผมเอาไว้ หานเซ็นแกล้ง ทำ เป็นหวาดกลัวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น "ไม่มีปัญหา ยังไงซะพวกเราก็เป็นครอบครัวเดียวกัน แต่ใน จิต ใจของจไห่หลันอยากที่จะตบหน้าของหานเซ็นจูไห่ หลันต้องการให้เสวียเฟยเหยียนเห็นเขาเป็นของ เล่นระบายความอยากของเธอจริงๆ เขานั้นชื่น ชอบเธออย่างมาก ดังนั้นมันจึงทำให้เขารู้สึกโกรธ เล็กน้อย เมื่อได้ยินสิ่งที่หานเซ็นพูด จูไห่หลันพูด ต่อด้วยหน้าตาเฉยว่า "เพื่อป้องกันว่าเธออาจจะ กลับมาอีก ฉันจะ

อยู่ที่นี่กับนายเอง และถ้าเธอเกิดกลับมาอีกครั้ง ฉันก็จะเป็นโล่ป้องกันให้กับนายเอง" "ขอบคุณมาก อา ให่หลัน หานเซ็นพูด "นายไม่ต้องขอบคุณอะไร ฉัน ยังไงซะมันก็เป็นสิ่งที่อาควรจะทำอยู่แล้ว ให้ ห ลันตอบ จีให้หลันตั้งใจจะรอคอยให้เธอกลับมา ตลอดทั้งคืน แต่เธอก็ไม่โผล่หน้ามาอีกเลย หาน เซ็น เปิดทีวีเอาไว้ ขณะที่เขานั่งอยู่บนโซฟา แต่เขา ก็ไม่ได้ให้

สนใจอะไรกับมันมากนัก เธอคงรู้ว่าเราฝึกวิชา
กายหยกแน่ ๆ ที่เธอต้องการก็แค่จะยืนยันมัน"
หานเซ็นเข้าใจว่าเธอต้องการอะไร เมื่อสักครู่นี้
หานเซ็นได้ ใช้ออร่าศาสตร์ตงเสวียนเพื่อที่ตะโกน
ขอความช่วยเหลือ ห้องพักของที่นี้นั้นเป็นห้องเก็บ
เสียง ด้วยเหตุ นั้นเสียงธรรมดา ๆ ไม่สามารถถูก
คนอื่นได้ยินได้ แต่ด้วยการใช้ออร่าศาสตร์ตง
เสวียน เขาสามารถทำให้ เสียงขอเขาทะลุผ่าน
คุณสมบัติเก็บเสียงของห้องได้ และนั่นก็ทำให้เธอ

ไม่สามารถปล่อยไอน้ำแข็ง เข้าไปในปากของหาน เซ็นได้สาเร็จ ถ้าเขาไม่ได้ถูกช่วยเอาไว้ละก็ เธอก็ คงจะยืนยันความจริงที่เขาฝึก วิชากายหยกได้ไป แล้ว แต่หานเซ็นคิดว่ามันแปลก ๆอยู่เขาไม่เชื่อว่า เธอจะสามารถดูออกได้ด้วยระดับ พลังของเธอ แถมวิชากายหยกของเขายังแตกต่างจากเธออีก ด้วย วิชากายหยกของเขาไม่ได้สร้างไอน้ำ แข็ง ออกมา และนั้นก็เป็นข้อแตกต่างขนาดใหญ่ หาน เซ็นลูกขึ้นและเดินไปที่ห้องน้ำ เขาต้องการจะอาบ น้ำ แต่ขณะที่เขาเดินเข้าไปนั้น เขาก็รู้สึกว่าเท้า ของเขาสัมผัสกับอะไรบางอย่าง เมื่อมองลงไป เขา ก็ สังเกตเห็นสิ่งที่ดูเหมือนกับหินหยกอยู่ที่พื้น หาน เซ็นหยิบมันขึ้นมา และเขาก็ประหลาดใจกับความ เย็น ของมัน แถมเขาก็ยังสังเกตเห็นตัวอักษรของ วิชาเหมันต์เขียนอยู่บนหยกอันนี้ด้วย เสวียเฟยเห ยียนนั้น แก้ผ้าอยู่ ดังนั้นหานเซ็นไม่แน่ใจว่าเธอ

ช่อนของแบบนี้ไว้ที่ไหน เขาคิดว่าเธออาจจะใช้
ของสิ่งนี้เพื่อดูว่า เขาได้ฝึกฝนวิชากายหยกหรือ
เปล่า และเขาก็คิดว่ามันคงจะหล่นลงมา
จากกระเป๋าเสื้อคลุมตัวที่เธอหยิบ ไปก่อนจะหนี
ออกจากห้อง บางที่ด้วยความรีบร้อนเธอจึงทำมัน
หล่น

ตอนที่ 1094 ผิดตั้งแต่ต้น

หานเซ็นถือมันเอาไว้ในมือ แต่ไม่นานหลังจากนั้น เสวียเฟยเหยียนก็บุกกลับเข้ามาในห้องอีกครั้ง เธอ พยายามที่จะแย้งมันไปจากมือของหานเซ็น เธอรู้ ตัวว่าหยกน้ำแข็งของเธอได้หายไปในตอนที่เธอ กลับ ไปที่ห้องเพื่อเปลี่ยนเสื้อ ซึ่งเธอก็รีบกลับมาที่ ห้องของเขาและพยายามจะแย่งมันกลับคืนไป เธอ ไม่ สามารถเสียงสูญเสียมันไปได้ "นี่มันคืออะไร? หานเซ็นดึงมือของเขากลับมาก่อนที่เธอจะสามารถ แย่ง มันไปได้ "นั่นไม่ใช่ธุระของนาย!" เสวียเฟยเห ยียนพุ่งเข้ามา

แย้งอีกครั้ง แต่หานเซ็นก็หลบหลีกเธอต่อ ไป ขณะ

ที่เสวียเฟยเหยียนพยายามที่จะแย่งของสิ่งนี้กลับ คืนไป เขารู้ดีว่าเธอจะไม่ทำร้ายเขา เพราะนั่น จะ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างตระกูลเสวียกับตระกูล อื่นๆแย่ลง ถึงแม้เธอพยายามจะทำร้ายเขา แต่ เธอก็ ไม่มีโอกาสที่จะเอาชนะหานเซ็นได้ แม้เขาจะ ใช้พลังแค่ 19% เขาก็ยังสามารถเอาชนะเธอได้ อย่าง ง่ายดาย เพราะเธอยังไม่ได้เป็นผู้วิวัฒนาการ เลยด้วยซ้ำ เสวียเฟยเหยียนพยายามทุกวิถีทางเพื่อ ที่แย่ง มันกลับคืนไป แต่แขนของหานเซ็นนั้นทั้ง ยาวและรวดเร็วกว่า ไม่ว่าเธอจะพยายามยังไง เธอ ก็ไม่สามารถ แย่งมันกลับไปได้ ไห่หลันเดินออกมา จากห้องน้ำหลังจากที่อาบน้ำเสร็จ แต่สิ่งที่เขาเห็น ก็ทำให้เขาถึง ไป หานเซ็นนั้นนอนอยู่บนโซฟา ขณะที่เสวียเฟยเหยียนก็ขึ้นอยู่บนตัวของเขา ใบ หน้าของหานเซ็นตอน นี้กำลังถูกหน้าอกของเธอ กดทับอยู่ ขณะที่มือของเธอก็พยายามที่จะคว้ามือ

ของหานเซ็น "ฉันไม่อยาก จะเชื่อเลย ทำไมเธอถึง ได้ต้องการหานเซ็นนัก? ทำไมเธอถึงเลือกเขา และ ไม่เลือกฉันล่ะ??" ไห่หลัน ไม่อยากจะเชื่อ พฤติกรรมของพวกเขาเลย เขาแค่ไปอาบน้ำแป ปเดียวเท่านั้น แต่พวกเขากับมาทำอะไร กันอยู่บน โซฟา เมื่อสังเกตเห็นจีไห่หลัน หานเซ็นก็ชะงักไป แต่ในช่วงเวลาที่เขาหยุดนิ่งไป มันก็เพียง พอที่จะ ทำให้เสวียเฟยเหยียนใช้แรงเฮือกสุดท้ายแย่งหิน หยกไปจากมือของเขาและวิ่งออกจากห้องไป จีไห่ หลันมองหน้าหานเซ็น ก่อนที่จะหันกลับไปที่ กระจกและพูด "ทำไมกัน? ฉันหน้าตาหล่อกว่า เห็นๆ ฉันเป็นเหมือนกับเทพบุตรในหมู่ผู้ชายชัดๆ ผู้หญิงสมัยนี้นี้ไม่มี

รสนิยมเอาซะเลย!" หานเซินไม่ได้สนใจ ค่าพูดของ เขา ตอนนี้ในหัวของเขาก่าลังคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับ หยกขึ้นนั้น มันมีปฏิกิริยาแปลก ๆเกิดขึ้นใน ตอนที่
เขาจับมัน ขณะที่หานเซินถือมันเอาไว้ เขาก็รู้สึก
สดชื่นอย่างไม่น่าเชื่อ ไม่ว่าผลของมันคืออะไร ก็
ตาม แต่มันก็ไม่ได้เป็นเป็นอันตรายต่อเขา หยกชิ้น
นั้นเย็นขึ้นมาทันทีเมื่ออยู่ในมือของเขา และเขาก็
สังเกตเห็นตัวหนังสือใหม่ปรากฏขึ้นมาด้วย เขา
ต้องการที่จะอ่านว่ามันเขียนว่าอะไร แต่ตัวหนังสือ

ก็เบลอ ไปซะก่อน หานเซ็นสังเกตเห็นว่าตัว
หนังสือนั้นเบลอไป หลังจากที่เสวียเฟยเหยียนเข้า
มา และยิ่งเธอเข้า มาใกล้เขามากเท่าไร ตัวหนังสือ
ก็เบลอขึ้นเรื่อยๆ และเมื่อเธอแย่งมันไปได้ ตัว
หนังสือก็จางหายไป "พวกเขาจะต้องฝึกวิชาที่ผิด
แน่ๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมพวกเขาถึงเจอกับ
ปัญหา! หานเซ็นคิด ขณะ

ที่เขาพยายามนึกถึงคำที่เขาเห็นบนหยกชิ้นนั้น หยกน้ำแข็งเป็นเหมือนกับเครื่องทดสอบอะไร บางอย่าง เมื่อวิชาเหมันต์ถูกฝึก พลังงานในร่าง
ของคน ๆนั้นก็จะมีปฏิกิริยาต่อหยกขึ้นนี้ แต่ดู
เหมือนว่ามันจะมี ปฏิกิริยาเฉพาะกับวิชาเหมันต์
เท่านั้น นี้หมายความว่าหานเซ็นฝึกวิชากายหยกที่
ถูกต้อง ในตอนที่เสี วียเฟยเหยียนสัมผัสกับมัน ตัว
หนังสือที่ปรากฏขึ้นก็เลือนหายไป นี่หมายความว่า
เธอฝึกวิชากายหยกที่ ผิด ไม่สิ นั่นมันดูไกลจาก
ความจริงเกินไป ไม่มีทางที่คนอื่น ๆจะไม่สังเกต
เห็นถึงเรื่องนี้ หานเซ็นคิดว่า

ความคิดของเขาดูไร้สาระ ถึงแม้มันจะมีสิ่งที่
บ่งบอกอย่างชัดเจนก็ตาม แต่นั่นเป็นความจริง
และเขาก็รู้ดี ว่าเสียเฟยเหยียนไม่สามารถกระตุ้น
ปฏิกิริยาของหยกน้ำแข็งได้ สงสัยจริง ๆว่าคนอื่น ๆ
ในตระกูลเสียจะ สามารถทำให้เกิดปฏิกริยา
เหมือนกันรึเปล่า? ถ้าไม่มีใครสามารถทำเหมือน
กับเราได้ นั่นก็หมายความว่า ทุกคนในตระกูล

ฝึกฝนวิชาผิดอย่างงั้นหรอ!" หานเซ็นคิดว่าเรื่องนี้ เป็นอะไรที่บ้ามาก ๆ วิชาเหมันต์ฉบับ ดั้งเดิมนั้นไม่ ได้บอกว่าผู้ฝึกจำเป็นต้องมีชีพจร

หยิน 3 จุดเพื่อฝึกมัน แต่วิชาเหมันต์กับเป็นวิชาชัก งธาตุ หยิน นอกจากนั้นในฉบับดั้งเดิมยังไม่ได้ กล่าวถึงพลังน้ำแข็งด้วย หานเซ็นคิดว่าปัญหาที่ ตระกูลเสวีย ประสบอยู่นั้นมาจากปัญหาพื้นฐาน ธรรมดาๆ ปัญหานั้นเกิดจากเอกลักษณ์ที่ตระกูล เสวียสร้างขึ้นมาเอง มันนั้นอยู่ใกล้ตัวพวกเขามาก เกินไป จึงไม่น่าแปลกใจที่เขาไม่สามารถสังเกต เห็นถึงจุดที่เป็น

ปัญหาได้ จุดเด่นของคนตระกูลเสวียคือพวกเขามี ชีพจรหยืน 3 จุด ดังนั้นพลังธาตุน้ำแข็งของพวก เขาจึงแข็งแกร่ง กว่าคนทั่ว ๆไปมาก ด้วยเหตุนั้นทำ ให้พวกเขาสามารถฝึกวิชาเหมันต์ได้อย่างง่ายกว่า
คนอื่น ๆ แต่นั้นทำให้ พวกเขาหลงผิดคิดว่าธาตุน้ำ
แข็งเสริมพลังให้กับวิชากายหยก ซึ่งความจริงแล้ว
วิชาเหมันต์เป็นชี่กงธาตุ หยินเป็นหลักซึ่งไม่ได้มี
ความเกี่ยวข้องกับน้ำแข็งโดยตรง ยาปรับปรุงพันธุ
กรรมที่พวกเขาใช้นั้นเสริมธาตุ หยินและธาตุน้ำ
แข็งให้กับร่างกาย โดยที่ความจริงแล้วมีแค่ธาตุ
หยินเท่านั้นที่จำเป็น พวกเขาให้ความ สนใจกับ
ธาตหยินและน้ำแข็ง ซึ่งเมื่อหลายปี

ผ่านไปปริมาณธาตุน้ำแข็งของพวกเขาก็มากเกิน ไป จนมัน เริ่มจะส่งผลกับคนในตระกูล ในตอนที่ หานเซ็นฝึกวิชากายหยกนั้น

อุณหภูมิในร่างกายของเขาลดลงไป แค่ 2 องศา เท่านั้น ซึ่งนั่นควรจะเป็นวิธีฝึกวิชากายหยกที่ถูก ต้อง ในตอนที่หานเซ็นดูดซับไอน้ำแข็งจาก เสวี

ยขวงนั้น มันก็เริ่มเกิดปัญหาขึ้นกับเขา โชคดีที่ ศาสตร์ตงเสวียนสามารถช่วยเขาเอาไว้ได้ ตระกูล เส วียเข้าใจผิดมาโดยตลอด พวกเขาฝึกวิชากัน แบบผิดๆ และถ้าพวกเขาต้องการที่จะแก้ปัญหาละ ก็ มันก็ หมายความว่าพวกเขาต้องมาเริ่มใหม่ ตั้งแต่ต้น การฝึกวิชากายหยกในเบื้องต้นนั้นเป็น อะไรที่ก้าวหน้าได้ รวดเร็ว ดังนั้นปัญหาจึงยังไม่ ปรากฏออกมาในทันที คนธรรมดาทั่ว ๆไปที่ไม่มี ชีพจรหยืน 3 จุดเหมือนพวก เขาจะสามารถฝึกมัน ได้อย่างไม่มีปัญหาอะไร น่าแปลกที่การมีชีพจร หยิน 3 จุดกลับทำให้ผลลัพธ์ยิ่งแย่ ลง หานเซ็นเชื้อ ว่าเขาน่าจะเข้าใจถูกแล้ว ทฤษฎีนี้ตรงกับปัญหาที่ เกิดขึ้น แต่เขาไม่คิดว่าทางตระกูลเส วียจะยินดีกับ คำแนะนำของเขามากนัก

ตอนที่ 1095 วิชากายหยกใหม่

หานเซ็นรู้สึกโล่งใจอย่างมากที่หาสาเหตุของปัญหา ตระกูลเสวียจนได้ ซึ่งมันก็หมายความว่าวิชา เหมันต์ นั้นปลอดภัย และมันก็ไม่มีปัญหาอะไรถ้า เขาต้องการที่จะฝึกมัน แน่นอนว่าวิชาเหมันต์ไม่ได้ ดีอย่าง ศาสตร์ตงเสวียน แต่มันก็สามารถปลดล็อค ยืนได้ถึงขั้นที่ 10 แต่วิชาเหมันต์นั้นนอกจากจะ พัฒนาสัมผัส ต่างๆของร่างกายแล้ว มันยังเสริม

ความแข็งแกร่งให้กับกระดูกอีกด้วย ในตอนที่ ปรมาจารย์ตงเสวียนข้าม มิต็มานั้น ถ้าร่างกายของ เขาแข็งแรงกว่านี้ เขาก็คงไม่ตายอยู่ในก็อตแซงชั่ว รีเขต 1 วิชาโลหิตชีพจรเอง ก็เสริมความแข็งแกร่ง ให้กับร่างกายเช่นกัน แต่มันมุ่งเน้นไปที่ยืนของผู้ ฝึก หานเซ็นต้องการจะฝึกวิชา กายหยกของเขาให้ ไปถึงระดับเดียวกัน และดูว่าจะสามารถได้รับความ แข็งแกร่งเพิ่มขึ้นขนาดไหน ศาสตร์ตงเสวียนนั้น

แข็งแกร่งอยู่แล้ว แต่มันไม่ได้สมบูรณ์แบบ วิชา
กายหยกสามารถทำให้มันดีขึ้นยิ่งไป กว่าเดิม หาน
เซ็นเริ่มรู้สึกตื่นเต้นขึ้นมา ดังนั้นเขาจึงเริ่มที่จะ
ออกแบบวิชากายหยกฉบับใหม่ขึ้นมาทันที การ
ประชุมยังคงดำเนินต่อไปอีกหลายวัน แต่ก็ยังไม่มี
ใครคิดหาทางแก้ปัญหาได้ หานเซ็นนั้นไม่ได้สนใจ
การประชมมากนัก เขาก็แค่เข้าไปนั่งร่วมเฉย ๆโดย
ไม่ได้ทำอะไร และในตอนที่ว่าง เขาก็จะดัดแปลก
วิชา กายหยกฉบับของตัวเอง หานเซินเปรียบ
เทียบมันกับวิชาเหมันต์ฉบับดั้งเดิมทุกครั้งที่เขา

เข้าไปร่วม ประชมในห้องโถง ซึ่งมันก็เป็นเรื่องดีที่
เขาจะได้ทบทวนไปด้วย และมันยังช่วยไม่ให้เขา
ดผิดสังเกตอีก ด้วย ถึงเขาจะไม่ได้พูดอะไรมากใน
การประชุมก็ตาม ในการประชุมแต่ละวันนั้น เขาก็
เรียนรู้วิชาเหมันต์ อย่างจริงจัง เสวียเฟยเหยี
ยนเองตั้งแต่วันนั้นก็ไม่ได้มาหาเขาอีกเลย แต่นี้ไม่

ได้หมายความว่าเธอยอม แพ้ไปแล้ว ในการ
ประชุมครั้งล่าสุด เธอก็พยายามหาหนทางที่จะทำ
ให้หานเซ็นเป็นจุดเด่นขึ้นมา "คุณ หานเป็นคนที่มี
ชื่อเสียงอย่างมากถูกไหม? และเขายังเป็นลูกศิษย์
ของอาจารย์ไป๋ซานผู้เลื่องลืออีกด้วย บางทีเขาอาจ

จะสามารถช่วยชี้ให้เห็นถึงสาเหตุที่ทำให้เกิด
ปัญหาขึ้น พร้อมทั้งช่วยตระกูลของพวกเรา ไปด้วย
เธอกล่าวออกมาดัง ๆ แม้ตามหลักแล้วเธอต้องการ
ที่จะทำให้หานเซ็นอับอาย แต่ครั้งหนึ่งของ สิ่งที่
เธอพูดก็เป็นความจริง เพราะไม่ว่ายังไงก็ตามเธอ

ต้องการให้ปัญหาของตระกูลถูกแก้ ตอนนี้ตระกูล ของเธอกำลังอยู่ในเส้นทางที่มีคมน และปลายทาง ที่รอคอยพวกเขาอยู่ก็คือหายนะ ซึ่งไม่มีใครที่ ต้อง การให้เรื่องแบบนั้นเกิดขึ้นกับตระกูลของตัวเอง แม้เธอจะไม่ใช่คนที่แข็งแกร่งอะไร แต่หน้าตาของ เธอก็ทำให้คนอื่น ๆฟังสิ่งที่เธอพูด เธอนั้นมีรูปร่าง ที่งดงาม ซึ่งทำให้ผู้ชายหลาย ๆคนชอบเธอ แต่แน่

นอน ว่าเหมือนกับคนอื่น ๆในตระกูลเสวีย เธอเอง
ก็เชื่อว่าตัวเองเหนือกว่าคนอื่น ๆเช่นเดียวกัน ตอน
นี้เธอพูด ราวกับว่าหานเซ็นเป็นเพียงคนเดียวเท่า
นั้นที่สามารถช่วยเหลือตระกูลของเธอได้ ซึ่งมันทำ
ให้คนอื่น ๆ รู้สึกแย่ แน่นอนว่าจีไห่หลันเองก็เต็ม
ไปด้วยความอิจฉา แต่หานเซ็นเป็นคนในครอบ
ครัวของเขา ส่วนคน อื่น ๆที่รู้สึกเหมือน ๆกันไม่ได้
เกี่ยวข้องอะไรกับเขา "หานเซ็นเป็นคนฉลาด เรื่อง

นั้นมันก็ใช่ แต่เขาได้รับ บาดเจ็บและไม่สามารถใช้
พลังได้อีกต่อไปแล้ว คำขอของคุณอาจจะมากเกิน
ไปสำหรับคนน่าสงสาร

อย่างเขา สมาชิกในตระกูลหวังคนหนึ่งพูดขึ้นมา เขานั้นพูดอย่างนุ่มนวล แต่คำพูดของเขาไม่ได้เป็น อย่างนั้น มันเป็นเพียงวิธีสุภาพที่เขาจะบอกกับทุก คนว่าหานเซ็นไร้ความสามาถและไม่สามารถทำ อะไร ได้แล้ว นอกจากหวังเหมียนเหมียนและหวัง อวฮังแล้ว หานเซ็นไม่ได้สนิทกับคนอื่น ๆในตระกูล หวังเลย แต่พวกเขาทั้งคู่ไม่ใช่ผู้เป็นเลิศ ดังนั้นพวก เขาไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ได้ ด้วยเหตุ นั้นหาน เซ็นจึงไม่รู้จักคน ๆนี้และถูกเขาพูดจา อย่างไม่ไว้หน้ากันแบบนี้ "หวังหลิงอย่าไปพูดอย่าง นั้น! ถึงเขาจะ บาดเจ็บ แต่เขาก็ยังเป็นคนที่มี พรสวรรค์ ฉันแน่ใจว่าเขาสามารถช่วยพวกเราได้ เสียเฟยเหยียนพูดอีก ครั้ง หานเซ็นรู้ว่าเขาต้องพูด

อะไรบางอย่างเพื่อจะกู้หน้าให้กับตัวเอง เพราะยัง
ไงเขาก็จะบอกความจริง ว่าเขาค้นพบวิธีแก้ปัญหา
กับพวกเขาอยู่แล้ว ถึงแม้เขาจะบาดหมางกับ
ตระกูลเสวีย อยู่ก็ตาม หานเซ็น ต้องการที่จะ
ป้องกันไม่ให้คนอื่น ๆเป็นบ้าตาม ๆกันไป เพราะนั่น
อาจจะทำให้เกิดโศกนาฏกรรมขึ้นมา และ ผู้
บริสุทธิ์อาจจะถูกลูกหลงไปด้วย แต่หานเซ็นเพียง
แค่ไม่แน่ใจว่าเขาจะทำให้คนอื่นเชื่อสิ่งที่เขาพูดได้

ยังไง "ผมมีวิธีแก้ปัญหาแล้ว แต่ผมกลัวว่าพวกคุณ จะไม่เชื่อผมน่ะสิ" ในที่สุดหานเซ็นก็พูดขึ้น "โอ้ คุณ มี วิธีแก้แล้วอย่างงั้นหรอ? งั้น

ก็บอกให้พวกเราฟังหน่อยสิ" หวังหลิงพูดอย่างเย้ย หยัน แม้หวงหลิงจะชอบ เสวียเฟยเหยียน แต่นั่น ไม่ใช่เหตุผลที่เขาพูดหาเรื่องหานเซ็น หวังหลิงเอง ก็เป็นนักวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโน เช่นกัน และอาจารย์

ของเขาก็เป็นศาสตราจารย์ที่มีชื่อเสียง แต่คนละ ฝ่ายกับไปอซานอาจารย์ของเขา นั้นเป็นศัตรกับไป อซาน และนั่นก็ทำให้เขารู้สึกเป็นปรปักษ์ต่อหาน เซ็นไปด้วย เขาเชื่อว่าตัวเองเหนือ กว่าหานเซ็น

เนื่องจากเขามีอาจารย์ที่ดีกว่า เขามั่นใจว่าสุดท้าย แล้วหานเซ็นจะทำให้ทุกคนเสียเวลาไป เปล่า ๆ เพราะถ้าเขายังไม่สามารถหาทางแก้ได้แล้วหาน เซ็นจะหาทางแก้ได้ยังไง หานเซ็นเพิ่งจะเข้าสู่ วง การนี้เพียงไม่กี่ปีเท่านั้น ส่วนหวังหลิงทำงานในวง การนี้มาตลอดทั้งชีวิตของเขา ทุกตระกูลต่างก็มีนัก วิจัยเป็นของตัวเอง เพราะมันจะช่วยป้องกันไม่ให้ วิชาชี้กงของพวกเขาถูกเผยแพร่ออกไป "คุณหาน ได้ โปรดบอกกับพวกเราเถอะ มีเพียงแค่หานเซ็น เท่านั้นที่สามารถดึงความสนใจของเสวียเฟยเหยื ยนได้ เพราะเขาเป็นเพียงคนเดียวที่สามารถทำให้

หยกน้ำแข็งมีปฏิกิริยาขึ้นมา "จริง ๆแล้วผมคิดว่า ตระกูลเสวีย ดัดแปลงวิชาเหมันต์ได้แย่มาก ๆ หาน เซ็นพูดตรงไปตรงมา ทุกคนต่างก็ช็อคกับสิ่งที่ได้ ยิน พวกเขาคิด ว่าหานเซ็นคงจะบ้าไปแล้ว "คุณ เชื่อว่าพวกเขาทำผิดพลาดหรอ? คุณรู้ใช่ไหมว่า ตระกูลเสวียมีกึ่งเทพอยู่ ด้วยน่ะ? พวกเขาจะมอง ไม่เห็นข้อผิดพลาดของวิชาตัวเองได้ยังไงกัน? หรือ คุณจะบอกว่าพวกเขาโง่ล่ะ? หรือคุณจะหมาย ความว่านักวิจัยวิชาไฮเปอร์จีโนมือสมัครเล่นอย่าง คุณเป็นเพียงคนเดียวในห้อง ๆนี้ที่ สามารถสังเกต เห็นข้อผิดพลาด? หวังหลังมองหานเซ็นด้วยความ ดูถูก หวังหลังเองก็ได้ลองวิจัยวิชา เหมันต์และ กายหยกดูแล้ว แม้การดัดแปลงจะสามารถทำให้ดี กว่านี้ได้ แต่เขาก็เชื่อว่ามันไม่ได้มีข้อผิด พลาด อะไร หวังหลงคิดว่าหานเซ็นนั้นพูดจาไร้สาระ เพียงเพราะหานเซ็นชอบเสวียเฟยเหยียนเหมือน

กับ เขา

ตอนที่ 1096 คนละระดับ

หานเซ็นเข้าใจว่าหวังหลังต้องการจะสื่อว่าอะไร เพราะจากมุมมองของนักวิจัยทั่ว ๆไปแล้ว วิชา

กายหยก ไม่ได้มีข้อผิดพลาดอะไร มันเหมือนการ
แปลภาษา ความหมายโดยตรงทั่ว ๆไปอาจจะ
สามารถแปลออก มาได้ แม้บริบทของรูปประโยค
จะหายไปได้ และมุมมองของพวกเขาที่มีต่อวิชา

กายหยกนั้นก็ไม่ได้ผิดซะ ทีเดียว เพียงแค่มันขาด แก่นแท้ส่วนหนึ่งไป หานเซ็นอยากที่จะยกตัวอย่าง แบบนี้ออกมา แต่เขาคิดว่า คงจะถูกหัวเราะเยาะ แน่ ๆ ถ้าตัวของหานเชินเองไม่ได้ฝึกวิชากายหยก
เขาก็คงมีความคิดแบบเดียวกับ คนอื่น ๆ ที่เขาค้น
พบข้อผิดพลาดของมันก็เป็นเพราะว่าเขาได้ลอง
ฝึกฝนมันด้วยตัวเอง การดัดแปลงของ ตระกูลเสวี
ยไม่ได้มีปัญหาอะไร แต่ปัญหาจริง ๆอยู่ที่แก่นแท้
ของมัน ซึ่งทำให้ไม่มีการดัดแปลงไหนที่จะ สามา
รถทำให้มันถูกต้องได้อีก มันเหมือนกับในอดีตกาล
ที่มนุษย์นั้นเชื่อว่าดวงอาทิตย์โคจรรอบโลก แต่ มัน
เป็นความเชื่อที่ผิด ทำให้ทฤษฎีต่าง ๆที่เกิดมาจาก
ความ

เชื่อนี้ผิดไปด้วย แน่นอนว่าจนกว่ามันจะ สามารถ
พิสูจน์ได้ ผู้คนก็ยากที่จะเชื่อว่ามันเป็นความจริง
ซึ่งมันเป็นสถานการณ์ที่คล้าย ๆกับที่หานเซ็น
เจออยู่ในตอนนี้ เพียงแต่ว่าพวกเขาต่างก็เชื่อว่า
วิชาเหมันต์ถูกสร้างขึ้นและควบคุมโดยพลังน้ำแข็ง
ซึ่ง ทำให้พื้นฐานการดัดแปลงและพัฒนาวิชา

ไฮเปอร์จีโนของพวกเขาเกิดความผิดพลาดตั้งแต่ ต้น มันไม่ใช่ ว่าหวังหลังไม่เก่งพอที่จะเห็นข้อผิด พลาดนี้ได้ แต่เพียงแค่เขามองมันในมุมมองที่ต่าง ออกไป และที่ หานเซ็นมีมุมมองที่ต่างไปจากคน ้อื่น ๆก็เกิดจากประสบการณ์ในการฝึกวิชากายหยก ของเขา นี้ก็เป็น เหตุผลที่ทำให้หวังหลังไม่พอใจสิ่ง ที่หานเซ็นพูด เขาคงจะยอมรับฟังมากกว่านี้ ถ้า หานเซ็นพูดว่าวิชา เหมันต์นั้นคือสิ่งที่มีปัญหา แต่ หานเซ็นไม่คิดที่จะไปพูดโต้เถียงอะไรกับเขา เพราะเรื่องนี้เกี่ยวพันถึงชีวิต ซึ่งไม่ควรที่นักวิจัยจะ มาทะเลาะกันแบบนี้ ผู้คนเป็นพัน ๆคนของตระกูล เสวียกำลังเสียงกับการเป็นบ้า ดัง นั้นเขาต้องแก้ ปัญหานี้ก่อนที่จะเกิดเรื่องไม่ดีขึ้น "หลี่ซึ่งฮว่าคือ

อาจารย์ของคุณใช่ไหม หานเซ็นถาม "ใช่แล้ว เขา คืออาจารย์ของผมเอง" หวังหลังตอบด้วยความ

ภูมิใจ หลีชิงอว่าเป็นกึ่งเทพที่มีชื่อเสียง เหนือกว่า ไป๋อซาน แม้ความสามารถในการวิจัยและความ สำเร็จของพวกเขาจะใกล้เคียงกัน แต่การที่หลี ซึ่ง ฮว่าเป็นถึงกึ่งเทพนั้นทำให้คนอื่น ๆเคารพนับถือ เขามากกว่า แต่ถ้าพูดถึงเรื่องสติปัญญาในการวิจัย แล้ว พวกเขาก็ไม่ได้แตกต่างกัน "ศาสตราจารย์ไปู่ เคยพูดถึงเขาอยู่บ่อยๆ ดูเหมือนเขาจะเป็นคนที่ ฉลาด ที่สุดในสถานบันเซนต์" หานเซินพูด "แน่ นอนว่าเขาฉลาดที่สุด ทุกคนต่างรู้เกี่ยวกับความ สำเร็จอันยิ่ง ใหญ่ของเขาในการคิดค้นวิชาไฮเปอร์ จีใน" ความภูมิใจของหวังหลังเริ่มจะเปลี่ยนเป็น

ความหยิ่งยโส "ใช่ แล้ว ความสำเร็จของ ศาสตราจารย์หลในด้านการคิดค้นวิชาไฮเปอร์จีนั้น ไม่มีใครเทียบได้ หานเซ็นพูด ตอนนี้หวังหลิงอวดดี

และภูมิใจในตัวเองอย่างที่สุด ขณะที่หานเซ็นชื่น

ชมอาจารย์ของเขาต่อไปนั้น มันก็ ทำให้หานเซ็น
ดอ่อนด้อยลงไป หลินเฟิงจ้องมองหานเซ็นโดยคิด
ว่ามีบางอย่างผิดปกติ เพราะเขารู้ว่า หานเซ็นไม่ใช่
คนที่จะพูดชื่นชมคนอื่นไปเรื่อยเปื่อย การพูดชื่น
ชมของเขาจะต้องมีจุดประสงค์อะไรแอบ
แฝงแน่ ๆ ตอนนี้หวังหลิงรู้สึกดีขึ้นมาก เขาพูด "มัน
เป็นเรื่องดีที่คุณยังรู้จักเพื่อนร่วมงานและรู้ระดับ

ของ ตัวเอง ส่าหรับผมน่ะหรอ? ผมเป็นถึงมือ อาชีพ คนอย่างผมสามารถรู้ได้ทันที ถ้ามันมีข้อผิด พลาดกับการ ดัดแปลงวิชาไฮเปอร์จีโนของพวก เขาจริง ๆ มันจะเป็นเรื่องดีกว่าถ้าคุณอยู่เงียบและ ไม่พูดอะไรที่ทำให้ ตัวเองดูโง่ เข้าใจไหม? ที่นี้ก็อยู่ เฉย ๆและหยุดทำลายชื่อเสียงของอาจารย์ตัวเองดี กว่า หานเซ็นไม่ได้ รู้สึกโกรธที่ได้ยินแบบนี้ เขา เพียงตอบว่า "คุณพูดถูกแล้ว หวังหลงเชื่อว่าหาน

เซ็นนั้นคงจะยอมแพ้แล้ว แต่ทันใดนั้นหานเซ็นก็ พูดขึ้นมา "คุณไม่ได้เก่งเหมือนอาจารย์ของคุณ จริงๆ ไม่ได้ครึ่งเลยด้วยซ้ำ แต่ผม ไม่ได้โทษเขา หลอก เขาคงจะมุ่งมั่นกับการวิจัยของตัวเองเกินไป ไม่อย่างนั้นเขาจะมีลูกศิษย์ใง่ ๆอย่าง คุณได้ยังไง?? "ว่าไงนะ..." ความภาคภูมิใจและความหยิ่งยโสที่ถูก สั่งสมมาถูกหยุดไปอย่างกะทันหัน จิตใจของเขาไม่ สามารถตามท่าที่ที่เปลี่ยนไปของหานเซ็นได้ทัน เขารู้สึกราวกับว่าถูกแสฝาดใส่ หานเซ นรีบพูดต่อ "ข้อผิดพลาดเห็นได้ชัดขนาดนี้ แต่คุณกลับไม่ สามารถมองเห็นมันได้? โอ้ว้าว คุณทำให้ ศาสตราจารย์หลีต้องอับอายขายขึ้หน้าจริง ๆ คุณ ไม่คิดอย่างนั้นหรอ?" "ก็ได้ ถ้าคุณสามารถบอกจุด ผิด พลาดจนพวกเราทุกคนยอมรับทฤษฎีของคุณ

ล่ะก็ ผมก็ยินดีที่จะขอโทษคุณ แต่ถ้าสิ่งที่คุณพูดมา

มันผิด ล่ะก็ อย่าโทษผมที่รังแกคนพิการละกัน สห น้าของหวังหลิงเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเขียว "คุณรู้จัก ภาษาโบราณ ใช่ไหม? งั้นบอก

ผมหน่อยว่าคุณสามารถอ่านมันได้ หานเซ็นชี้ไปยัง วิชาเหมันต์ที่อยู่หน้าจอ "แน่นอน จะให้ผมแปลมัน ก็ยังได้ หวังหลิงพูด หานเซ็นยิ้มและพด "โอ้จริง อย่างนั้นหรอ? ผมไม่อยากจะเชื่อ เลย หลังจากนั้น หวังหลิงก็เริ่มอ่านมันออกมาดัง ๆ พร้อมกับเสริม ความคิดเห็นของตัวเองเข้าไปด้วย ทุก คนคิดว่า สมมุติฐานของเขายอดเยี่ยม ศาสตราจารย์ทุกคน ในห้องต่างก็เห็นด้วยกับสิ่งที่เขาพูด และคิด ว่าที่ เขาพดมาไม่ได้มีอะไรผิด หลังจากที่เขาแปลเสร็จ คนอื่น ๆในห้องต่างก็รู้สึกว่าพวกเขาเข้าใจมันมาก ขึ้นกว่าเดิม "เอาล่ะคุณหาน ไหนลองบอกผมหน่อย สิ ว่าผมพูดอะไรผิดตรงใหนหรือเปล่า? หวังหลิง พูด ขึ้นมาหลังจากที่แปลจบ หานเซ็นถอนหายใจ

และพูด "ดูเหมือนผมจะเข้าใจผิดไป ศาสตราจารย์ หลีไม่ ได้ยุ่งอยู่กับการวิจัยจนไม่มีเวลาให้กับลูก ศิษย์ แต่มันเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้เพราะลูกศิษย์ของ เขาเกิดมา โง่เองตามธรรมชาติ ผมรู้สึกสงสารเขา จริง ๆที่ได้ลูกศิษย์โง่ ๆแบบนี้มา ตอนนี้หานเซ็นเห็น หวังหลิงเป็น ศัตรูแล้ว ดังนั้นเขาจึงไม่แสดงความ ปราณีอีกต่อไป นอกจากนั้นเขาก็ต้องการเพิ่มชื่อ เสียงให้กับไป ซานอีกด้วย "ถ้าอย่างงั้นก็ลองอธิ บายมาส์ ไม่อย่างงั้นล่ะก็ จะมาโทษที่ฉันทำร้ายคน พิการไม่ได้นะ! หวังหลังรู้สึกโกรธอย่างมากกับคำ พูดของหานเซ็นเมื่อครู่นี้ หานเซ็นพูดตอบอย่างใจ เย็น "ถ้คุณสามารถ อ่านทั้งหมดนี้ได้ดีอย่างที่คุณ พูดล่ะก็ ไหนลองบอกหน่อยว่าตรงไหนกันที่บอกว่า นี่คือวิชาชกงธาตุน้ำ แข็งน่ะ" หวังหลิงหัวเราะและ พูด "วิชาเหมันต์นั้นยึดธาตุหยินและน้ำแข็งเป็น หลักอยู่แล้ว "ผมเห็นด้วย กับธาตุหยินที่คุณบอก

แต่คุณลองบอกมาว่าตรงไหนกันที่มันพูดถึงธาตุน้ำ แข็ง หานเซ็นพูด

ตอนที่ 1097 แขกของตระกลูเสวีย

"เรื่องง่าย ๆ! หวังหลิงหันหน้ากลับไปมองวิชา เหมันต์อีกครั้ง แต่ขณะที่เขากำลังอ่านมัน สีหน้า ของเขา ก็เริ่มเปลี่ยนไป มันพูดถึงธาตุน้ำแข็งก็จริง แต่มันไม่มีตรงไหนบอกว่าธาตุน้ำแข็งเป็นแกน หลักของวิชานี้ "ไม่มีทาง! หวังหลิงขยตาและ พยายามมองมันชัด ๆอีกครั้ง แต่เขาก็สังเกตเห็นว่า ตัวหนังสือบนวิชาชกง นั้นไม่ได้กล่าวสนับสนุนว่า น้ำแข็งเป็นธาตุหลักของมันเลย เขาสามารถพูดแถ โดยเอามันไปรวมกับคำว่า ไอน้ำแข็งที่ปรากฏอยู่ ในวิชานี้ได้ แต่ด้วยการที่มีผู้เชี่ยวชาญหลายคน มองดูอยู่ พวกเขาสามารถบอกได้ ว่าหวังหลัง พยายามที่จะปกปิดข้อผิดพลาดของตัวเอง ตอนนี้ ทุกคนต่างก็ตกตะลึงเช่นกัน พวกเขามองดู วิชาชก
งนี้ในมุมมองใหม่ และก็สังเกตเห็นว่าวิชาเหมันต์
ไม่ได้กล่าวตรงไหนเลยว่าเป็นวิชาธาตุน้ำแข็ง พวก
เขาทกคนเชื่ออยู่เสมอว่ามันเป็นวิชาธาตุน้ำแข็งก็
เป็นเพราะเอกลักษณ์ของ

ตระกูลเสวีย ซึ่งการที่ พวกเขามีไอเย็นรอบ ๆตัว
และใช้พลังธาตุน้ำแข็งด้วย แถมคำว่าน้ำแข็งหรือ
เหมันต์ก็ยังใช้เป็นชื่อของวิชา ซีกงนี้ด้วย "ไม่จำ
เป็นที่คุณต้องพยายามอ่านต่อไปหรอก มันไม่มี
ตรงไหนที่กล่าวว่าธาตุน้ำแข็งเป็นแกน หลักของ
วิชาเหมันต์เลย แต่วิชากายหยกกับพูดอย่างชัดเจน
ว่ามันเป็นวิชาที่รวมระหว่างธาตุหยินและ ธาตน้ำ
แข็ง มันเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ง่าย หานเซ็น
ยิ้มออกมา ทุกคนหันไปมองหวังหลังที่กำลัง ชื่อคอ
ยู่ หลังจากนั้นเสวียเฟยเหยียนก็ถามหานเซ็น "สรป

แล้วปัญหาของมันคืออะไรล่ะ? หานเซ็นบอก เธอ "วิชาเหมันต์นั้นเป็นวิชาชกงธาตุหยืน ส่วนน้ำแข็งที่ ออกมาจากตัวพวกคุณไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับ วิชา นี้เลย ตระกูลเสวียนั้นมีพลังน้ำแข็งและชีพจรหย็น 3 จุดอยู่ในตัวอยู่แล้ว พรสวรรค์ในธาตุน้ำแข็งของ พวกคุณทำให้วิชาเหมันต์ปล่อยพลังงานน้ำแข็ง ออกมา ซึ่งทำให้เกิดเป็นความเข้าใจผิดตั้งแต่แรก และ มันก็ส่งผลเสียกับร่างกายของพวกคุณ" "ยา ปรับปรุงพันธุกรรมของพวกคุณนั้นเพิ่มธาตุน้ำแข็ง และหยืน ในร่างกาย รวม

เข้ากับสถานที่อันหนาวเย็นที่พวกคุณอาศัยด้วย
แล้ว มันก็ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ ยากจะ
หลีกเลี่ยง หานเซ็นอธิบาย ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
มองไปที่วิชาเหมันต์และวิชากายหยกอีกครั้ง และ
ตอนนี้พวกเขาเองก็เห็นถึงข้อผิดพลาดเช่นกัน

"คณหาน พวกเราจะแก้ปัญหานี้ได้ยังไง? เสียหยู่ เพิ่งเห็นว่าขณะนี้ หวังหลิงซ็อคจนไม่สามารถพูด อะไรได้ ดังนั้นเขาจึงหันไปถามหานเซ็น หานเซ็น พูดว่า "พวกคุณต้องนำธาตน้ำแข็งออกไปให้หมด ถ้าคุณจะฝึกฝนมันอย่างลึกซึ่ง พวกคุณต้องหาอะไร บาง อย่างมาอุ่นร่างกายของพวกคุณ พวกคุณควร จะพัฒนาหัวใจน้ำแข็งด้วย และถ้าจะให้ดีที่สุดพวก คุณก็ ควรจะย้ายไปอยู่ที่อื่นที่ไม่ได้หนาวเย็นแบบนี้ หานเซินบอกทางแก้ปัญหาของตระกูลเสวียกับ พวกเขา ไป แต่เขาก็ไม่ได้สนใจว่าอีกฝ่ายจะทำ ตามที่เขาบอกหรือเปล่า ตอนนี้ทุกคนมองมาที่ หานเซ็นด้วยความ นับถือในสติปัญญาของเขา ส่วนหวังหลิงตอนนี้ได้แอบออกไปจากห้องด้วย ความอับอายเรียบร้อยแล้ว แต่ไม่มีใครสังเกตเห็น ว่าเขาแอบออกไปตอนไหน ตอนนี้ตระกูลเสวี ยปฏิบัติกับหานเซ็นเหมือนกับแขก ผู้ทรงเกียรติ

พวกเขาขอให้หานเซินช่วยดัดแปลงวิชากายหยก และยาปรับปรุงพันธุกรรมอีกครั้ง รวมถึง พวกเขา ยังต้องการให้หานเซ็นพัฒนาหัวใจน้ำแข็งด้วย ทั้ง 3 ตระกูลเองก็ดีใจเช่นกัน ถ้าปัญหาถูกแก้ได้ สำเร็จ มันก็หมายความว่าทุกคนสามารถฝึกวิชา เหมันต์ได้ แต่หานเซ็นไม่คิดว่ามันจะมีประโยชน์ กับพวก เขามากนัก ด้วยการที่พวกเขาไม่มีชีพจร หยืน 3 จุดอย่างตระกูลเสวีย พวกเขาจะฝึกมันได้ ช้ามาก ๆ สมาชิกของตระกูลอื่น ๆน่าจะใช้เวลาถึง 20 ปีกว่าที่พวกเขาจะฝึกถึงระดับที่เรียกได้ว่าเป็น มือใหม่ หานเซ็ นอยู่ที่ดาวของพวกเขาต่อไปอีกสัก พัก เขาสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของผู้คน ตระกูลเสวียที่ละนิดๆ ตอนนี้หานเซ็นได้รับความ นับถืออย่างจริงใจจากทุกคนที่อยู่ที่นั้น นอกจาก นั้นแปลงวิชาเหมันต์

และหัวใจ น้ำแข็งแล้ว หานเซ็นก็ใช้เวลาบางส่วน หมกมุ่นอยู่กับหนังสือหายากที่เป็นความลับของ ตระกูลอื่น ๆด้วย หานเซ็นอยู่ต่ออีก 1 เดือนเพื่อที่ จะดัดแปลงวิชากายหยกขั้นพื้นฐานให้กับพวกเขา และทิ้งงานที่เหลือให้ ผู้เชี่ยวชาญของตระกูลพวก เขาไปทำต่อให้เสร็จกันเอง ผู้เชี่ยวชาญของพวก เขาไม่ได้มีความสามารถแย่ ไปกว่าหานเซ็น ดังนั้น มันจึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องไปกังวลว่าพวกเขาจะ ทำผิดพลาด ทางตระกูลเสวีย เองก็เริ่มวางแผนที่ จะเดินทางออกจากดาวดวงนี้เพื่อไปหาที่อยู่อาศัย ใหม่ เสวียเฟยเหยียนเป็นคนดูแล หานเซ็นตลอด ช่วงเวลาที่เขาอยู่ที่นั้น และเธอก็ถามคำถามเขา หลายคำถาม หานเซ็นก็ตอบคำถามของ เธออย่าง ตั้งใจ ความสัมพันธ์ของพวกเขาเริ่มดีขึ้นเรื่อย ๆจน ไม่ต่างอะไรไปจากความสัมพันธ์ของอาจารย์ กับ ลูกศิษย์ เมื่อหานเซ็นจากพวกเขามา เขาก็ยังคงดัด แปลงกายหยกฉบับใหม่ของตัวเองต่อไป โดยใช้
วิชาเหมันต์เป็นเป็นพื้นฐาน หานเซ็นจำเป็นต้องทำ
ให้มันดียิ่งกว่าที่เป็นอยู่ใน

ตอนนี้ เพื่อที่มันจะได้ช่วย สนับสนุนศาสตร์ตง
เสวียนของเขา แม่วิชาชี้กงตัวหลักของเขาจะมีจุด
อ่อนที่ช่อนเร้นอยู่ แต่เขาก็หวังว่า กายหยกที่เขา
ดัดแปลงจะสามารถช่วยแก้จุดอ่อนพวกนั้นได้ แต่
น่าเสียดายที่หานเซ็นไม่สามารถ ดัดแปลงเหมือน
กับที่เขาทำให้ตระกูลเสวียได้ เขาจึงต้องใช้เวลา
มากกว่านั้น เมื่อกลับมาที่ก็อตแซง

ชั่วรี่ หานเซ็นก็พาอัศวินผู้ไม่ภักดีไปล่ามอนสเตอร์
ที่ดินแดนของจอมมารต่อ ตอนนี้เหรียญตราของ
เขาเก็บ สะสมดวงวิญญาณปีศาจเกือบจะครบ
10,000 ดวงแล้ว ซึ่งเขาก็ตื่นเต้นมากที่จะได้รู้ว่า
สามารถแลกอะไร ได้บ้าง ซึ่งนั่นก็เป็นเหตุผลที่

หานเซ็นไม่ได้เดินทางไปจากที่นี้มาเป็นเวลาหลาย
ปี แต่หานเซ็นก็กลุ้มใจ เมื่อมองดูอาร์คแองเจิล
เขาไม่รู้ว่าเธอจะใช้เวลาวิวัฒนาการไปอีกนานแค่
ไหน แต่ไข่ไดโนเสาร์(หวัง ไฉ)นั้นเริ่มที่จะมีการ
เคลื่อนไหวบ้างแล้ว และเปลือกของมันก็เริ่มมีรอย
ร้าว มันกำลังจะฝึกออกมา หาน เซ็นหวังที่จะได้
เห็นว่ามันวิวัฒนาการไปถึงขั้นไหน ซึ่งมันจะต้อง
เป็นผู้ช่วยของหานเซ็นอย่างมากมาย มหาศาล
อย่างไม่ต้องสงสัย หานเซ็นแค่หวังว่ามันจะไม่วิ่ง
หนีไป หลังจากที่มันฝึกออกมาแล้ว

ตอนที่ 1098 การประลองศักดิ์สิทธิ์ของก็อตแซงชั่ว รี่เขต 3

ร่างกายของหานเซ็นยังไม่ได้ฟื้นฟูอย่างเต็มที่ ดัง นั้นเขาจึงไม่ได้เดินทางเข้าไปในดินแดนของจอม มาร ลึกนัก เขาฆ่ามอนสเตอร์ที่อยู่รอบนอกเป็น หลัก ด้วยการที่พวกมันมีจำนวนนับไม่ถ้วน ทำให้ หานเซ็น สามารถเก็บดวงวิญญาณปีศาจได้จำนวน มาก สักวันหนึ่งฉันจะไปที่เมืองจอมมารโบราณ และฆ่าพญา มารนั้นซะ จากนั้นฉันก็จะแย่งระฆัง นั้นมา" หานเซ็นคิดขณะที่มองขึ้นไปด้านบน แต่ พญามารปลดล็อคยืน ได้ถึงขั้นที่ 10 แถมยังมีมอน สเตอร์ขั้นสุดยอดอยู่อีกจำนวนมาก มันจึงไม่น่า เป็นไปได้ที่เขาจะทำได้ สำาเร็จ ถึงแม้เขาจะหายดี

ก็ตาม หานเซ็นนึกถึงสถานการณ์ที่ทำให้เขาหนี
ออกมา มีบางอย่างที่ทำให้ พญามารตกใจและเสีย
สมาธิไป พญามารเป็นสปิริตหรือมอนสเตอร์กันนะ
ถ้าเราฆ่ามันได้ เราจะได้รับ วิญญาณอสูรรึเปล่า"
หานเซ็นคิด แต่ถึงจะคิดอย่างนั้น เขาก็ไม่สามารถ
ทำอะไรได้ ดังนั้น

เขาจึงใช้เวลา ส่วนใหญ่อยู่บนหลังของโกลเด้น
โกรวเลอร์ ขณะที่อัศวินผู้ไม่ภักดีก็ไล่ฆ่ามอน
สเตอร์ให้มากที่สุด ทันใน นั้นเหรียญตราที่อยู่กับ
อัศวินผู้ไม่ภักดีก็ส่องแสงสีดำออกมา ขณะเดียวกัน
นานเซ็นก็ได้ยินเสียงประกาศ ตั้งขึ้นในหัวของเขา
"เหรียญตราราชาเขียวปีศาจเก็บสะสมดวง
วิญญาณปีศาจได้ 10,000 ดวง คุณ ต้องการที่จะ
แลกเปลี่ยนกับราชาปีศาจหรือไม่? หานเซ็นไม่รู้ว่า
สามารถแลกเปลี่ยนอะไรได้บ้างหรือ ทำการแลก

เปลี่ยนยังไง แต่ถ้ามันใช้ได้แค่ครั้งเดียวล่ะก็ หาน เซ็นก็เชื่อว่ามันอาจจะเสียเปล่าถ้ำเขาใช่มัน ใน ตอนนี้ แต่ถึงอย่างนั้นหานเซ็นก็ตอบรับการแลก เปลี่ยนอยู่ดี เหรียญตราเริ่มปล่อยควันสีดำออกมา และ ปีศาจที่ดูเหมือนกับราชาเขียวปีศาจก็ปรากฏ ตัวออกมา ราชาเขียวปีศาจพ่นก้อนเมฆดำ ๆออก มา และมันก็ ลอยอยู่บนเมฆดำ ๆพวกนั้น "วิญญา เปีศาจ 10,000 ดวงแลกกับของหนึ่งชิ้น เลือกซะ ตอนนี้" ราชาปีศาจ พด "เลือกอะไร? ฉันมองไม่ เห็นอะไรสักอย่างเลย! หานเซ็นมองไปที่ก้อนเมฆา สีดำที่ถูกพ่นออกมา มัน แบ่งออกเป็น 10 ก้อน แต่ เขาไม่สามารถเห็นได้ว่าข้างในนั้นคืออะไร ราชา ปีศาจไม่ตอบ "นี้เหมือนกับการ เสียงโชคสินะ ฉัน สามารถสัมผัสกับมันก่อนได้ไหม?" หลังจากที่พูด หานเซ็นก็ยื่นมือไปสัมผัสกับก้อน เมฆอันมืดมน ก้อนหนึ่ง แต่ทันทีที่เขาสัมผัส ก้อนเมฆที่เหลือก็พุ่ง เข้าไปหาราชาปีศาจ หลังจากนั้นราชา ปีศาจก็กลับ
เข้าไปในเหรียญตรา "การแลกเปลี่ยนสิ้นสุดลง
ดวงวิญญาณปีศาจกลับมาอยู่ที่ 0" "อะไร เนีย? แค่
นี้เอง?!* หานเซ็นสับสนเล็กน้อยกับสิ่งที่เพิ่งจะเกิด
ขึ้น ตอนนี้ดวงวิญญาณปีศาจที่สะสมมา

ทั้งหมดหายไปเพื่อแลกกับสิ่งของเพียงชิ้นเดียว มันเป็นเม็ดยาสีดำ สีของมันดำมืดยิ่งกว่าหมกเสีย อีก เม็ดยาปีศาจ : อาวุธราชาปีศาจ "หะ? นี่น่ะหรอ อาวุธ? มันเป็นเพียงเม็ดยาสีต่าที่มีขนาดพอ ๆกับ ไข่ เท่านั้น มันดูไม่เหมือนอาวุธเลยสักนิด หานเซ็น ส่งพลังเข้าไปในยาปีศาจนี้ แต่เขาพบว่าพลังของ เขามัน ยังอ่อนแอเกินไป ดเหมือนว่ามันคงจะใช้ เวลาอีกสักพักก่อนที่เขาจะหายดี แต่เมื่อพลังของ หานเซ็น เข้าไปในเม็ดยานั้น ยาปีศาจก็ปล่อยควัน สีด่าออกมาและห่อหุ้มตัวเขาเอาไว้ "อะไรกัน? อย่า บอกนะว่าจะ ให้ฉันใช้หมอกควันพวกนี้แทงคนอื่น" ตอนนี้หานเซ็นสับสนจริงๆ แต่ขณะที่เขาคิดแบบ นั้น ควันสีต่าที่ห่อ หุ้มตัวเขาก็เริ่มรวมตัวกันจนมี ลักษณะเหมือนมืดสั้น "เดี๋ยวก่อนนะ มันสามารถ เปลี่ยนเป็นดาบได้หรือ

เปล่า หานเซ็นสงสัย มืดสั้นเปลี่ยนกลับเป็นควันสี ดำอีกครั้ง ก่อนที่จะรวมตัวจนมีลักษณะเหมือนกับ ดาบ เล่มหนึ่ง หานเซ็นดีใจอย่างมากกับสิ่งที่ได้รับ ควันนี้สามารถเปลี่ยนเป็นอาวุธอะไรก็ได้ที่เขาต้อง การ แต่ ควันนี้สามารถเปลี่ยนรูปร่างเป็นอาวุธได้ เท่านั้น มันไม่สามารถเปลี่ยนรูปร่างเป็นชุดเกราะ หรือโล่ได้ น่า เสียดายที่มันไม่ได้ทนทานเหมือนกับ ดาบไทอาหรือคมเหมือนกับดาบฟินิกซ์ แต่ความ อเนกประสงค์ของ มันก็เป็นอะไรที่ยอดเยี่ยมมาก การที่มันสามารถเปลี่ยนรูปร่างเป็นอาวุธแบบไหน ก็ได้ ก็ถือว่าเป็นอะไรที่ น่าทึ่งมากแล้ว ด้วยยา

ปีศาจนี่ เราก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาเปลี่ยนอาวุธใน ตอนที่ต้องการจะเปลี่ยน กระบวนท่าอีกต่อไป หานเซ็นชอบมันมาก ๆ เขานึกถึงตอนที่คู่ต่อสู้ พยายามจะรับมือกับดาบที่เขากวัด แกว่งไป แต่ หลังจากนั้นจ่ ๆคู่ต่อสู้ของเขาก็ต้องรับมือกับค้อน ขนาดใหญ่แทน แค่คิดหานเซ็นก็รู้สึก ชอบใจแล้ว และที่สำคัญหานเซ็นสามารถใช้มันเป็นคันธนูได้ ด้วย เขาต้องการวิญญาณอสูรขั้นสุดยอด ประเภท ธนูมาโดยตลอด มันสามารถเปลี่ยนเป็นลูกธนูได้ เช่นกัน แต่เขาไม่สามารถทำให้มันเป็นทั้งคันธนู และลูกธนูในเวลาเดียวกัน หานเซ็นลองใช้มันอยู่ สักพัก และเขาก็เชื่อว่ามันไม่ได้แย่ไปกว่าวิญญาณ อสูร ขั้นสุดยอดเลย ข้อเสียเพียงอย่างเดียวของมัน ก็คือขาดพลังธาตุไป นอกจากนั้นหานเซ็นยังจำ เป็นต้องใช้ พลัง

ของตัวเองเพื่อใช้งานยาปีศาจด้วย ข้อดีและข้อเสีย
ของมันเห็นได้ชัดเจน ดังนั้นหานเซ็นคิดว่ามันน่า
จะเป็นสมบัติจีใน เหรียญตรายังสามารถใช้ต่อไป
ได้ ถ้าเขาสามารถเก็บดวงวิญญาณปีศาจได้อีก
10,000 ควง ซึ่งถ้าทำแบบนั้นเขาก็สามารถแลกของ
ได้อีกชั้นหนึ่ง นอกจากนั้นถ้าเขาเข้าไปในดินแดน
ของจอม มารลึกกว่านี้ เขาก็จะสามารถสะสมดวง

วิญญาณได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่เมื่อเห็นตัวเลขของดวงวิญญาณ ปีศาจเป็นศูนย์ หานเซ็นก็ตัดสินใจเดินทางกลับเมือง มีเมืองที่ถูกทิ้งร้างอยู่ในบริเวณแห่งนี้มากมาย และ หานเซ็นก็ตัดสินใจพักชั่วคราวที่เมืองระดับราชวงศ์ที่ถูกทิ้งร้าง หานเซ็นคิดว่าควรจะกลับไปเช็คดูที่ สหพันธ์

สักหน่อยหนึ่ง แต่ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงดังขึ้น "การประลองศักดิ์สิทธิ์ได้เริ่มขึ้นแล้ว" หาน เซ็น ซ็อค เขาไม่คาดคิดว่าการประลองศักดิ์สิทธิ์ในก็ อตแซงชัวร์เขต 3 กำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว เขายังคง
บาด เจ็บอยู่ ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถทำอะไรได้
มาก และเขาก็ไม่คิดว่าจะสามารถสู้กับสปีริ
ตจักรพรรดิ์ของที่นี้ ได้ "เอาเถอะ ลองเข้าร่วมดู
หน่อยละกัน หานเซ็นลงทะเบียนเข้าร่วมประลอง
เขาเป็นคนเดียวที่อาศัยอยู่ ในเมืองแห่งนี้ ดังนั้น
เขาจึงเป็นผู้เข้าร่วมคนเดียวของที่นี่ และทำให้เขา
ได้เข้าไปรอบไปโดยอัตโนมัติ

ตอนที่ 1099 ฉันจะดูแลนายไปตลอดชีวิตของฉัน

หานเซ็นลงชื่อเข้าร่วมการประลอง ด้วยชื่อ
ดอลลาร์ ถ้าใครอาศัยอยู่ในเมืองที่มีประชากรจำน
วนมาก ทุก คนต้องประลองกันเพื่อซึ่งสิทธิ์ในการ
เข้าประลองรอบสุดท้าย จะมีเฉพาะผู้ที่แข็งแกร่งที่
สุดของแต่ละ เมืองเท่านั้นที่จะสามารถเข้าร่วมการ
ประลองศักดิ์สิทธิ์ได้ ส่วนการประลองศักดิ์สิทธิ์
ของจริงนั้นจะเริ่มขึ้น ในอีก 1 เดือนข้างหน้า ตอน
นี้เป็นแค่ระยะเวลาลงสมัครและคัดตัวแทนของแต่
ละเมืองเท่านั้น

หานเซ็น นอนอยู่บนเก้าอี้อาบแดน และขณะที่เขา พักผ่อนรับแสงอาทิตย์อยู่นั้น เขาก็ใช้เวลานี้เรียนรู้

เกี่ยวกับ ภาษาใบราณไปด้วย เป่าเอ่อก็ยังเล่นอยู่ กับนกต่อไป เธอกำาลังสนุกกับการขว้างมันไปขึ้น ไปบนท้องฟ้า ซึ่งนกก็พยายามทรงตัวให้ได้และบิน หนีไป แต่ก่อนที่มันจะบินหนีไปได้ เป่าเอ่อก็จะดูด มันกลับเข้ามาอีก ครั้ง หานเซ็นรู้สึกสงสารนกตัวนี้ ที่ต้องมาเจอชะตากรรมแบบนี้ แต่ถ้าเขาเข้าไป ห้ามเธอ มันก็จะทำให้เธอ ไม่พอใจหานเซ็น ตอน นี้หานเซ็นคิดถึงหมีขาวและราชากระต่ายที่เขา เก็บมาเลี้ยงเอาไว้ที่เมืองใต้ดิน เพราะอย่างน้อย ๆ ถ้ามีพวกมันอยู่ มันก็จะมีมอนสเตอร์ให้เป่าเอ่อ เล่นและทรมานมากขึ้น อย่างน้อย ๆความ เจ็บปวด ของพวกมันจะได้แบ่งๆกัน แต่ตอนนี้หานเซ็นไม่รู้ ว่าป่าขวากหนามอยู่ที่ไหน ดังนั้นเขาจึงไม่ สามารถ กลับไปที่เมืองใต้ดินได้ ขณะที่หานเซ็นอาบแดดอยู่ นั้น เขาก็ได้ยินเสียงบางอย่างดังขึ้นเขาลุก ขึ้นมา และมองไปรอบ ๆ เขาเห็นมนุษย์คนหนึ่งกำลังวิ่ง

เข้ามาทางเขา โดยมีฝูงหมาที่ดูดร้ายวิ่งไล่ตามอยู่ อีกที่ พวกมันพยายามกัดคน ๆนั้นจากด้านหลังของ เขาด้วยปากอันหิวกระหายของพวกมัน แต่คน ๆนี้ เลี้ยว หลบไปมา ด้วยฟุตเวิร์คอันเหนือชั้นทำให้เขา รอดจากคมเขียวของพวกมันไปได้ หานเซินซ็อค กับสิ่งที่ เห็น และเขาเองก็ประหลาดใจอย่างมากที่ เขารู้ตัวว่าคน ๆนั้นเป็นคนที่เขารู้จัก "ควน วิวัฒนาการขึ้นมายังก็ อตแซงชั่วรีเขต 3 แล้ว นี้ เธอเก็บจีในพ้อยขันสุดยอดได้เต็มแล้วหรอ" ขณะ ที่หานเซ็นกำลังสงสัยอยู่ นั้น เขาก็ตะโกนเรียกเธอ "ทางนี้!" ควีนได้ยินเสียงเรียกของเขา ซึ่งเธอเองก็ดู ไม่อยากจะเชื่อเช่นกัน จากทุกคนที่เธอรู้จัก หาน เซ็นเป็นคนสุดท้ายที่เธอคาดว่าจะมาเจอที่นี่ ควีน ยังคงใช้หมากล้อมสวรรค์ได้ ยอดเยี่ยมเหมือนยัง เคย เธอวิ่งเข้ามาทางเมืองเพื่อที่จะหลบภัย หาน เซ็นไม่ได้ช่วยอะไรเธอ เพราะเขารู้ ดีว่าเธอ

สามารถเอาตัวรอดจากฝูงมอนสเตอร์พวกนี้ได้ อย่างไม่ยากเย็นอะไร เมื่อควีนมาถึงหน้าประตู เมือง เธอมองยังหานเซ็นที่ตอนนี้สวมแค่กางเก งบ็อกเซอร์ตัวเดียว เธอถามเขา "ทำไมนายถึงมา อยู่ที่ นา" "มันคงจะเป็นโชคชะตา" หานเซินพาเธอ เข้ามาในเมืองและรักษาบาดแผลให้กับเธอ พวก หมาเปลว เพลิงไม่กล้าที่จะเข้ามาในเมือง พวกมัน ทำแค่เห่าอยู่หน้าประตูเมืองสักพัก และหลังจากที่ พวกมันเบื่อ แล้ว พวกมันก็เดินจากไป ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะแข็งแกร่งขนาดไหนในคือตแข็งขั้วรีเขต 2 แต่เมื่อเข้ามาในก็ อตแซงชั่วรเขต 3 มันเป็นเรื่อง ปกติที่จะถูกรังแก ดังนั้นไม่ว่าคน ๆนั้นจะเก่งสักแค่ ใหน มันก็เป็นเรื่องอยาก ที่จะรับมือกับมอนสเตอร์ ระดับโบราณในตอนที่เพิ่งเข้ามาในก็อตแซงชั่วร์ เขต 3 ใหม่ ๆ "คุณไม่ได้เก็บจีโน พ้อยขั้นสุดยอดจน เต็ม ก่อนที่จะวิวัฒนาการมาเป็นผู้เป็นเลิศหรอ?

หานเซ็นถามขณะที่รักษาบาดแผล ให้กับเธอ "ฉัน เก็บมันจนเต็ม ควีนตอบ "เร็วขนาดนั้นเชียว? หาน เซ็นประหลาดใจไม่น้อย มอนสเตอร์ ขั้นสุดยอดใน ก็อตแชงชัวร์เขต 2 ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ และแถมยัง ต้องหามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดที่มีธาตุเดียว

กับตัวเองอีก ควนกลอกตาและพูด "แต่ก็ยังเร็วสู้
นายไม่ได้ หานเซ็นไอออกมา เขาไม่รู้ว่าจะพูดอะไร
ตอบดี หลังจากนั้นควันก็พูดต่อ "นายยังจำตอนที่
ฉันบอกนายว่ามีเรื่องสำคัญต้องไปทำได้ไหม "จำ
ได้ คุณทำมันเสร็จแล้วใช่ไหม หานเซ็นนึกถึงตอน
ที่พวกเขาตั้งทีมขึ้นมาเพื่อล่ามอนสเตอร์ขั้นสุด
ยอดด้วย กัน แต่จู่ ๆเธอก็ล้มเล็กไปอย่างกะทันหัน
และบอกว่ามี

เรื่องที่สำคัญต้องไปทำ "ฉันเจอรังของมอนสเตอร์ ขั้นสุดยอดเข้า และในนั้นก็มีไข่อยู่นับไม่ถ้วน ฉัน พยายามเก็บมันมาให้ได้มากที่สุด และฉันก็ได้รับจี ใน พ้อยขั้นสุดยอดมากกว่า 30 พ้อยจากที่นั่น นั่น คือเหตุผลที่ฉันสามารถเก็บจีในพ้อยขั้นสุดยอดได้

อย่าง รวดเร็ว ควีนอธิบาย "จีในพ้อยขั้นสุด ยอดกว่า 30 พ้อยในคราวเดียว? โอ้โห ที่นั้นมันมีไข่ กี่ฟองกัน?" หานเซ็นอิจฉาเล็กน้อยกับความโชคดี ของเธอ ควีนไม่ได้ตอบอะไร เธอเพียงถามต่อ "ว่า แต่ที่นี้มัน ที่ไหน ทำไมถึงได้เละเทะแบบนี้" หาน เซ็นยิ้มและพูด "ผมบอกได้แค่ว่าคุณโชคดีที่ถูกส่ง มาแถว ๆนี้ และเป็นอิสระจากการตกเป็นทาสของ พวกสปีริต หลังจากนั้นหานเซ็นก็อธิบายถึงพื้นที่ บริเวณนี้ให้เธอ ฟัง และเขาก็บอกให้เธอออกห่าง จากดินแดนของจอมมารที่อันตรายด้วย "นายหาย ดีแล้วหรอ" ควีน ถาม "ยัง หานเซ็นยังจำเป็นต้อง พักฟื้นอีกสักพัก "งั้นส่งวิญญาณอสูรของนายให้กับ ฉัน และฉันจะเป็น คนดูแลนายเอง ควีนพูด หาน

เซ็นเกือบจะพ่นน้ำชาออกมา เขารู้ว่าเธอหมาย ความว่าอะไร แต่มันก็ทำให้ เขาประหลาดใจไม่ น้อย "อะไร? นายยังล่ามอนสเตอร์ไม่ได้เลยหรอ?" ควนถาม "แน่นอนว่าผมล่าได้ ผม มีวิญญาณอสูร อยู่หลายดวง คุณอยากได้วิญญาณอสูรแบบไหนล่ะ หานเซ็นถาม "ให้อันที่นายคิดว่าได้ ประโยชน์ที่สุด มา พวกเราจะแบ่งเนื้อที่ฉันล่ามาได้กันคนละครึ่ง ควีนพูด หานเซ็นยิ้ม เขามองเข้าไป ภายในจิตและ ส่งวิญญาณอสูรจำนวนหนึ่งให้กับเธอ หานเซ็นไม่ ได้เข้ามาในก็อตแซงชัวร์เขต 3 เป็นเวลา นานหลัง จากที่ได้รับบาดเจ็บ ดังนั้นเธอจึงประหลาดใจกับ วิญญาณอสูรจำนวนมากที่เขาส่งให้กับเธอ เธอ คิดว่าเขาต้องพยายามอย่างหนักแน่ ๆกว่าจะได้มา ขนาดนี้ ชุดเกราะและอาวุธที่หานเซ็นส่งให้กับเธอ นั้น เป็นวิญญาณอสูรระดับเลือดศักดิ์สิทธิ์ และยัง มีวิญญาณอสูรสัตว์เลี้ยงที่ปลดล็อคยืนได้ถึงขั้นที่ 6

ด้วย นอกจากนั้นยังมีสัตว์ชี่อีกด้วย ควันมองหาน เซ็น แต่เธอก็ไม่แน่ใจว่าจะพูดอะไรออกมา เธอไม่ คาดคิด ว่าจะได้รับวิญญาณอสูรมากมายขนาดนี้ ในคราวเดียว ถ้านำวิญญาณอสูรพวกนี้ไปขายละก็ เธอก็จะร่ำรวย มหาศาล ด้วยวิญญาณอสูรพวกนี้ ควีนจะสามารถล่า

มอนสเตอร์และแข็งแกร่งขึ้นได้อย่างรวดเร็ว พวก มัน จะช่วยเธออย่างมาก "ขอบคุณมาก ฉันจะดูแล นายไปตลอดชีวิตของฉัน" ควีนเป็นผู้หญิงที่ตรงไป ตรงมา สีหน้าของเธอดูจริงจัง ดูเหมือนว่าเธอจะ ไม่ได้พูดเล่นอย่างแน่นอน

ตอนที่ 1100 เข้าร่วมการประลอง

"อย่าพูดอะไรเวอร์ขนาดนั้น ของพวกนี้มันไร้ประ โยชน์สำหรับผม แค่คุณเอาพวกมันไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ก็พอแล้ว" หานเซินเริ่มเหงื่อตกเล็กน้อย เพราะจริงๆแล้วเขาไม่ได้หมดสภาพอย่างที่คนอื่น คิด หลังจากนั้นควีนมองไปรอบ ๆตัวเธอและพูด "นายคุ้นเคยกับดินแดนแห่งนี้ใช่ไหม ถ้านายคุ้น เคยล่ะก็ เขียนแผนที่ให้ฉันหน่อย ฉันจะได้รู้ว่า สถานที่ใหนเหมาะในการล่ามอนสเตอร์" หานเซิน เคยส่ารวจและ เขียนแผนที่บริเวณแห่งนี้ไว้เรียบ ร้อยแล้ว ดังนั้นเขามีแผนที่หลายฉบับที่สามารถให้ เธอได้ในทันที เมื่อ ควีนรับแผนที่ไป เวลาพักของ เธอก็สิ้นสุดลง เธอเดินออกไปจากเมืองทันที "น่า

เสียดายเรือนร่างอัน งดงาม แต่ถึงแบบนั้นเธอก็
กล้าหาญยิ่งกว่าผู้ชายส่วนใหญ่ซะอีก หานเซินเลีย
ริมฝีปาก หลายวันต่อมา คนก็เดิน

ทางกลับมา เธอได้รับบาดแผลมาจำนวนหนึ่ง และ เธอก็น่ากวางระดับกลายพันธ์กลับมาด้วย ควีน รั้ว่าหานเซ็นต้องแข็งแกร่งมากแล้วแน่ ๆถึงได้มี วิญญาณอสูรดี ๆมากมายขนาดนี้ ดังนั้นเธอจึงไม่ มัว เสียแรงน่าเอาซากของมอนสเตอร์ระดับสามัญ และใบราณกลับมาด้วย หานเซ็นรู้ว่าระดับความ แข็งแกร่ง ของควีนในตอนนี้ยังไม่สูงมากนัก ดังนั้น เขาจึงรู้สึกประทับใจไม่น้อยที่เธอสามารถล่ามอน สเตอร์ระดับ กลายพันธ์กลับมาได้ แม้หานเซ็นจะ เก็บจีในพ้อยระดับกลายพันธ์เต็มแล้ว แต่เขาก็ยัง คงรับมันเอาไว้เพื่อ รักษาน้ำใจ หลังจากนั้นควีนก็ กลับไปที่สหพันธ์เพื่อรักษาตัว และเมื่อเธอหายดี

เธอก็กลับมาที่ก็อตแซง ชั่วรและออกล่ามอน สเตอร์อีกครั้ง การออกล่าของเธอแต่ละครั้งจะนาน ขึ้นกว่าครั้งก่อนหน้าเสมอ และ บาดแผลที่เธอได้ รับกลับมาก็หนักขึ้นเรื่อย ๆด้วย บางครั้งที่ควีนกลับ มาที่เมือง แต่หานเซ็นไม่ได้อยู่ที่นั่น เธอก็จะทิ้ง เนื้อของมอนสเตอร์เอาไว้ให้เขา พร้อมกับข้อความ หลังจากผ่านไปสักพัก หานเซินก็เดินทาง กลับมา เมื่อเขามาถึง ควนก็ไม่อยู่แล้ว ทำไมเธอถึงได้ พยายามอย่างหนักเพื่อเราขนาดนี้"หานเซ็น นับถือ เธออย่างมาก หลังจากหนึ่งเดือนผ่านไป ด้วยการที่ ควีนไม่ได้ลงสมัครเข้าร่วมการประลองด้วย ทำให้ หานเซ็นได้ที่หนึ่งของที่นี่ และได้สิทธิ์เข้าร่วมการ ประลองศักดิ์สิทธิ์รอบสุดท้าย ตอนนี้ควีนหายตัว ไป 2 วันแล้ว ดังนั้นเขาไม่รู้ว่าเธอจะเดินทางกลับ มาตอนใหน เมือการประลองศักดิ์สิทธิ์เริ่มต้นขึ้น หานเซ์ นก็สวมชุดเกราะและเดินตรงเข้าไปที่จุด

รวมตัว หลังจากนั้นเขาก็ไปที่สนามประลอง แต่ รอบ ๆตัวเขาเต็ม ไปด้วยสปิริตอย่างที่คาดเอาไว้ สปิริตเป็นเผ่าพันธุ์ที่ปกครองก็อตแซงชั่วรีเขต 3 เพราะฉะนั้นจึงไม่มี มนุษย์คนไหนกล้าโผล่หน้ามา ที่นี่ หานเซ็นซ่อนกระแสพลังของตัวเองเอาไว้ เพื่อ ที่จะได้ไม่มีใคร สามารถบอกได้ว่าเขาเป็นมนุษย์ หรือสปีริต หานเซ็นเดินไปดูตารางการแข็งขันเพื่อ จะดูว่าเขาจะต้องเจอ กับใครบ้าง เขายังไม่ฟื้นตัว เต็มที่ แต่ถ้าเขาเจอกับสปิริตอ่อน ๆล่ะก็ เขาก็คิด ว่าคงจะไม่เป็นไร แต่สิ่งที่ เห็นนั้นทำให้เขาผิดหวัง เล็กน้อย คู่ต่อสู้คนแรกของหานเซ็นชื่อว่า ราชาขน นก ซึ่งเป็นสปิริตที่แข็งแกร่ง การใช้โหมดราชาสปิริ ตขั้นสุดยอดในตอนนี้เป็นอะไรที่เสียงเกินไป เพราะมันจะทำให้เขาอ่อนเพลีย ถึง เขาจะเป็นฝ่าย ได้รับชัยชนะ แต่เขาก็น่าจะใช้พลังไปจนหมด เขา จะไม่สามารถต่อสู้ในรอบต่อไปได้ ถ้า เขาต้องการ

ติดอันดับ 1 ใน 10 ล่ะก็ เขาก็ไม่ควรจะใช้มัน เนื่อง จากยังไม่ถึงรอบที่ต้องสู้ หานเซ็นเลยขึ้น ไปนั่งชม การแข่งขัน "ขนนก คู่ต่อสู้ของเจ้าชื่อว่าดอลลาร์ แปลกแฮะ นั้นคงจะไม่ใช่มนุษย์หรอกใช่

ไหม หานเซ็นได้ยินสปิริตตนหนึ่งพูดขึ้นมา ขณะที่
เขากำลังหาที่นั่งอยู่ "เจ้าต้องล้อข้าเล่นแน่! ราชา
ขนนกตอบ เขาคงเป็นสปิริตที่ประหลาด ๆ และไม่
ยอมลงชื่อเต็ม ๆของตัวเองแน่ ๆ "เจ้าน่าจะพูดถูก
ถ้า เขาเป็นมนุษย์จริง ๆ มนุษย์คนนั้นก็คงรนหาที่
ตาย สปิริตอีกตนพูด "แต่ข้าอยากให้มันเป็นมนุษย์
จริง ๆ

พวกมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าเศร้าและน่าสมเพช อาทิตย์ที่แล้ว ข้าใช้เวลาว่างทรมานพวกมนุษย์จน ตายไป เสียงกรีดร้องของพวกมันช่างทำให้สุขใจยิ่ง นัก!" ราชาขนนก พูดด้วยน้ำเสียงที่ไม่มีอารมณ์ ใดๆ ราวกับ ว่ามันเป็นเรื่องปกติทั่วๆไป "ฮ่าๆ เจ้า เป็นสปีริตราชั้นนี้น่า แน่นอนว่าพวกเขาอ่อนแอสำ หรับเจ้า แต่ข้าก็ เห็นด้วยที่ว่าพวกมนุษย์นั้นต่ำ ต้อย ไม่ต่างอะไรจากพวกสนัขขี้เรือน เพียงแค่เจ้า ไม่ทำร้ายพวกมัน พวก มันก็คิดว่าเจ้ามีบุญคุณกับ พวกมันมากแล้ว สปิริตที่อยู่รอบ ๆก็เข้าร่วมการ สนทนากับพวกเขาด้วย พวก เขาต่างก็พูดเหยียด หยามมนุษย์ สีหน้าของหานเซ็นเปลี่ยนไป หลัง จากที่ได้ยินสิ่งที่พวกเขาพูด เมื่อรู้ว่า พวกเขา ปฏิบัติกับมนุษย์ยังไง มันก็ท่าให้หานเซ็นโกรธมาก สปิริตสามารถเกิดใหม่เท่าไหร่ก็ได้ตราบใด ที่พวก เขามีสปิริตสโตน ดังนั้นพวกเขาไม่รู้ว่ามนุษย์เกรง กลัวความตายมากขนาดไหน หานเซ็นจ้องไปที่ ราชาขนนก หานเซ็นไม่รู้ว่ามนุษย์คนไหนกันที่ถูก สปีริตตนนี้ทรมานจนตายไป แต่เขาก็โกรธไม่ได้ แตก ต่างกัน เขารู้สึกว่าตอนนี้อกของเขากำลังจะ

ระเบิดออกมาโดยความเคียดแค้นต่อสปีริตตนนี้
"ราชาขนนก งั้นหรอ? หานเซ็นสามารถใช้โหมด
ราชาสปิริตขั้นสุดยอดต่อสู้ได้ครั้งหนึ่ง ถ้าเขาใช้มัน
ฆ่าสปีริตตนนี้ แม้ว่ามันจะทำให้เขาไม่สามารถสู้
รอบต่อไปได้ เขาก็คิดว่ามันคุ้มค่ามากแล้ว ในเมือง
มนุษย์นั้น การ

ประลองจะถูกถ่ายทอดสดที่สนามประลองประจำ เมืองต่างๆ แต่ไม่มีใครที่คาดคิดว่ามนุษย์จะเข้า ร่วมการ ประลอง ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่จะกลายเป็น บุตรแห่งพระเจ้า แต่มันก็พอมีคนที่เข้าชมการ ประลองเพียงเพื่อ ต้องการดูพวกสปีริตต่อสู้กัน เพราะโดยปกติการต่อสู้ของพวกเขาจะค่อนข้างน่า ตื่นตาตื่นใจ ขณะนี้ เสียวเฉียวเองก็อยู่ในเมืองเทรชเขาเดินไปรอบๆแผ่นศิลา เพื่อดูว่าเขาจะ สามารถหาชื่อของคนที่เขา ต้องการเห็นมากที่สุด ได้ไหม "นายก่าลังทำอะไรอยู่? คนๆหนึ่งถามขึ้น

มาเมื่อเห็นท่าทางแปลก ๆของ เขา "ฉันกำลังมอง หาซื้อดอลลาร์อยู่ ซู

เสียวเฉียวตอบ ขณะที่เขายังมองหาต่อไป "ฉันไม่
คิดว่าเขาจะ เข้าร่วมการต่อสู้แบบนี้หรอก มันมี
สปิริตราซันอยู่ที่นั่นมากเกินไป คน ๆนั้นพูด "ในที่
สุดก็เจอจนได้! ซู เสียวเฉียวอุทานออกมาด้วย
ความตื่นเต้น